

KAYNAK ESERLER: 43

ÇORUMLU 2000

2012-2013 14

MAHMUT SELİM GÜRSEL

2024

KAYNAK ESERLER DİZİSİ:43

ÇORUMLU 2000

2012-2013 14

Mahmut Selim GÜRSEL

2024

ISBN978-625-94968-2-5 (Tk)

ISBN978-625-97888-7-6 (14.c)

TAKDİM

Bir kitabın doğması, o kitabı yazmaya kalkan kişinin amacına ve bilgi birikimine göre değerlendirilmesi uygun olarak görülmelidir.

Elinizde bulunan bu çalışmanın sizlere ulaşması için günlerini veren bu çabası için şükranlarımı sunarken, bu çalışmada da benim ufacık bir katkımın da bulunması beni bahtiyar etmiştir.

Bu çalışma ile sizlerde bazı bilgileri edinmiş ve faydalanmış olarak uzun yılların birikimlerinden aydınlanacağınızı göreceksiniz.

Bilgi; yazılmadıkça kaybolmaya açık birikimlerdir. Her insan bir kitaptır; onu okumamız gereklidir.

Tanımadığımız ve anlamadığımız kişiler hakkında nasıl kararlar veremezsek; bir çalışmayı da incelemeden, okumadan karar veremeyiz.

Mahmut Selim GÜRSEL

Mahmut Selim GÜRSEL

1947 tarihinde babamın subay olarak bulunduğu Erzurum'da bir at arabasında doğum evine giderken doğmuşum. Babam Eminsü Ali Rıza Gürsel, annem ise Fahriye hanımefendi idi.

İlkokula İskenderun'da başladım. Ankara' da bitirdim. Ankara Yenimahalle Ortaokulunun birinci sömestrsinde babamın emekli olmasından dolayı 1960 yılında Çorum'a gelince Atatürk Ortaokuluna devam ettim. Babamın "oku da oğlum ceketimi satar seni okuturum" diyerek bana yaptığı nasihatleri ters tepki yaptı, okumuyorum diyerek okulu birinci sınıfta bıraktım. Marangoz çırağı olarak Azmi Başar ustanın yanına girdim. Askere gidene kadar ustanın yanında çalıştım.

1967 tarihin de askerlik dönüşü, Ankara Emniyet Müdürlüğüne teknisyen olarak göreve başladım.

Ortaokulu dışarıdan 2 yılda bitirdim 1972 tarihinde

Polis Memuru olarak Ankara'da çeşitli şubeler ve karakollarda çalıştım. 16 Eylül 1973 tarihinde Selma (Kurşuncu) Hanımefendi ile evlendim.

1978 yılında ayında naklen Çorum İl Halk Kütüphanesine Memur olarak geçtim.

Dışarıdan Çorum Ticaret Lisesini iki yılda bitirdim.

Kendi kendime Osmanlıcayı öğrenmeye uğraştım, Hat sanatı ile

biraz ilgilendim 150 ye yakın Ser levham var, Çorum Güzel Sanatlar Galerisinde ve Kütüphane salonlarında bu levhaları sergiledim.

03. 08. 1988 tarihinde İl Halk Kütüphanesi Müdür yardımcılığına atandım.

1990 tarihinde kütüphanelerdeki kitapların tasnifi ile ilgili 10 yıllık bir araştırmamı "Alfabetik Onlu Tasnif Fihristi (Dewey) "kitap haline getirip Kültür Bakanlığına sundum. Kitabımdan Türkiye'deki bütün kütüphanelere dağıtılmak üzere 1000 adet satın aldılar.

1993 yılında Türkiye'deki bütün kütüphanelerde bulunan " El Yazması" kitapların Ankara Milli Kütüphanesine toplanma kararı veren Kültür Bakanlığına karşı Çorumlu hemşerilerimi haber dar ettim, mahalli radyodan ve gazeteler ile parti il Başkanlarını ile Millet Vekilimiz Adnan Türkoğlu ve Belediye Başkanımız rahmetli Turan Kılıççıolu' nun destekleri ile el yazma kitaplarımızın Çorum' da kalmasını sağladım!

Açık öğretim için üniversite sınavlarına girip kazandım. İkinci sınıfta iken 25 Nisan 1994 tarihinde Tatvan Bitlis'e Müdür olarak tayinim çıktı, tayin edildiğim yere gitmeyerek emekliliğimi istedim.

İlkokul sıralarında okuyarak pilot olmanın düşlerini kurardım. Bu hayalim gerçekleşmedi. Şu anda emekli memurum.

Marangozluk, oymacılık, Polis Memurluğu, Memurluk ve idarecilik yaptım. Her çalıştığım meslekte çeşitli önemli olaylar oldu ise de son çalıştığım kurumda bence; en önemli bir hatıramı anlatmak istiyorum:

Kütüphanedeki çalışmalarım ve " El Yazması Kitaplar"ın Çorum'da kalması için verdiğim çabalar neticesinde Bitlis Tatvan'a tayin edilme olayım beni çok yıktı. Fakat bu üzüntümün boş olduğunu zamanla gördüm. Rabb'imın izni ile Hacca gitmek nasip oldu, iki kitap daha yayımladım ve elinizde bulunan bu derginin çıkmasına vesile oldum. Mesleklerin insanlara sağladığı maddi avantaj olarak,

evinizi geçindirecek, namerde muhtaç etmeyecek avantajından başka, manevi olarak; izin yaptığınız işlerle ilgili karşılaştığınız problemleri değerlendirirseniz avantajların neler olabileceğini hayat okulundan öğrenmiş oldum.

Yazı yazmaya beni kimse teşvik etmedi Kütüphane için hazırladığım kitap beni yazmaya teşvik etti. Yazılarım mahalli basında yayımlandı. Yazılarımdan dolayı bir ödül almadım; fakat kitapları ve bu dergi benim için en büyük ödüldür.

İdealim: Çorum'a tam teşekküllü bilgisayar ortamında bir kütüphane kazandırmaktır. Bu idealim yüzünden tayinim çıktı. Yayımlanmış dört çalışmam bulunmaktadır. Bunlar:

" Alfabetik Onlu Tasnif Fihristi (Dewey) ",

"Çorum'da Yatan Meşhur Yatırlar",

Bakanlığa sunulmuş; "Alfabetik Türk ve Yabancı Yazarlar Fihristi" ve "Ne Nerede Başlıklı Arama Fihristi" basım için hazır beklemektedir. Yazılarım daha çok araştırma dalı ile makale türüdür. Tiyatro çalışmalarım, şiir ve hikâye denemelerim bulunmaktadır.

Benim okuyucularıma diyeceklerim şudur ki. Doğru bildiğiniz konuları savunun. Bu savunmanız size belki tepkiler getirecektir. Bu tepkileri inceleyerek doğru olup olmadığını araştırın.

<https://gurselyayin.com>

corumlu2000@gmail.com

DİKKAT! BU BİLGİ TELİF ESERİDİR!

Hukuka, Yasalara, Telif ve Kişilik Haklarına saygılı olmayı amaç edilmiştir!

**Gizlilik şartları, Telif Hakkı Mahmut Selim GÜRSEL adına tüm hakları saklıdır. Hazırlayan Mahmut Selim GÜRSEL
yazışma adresi corumlu2000@gmail.com**

BİLGİ PAYLAŞILDIKÇA KIYMETİ ARTAR!

**MAHMUT SELİM
GÜRSEL**

ÇORUMLU 2000

AYLIK KÜLTÜR SANAT TARİH VE
EDEBİYAT DERGİSİ

ISSN 1301-9945

ISSN 1301-9945

YIL 13 SAYI 157 25 Mart 2012

Üzeyir Lokman ÇAYCI

*Hazırlayan Mahmut Selim GÜRSEL yazışma
adresi corumlu2000@gmail.com*

DİKKAT; BU BİLGİLER TELİF ESERİ OLUP YAZARI VE

YAYINEVİMDEN İZİN ALINMADAN KULLANMAYINIZ!

Mahmut Selim GÜRSEL YENİ İCAT (BİD'AT) KUTLU DOĞUM
HAFTASI

Mustafa Nevruz SINACI TÜRK MİLLETİ LİDERİNİ ARIYOR!...

Mustafa TURAN ZIKKIMIN KÖKÜNÜ İÇ

Atilla ALPAY SEVGİLİLER GÜNÜYDÜ

İsa KAYACAN DR. FARUK FAİK KÖPRÜLÜ'NÜN “CANIM
KERKÜK”Ü

Selma GÜRSEL BARBUNYA FASULYESİ

Muhsin AKTAŞ ANADOLU'M

Ahmet CANBABA HORTUMCU

Paşa ÇETEN HİCRET

Mahmut Selim GÜRSEL

YENİ İCAT (BİD'AT) KUTLU DOĞUM HAFTASI

Peygamber Efendimiz S.A.V. Efendimizin doğduğu gün kaynaklarda “FİL YILI” denilen yılı Rebiü'l-evvel on ikinci günü dünyaya geldi.

Bu yıl 2013 yılında Rebiü'l-evvel on ikinci günü yani Mevlid Kandili 23 Ocak'ı 24 Ocak'a bağlanan gece kutladık. Mevlid Kandili de yeni icat (Bid'ad) olan bir kutlama ve anma olaydır. Peygamber Efendimizi anmak için belirli gece ve haftalar içinde sıkıştırmak onu anmaktan çok belirli günlere sıkıştırılmış ve sadece o günlerde anılmasını sağlamaya çalışılan diğer haftalarla eş değer tutulması Müslüman olarak benim çok zoruma gitmektedir.

Hiz. Ömer zamanında Hicret'in 17. yılında alınan bir kararla kabul edilmiştir. Hicret'in olduğu sene birinci sene olarak alınarak kararlaştırılmış ve Peygamber Efendimizin Mekke'den Medine'ye Hicret'i için Hiz. Ebubekir R.A. ile ayrıldığında Sefer ayının 27 idi 4 gece Sevr Mağarasında kalmışlar ve 1 Rebiülevvel Pazartesi günü Sevr Mağarasından Medine'ye doğru yola çıkmışlardır. Bu nedenle Arabi aylardan 1 Muharrem'in rastladığı için Yıl Başı da 1 Muharrem olarak takvim başı olarak kabul edilmiştir.

Hicri Takvim'de aylar; Muharrem, Safer, Rerebiülevvel, Rebiülahir, Cemaziyelevvel, Cemaziyelahir, Recep, Şaban, Ramazan, Şevval, Zilkade ve Zilhicce şeklinde sıralanırlar.

Ay, dünya etrafında 12 defa döndüğü zaman bir kameri sene olur 354 gün 8 saat 48 dakika 34.68 saniyedir. Miladi aylarda da artık aylar mevcuttur. Bunlar 30 yıllık dönemlerin 2, 5, 7, 10, 13, 15, 18, 21, 24, 26 ve 29 yılları 355 gün, diğer yıllar ise 354 gündür.

Kısaca incelediğimiz Miladi aylardan sonra Peygamber Efendimizin vefatından uzunca bir süre sonra Mevlid Kandili icat edildi (Bid'at)

Mevlit Yeni İcat Badat'ının bilinen tarihi süreci söyle sıralayabiliriz: Mevlid Peygamberimiz S.A.V. Efendimizde üç dört asır sonra icat (Bid'at) edilen Müslümanlara iyi bid'at olarak tanıtıldı.

Sünnî Müslümanlarda ilk mevlit merasimi, Hicri 604 yılında, Selahaddin Eyyubî'nin eniştesi ve Erbil atabegi Melik Muzafferuddun Gökbörü tarafından tertiplenmiştir.

Mevlit; Merasim olarak ilk defa, Mısır'da hüküm süren Fatımîler (910-1171) tarafından tertiplenmiştir. Bu merasimler saraya ait olup, sadece devlet erkanı arasında cereyan etmekte idi.

Osmanlılar tarafından mevlit, ilk defa III. Murat zamanında, 1588'de resmi hale getirildi.

1989 Tarihinde Yeni İcat (Bid'at) Türkiye Diyanet İşleri tarafından “Kutlu Doğum Haftası” olarak ilan etmiştir.

Mevlid Kandili ve Kutlu Doğum Haftası insanları sonradan BİD'AT yani icat ettikleri günlerden birisidir.

Peygamber Efendimiz S.A.V. Müslüman Dini için gönderilmiş olduğu ve kendisinden önceki peygamberler gibi sadece bir kavme veya millete değil, bütün insanlığa peygamber olarak gönderilmiştir.

Kur'an-ı Kerim de Allah C.C. Neygam Efendimiz S.E.V. için: Sebe, ayet: 28 Biz seni bütün insanlara ancak müjdecî ve uyarıcı olarak gönderdik; fakat insanların çoğu bilmezler.

Enbiya Suresi ayet: 107. (Resulüm!) Biz seni âlemlere ancak rahmet olarak gönderdik.

Kur'an- Kerim Hakkında Allah C.C. :

Enbiya Suresi ayet: 10. And olsun, size içinde sizin için öğüt bulunan bir kitap indirdik. Hâlâ akıllanmaz mısınız?

En'am Suresi, 38. Yeryüzünde yürüyen hayvanlar ve (gökyüzünde) iki kanadıyla uçan kuşlardan ne varsa hepsi ancak sizin gibi topluluklardır. Biz o kitapta hiçbir şeyi eksik bırakmadık. Nihayet (hepsi) toplanıp Rablerinin huzuruna getirilecekler.

Peygamberimize hitaben Allah C.C. :

Necm Suresi ayet: 3 -4 Resulüm de ki: Eğer Allah'ı seviyorsanız hemen bana uyunuz ki, Allah da sizi sevsin ve günahlarınızı bağışlasın.

Demektedir. Ayrıca yeni icat için de

Haşir Suresi, ayet: 7 Peygamber size ne verirse onu alın. Size neyi yasak etti ise, ondan uzak durun.

En'am Suresi ayet: **153**. Şüphesiz bu, benim dosdoğru yolumdur. Buna uyun. (Başka) yollara uymayın. Zira o yollar sizi Allah'ın yolundan ayırır. İşte sakınmanız için Allah size bunları emretti.

Peygamber Efendimiz S.A.V. Ayrım yapmadan her BİD'AT sapıklıktır. Demektedir.

Düşman yağma etmek için sabah ve akşam geliyor, kendinizi koruyunuz. Şehadet parmağıyla orta parmağını birbirine yaklaştırarak şöyle buyurdu: Ben Peygamber olarak gönderildim, kıyametle aranız işte şu iki parmak gibi yakındır. Vâcib olanı yerine getirdikten sonra şunu bildiririm ki Sözlerin en hayırlısı Allah'ın kitabıdır, en hayırlı hidayet, Hz. Muhammed'in hidayetidir. Dinde olmayan şeylerin en kötü olanlara sonraları çıkarılan şeylerdir, her BİD'AT sapıklıktır.

Hız. Ali radyallahu anı anlatıyor: "Biz Resûlullah aleyhissalâtu vesselâm'dan Kur'ân-ı Ker'im ve bir de şu sahifede olandan başka bir şey yazmadık.. (Bu sahifede bulunana gelince,) Resûlullah aleyhissalâtu vesselâm buyurmuştu ki: "Medine Ayr dağı ile Sevr dağı arasında kalan hudud içerisinde haramdır. Kim orada bir **bid'atte bulunur veya bid'atçı** himaye ederse, Allah, melekler ve bütün insanların lâneti onun üzerine olsun. Allah onun ne farz, ne nafîle hiçbir hayrını kabul etmesin. Müslümanların garantisinde ihanet ederse, Allah'ın meleklerin ve bütün insanların lâneti üzerine olsun. Onun (Kıyamet günü) ne farz ve ne nafîle hiçbir hayrı kabul edilmez." Buhari, Fezailu'l-Medine 1, Cizye 10, 17, Feraiz 21, İ'tisam 5; Müslim, Hacc 467, (1370); Ebu Davud, Menasik 99, (2034, 2035), Tirmizi, Vela ve'l-Hibe 3, (2128). Bu rivayetin metni Sahiheyn'e uygundur.Hız. Câbir (radyallahu anı) anlatıyor: "Resulullah (aleyhissalâtu vesselâm) hutbe verdi mi gözleri kızarır, sesi yükselir, öfkesi artardı. Sanki bir orduya "Düşmanınız akşama veya sabaha size baskın yapacak!" diye tehlikeyi haber veren komutan gibi (fevkâlade ciddi bir eda ile): "Ben size, Kıyamet şu iki parmak kadar yakınlaşmış olduğu bir zaman da peygamber gönderildim " der ve şehadet parmağı ile orta parmağını birbirine yaklaştırarak gösterir, sözlerine şöyle devam ederdi: "Emmâ bâd! Bilesiniz, sözlerin en hayırlısı Kitabullah'tır. En güzel yol da Muhammed'in yoludur. **İşlerin en şerlisi de sonradan ihdâs** edilenlerdir. Her **bid'at dalâlettir.**" Ayrıca şunları da söyledi: "Ben her mü'mine kendi nefsinden daha yakınlım. Nitekim, kim bir mal bırakırsa bu ailesi içindir. Kim bir borç veya (bakıma muhtaç) horanta bırakırsa bu bana aittir ve benim üzerimedir." Müslim, Cum'a 43, (867); Nesâî, İydeyn 22, (3, 188, 189).

İbnu Abdillâh İbnu Muğaffel (rahimehullah) anlatıyor: "Ben (namazda) bismillâhirrahmânirrahîm'i okumuştum. Babam işitti. Bana: "**Oğulcuğum, (bu yaptığın) bir bid'attir. Bid'atten sakın!**" dedi. Ben Resûlullah (Aleyhissalâtu Vesselâm)'ın ashâbından her kimle karşılaştı

isem, hepsinin de **bid'atten nefret ettiği kadar** bir başka şeyden nefret etmediğini gördüm. Babam sözlerine şöyle devam etmişti: "Ben Resûlullah (aleyhissalatu vesselâm)'la, Hz. Ebu Bekr'le, Hz. Ömer'le, Hz. Osmanla (radıyallâhu anhüm) namaz kıldım. Onlardan hiç birinin bunu (besmelenin okunacağını) okuduklarını işitmedim. Onu sen de okuma. Sadece "Elhamdülillahi rabbi'l-âlemîn" de." Tirmizî, Salât 180, (244); Nesâî, İftitah 22, (2,135).

Ebü Dâvud'un bir rivayetinde şöyle gelmiştir: "Ben İbnu Ömer (radıyallâhu anhümâ)'le beraber idim, bir adam öğle veya ikindi namazında tesvîbte bulundu. Bunun üzerine (İbnu Ömer): "Bizi (buradan) çıkar, zîra şu (yapılan tesvîb) **bid'attır**" dedi." Ebü Dâvud, Salât 45, (538).

Müslümansak eğer doğru bildiğimizi ve öğrendiğimizi paylaşmamız gerekir!

Abdullah İbnu Abbâs radıyallahu anhüma anlatıyor: "Resûlullah aleyhissalâtu vesselâm buyurdular ki: "Allah, **bidat sahibi, bid'atını terketmedikçe**, onun amelini kabul etmeyecektir.

Ebu't-Tufeyl radıyallahu anh anlatıyor: "Ali İbnu Ebi Tâlib radıyallahu anh'a bir adam gelerek: "Resûlullah aleyhissalâtu vesselâm'ın sana tevdi ettiği sır nedir?" diye sormuştu. Hz. Ali buna öfkeleni ve: "Resûlullah aleyhissalâtu vesselâm, halka gizlediği hiçbir şeyi bana sır olarak vermedi. Şu kadar var ki, bana dört kelime söyledi!" dedi. Adam: "Nedir onlar, söyler misin?" deyince, Hz. Ali: "Allah'tan başkasının adına kesene Allah lânet etsin. Ebeveynine lânet edene lânet etsin. **Bid'atçıyı himaye edene Allah lânet etsin.** Tarlanın sınır taşlarını değiştirene Allah lânet etsin!" Müslim, Edâhî 43, (1978); Nesâî, Dahâyâ 34, (7, 232).

Mustafa Nevruz SINACI

TÜRK MİLLETİ LİDERİNİ ARIYOR!...

Vicdanı hür, irfanı hür, düşünce, ifade ve iradesinde özgür;
Şahsiyetli, haysiyetli, yüksek ahlak ve gerçek karakter sahibi;
Her şeyden önce kim olduğunu bilen ve kendine güvenen;
Hak yolunda, millet hizmetinde: “Türk Milleti ve Türkiye Cumhuriyeti adına”, "insan hakları, adalet, hürriyet, hukuk, eşitlik ve demokrasi" mücadelesi verecek;

Ayrıca insanlık ideali; Özgür bilim, demokrasi, hak ve adalet ahlâkının hayat bulduğu hakiki bilincin gelişmesi uğrunda sadakat ve samimiyetle çalışacak;

Ülke, Millet ve yaşanan sorunları halletmek için çözüm ve proje üreterek; “fikren, fiilen, ilmen ve fennen” geri kalmışlık, fakirlik, yoksulluk, yolsuzluk, gericilik, yobazlık ve adaletsizlikle “tam bir azim, irade, fazilet ve kararlılıkla” mücadele edecek;

Doğruyu söyleyen, onurlu ve sorumlu, daima dik duran, adalet ve dürüstlükten asla ve kesinlikle şaşmayan, gerektiğinde bu uğurda “hak, milli hükümrânlık, evrensel adalet, her derece ve düzey özgürlük, bağımsızlık, eşitlik ve hukuk için” dünyaya kafa tutan;

Türk’ün milli karakteri, manevi, tarihi ve ilmi değerlerine sahip; mukaddesatına içten saygılı; Kendini Türk kültürü, ilim, ahlâk ve medeniyeti ile “binlerce yıllık emel ve milli ideal olan” Türk Birliği’nin gelişip yükselmesine adayacak;

Tepeden tırnağa kadar (madden, manen, bedenlen ve ruhen) sağlam;
Akıl, ilim, irfan, fen, iman, vicdan, basiret ve beka ile hareket eden;
Vicdanının sesini dinleyen, bilinci pusulanın ibresi gibi “asla” istikametini şaşmayan;

Yerini bilen ve onu, hakkıyla-lâyıkıyla dolduran;
İşini bilen ve onu severek, isteyerek, ehliyet, liyakat ve sorumluluk bilinciyle yapan;

Alnının akı, gözünün nuru, aklı, ilmi ve bileğinin gücü ile çalışan, çalışmaktan asla kaçmayan, bıkmayan, yılmayan, yıkılmayan, usanmayan;

Mutlak surette ve kesinlikle helâl kazanan, kazandığı ile yetinen, fakirlikten utanmayan; Kumar borcu, diyet borcu, namus borcu olmayan;

Hiçbir güçlük, baskı ve dayatma karşısında eğilmeyen, bükülmeyen;

İnsanlık, inanç ve ahlâk dışı bir “hayvan altı, domuzluk huyu olan” rüşvet, iltimas, ayırma, kayırma, hırsızlık, yolsuzluk ve suiistimale asla tevessül etmeyen; Eş’ine, dostuna, akraba, yoldaş ve soydaşına “devlet ve millet” malını, mesul makam, hak ve imkânını peşkeş çekmeyecek kadar iffet, onur, şahsiyet, haysiyet, erdem, feraset ve basiret sahibi;

Kardeşe, yoldaşa, yandaşa değil;

Tam bir eşitlik, sorumluluk, hakkaniyet ve adaletle millin tamamına hizmet eden;

Satılık olmayan; namuslu, dürüst, ilkeli-onurlu, sorumlu, çalışan, demokrat, laik.., Cesur olduğunu haykırmadan cesur olan;

Gösteriş, riya ve alâyişten uzak ‘gece-gündüz demeden’ çalışan, üreten; Milletin işçi ve memurlarını “namus, onur ve sorumlulukla çalıştıran”, "cesaret fazilet'tir" diyen;

Her daim halkla istişare eden; Ortak akıl, demokrasi, doğruluk, dürüstlük, hakikat ve adalette uzlaşma kültürünü yaşayan, az konuşmayı, çok çalışmayı ve özellikle dinlemeyi bilen;

Son kuruşuna kadar helal kazanacak, sadece kazandığını yiyecek ve yalnızca parasını ödeyebildiğini yiyip giyecek; İcabında cesaret ve kararlılıkla "hayır" demekten çekinmeyecek ve “ona gücüm yetmez" tarzında, açıkça cevap vermekten utanmayacak; Milli ilkeler ve Türk inkılâbını tam bir sadakat, namuskârlık; Onur-erdem, sorumluluk ve dürüstlikle uygulayacak;

Daima haklı, iyi-doğru, masum ve mazlumun yanında yer alacak; “AB”yi Türkiye’den kovacak, gerektiğinde; haksızdan, yolsuzdan, hırsızdan ve mücrimlerden hesap soracak, "iyi insan, ilkeli, onurlu, sorumlu, namuslu-dürüst; Devlet idaresinde millet iradesini hâkim kılacak;

Tam bir medeni (ilmi) cesaret, yüreklilik, inanç ve bilinçle “yeter, söz milletindir!..” diyebilecek formasyon, siyasi-insani, ilmi kalite, demokrasi ahlâkı, uzlaşma kültürü sahibi;

Umur-devletten, adam gibi bir adam varsa eğer, çıksın artık meydana!

Mustafa TURAN

ZIKKIMIN KÖKÜNÜ İÇ

Toplumda sigara içenlerin sayısı maalesef hızla artıyor. İçme yaşı da düşüyor. Vatandaşları zararlı alışkanlıklardan korumak anayasa gereğidir. Bu amaçla alınan tedbirleri ve takibini memnuniyetle müşahade ediyoruz. Batı dünyası bu tehlikeyi çok önceden görmüş olmalı ki, vatandaşlarını koruyacak tedbirleri de alması sonucu sigara içenlerin oranı son yıllarda gözle görülür biçimde azalmış. ABD’de sigara içenlerin III. sınıf vatandaş kabul edildiği ve sığır çobanlarıyla eşdeğer görüldüğü anlatılıyor.

Sigara insan sağlığını bozuyor ve içinde 3 binden fazla zararlı madde içeriyor. Boyu 2 metre, yaprakları da 70 cm olan tütün bitkisine, avanak otu da deniyor. Bu bitkiyi İspanyollar keşifler sırasında Amerika’dan getirmişler. Avrupa’da 1560’larda, bizde de bundan yarım asır sonra yaygınlaşmaya başlıyor. Ancak bizde, zararlı olduğundan ziyade dine aykırılığından dolayı bir asra yakın tartışılmış ve yasaklanmıştır. Hatta zaman zaman içenlere ölüm cezası dahi verilmiştir. 1874 yılından sonra yurt içinde üretimi serbest bırakılmıştır. Önceleri elle sarılırken, 1860 lı yıllardan itibaren makinalarda sarılmaya başlanmıştır.

Sırf sigaradan her yıl dünyada 30 milyon civarında insan hayatını kaybetmektedir. Akciğer ve gırtlak kanseri ile damar tıkanıklıklarının % 90’ı sigaradan kaynaklanıyor. Kadınların düşük yapma oranının da % 80’i yine bu yüzden oluyor. WHO (Dünya Sağlık Örgütü) verilerine göre yanmakta olan sigara dumanında 4 binden fazla kimyasal bileşik bulunuyor. Günde bir paket sigara içenin kansere yakalanma riski % 58,1 seviyesinde görülüyor. Orman yangınlarının % 70’i bu yüzden çıkıyor. Günde bir paket sigara yerine bir kitap alsa bir insan, elli senede 20 bin kitaptan meydana gelen dev bir kütüphane oluşturabiliyor. İçilen her sigara, ömrü 11 dakika, ortalama ömrü ise 12 yıl kısaltıyor.

Daha sayfalarca sigaranın zararlarını ekonomik ve sağlık açısından açıklamak mümkündür. Öyleyse bu zıkkımı içmek için, bir insanın aklını peynir ekmekle yemesi lazım. İşin garip tarafı bu zıkkımı, bu konuda topluma örnek ve nder olmaları gereken çoğu öğretmenler ve doktorlar içiyor. Ben aslında ağzında sigara gördüğüm seviyesi ne olursa olsun her insana (kavram bulmakta zorlanıyorum ama) ibretle bakıp acıyorum. İradesine hâkim olamayan zayıf bir karakter portresi iziyorum beynimde. Allah akıl, fikir versin diye dua etmeyi de ihmal etmiyorum. Tüm seminer ve konferanslarımda da bir yolunu bularak parantez içinde bu zıkkımın zararlarına dikkat çekiyorum.

Bizim Fahri bu konuda daha da katı. “Sigara içen babam dahi olsa evimden ve odamdan kovarım.” sözü ona ait.

Evde salona bir pano halinde astım. “ Bu evde bir gün sigara içilir. Bir gün içilmez. Bu gün içilmeyen gündür. Sigara imediğiniz için teşekkür ederim.” Tabi her gün bu gün olduğu için, bu kibar hatırlatma her zaman için geçerlidir. Ama neredeeeeeee? Başta akrabalar bu yasağa uymuyor. Bu kez çocuklara tembih ettim. Özel kl tablalarını getirin. Edremit’ten aldığım içi yazılı ve çok manalıları var. Mesela “ZIKKIMIN KÖKÜNÜ İ” bunlardan biri. Ama işi pişkinliğe vurmaları insanı ıldırıyor. Misafir oldukları için de bir şey söyleyemiyorum. Aslında ailece misafiri çok sevdiğimiz halde, Vallahi bu durumlarda acaba ne zaman gidecek diye sabırsızlanıyorum. Allah aşkına sizin süfli bir zevkiniz uğruna çoluk çocukla dolu kalabalık bir ortamın havasını bozmaya ve onları zehirlemeye ne hakkınız var?

Atilla ALPAY

SEVGİLİLER GÜNÜYDÜ

Bu tür-sevgililer günü vb gibi- günler ne yazık ki istilacı ve barbar Avrupa kavimlerinin kutladığı st.Valentin isimli bir Hıristiyan azizinin ismine izafeten icat edilmiş ;yurdumuzda ise İstanbul Beyoğlunda esnafılık yapan gayri Müslimler tarafından geliştirilerek kültürümüze zorla oturtulmuştur.

Bu geleneğin ve adetin hedef kitlesi ; sayıları Irak ve Afganistan nüfusu kadar yani 28 milyonluk dev bir topluluk olan ve yaşları 1-17 arası olan sevgili yavrularımızdır.Bu çocuklarımızın hayata atılıp para kazanmalarına henüz uzun yıllar vardır.Fakat ceplerinde sevgililerine belki de en pahalı hediye alacak kadar da çok paraları her zaman bulunmaktadır.Paraları yoksa kredi kartları, o da yoksa onları çok seven büyükbabaları ve büyükanneleri de mutlaka ihtiyaçlarını karşılayacaklardır.

Diğer yanda milyonlarca esnaf ta vitrinler süsleyip ,afişler hazırlamakta sanki bizim böyle bir geleneğimiz varmış gibi ve bir bayram geliyormuşçasına çok para kazanmanın derdine düşerek böyle bir furyaya her yıl mutlaka katılmaktadırlar.

Kendilerine sorsalar hiçbir zaman yolunda gitmeyen işleri belki böyle bir gün vesilesiyle bir an olsun canlanacak ve nakit sıkıntılarını gidecek ve o gün için rahat nefes alacaklardır.

Bazı tv kanalları mikrofonlarını İstanbul'un mutlu azınlığına, gayri meşru yaşamaktan utanmayan sanatçı bozuntularına ve ahlaksız insanlarına uzatıp saatlerce röportaj yapacak ; kimin kime hangi haram kazançlarıyla ne marka otomobil aldıklarını öğrenmeye ve bu müstesna günü (!) nasıl kutladıklarını bilmeye çalışacaklardır.

Aziz şehrimizin de bütün kafeteryalarında sigara dumanları içerisinde boğulmalarına aldırmadan oturup baba parası ve burslarını yemeye çalışan sevgili üniversite gençlerimiz ; karşılarındaki sevgililerine ilanı aşk etmeye çalışacak ve böylece bu mübarek günü(!) idrak etmeye çabalıyacaklardır.

Birde bunun tersini düşünelim. Bizim olmayan böyle bir gelenek yerine hristiyan Avrupa ülkelerinin veya amerikanın bir şeker bayramını, bir hıdrellezi, bir aşura gününü, bir üç aylarımızı veya buna benzer bizim için kutsal ve önemli olan bir adetimizi benimsemesi mümkün müdür ? Hatta oraların ahalalisi bu vesileler ile birbirlerine hediyeler alsınlar, kutlasınlar veya bir şeyler yapsınlar..

Bunu düşünmesi bile bize mizahi gelmekte ve hemen pek çoğumuz "olur mu canım öyle şey" demektediriz.Ama ne yazık ki onların adetleri ve gelenekleri milli kültürümüze öylesine oturmuş veya oturtulmuş ki tersine bile düşünmekten aciz hale gelmişiz..

İnacımızda, sosyal adet ve geleneklerimizde sevgililer günü diye bir şey yoktur.Türk milletinin bildiği sevgili kavramının muadili "Yar"dir.Ve bu aziz millet sevmeyi de, sevgiyi de , sevgiliyi de-egoist Avrupalıdan- çok daha iyi bilir.

Bizde mü'min hanımlar ve erkekler önce nişanlanırlar, sonra da evlenirler. Nikah merasimlerinden sonra İslam devletinin çekirdeği ve temelini teşkil eden kutsal aile birliği de böylece kurulmuş olur.

Böyle "aradakalmış" gayrimeşru ilişkiler bize tv dizilerimizin ve avrupanın hediyesidir.(Eski Yeşilçam filmlerindeki konular bile bugünkülerin yanında –vallahi-masum kalmaktaydı.) Bakıyorum da bizim gibi fakir taşra muharrirlerinden ve birkaç bin basan bazı muhafazakar ceridelerinden başka buna tavır koyan hiç kimse yok.

On bakanlık bütçesi kadar zengin ve kalabalık olan Diyanet işyeri bir çabanın içine giremez mi; eğitim sendikaları,Müslüman işadamları ve bizim gibi düşünen insanlar basın bültenleri de mi yayınlamayamazlar,hiç mi kimsenin söyleyecek bir sözü yok...

Tanzimattan sonrada biz bu filmleri görmedik mi,yüzeli yıl süren seferberlikler,iki milyon şehid, koca bir hilafet ve saltanat ülkesini, bir Devlet-i Ali' yi hep bu kafirlere benzeme illeti yüzünden kaybetmedik mi ..

İki tane karanfil , bir tane gülün , ucuzluk pazarından alınmış masum bir hediye'nin ucu sefalete, zillete, perişanlığa, esarete ve oradan da cehenneme gider genç beyler ve hanımlar,hatta bir kısım esnaf arkadaşlar...

Unutanlara dün Bulgar,Moskof ve Ermeni mezalimlerini bugün de,Bosnayı ; Çeçenistanı, Afganistanı,hatta hatta acı vatandaki Solingenleri, daha yerdeki kanları kurumamış Gazze' deki şehitleri hatırlatırım.

Sevgililer günü diye bir şeyi kutlayan herkesi, üç kuruş kazanacağız diye bu kültür yozlaşmasına çanak tutan bir kısım esnafı ve bize karşı çıkan herkesi de şiddetle protesto ediyorum.

Allah CC cümlesine hidayet, şuur ve izan versin. Saygılarımla!

İsa KAYACAN

DR. FARUK FAİK KÖPRÜLÜ’NÜN “CANIM KERKÜK”Ü

İnsanlar doğup büyüdüğü yerle, yerlerle ilgili duygularını dile getirirken sayfa ve sütunlara aktarırken, değişik duygular içine girerler. Doğruluk, netlik içindeki görüntüleriyle dile getirirler, görüşlerini ortaya koyarlar.

Dr. Faruk Faik Köprülü, Kerkük’ten sesleniyor. Burada yaşıyor. Eğitimci, şair ve yazar. “Canım Kerkük” adlı bir şiiri var elimizde.

Dokuz bölümden meydana gelen bu şiirin ilk üç dördlüğünü, bir başka yazımın sonunda yer vermiştim. Şimdi bu üç bölümün dışında yer alan “Canım Kerkük” şiirinin mısraları arasında gezmek istiyorum efendim:

CANIM KERKÜK (devamı)

Dr. Faruk Faik Köprülü, Kerkük’ün şehirlerin ziyneti, dedelerin kalası, olduğundan sözettikten, “Canım Kerkük iman ettim kur’an a” dedikten sonra, devam ediyor. Anılan şiirin iki bölümü:

- Canım Kerkük karaaltın bulağı,
Nurun saçır yakın eyler ırağı,
Kervancılar misafirler durağı,
Yeryüzünde cennet varsa tek sensin,
Sen sultansın, sen ağasın sen beksin.

Canım Kerkük gürgürbaba nurusun,
Madenlerin yakutusun durusun,
Can evimizin perisisin hurusun,
Sevinç sende, kerem sende, sen sende,
Türk dünyasın toplayan destan sende.

Kerkük’ü yıldırımların çakışı, karlı, yağmurların yağışı, kızıl güllerin kış karnında çıkışı, hep Dr. Faruk Köprülü’yü yüreğinden yaralar. Her şey Kerkük içindir. Kerkük sevgisinin dalga dalga dağılışı,

Kazakistan, Taşkent ve Türkistan’da, Türk dünyasında yaşanışdır arzu arzu düğümlenen. Sonra;

- Sen ey tutsak güvercinler kabını
Kilitleme güneş kokan kapını,
Sende renk, süs, bilim, sanat, tapını,
Yurtseverlik, efendilik, sendedir,
Dost severlik, beraberlik sendedir.

Senin için yeşillenir emeğim,
Gün doğmadan doğar gönül çiçeğim,
Sen ey köyüm, suyum, şehrim, meleğim,
Türklüğüm olmuş başım belası,
Ey Irak’ın ikincisi Kerbelası...

Türklüğün insanın başının belası olması, Şemsettin Küzeci’nin dediği gibi “Suçum Türk Olmak”tır sözündeki, gerçeğinde olduğu gibi, Türk olmanın, Türklüğün insanlar için sıkıntılar vermesi ne kadar üzücü, düşündürücü değil mi?

İsa KAYACAN AMATÖRDEN PROFESYONELE

İsmiyle yeni yeni karşılaştığımız şair, şaire adaylarımız. İsimleri bilinen, yazdıkları yayınladıkları alkışlananlar...
Ayrı ayrı değerlendiriliyor, değerlendirilmelidir.

BURDUR’DAN KEZİBAN SEZER

Dört-beş ay önce bana bir hemşehrimiz aracılığıyla ulaşan hemşehrimiz Keziban Sezer. Şiir denemeleri var. “Noktalama işaretlerinden sıkıldım. Biraz da okuyucuya bırakmak düşüncesiyle, noktalamayla bırakalım” diye yola çıkan hemşehrimin bu görüşünün doğru olmadığını söylemek istiyorum öncelikle. Noktalama işaretleri, şiirin-yazının dış sıvası gibidir. Sıvası olmayan bir yerde oturmak, soğuk almamız anlamına gelmez mi?

Keziban Sezer’in kısa kısa şiir denemeleri var. Bazıları özlü söz şekline daha yakın. Bunlardan; “Seni nasıl suçlamam ki/ Pembe rüyalarımda/ Mahsun-mahsun uyurken/ Hayalin acı çığlıklarıyla uyandırdın”.

- Kötülerin bile/ Mutlak iyi bir kapısı vardır/ Arayıp görebilirsene/Senden bahtıyarı yoktur/Bütün iyi kapıların/ Şifresini çözebilirsen...

- Mevsimlerden kışı sevdim/ Beyazı sevmedim ama/ Karı sevdim.

- Toprağı sevmedim ama/ Yaşamak geçiciydi/ Ölümü sevdim...

Keziban Sezer hemşehrim, öncelikle çokca şiir kitabı okumalı, mısraların nasıl yan yana getirildiğini, mısraların bütünlüğüyle şiirin nasıl tamamlandığını, şekillendiğini görmelidir.

FATMA UÇARLAR'DAN

Fatma Uçarlar, yıllarca Burdur'da görev yaptı. Sonra Isparta'ya naklen-tayinen geçti. Burdur'da çalıştığı yıllarda, 06 Haziran 2004 tarihinde bendenizle ilgili bir şiir yazmış, beni Akrostiş olarak anlatmış. Teşekkürlerimi yineleyerek bu şiiri aşağıya alıyorum efendim.

Akrostiş -İSA KAYACAN

İlim edinme sevdası,
Sarıncı her yanını,
Ankara olmuş mekanı.

Kaya gibi direnmiş,
Arsızların, riyakârların karşısında,
Yazarak almış gıdasın kana kana,
Anayurdun dışına taşmış adı,
Can olmuş Burdur'a Azerbaycan'a
Adını duyurmuş ilinin, dört bir yana,
Nebisi matbaanın denmiş, O'nun adına.

Yazımızın üçüncü bölümündeki isim ve imza, yine Isparta ilimizden efendim:

ÖLÜM YAKIN

Isparta ilimiz merkezinde yaşayan Zeki Çelik "Ölüm Yakın" şiirinde, ölümün insana yakınlığı üzerinde duruyor ve beş dörtlükten meydana gelen şiirinin bir dörtlüğünde şöyle sesleniyor:

- Makam mertebe dinlemez,
Parayla kimse önlemez,
Müslüman yalan söylemez,
Ölüm her insana yakındır...

Sağlıklı ve başarılı bir yaşam diliyorum efendim.

GÜNÜN HABERLERİ:

1. Ankara-Türkocağı binasından kaldırılan “Türkocağı” yazısı tepkiler üzerine bina girişindeki yerini (yeniden) aldı.

2. Burdurlu iş adamı Mehmet Cadıl, ”krizle başa çıkabilmek için, ticaret erbabı ve şirketler ileriye görerek ticaretine yön vermelidirler” dedi.

3. Bakılan değil, okunan gazete “Yenisöke Gazetesi” 4 bin 478. sayısıyla 16. yayın yılına merhaba dedi.

4. İyinin, güzelin, doğrunun yanında olan, yazarlarının sayısı değişik zamanlarda 52’ye ulaşan “Sorgun Postası Gazetesi” bin 877. ci sayısıyla 29. yayın yılına girdi.

Selma GÜRSEL

BARBUNYA FASULYESİ

1 Çay Bardağı Zeytinyağı ;Yarım kilo barbunya
Büyük Baş Kuru soğan ;1 yemek kaşığı salça
4 Adet orta boy havuç ;İstenildiği kadar tuz
1 limon

Barbunyalar güzelce yıkanarak süzülür ve tencerede suda haşlanır. Haşlanan barbunya süzülür. Bir tencereye zeytinyağı konularak soğan soyularak doğranır tencereye konularak tencere ateşe konur soğan ölene kadar kızartılır. Salça konulur ve karıştırılır. Havuçlar daha önceden kazınarak ucu ve arkası kesilir ve yıkanır halka şeklinde doğranır. Kızaran ve salça konulalar yağın içine atılır ve haşlanan bu karışımın içerisine doğranmış havuç ve haşlanmış barbunya fasulye ilave edilerek istenildiği kadar da tuz ilave edilir. Bir miktar yağ ile haşlanan barbunya fasulyenin üzeri kapatılana kadar sıcak su konularak kapağı kapatılır. Kısık ateşte bir miktar piştikten sonra suyu çekti ise bir miktar daha kaynar su ilave edilir. Pişen Barbunya fasulyesi alınarak soğumaya bırakılır. Soğuyan barbunya fasulyesi tabaklara konularak bir miktar limon sıkılır ve üzerine de maydanoz ile süslenerek servis yapılır.

Muhsin AKTAŞ

ANADOLU'M

Binlerce yiğidin bağrında gizli
Sıralanmış dağlar nazlımı nazlı
Âşıklar ozanlar elleri sazlı
Yanlarına beni sal Anadolu'm

Pir Sultan Abdallar Yunus'u veli
Özünü dokumuş erenler eli
Tevazuu görsen sanırsın deli
Dergâhına beni al Anadolu'm

Mevlana'dan edep öğrendi yurdum
Karacaoğlan'dan cesaret gördüm
Gece gündüz senle hayaller kurdum
Sorma yüreğime dal Anadolu'm

Tarlanda çalışır gelini kızı
Yaylada meleşir koyun ve kuzu
Gurbet elde hasret yürekte sızı
Gururla gönlümde kal Anadolu'm

Al bayrak gönünde asılı dursun
Gözü olan hain bakıp kudursun
Bir yanda memolar bir yanda Dursun
Cümlemize vatan ol Anadolu'm

Türk, Türkmen, Yörükler, bir tarafta Laz
Kürt, Arap, Arnavut diğeri Çerkez
Kardeşçe yaşarız kimlik fark etmez
Kalplerde tutuştuk gel Anadolu'm

Halkın kurban olur dağ ve taşına
Mevla'm dert vermesin vakur başına
MİZABİ can verir damla yaşına
Asma nur yüzünü gül Anadolu'm

Ahmet CANBABA

HORTUMCU

İktidara gelip bir af çıkardı
Yasa ile yasa deldi hortumcu
Artık kuvvetli ya kimi takardı
Memleket bir anda doldu hortumcum

Herkes gibi gördü halkı koyunca
Fırsat çıktı bir kez yaşam boyunca
İtibarı arttı banka soyunca
Hapis yattı maaş aldı hortumcu

Kin besledi çıkarına değene
Kötü şöhret oldu yeni doğana
Kendi bankasını soyup soğana
Çevirdi parayı çaldı hortumcu

Açıklardan bin bir çıkar türeden
Anlat desen bin su gelir dereden
Yat, kat alır kimse bilmez nereden
Bu kadar parayı buldu hortumcu

Arsız yaşayarak fakirce gülüp
Örfünden adeti sinsice alıp
Yardım dağıtarak daha çok çalıp
Halkın arasına daldı hortumcu

Paşa ÇETEN

HİCRET

Canlar köprüdür,ömürler köprü
Bir hüznün geçer,bir dolu neş'e
Bir bizi aldatır bulutların güzelliği,
Bir hâyal uğruna delikanlıyız...

Örümcek ağına takılan bu şehir,
Söylen hangi dipçik kurtarır,
Bir bizim ezgimiz dolandır gökyüzünü,
Ağıtlar dikenli,teller mızrabımız...

Bir sabah omuzlarımızda güneş.
Sıradağlar gibi yürürüz,
Korkumuz yeller,uykumuz sellere,
Kırılmış artık can kafesimiz...

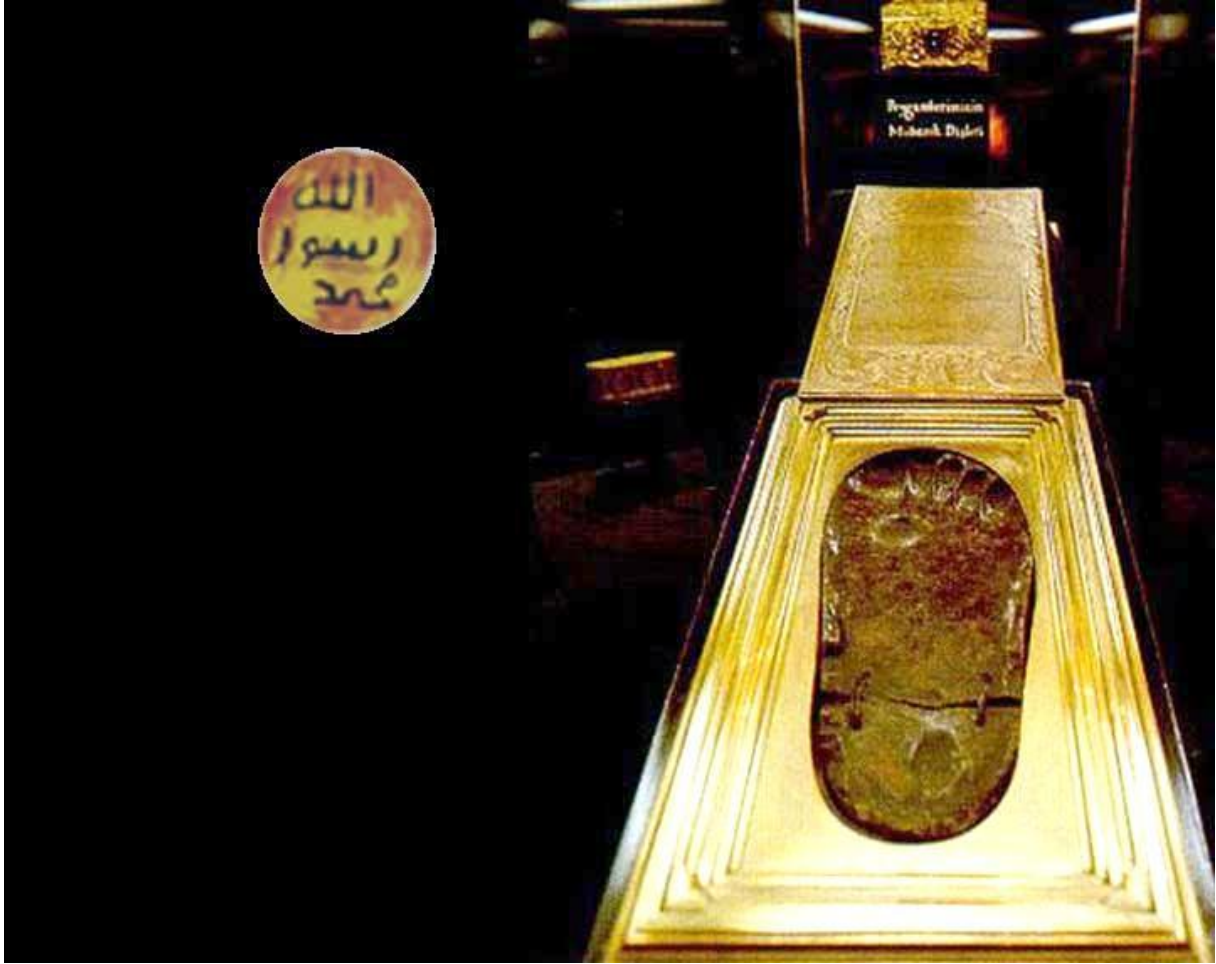

**MAHMUT SELİM
GÜRSEL**

ISSN 1301-9945

YIL 14 SAYI 158 25 Nisan 2012

*Hazırlayan Mahmut Selim GÜRSEL yazışma
adresi corumlu2000@gmail.com*

**DİKKAT; BU BİLGİLER TELİF ESERİ OLUP YAZARI VE
YAYINEVİMDEN İZİN ALINMADAN KULLANMAYINIZ!**

Mahmut Selim GÜRSEL TARIM DENİNCE

Mustafa Nevruz SINACI ÖTEKİ GAZETECİLİK VE MEDYA
TERÖRÜ

Atilla ALPAY MEZAR-I ŞERİF

Muhsin AKTAŞ BİR BAKIŞTAN SIZANLAR2

Mustafa Nevruz SINACI ZORUNLU EĞİTİM (!) SORUNLU TASARI

Murat HACIOĞLU ZAMANI DURDURMAK

İsa KAYACAN BULGARİSTAN'DAN TUNA BOYU DERGİSİ

Selma GÜRSEL BÖREK YUFKA

Rıza KOÇAK GEÇİMSİZ KARI KOCA

Rıza KANDAMİR GARİBAN

Mahmut Selim GÜRSEL

TARIM DENİNCE

Tarım denince her nedense sadece buğdaygilleri yetiştiren çiftçilerimiz akla gelmektedir.

Tarım alanı o kadar geniş bir çerçeveye içinde bulunmaktadır ki; saymaya kalksanız sayfalar dolusu bilgi ve indeks yayınlamamız gerekir.

Bu sıralamaların içerisinde geçen 20 yıla kadar her ilde yetiştirene yetiyecek kadar üretilen üzüm bağları artık ne yazık ki tarihe karışmaktadır.

Atalarımızın her memleketin iklim ve yaşama şartlarına, deneme-yanılma usulü ile elde ettikleri bilgiler teknolojinin getirdiği ve ulaşımın kolaylaştığı dünyamızda yeni bağ çubuklarının bağlara dikilmesi ile birlikte, orijinal bağ çubuklarının yok olduğunu gözlemekteyiz. Harap ve bakımsız kalmış bağlarımızda ancak orijinal bağ çubuklarını bulmamız mümkünken, ziraatın duayenleri ise bunlara gerekli değerler vermemektedirler. Yine aynı duyarsızlık bağlarda bulunan meyve ağaçlarında da gözükmemektedir. Atalarımızın yine memleketin şartları ve mevsimine göre yetiştirdikleri eski nesil meyveler artık tarihe karışmış bulunmaktadır. Yeni nesil meyveler; bodur ve belli bir sulama ihtiyacı ve ihtimam gösteren meyve ağaç türleri tavsiye edilmektedir.

Benim gözlemci olarak söyleyebileceğim, tanıma giren şahıs bağlarının yeni bir araştırma içerisinde eski kullanılan bağ çubuğu ve meyve ağaçlarının yeni sisteme göre adapte edilerek her ilde belirli şekilde kullanılması için gerekli araştırmaların yapılması gerekliliğidir. Yoksa herhangi bir ülkenin kendi coğrafi mahallerine göre yetiştirdiği ve geliştirdiği bağ çubukları ve meyve ağaçlarını bağcılara empoze etmek; ülkemizin her köşesinde bağ ve meyve tarımında dar boğazlara sokarak, bağcılarının bağlarının önem ve yetiştirdiği tarımsal getirileri gün geçtikçe yozlaşıp kaybolmasına ön ayak olmaktadır.

Mustafa Nevruz SINACI

ÖTEKİ GAZETECİLİK VE MEDYA TERÖRÜ

Günümüzde sübjektif bir sektör haline gelen gazetecilik, giderek haber tüccarlığına dönüşmüş, objektivitesini yitirmiş, meslek ilkeleri tabana vurmuş, çürüme ve yozlaşma zirve yapmış bulunmaktadır. Daha açık, net, reel ve güncel tabiriyle bu, 'gazetecilik = habercilik / medya alanı' varlık sebebi, kaynak, dayanak ve "asli unsurundan" uzaklaşmış, amaçlarından sapmış, ilkesizlik, onursuzluk ve değersizlik hâkim unsur haline gelmiştir.

Buna mukabil; 'öteki medya' dediğimiz ilkeli-onurlu ve sorumlu gazetecilik mağdur ve perişan edilmekte; Rüştünü İstiklâl savaşıyla ispat etmiş Anadolu Basını ile bir avuç Milli medya iflasın eşiğine sürüklenmeye, daha açık bir deyimle kendi öz vatanında boğulmaya ve bu şekilde er meydanı, bedhahlarca (iç ve dış düşman) işgale çalışılmaktadır.

Gerçek şu ki: Ticari medya alanı, ekserisi insanlık aleyhine faaliyet gösteren, edinim hırsıyla gözü dönmüş, kanun-kural tanımayan, hırs, inat ve ihtirasla tek belirleyici olmaya ve dünyayı yönetmeye kalkışan 'sorunlu sektör'e, gerçek anlamıyla "medya terörü" ne dönüşmüş bulunmaktadır. Üstelik bu sorumlu sektörün içyapısı da olabildiğince sorunludur. Zira medya patronları ilkeli-onurlu objektif-tarafsız gazeteciliğe tahammülsüz; Etik ve hukuk standartları dâhilinde bile ulusal-milli, insani ve medeni bilinç toplumuna karşıdırlar.

Özellikle, Karen Foog ve Soros ürünü Açık Toplum Örgütleri ile bunlara paralel siyasi -ticari medya yoluyla emperyalizmin yeni kölelik adlı küresel sermaye ve yoğun sömürü hareketine öncülük etmekte, aysberg'in su üstünde kalan/görünen yüzüyle bu menfur hareket, yer yüzünde 4. kuvvet olarak dünya barışına hizmet etmek yerine, bütün erklerin önüne geçip 'tek güç-tek kuvvet' olma yolunu seçmiş bulunmaktadır. Bu insanlık için çok tehlikelidir.

Gerçekte sorun, olağan ve doğal hayatın bütün usul, unsur, uzantı ve kapsamı üzerinde etkilidir. Bilhassa, özgürlük ve güvenlik, hürriyet-

hâkimiyet, bağımsızlık, demokrasi, insan hakları, hak, adalet-hukuk kavramları üzerinde erozyon, kronik çürüme, kavga-kargaşa ve yozlaşma nedenidir. Dolayısıyla eski Yugoslavya'nın bölünmesinden, SSCB'nin zevaline, son Gürcistan olayları ve Türkiye'de yıllardır mevcut anarşi, terör-tedhiş örgütüne kadar; Dünya barışını sözde 'adalet-hukuk, barış ve demokrasi' adına tehdit/tarumar eden bir oluşmadır.

Şimdi hemen bu medya terörünün masaya yatırılarak tüm boyutlarıyla irdelenmesi, değerlendirilmesi ve doğal-yasal sınırlarına çekilmesi gerekir. Zira günümüzde 'gazetecilik' öyle garip, gerçek dışı, sanal ve sahteleşmiştir ki; Varlık nedeni, halkı aydınlatmak, eğitmek, "objektif habercilik ve tarafsız yorumculuk" ilkesi çerçevesinde "yönetimin denetlemesine, siyasetin kontrol ve koordine edilmesine" katkıda bulunmak olan medya, süreçte çok aykırı ve farklı misyon edinerek halkın karşısına dikilip, yönetenler ve sermaye safında yer almıştır.

Oysa medya, hükümet yanlısı yahut karşıtı değil; Tıpkı STK (enciyo) kavramında olduğu gibi "hükümet dışı" kamu-millet iradesi adına her derece ve düzeyde özgürce halkı temsil, iletişim-bilişim görevini özgürce yerine getirmek zorunda ve durumundadır. Genelde matbuatın tarihi seyri ve tabii görevi budur. Basına Yasama, Yürütme ve Yargı'dan sonra 4. kuvvet denilmesinin nedeni de... Mezkûr kuvvetin görevi halkı bilgilendirme, yol gösterme, 'halk adına' yönetimi takip, kontrol-koordine, doğrusal yönde motive ve denetlemedir.

Konuya özellikle çok tartışılan "Özgürlük ve Güvenlik" bağlamında bakılırsa, soruna çözüm üretme sorumluluğu bakımından bütün alan, kapsam, uzantı ve unsurlarıyla medyanın hayati önemi haiz olduğu görülür. Bu önem, ağırlık, değer ve sosyal sorumluluk, insani ve ahlaki yükümlülük, medyayı bir ticaret alanı olmaktan çıkartır, demokratik hayatın vazgeçilmez bir unsuru haline getirir. Kamusal alanın istikrarı ile yükümlü kılar.

Çok açık bir ifadeyle; İnsan hakları, adalet ahlakı, hukuk, özgürlük ve güvenliğin teminatı: Bağımsız, tarafsız habercilik ve objektif yorumculuktur. Bu anlamda gazetecilik, veya güncel deyişi ile medya, Siyasi partiler için Anayasa da yapılan tanıma paralel bir fonksiyon icra etmekle memur ve mükelleftir. Yani: Demokrasinin vazgeçilmez unsurları, millet iradesinin olağan ve doğal yansıması basım-yayın organları olan medya'dır.

Atilla ALPAY

MEZAR-I ŞERİF

-Sen takımınla indiğimiz yerde kalıp geriye kollayacak, uydu bağlantısıyla devamlı hem bizimle hem de karargahla haberleşeceksin. Bir aksilik olursa yardım kodunu kullan ve üsse haber ver. Her ihtimale karşı üç helikopter ve Harrierlerin katılacağı hava desteği hazır bekliyor. Bu şerefi İngilizler de kendileriyle paylaşmamızı istediler.

-Sende adamlarınla kayalık arazide sürünerek ve saklanarak köyü kuşatacaksın. Üç manga askerin var. Her binaya birisi yaklaşacak. Herkesin yaklaşacağı binalar belli. Gece olduğu için yağ kandili yakıyorlar. Işık gelen pencerelerden korkmayın, karanlıkta pusu kuracakları çok yer var. Açıkta başka bina yok, ama esas korkumuz yeraltı girişleri..

-Termal kamera timi önce bölgeyi tarayacak. Ondan okey gelince binaları kuşatacaksınız.

-Uydudan bugün bu köyde bir hareket olduğunu gözlemledik. Bu köyde yaşayan insanlar var. Hem savaşıyor hemde barınıyorlar. Mayın yok, çünkü kendileri de burada geziniyor. Alışılmış bir güzergâh tespit edemedik.

-Toprak evlerde eğer siviller varsa onları toplayın, mukavemetle karşılaşırsanız ateş açın. Bu tam bir sıcak çatışma da olabilir. Eğer biz çekilirsek Harrierler ve Kobralar buranın tozunu atacaklar.

-Benim en korktuğum bu toprak evlerdeki savaşçılar değil de şu ortadaki büyük taş yapı. İçine uydudan giremiyoruz. Termal kamera işlemeyecek kadar duvarları kalın. Tahminimize göre yeraltına açılan kapı burası. Ve buradan bütün bir kentin altına ulaşacak tünellere bağlanılıyor, bütün istihbarat ve lojistik destek karargâhları burada. Aylardır aldığımız telsiz sinyallerinin merkezi de burası zaten,hiç şüphemiz yok.

-Ben Vietnam'da iken de böyle taş ve eski harabelerin çok iyi sığınak ve komuta merkezi olduğunu görmüştüm,onlara ne top işler ne de tankla girebilirsiniz. Belki bir metre kalınlığında ve nükleer savaş sığınakları standardında duvarları var.

-Sende adamlarınla bu binayı kuşatacaksın çavuş, yapının hiç bir penceresi yok, sadece üst kısmında çok küçük hava delikleri var, oradan içeri de gaz bombası atamayız. Nasıl gireriz şu anda bilmiyorum. İki adamın plastiklerle kapıyı uçursun, içeri el bombası atın, birisi spiral monitör ve termal robotla içeri baksın, sonra girin.

-İşte orası bizi yeraltına götürecek olan giriş kapısıdır. Bunu unutmayın.

-Albayım Pentagondan arıyorlar.General Rousse telefonda..

-Buyrun Albay Hawkings..!

-Evet efendim,

-Olur efendim...

-Dikkat ederiz efendim.

-Sağolun efendim..

-Beyler haberler kötü. Uzmanlar o taş binanın Müslümanlar için çok kutsal bir yer olduğunu bildiriyorlar. Eğer bir tahribat yaparsak ve bu duyulursa çok kötü olacakmış Bilhassa İran'ın derhal Afganistan'ın yanında savaşa gireceğini söylediler.

Zaten Müslüman ülkeleri -Türkiye hariç- hepsi fırsat kolluyor, Cia nerede ise bütün adamlarını bu ülkelerde hükümetleri bizden yana olacak manevralarda kullanıyor. Cezayir deki ayaklanmayı da gericiler tehlikesine karşı cuntayı kışkırtarak güçlkle başardık. Ama bu durum uzun sürmez.

-Komutanım!

-Evet!

-Orası İran için neden çok önemli acaba?

-Bilmiyorum, hem İran hem de diğer İslam ülkeleri için çok önemliymiş. Ama bize vız gelir. Amerikanın çıkarları hepsinden önemli. Belki orası bir mezar,anıt veya başka kutsal bir yer olabilir. Ama ne olursa olsun bizim hedefimiz.

-Sen bir şey mi diyeceksin, Nijeryalı ?

-Şeyy, hayır efendim.

-Bu binayı bulup kapısını açınca çok büyük bir patlayıcı veya ateş desteği ile karşılaşırsak o zaman ne yapalım?

-Hemen geri çekilin. Sen takımınla karargâha ve pentagona haber vereceksin. Zaten bir kısmımız o zamana kadar belki ölecek. Ama destek birlikleri gelince de orayı dümdüz edecekler. Sulandırılmış uranyum kullanma kararı aldık.

-Ama komutanım.

-Sus çavuş, başka çare yok, yerin on metre altında tüneller kazmışlar, atom bombası bile atsan işlemez, Ne ile gireceğini sanıyordun, İşaret fişegi ile mi ?

-Ama efendim,Cenevre konvans..İnsan hakları...Nato çerçevesi

-Hepsini boş ver yüzbaşı.

-Pentagon bir kılıfına uydurur. İtiraz edenin imf ile bağlantısı, dış yardımları ve amerikan kredisi kesilir,dolarları üçe katlanır, Rambo filmleri bile seyredemez,bir daha asla hamburger yiyemez,kola da içemezler görürler seslerini yükseltmeyi..

-Suçsuz yere çok insan öldürdük efendim. Bunun sorumluluğunu...

-İkiz kulelerde de beş bin yankee öldü. Kimse sordu mu o zaman.. Bunun sorumluluğunu ben üstüme alıyorum. Korkuyorsan karının yanına dönüp ,tv da beyzbol maçı seyredebilirsin.

-Evet, bir sorusu olan?

-Sen bir şey mi diyecektin Nijeryalı..

-Hayır efendim..

-Hareket saatine kadar herkes hazırlıklarını gözden geçirsin! Hepsi bu kadar .Hepinize bol şanslar.

-Sağ ol!

-Dikkaaaat !.

-Rahat.

-Emirleri duydunuz, herkesin malzemeleri hazır mı? Saat 24.00 de bizi almaya gelecekler. Siz bu ülkenin en seçilmiş otuzbeş adamısınız. Eğer başaramazsanız, rezil olunuz.

-Peki kapıyı açıp yeraltı girişini bulursak ne olacak yüzbaşım.

-Bizim görevimiz oraya kadar, arkadan gelenler halledecek onu.

-Ne yapacaklar.

-Sanırım zehirli gaz kullanılacak. Belki de napalm!

-Ama efendim.

-Evet,

-O tünellerdeki labirentlere girecek kadar enayi mi zannettin bizi. Bu çılgınlık olur.Hepimizi fare gibi avlarlar. İşleri bitince girer teker teker toplarız.

-Sen iyi misin Nijeryalı..

-Evet,komutanım,

-Biraz rahatsızsın herhalde..

-Hayır komutanım.

-Pekala, çocuklar, Sam amca bizden fedakarlık bekliyor. Hadi göreyim sizleri...

-Şimdi dağılabilirsiniz.
-Termal kamera cevap ver...
-Evet, efendim.
-Köy temiz yüzbaşım, ortadaki taş bina hariç hiç bir hayat belirtisi yok.
-Ben adamlarımla köye giriyorum yüzbaşım, hoşça kalın..
-Hadi bol şanslar..
-Bu hareketin zamanlamasını yapanlar neden ayın safhalarını da hiç hesaba katmaz ki. Şu aydınlığa bak, gece görüş bile kullanmıyoruz. Eğer burada olsalardı keklik gibi avlanacaktık.
-Bizde Nijeryalıyı gönderirdik.
-Niye?
-Herif zaten zenci, simsiyah baksana, bir gözlerinin içi beyaz. Zaten onu görünce korkarlar..
-Kesin konuşmayı, şimdi iş zamanı, telsizi ver Tom!.
-Alo , alo , gprs cevap ver.
-Seni dinliyoruz yüzbaşım!
-Çavuş, ben binayı kuşatmaya gidiyorum, köyde hiç bir canlı yok. Etraf temiz. Siz bulunduğunuz yeri koruyun, eliniz tetikte olsun. Bir tuzak olabilir.
-Bu kadar kolay olacağını ummuyordum.
-Evet, komutanım kimseler yok. Köyü boşaltmışlar, ama yine de dikkatli olmak lazım. Bu kadar kendileri için önemli bir yeri bu kadar boş bırakmazlar. Bu işin içine bir iş var çavuş..
-Haydi Logan, ekibini al ve binayı kuşat.
-Ok. Komutanım.
-Kapıya, patlayıcıları yerleştirdiniz mi ?
-Evet efendim, bağlantıyı kesmeyin , etrafta siper alın.
-Şimdi...
-Tamam çavuş içeri giriyoruz,
-Dikkatli olun yüzbaşım. Bol şans.
-Kapıda amma sağlammış, zor kırıldı, eski bir yapı burası. Kapının levhalarına bak, perçinlemişler birde..
-Burası bir mezara benziyor komutanım.
-Evet mezar tabii, pentagon öyle dedi. Hemde Müslümanlar için çok da önemli bir mezar.
-Ne önemi varmış ki bir taş bina alt tarafı,
-Bob, termal spiralini getir, başınızı uzatmayın ve bulunduğunuz yerden kıpırdamayın sakın

- Kimse ayağa kalkmasın.
- İçeride ne var bob, çevir bana monitörü..
- İçerisi boş komutanım...Bomboş..Aa dip tarafta merdivenler var .Bir kapı görünüyor ama giriş kapalı, taşla örülmüş sanki...
- Tamam işte orası, bulduk yeraltı sığınağının girişini bulduk .
- Ne yapacağız Komutanım.
- Uçuracağız Nijeryalı.
- Ama burası bir türbe. Bir kutsal mezar,benim inancıma göre buranın...
- Sahi,Sen Müslüman'dın değil mi ?
- Evet, efendim.. Şimdi anlıyorum tedirginliğini. Seni niye bizimle yolladılar ki ?
- Burası bir İslam ülkesi yüzbaşım, Nijeryalının bize çok faydası olabilir.
- Kes sesini çavuş.Seninle sonra konuşacağız Nijeryalı..
- İçeri giriyoruz, gece görüşleri takın.
- Haydi,ileri.Marş.
- Buraya buraya ..Hiç girmeyecektik komutanım.
- Emir böyle. Binlercemizi öldüren adamlar buraya saklanmışlar, yeraltı sığınağına giden yolun ağzı burası...
- Burada duvarda yazılar var, ne yazıyor gel de oku Nijeryalı .
- Başüstüne komutanım.
- "La seyfe illa zülfikar"... "La feta illa Ali". Aman Allah'ım, Yarabbi beni Affet..
- Zenciye bak korkudan bembeyaz oldu . Çok komik.
- Yamyam ağlıyor bak,
- Kes ağlamayı Nijeryalı ne oldu, niçin,cevap ver. Neredeyiz? Ya bu kapının üstünde ne yazıyor?
- Haza Kabr-ü Ali-yül Murtaza...Bin Ebu Talib .(RA). Allahu Ekber...
- Buradan çıkalım yüzbaşım, bende korkmaya başladım.
- Nijeryalı Yere kapandı Yüzbaşım. Burada önemli birisi olmalı..
- Korkmaktan bahsedeni alnından vururum. Çocuk musunuz siz.?
- Bu taş duvar çok eski yüzbaşım. Yeni örmüş olamazlar. Girişin kenarları da örümcek ağları ile örtülü bunlar bir gecede olmaz.
- Valla hiç anlamam emir emirdir, patlatacağız ve içeri gireceğiz.
- Kes ağlamayı Nijeryalı.Kalk ayağa Burayı sen uçuracaksın anlaşıldı mı ?
- Cevap versen...Yokse emre itaatsizlikten...

-Şeytan diyor ki bir çatışma çıksa da şu pis zenciye bir kurşun ...
-Yüzbaşım, bir gürültü var dışarıda.
-Susun bu da ne?
-Müslümanlar geliyor, nal sesleri var.
-At kişnemeleri duyuluyor, geliyorlar, atlarla geliyorlar.
-Jiple gelecek değiller ya sersem, bu ilkel herifler
-Tuzak bu biliyordum. Bizi kıstırdılar işte.
-Herkes dışarı, çabuk kayaların arkasına tam siper..Çavuş çavuş
gprs ,pusuya düşürüldük. Karargâha haber ver. Helikopterler, harrierler
gelsin,hava desteği...
-Çabuk makineliyi kurun,.
-Yüzbaşım sizi duyamıyoruz, neler oluyor orada.
-Alo, alo!
-Ateşş edin ateşşş.!
-Aaahhhh!

" Cnn den şimdi aldığımız bir haberi veriyoruz sevgili izleyiciler:
Amerikan deniz piyadelerinin mezar-ı şerife yaptıkları baskın
başarısızlıkla sonuçlandı. Kafası kesilmiş durumda bulunan otuz dört
amerikan askerinin katliamını üstlenen olmadı. Taliban'ın Pakistan'da
bulunan sözcüsü ise kenti üç gün önce boşalttıklarını açıklarken Usame
bin ladin in Sudana geçtiği ileri sürülüyor.

İran İslam Cumhuriyetinin operasyon ile ilgili olarak Abd ' ne nota
vermeye hazırlandığı ve Endonezya ile Pakistan'ın da harekatı protesto
ettikleri bildiriliyor.

Öte yandan Türk hükümeti yetkilileri de Abd başkanı G.W.Bush'
a gönderdikleri mesajda Amerikan askerlerinin katliamından büyük
üzüntü duyduklarını ve teröre karşı mücadelede Amerikaya her zaman
destek vereceğini açıkladılar.

Bu arada Amerikan ordusundaki zenci Müslüman
askerlerin ordudan firar ederek Taliban saflarına katılmak üzere
Afganistana geçtikleri de gelen haberler arasında"

La feta illa Ali :Ali ra dan başka genç yok

La feta illa zülfikar : Zülfikardan başka kılıç yok

Haza kabr-ü Aliyyül murtaza : burası Hz.Ali ra' nın kabridir.

Muhsin AKTAŞ

BİR BAKIŞTAN SIZANLAR 2

Daha ilk akşamda ateş bacayı sarmış, ev tutuşmuş, yanmaya başlamıştı. İçinde eşyaları da bırakarak ben çoktan senin kalp köşküne davetsiz misafir gibi taşınmışım. Hem de gizlice sana sormadan haber dahi vermeden. Baş köşeye oturmuş birde kendi kendime ahkam kesmeye başlamışım.

Birkaç gün sonrası davet için sözleşmiştik birlikte olacaktık. Yaşadığım şehirden biraz uzakta idi. Biliyordum ki o davette sen vardın. O günü iple çekmişim. Bir kere ateş düşmüştü yüreğime, yakıp yıkıp kül ediyordu beni. Yüzünü görmeyi sesini duymayı hayal ediyordum saatler boyu. Artık geceleri yalnız değildim. Rüyalarım silik ve fulu değildi senden sonra. Sen rüyalarımı bin bir renk çiçekle süslemeye başlamıştın. Kabus görmez olmuştum geceleri. Hep seni hayal ederek çekiliyordum odama. Hiç bir şey umurumda değildi senden gayri.

Yüreğimdeki yaralar kıpırdamaya başlamış, kanlar akıp akmamakta kararsızca seni yaşamaya başlamıştı. Kendine senli bir dünya kurmaya çalışan deli gönlüm çiçek bahçelerinde sana dereceği çiçekleri seçmeye başlamıştı bile.

Ben bunları düşünüp hayal ederken aracımın tekerlekleri canhıraş gayretle beni sana ulaştırmaya çalışıyordu. Yollar artık eskisi gibi sıkıcı gelmiyor, seni düşleyince seyahati seviyordum. Nihayet derdimi anlatacağım saçlarına dokunup, göğsünde uyuyacağım birini buldum diye hayaller kuruyordum. Geçekten de bu bir hayal olabilirdi. Çünkü daha bunları sana söyleyememiş, kendi kendime hayal etmişim. İşte o zaman deli yüreğime nasıl söz geçirir sakinleştirirdim onu da bilmiyordum.

Bu duygu ve düşüncelerle randevu yerine nasıl geldiğimi hatırlamıyorum bile. Hatta öylesine senli dünyalara dalmışım ki duracağım yeri kilometrelerce geçince kendime gelebildim.

Nihayet mekâna gelmişim, sizlerin de yeni geldiğini gördüğümde kalbim mancınıktan fırlayan ok gibi yerinden fırlayacak

oldu. Zorda olsa ellerimle kalbimi bastırmaya çalışıyordum. Göz göze geldiğimde derinlerden nazlı bir eda ile gözlerin acılarını bana doğru fırlatıyordu. Belli ki çok üzgündün. Kısacık bir selamlaşma ardından sohbet başlamıştı. Ben hem konuşuyor hem içindeki sancıların arasında kolaçan ediyordum. Gelen telefonlarla daha da üzülyordun. Yüzün renkten renge giriyor, bazen benzin küle dönüyordu. Ben ise bir çare bulamamanın acısıyla kıvranıyordum. Çektiğin sıkıntıyı iki katıyla bende çekiyordum. Ben senin hep gülüşünü gecelerime ekmiştim. Hep öyle gülmeni bekliyordum. Bizimle konuşuyordun fakat kafan başka yerlerde sorunlarla savaşıyordu.

Bedenin yanımda bir nefes ötemde fakat ruhun acılar cehenneminde yanıyordu. Ben bunu görüyor bir şey yapamıyordum. İçin için ağlıyor kalp sızılarına ortak olamaya çalışıyordum.

Gülen yüzünün altındaki acılarını en iyi ben anlayabilirdim. Yıllar yılı ağlarken gülme rolü bana reva görülmüştü. Ben bu çileyi çeke çeke pişmiştim. Onun için seni çok iyi anlıyordum fakat ellin içinde elinden tutup teselli veremiyordum.

Kısacık gece nede çabuk bitmişti. Gidiş saatin gelmiş ayaklanmıştın. Benim ise kalbim senden önce ayağa kalkmış önden yol almaya başlamıştı bile. Nereye gidiyorsun diyemedim. Çünkü o seninle olmaya çoktan karar vermiş bir daha benim yanıma dönmemeye ant içmişti sanki. Ruhum ve kalbim önden sen arkadan ceset torbamı arkada bırakarak çekip gitmiştiniz. Gözden kayboluncaya kadar mecalsiz bakışlarımı arkanızdan gönderdim.

Artık bana kalan leşi alıp geriye dönmekti. Fakat ayaklarımda derman kalmamış oturduğum yerden kalkmak istemiyordum. Belki döner umuduyla uzatmaları oynamayı sürdürüyordum.

Zorda olsa arkadaşların gidiyoruz demesiyle, hayallerini ve hüznün kokan gözlerini yanıma alarak yola koyuldum. Bir kuvvet beni arkadan çekiyordu sanki. Gözyaşlarım hiç durmadan benden özgürlük istiyordu. Verdim istediklerini boncuk boncuk yanaklarımı okşayarak salınıverdiler aşağı doğru. Karanlık gecem daha da kararmıştı artık. Her gecenin bir sabahı, her günün bir akşamı olduğu gibi, çok sıkıcı, fakat senin olmanla aydınlanan bir gece daha nihayet bulmuş, yatağında tavandaki resimlerini seyrederek uyumuştum. Kısaca içmeden senin aşk şarabıyla sarhoş olup sızmıştım.

Mustafa Nevruz SINACI

11 Mart 2012 Pazar günü TBMM Milli Eğitim Komisyonu, yasama tarihinin en kötü utancı, yüzkarası, demokrasi ayıbı, hukuk ve ahlâk skandalına sahne oldu. Eğer doğru okunur, objektif algılanır ve dürüst yorumlanırsa bu; Öncelikle Türkiye Büyük Millet Meclisi'nin hür irade yükümünü yitirdiğini; Bir grup zorba, müstebit ve despot tarafından doğal yetkileri gasp edilerek ipotek altına alındığını ve hukuki meşruiyetini kaybettiğini düşündürür!

Olay, Mart ayı başında Milli eğitim komisyonunda görüşülmesine başlanan; 5.01.1961 tarih ve 222 sayılı “İlköğretim ve Eğitim Kanunu ile bazı (222, 1739, 3308, 4306, 2547, 2809, 5018, 6260 ve 4734) Kanunlarda değişiklik yapılmasına dair kanun teklifi”nin; Başta öğrenci velisi ana-baba’lar, kanaat önderleri, münevverler arasında ve kamuoyunda ciddi tepkilere yol açması ile halk içinde endişe yaratması nedeniyle iktidar tarafından yangından mal kaçırır gibi bir oldubittiye getirilmek istenmesi teşebbüsünden ibarettir.

Bu süreçte gaflet, dalâlet ve acizlikle malûl muhalefetin masum, müsemma, demokrasi ve hukuk havarisi olduğu söylenemez. Sonuçta teşebbüs amacına ulaştı. Bir haftada, iç tüzüğe uygun olarak sadece 4 maddesi görüşülerek kabul edilebilen tasarının, bu defa 20 dakikada 23 maddesi ‘hiç görüşülmeden ve müzakere bile edilmeden’ onaylanarak, kanunlaştırılmak üzere eşi, emsali görülmedik bir usul, biçim ve pişkinlikle, genel kurul yoluna sevk edilmiştir.

Müessif olaydan önce kamuoyunda yer alan genel kanı: Teklif tasarısının 28 Şubat’a tepki, misilleme ve öç alma maksadıyla komisyona sunulduğu; Ancak, insan hakları, eğitim bilimi, psikiyatri, eğitim sosyolojisi, ‘milli-manevi, moral ve yükselen değerler stratejisi’ ile psikoloji, temel pedagoji ilkelerine aykırı; Çağdaş norm, kriter ve standart bilimsel disiplinler yönünden ciddi sakıncalar; Yakın tehlike, tehdit ve vahim sorunlar içerdiği şeklinde idi..

Vakıa, komisyon baskını bütün bu endişe ve kaygıları haklı ve doğru çıkardı.

Yürürlükteki 1739 sayılı Milli Eğitim Temel Kanunu uyarı “temel eğitim”, her Türk vatandaşının yasal hakkıdır. Devlet eliyle parasız verilir. Kanunun 4 -9. ve 12. maddelerinde tanımlanan genellik, güncellik, bireysel ve toplumsal ihtiyaçlar, yönlendirme, eğitim hakkı, imkân ve fırsat eşitliği, laiklik ve “istikrarlı süreklilik” ilkelerine uygun olmak zorundadır.

Bu düzlemde eğitim; Tıpkı Denetim, Adalet ve Sağlık gibi zorunlu kamu görevidir.

Yukarıda açıklanan amaçların gerçekleşmesi, tasarı gerekçesinde yer alan temenni ve evrensel mukayesenin hayat bulması için: Ülkemizde asgari 11 veya (metinde değil) sunumda ifade olunduğu biçimde 12 yıllık bir eğitimin zorunluluğu açıkça ortaya çıkmaktadır. Şu kadar ki bu eğitimin kademeli olması; Bilimsel, evrensel ve emsal normlar ile pedagojik, sosyolojik disiplinler dikkate alındığında 5 + 3 + 3 (klâsik, mesleki, teknik veya Eğitim Enstitüsü yerine kaim öğretmen okulu) = 11 yıl süreli zorunlu ve kademeli olması şarttır. Dünyanın pek çok ülkesi, çünkü eyalet kötü Bulgaristan dâhil kırk yıldır “zorunlu eğitim süresi” 11 senedir.

Dahası, ülkede eğitim kalitesi düşmüş, öğretmenlik mesleği tabana vurmuş olmakla;

Başta rüşvet, iltimas, hırsızlık, yolsuzluk, görevi kötüye kullanma, anarşi, terör, tedhiş, gasp, irtikap, nitelikli dolandırıcılık, sahtecilik gibi insanlık dışı; alçakça kalleşlik ve kahpelik eseri suçların diplomalı kesimde tavan yaptığı kaotik ortamda ‘temel eğitim-öğretim’ ile ilgili bir düzenleme hayati önem taşır; Yüksek ahlâk, basiret, beka, ilim-irfan gerektirir. Eğitim ve öğretim ile ilgili düzenlemeyi aceleye getirmek; Öz’e inmeden, müfredatı rehabilite etmeden, emrivakilerle hareket, bir cehalet veya kast-ı mahsus eseridir. Teşebbüsün daha açık bir izahı da, kötü niyet olabilir. Aksi takdirde, bu kadar hata üst üste ve bir arada yapılamazdı!..

BÖLÜM / SORUN İRDELEMESİ:

1. Tasarıda 4+4+4 = 12 yıllık kesintili ve zorunlu eğitime dair bir hüküm yoktur.

2. Teklifin 1, 2, 7 ve 13. maddelerine göre ilk sekiz yıllık kademeli eğitim zorunludur.

Fakat Son 4 yılın zorunluluğuna ilişkin bir hüküm veya müeyyide bulunmamaktadır.

3. Tasarı, ilkokul ve ortaokulu tekrar oluşturup; 28 Şubat öncesi uygulamaya dönüş dışında başkaca hiçbir yenilik, özellik veya orijinal bir boyut içermemektedir!,

(Ek: 1, “Bilgi için” Mezkûr Kanun Tasarısı, tam metin)

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ
MİLLÎ EĞİTİM, KÜLTÜR, GENÇLİK VE SPOR KOMİSYONUNUN
KABUL ETTİĞİ METİN

İLKÖĞRETİM VE EĞİTİM KANUNU İLE BAZI KANUNLARDA
DEĞİŞİKLİK YAPILMASINA DAİR KANUN TEKLİFİ

Madde: 1- 5/1/1961 tarihli ve 222 sayılı İlköğretim ve Eğitim Kanununun 3 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE: 3- Mecburî ilköğretim çağı 6-13 yaş grubundaki çocukları kapsar. Bu çağ çocuğun 5 yaşını bitirdiği yılın eylül ayı sonunda başlar, 13 yaşını bitirip 14 yaşına girdiği yılın öğretim yılı sonunda biter.”

Madde: 2- (1) 222 sayılı Kanununun 7 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE: 7- İlköğretim; 1 inci maddede belirtilen amacı gerçekleştirmek için kurulmuş dört yıl süreli ve zorunlu ilkokul ile dört yıl süreli ve zorunlu ortaokuldan oluşan bir Milli Eğitim ve Öğretim Kurumudur.”

Madde: 3- 222 sayılı Kanunun 9 uncu maddesinin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“İlköğretim kurumlarının ilkokul ve ortaokul olarak bağımsız okullar hâlinde kurulması esastır. Ancak imkân ve şartlara göre ortaokullar, ilkokullarla veya liselerle birlikte de kurulabilir.”

Madde: 4- 222 sayılı Kanunun 14 üncü maddesinin birinci fıkrasında yer alan “büyüklüğüne” ibaresi “ilkokullar ve ortaokullar birlikte veya ayrı oluşlarına, büyüklüğüne” şeklinde değiştirilmiştir.

Madde: 5- 222 sayılı Kanuna aşağıdaki Ek Madde 4 eklenmiştir.

“EK MADDE: 4- Bu Kanunun 76 ncı maddesinin birinci fıkrasının (b) bendine göre elde edilen gelirler, il özel idarelerince, ortaöğretim kurumlarının arsa temini, binalarının yapım, bakım ve onarımı ile diğer ihtiyaçlarının karşılanması için de kullanılır.”

Madde: 6- 222 sayılı Kanuna aşağıdaki Geçici Madde 11 eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE: 11- Bu maddenin yayımı tarihinde ilköğretim kurumlarının 5, 6, 7 ve 8 inci sınıflarında eğitim görenler eğitimlerini bu kurumlarda tamamlar.

Bu maddenin uygulanmasıyla ilgili usul ve esaslar Milli Eğitim Bakanlığınca belirlenir; Bakanlık bu maddenin uygulanmasıyla ilgili düzenlemeleri il, ilçe ve okul bazında yapmaya yetkilidir.”

Madde: 7- 14/6/1973 tarihli ve 1739 sayılı Milli Eğitim Temel Kanununun 22 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE: 22- Mecburi ilköğretim çağı 6-13 yaş grubundaki çocukları kapsar. Bu çağ çocuğun 5 yaşını bitirdiği yılın eylül ayı sonunda başlar, 13 yaşını bitirip 14 yaşına girdiği yılın öğretim yılı sonunda biter.”

Madde: 8- 1739 sayılı Kanunun 24 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE: 24-“İlköğretim kurumlarının ilkokul ve ortaokul olarak bağımsız okullar hâlinde kurulması esastır. Ancak imkân ve şartlara göre ortaokullar, ilkokullarla veya liselerle birlikte de kurulabilir.”

Madde: 9- 1739 sayılı Kanunun 25 inci maddesinin mülga birinci fıkrası aşağıdaki şekilde yeniden düzenlenmiştir.

“İlköğretim kurumları; dört yıl süreli ve zorunlu ilkokullar ile dört yıl süreli, zorunlu ve farklı programlar arasında tercihe imkân veren ortaokullardan oluşur. Ortaokullarda lise eğitimini destekleyecek şekilde öğrencilerin yetenek, gelişim ve tercihlerine göre seçimlik dersler oluşturulur. Ortaokullarda oluşturulacak program seçenekleri bakanlıkça belirlenir.”

Madde: 10- 1739 sayılı Kanunun 26 ncı maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE: 26- Ortaöğretim, ilköğretime dayalı, dört yıllık zorunlu, örgün veya yaygın öğrenim veren genel, meslekî ve teknik öğretim kurumlarının tümünü kapsar. Bu okulları bitirenlere ortaöğretim diploması verilir.”

Madde: 11- 1739 sayılı Kanuna aşağıdaki Geçici Madde 3 eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE: 3- Zorunlu ortaöğretim 2012-2013 eğitim-öğretim yılından itibaren uygulanmaya başlanır. Bakanlar Kurulu uygulamayı bir eğitim-öğretim yılı ertelemeye yetkilidir.”

Madde: 12- 5/6/1986 tarihli ve 3308 sayılı Mesleki Eğitim Kanununun 18 inci maddesinin birinci fıkrasında yer alan "yüzde onundan fazla" ibaresi madde metninden çıkarılmıştır.

Madde: 13- 16/8/1997 tarihli ve 4306 sayılı Kanunun geçici 1 inci maddesinin (A) fıkrasının 2 numaralı bendinin (c) alt bendinde yer alan “sekiz yıllık kesintisiz ilköğretim” ibaresi “ilköğretim ve ortaöğretim” şeklinde değiştirilmiş ve maddede yer alan “sekiz yıllık kesintisiz” ibareleri madde metninden çıkarılmıştır.

Madde: 14- 4/11/1981 tarihli ve 2547 sayılı Yükseköğretim Kanununun 45 inci maddesi başlığı ile birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Yükseköğretime giriş ve yerleştirme

MADDE: 45- Yükseköğretime giriş ve yerleştirme aşağıdaki şekilde yapılır.

a. Yükseköğretim kurumlarına giriş ve yerleştirme işlemleri imkan ve fırsat eşitliğini sağlayacak tedbirleri almak kaydıyla, Yükseköğretim Kurulu tarafından belirlenen usul ve esaslara göre yapılır.

b. Yükseköğretim kurumlarına esasları Yükseköğretim Kurulu tarafından belirlenen merkezi sınavlarla girilir. Yerleştirme puanlarının hesaplanmasında adayların ortaöğretim başarıları dikkate alınır. Ortaöğretim bitirme başarı notları en küçüğü ikiyüzelli, en büyüğü beş yüz olmak üzere ortaöğretim başarı puanına dönüştürülür. Ortaöğretim başarı puanının yüzde on ikisi yerleştirme puanı hesaplanırken merkezi sınavdan alınan puana eklenir.

c. Ortaöğretim kurumlarını birincilik ile bitiren adaylar için mevcut kontenjanların yanı sıra Yükseköğretim Kurulu kararı ile ayrı kontenjanlar belirlenebilir.

d. Bir mesleğe yönelik program uygulayan ortaöğretim kurumlarının mezunlarının Yükseköğretim Kurulu tarafından belirlenen aynı meslek dalında yer alan yükseköğretim programlarına yerleşmelerinde, (b) bendindeki puana ek olarak, ortaöğretim başarı puanının yüzde dördü yerleştirme puanına eklenir.

e. Mesleki ve teknik orta öğretim kurumlarından mezun olan öğrenciler, istedikleri takdirde bitirdikleri programın devamı niteliğinde veya bunlara en yakın olan mesleki ve teknik önlisans yükseköğretim programlarına sınavsız olarak yerleştirilebilir. Bu öğrencilerin yerleştirilmesine ilişkin usul ve esaslar Milli Eğitim Bakanlığının görüşü üzerine Yükseköğretim Kurulu tarafından çıkarılacak yönetmelikle belirlenir.

f. Önlisans mezunları için, ilişkili lisans programlarında belirlenmiş kontenjanın yüzde onunu geçmeyecek şekilde Yükseköğretim Kurulu kararı ile her yıl dikey geçiş kontenjanı ayrılabilir.

g. Yabancı uyruklu öğrenciler ile ortaöğretimin tamamını yurtdışında tamamlayan öğrencilerin yükseköğretim kurumlarına kabul usul ve esasları Yükseköğretim Kurulu tarafından belirlenir. Uluslararası anlaşmalar gereği Türkiye’deki yükseköğretim kurumlarında burslu olarak öğrenim görecektir yabancı uyruklu öğrencilerin yerleştirme işlemleri Yükseköğretim Kurulu tarafından yapılır.

h. Yükseköğretim Kurulunca belirlenecek usul ve esaslara göre, belli sanat ve spor dallarında üstün kabiliyetli olduğu tespit edilen öğrenciler ile Türkiye Bilimsel ve Teknik Araştırma Kurumunca tespit edilen uluslararası bilimsel yarışmalarda ödül kazanan öğrenciler, ilgili dallarda eğitim yapmak kaydıyla yükseköğretim kurumlarına yerleştirilebilir.”

Madde: 15- 2547 sayılı Kanunun 56 ncı maddesinin birinci fıkrasının (b) bendinin ikinci paragrafı aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Gelir veya kurumlar vergisi mükellefleri tarafından üniversitelere, yüksek teknoloji enstitüleri ile gelirlerinin en az dörtte üçünü münhasıran devlet üniversitelerinin faaliyetlerinin devam ettirilmesi ve desteklenmesini amaç edinmek üzere kurulan ve fiilen bu çerçevede faaliyette bulunan vakıflardan Bakanlar Kurulunca vergi muafiyeti tanınanlara makbuz karşılığında yapılan bağışlar, Gelir ve Kurumlar Vergisi Kanunları hükümlerine göre yıllık beyanname ile bildirilecek gelirden ve kurum kazancından indirilebilir. Bu hükmün uygulanmasına ilişkin usul ve esasları belirlemeye Maliye Bakanlığı yetkilidir.”

Madde: 16- 2547 sayılı Kanuna aşağıdaki Geçici Madde 61 eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE: 61- Bu maddenin yayımı tarihinden sonraki ilk yükseköğretime giriş ve yerleştirme işlemlerine mahsus olmak üzere bu Kanunun 45 inci maddesinin birinci fıkrasının (b), (d) ve (f) bentleri uyarınca adayların merkezi sınavlardan almış olduğu puanlara ilave edilecek ortaöğretim başarı puanları Yükseköğretim Kurulunca belirlenen usul ve esaslara göre hesaplanır.

Madde: 17- 2547 sayılı Kanunun ek 21 inci maddesi yürürlükten kaldırılmıştır.

Madde: 18- 28/3/1983 tarihli ve 2809 sayılı Yükseköğretim Kurumları Teşkilatı Kanununun ek 9 uncu maddesinin başlığı ile birinci fıkrasında yer alan “Zonguldak Karaelmas Üniversitesi” ibareleri “Bülent Ecevit Üniversitesi” şeklinde değiştirilmiştir.

Madde: 19- 2809 sayılı Kanunun ek 61 inci maddesinin başlığı ile birinci fıkrasında yer alan “Rize Üniversitesi” ibareleri “Recep Tayyip Erdoğan Üniversitesi” şeklinde değiştirilmiştir.

Madde: 20- 2809 sayılı Kanunun ek 129 uncu maddesinin başlığı ile birinci fıkrasında yer alan “Konya Üniversitesi” ibareleri “Necmettin Erbakan Üniversitesi” şeklinde değiştirilmiştir.

Madde: 21- 2809 sayılı Kanunun ek 130 uncu maddesinin başlığı ile birinci fıkrasında yer alan “Kayseri Abdullah Gül Üniversitesi” ibareleri “Abdullah Gül Üniversitesi” şeklinde değiştirilmiştir.

Madde: 22- 10/12/2003 tarihli ve 5018 sayılı Kamu Mali Yönetimi ve Kontrol Kanununun eki (II) sayılı cetvelin “Yükseköğretim Kurulu, Üniversiteler ve Yüksek Teknoloji Enstitüleri” bölümünün 53, 61, 102 ve 103 üncü sıraları aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir:

- “53) Bülent Ecevit Üniversitesi
- 61) Recep Tayyip Erdoğan Üniversitesi
- 102) Necmettin Erbakan Üniversitesi
- 103) Abdullah Gül Üniversitesi”

Madde: 23- 21/12/2011 tarihli ve 6260 sayılı 2012 Yılı Merkezi Yönetim Bütçe Kanunu, 2/9/1983 tarihli ve 78 sayılı Yükseköğretim Kurumları Öğretim Elemanlarının Kadroları Hakkında Kanun Hükmünde Kararname, 13/12/1983 tarihli ve 190 sayılı Genel Kadro ve Usulü Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamede; Zonguldak Karaelmas, Rize, Konya ve Kayseri Abdullah Gül Üniversitelerine yapılmış olan atıflar Bülent Ecevit, Recep Tayyip Erdoğan, Necmettin Erbakan ve Abdullah Gül Üniversitelerine yapılmış sayılır.

Madde: 24- 4/1/2002 tarihli ve 4734 sayılı Kamu İhale Kanununa aşağıdaki Geçici Madde 13 eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE: 13- Yurtiçi üretimin ve katma değer artırılması, teknoloji kazanımının sağlanması, daha önce yurt içinde üretimi bulunmayan ürünlerin üretilebilmesi, yeni teknoloji ve ürünlere yönelik araştırma-geliştirme faaliyetlerinin sürdürülmesi ve bilgi toplumuna geçiş hedefleriyle, Millî Eğitim Bakanlığına bağlı okulöncesi, ilköğretim ve ortaöğretim kademelerindeki okulların dersliklerine bilişim teknolojisi donanımı, yazılımı, ağ altyapısı ve internet erişim imkânının sağlanması, dersler için çevrim içi ve çevrim dışı ortamlarda e-içerik temin edilmesi ve e-içerik altyapısının oluşturulması, Millî Eğitim Bakanlığına bağlı okullarda görev yapan öğretmenlere ve örgün eğitim gören öğrencilere e-kitap, tablet bilgisayar ve benzeri ihtiyaçların sağlanması amaçlarıyla Eğitimde Fırsatları Artırma ve Teknolojiyi

İyileştirme Hareketi (FATİH) Projesi kapsamında, Millî Eğitim Bakanlığı ve Ulaştırma, Denizcilik ve Haberleşme Bakanlığı tarafından 2015 yılı sonuna kadar yapılacak mal ve hizmet alımları ile yapım işleri, ceza ve ihalelerden yasaklama hükümleri hariç, bu Kanun hükümlerine tabi değildir. Bu madde uyarınca yapılacak alımlara ilişkin usul ve esaslar Maliye Bakanlığı ve Kamu İhale Kurumunun görüşü alınarak Millî Eğitim Bakanlığı ve Ulaştırma, Denizcilik ve Haberleşme Bakanlığı tarafından müştereken hazırlanacak yönetmelikle düzenlenir.”
Madde: 25- 5018 sayılı Kanuna aşağıdaki Geçici Madde 20 eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE: 20- Eğitimde Fırsatları Artırma ve Teknolojiyi İyileştirme Hareketi (FATİH) Projesi kapsamında Millî Eğitim Bakanlığına bağlı okullara internet erişim hizmetleri ve ağ altyapısının sağlanması için Millî Eğitim Bakanlığı ve Ulaştırma, Denizcilik ve Haberleşme Bakanlığınca 2015 yılı sonuna kadar yapılacak mal ve hizmet alımları ile yapım işlerinde üst yöneticinin onayıyla 15 yıla kadar gelecek yıllara yaygın yüklenmelere girişilebilir.”

Madde: 26- Bu Kanun yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

Madde: 27- Bu Kanun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

Murat HACIOĞLU

ZAMANI DURDURMAK

Elimizde sihirli bir değnek olsa keşke. Sihirli değnekle zamanı durdurabilsek. Durdurabilsek süratli akan zaman nehrini...

Yaş 35 yolun yarısı diyebilsek, ve keşke yaş 35 olmadan durdurabilsek...

Akıp giden zamanla birlikte akıp giden aşklarımızı durdurabilsek...

Sabahın ilk ışıklarını dondurabilsek, dondurabilsek seher yelinin gönlümüze huzur veren serinliğini...

Bahar yağmurunun ardından, burnumuzu kaplayan o toprak kokusunun ferahlığını saklayabilsek... Saklayabilsek düşen damlaların çatılarda çıkardığı tıkırtıları...

Kış ortasında bembeyaz kar örtüsünün üzerinde yürürken çıkan seslerin kaydını tutabilsek...

Akşamüstü serinliğini fotoğraflayabilsek albümlerimizde...

Gecenin bir yarısında sokaktan gelen köpek seslerini dinlerken aklımıza gelen anıları çizibilsek uçsuz bucaksız tuvallere...

Durdurabilsek zamanı, zamanı durdurabilsek...

Geçen her günün tatlı anılarını paketleyebilsek, en güzel ambalajlarla...

Tatlı bir su sesi eşliğinde, bir derenin kenarında, sabitleyebilsek ömrümüzün yelkovanını...

Yüzümüzde beliren izlerin varlığını düşünmeden, gönlümüzü gençleştirebilsek hicaz melodilerin eşliğinde...

Taze tutsak yaşama sevincini, yüreğimizin erişilmez derinliklerinde ve tutsak kılsak gönlümüzün neşesini kırılmayan cam fanuslarımızda...

İnleyen nağmelerin anlattıklarını yaşatabilsek anılarımızda zamanı umursamadan ve zamanı fark etmeden geçirebilsek dakikaların dakikalarla dansını, ritimlere kaptırıp kendimizi...

İşıldayan gözlerde yakalayabilsek yaşama sevincini ve kaybetmesek bir anlık hevesimize kurban ederek...

Sevgilerimize dayanabilsek, aşklarımıza katlanabilsek, iliğimizi sömüren acılara aldırmaksızın ve katlanabilsek mantığın kaprislerinden uzaklaşarak hayatın kabullenilmiş gerçeklerine...

İnançlarımıza yüz çevirmeden özümseyebilsek tutkuların altında yatan gerçeğimizi ve bir değer biçmesek yaşanmışlıkların terazisinde duygularımıza...

Zamanı durdurabilsek; en güzel yerinde hayatımızın, ve durdurabilsek durdurmak istediğimiz bir anda coşkularımızın sarhoşluğunu...

Zamanı durdurabilsek, olmayacak bir anda, mucizelerle boy ölçüşecekmiş gibi...

Zamanı durdurabilsek, sevdiklerimizle geçirilen en güzel saatlerde...

Ve zamanı durdurabilsek; ömrümüzün en güzel anı dediğimiz bir anda...

Keşke...

Ve Yazının özeti;

Akıp giden zamanı, ah bir durdurabilsem

Döküversem yoluna, topladığım taşları

Azgın nehrin, bent gibi; önünde durabilsem

Sabitlesem takvimde akıp giden yaşları...

İsa KAYACAN

BULGARİSTAN'DAN TUNA BOYU DERGİSİ

Merkezi Bulgaristan'da bulunan "Goren Dunav Vakfı"nın yayıncısı olan "Tuna Boyu" dergisi dikkat çekmeye devam ediyor. Söz konusu Vakfın, Türk ve Bulgar kültürünü araştırmalarıyla bilindiğini de kaydedelim.

Tunaboyu Dergisi, iki ayda bir yayınlanarak 52 nci sayısına ulaştı. Eylül-Ekim 2008 aylarında ait 51, Kasım-Aralık 2008 aylarına ait 52 sayısı masamızda efendim.

DERGİ SAYFALARINDA

Tuna Boyu Dergisinin, "Goren Dunav" Bulgaristan'da Türk ve Bulgar Kültürünü Araştırma Vakfı adına sahibi ve yazı işleri müdürü: İsmail I. Kelov, yayın koordinatörü: Sarper Selhep, yayın danışmanı: Servet I. Osmanova.

Derginin Halkla İlişkiler Müdürü: Zümrüt İsmailova, yayın kurulu var. Yurtiçi ve Türkiye temsilcileri var. Yazışma adresi: Paisiy Hilendarski sk. no: 11, 7163 Karan Vırbovka-Ruse-Bulgaristan.

Tuna Boyu Dergisinin 51 nci sayısında, imzası görülenlerden: İsa Cebeci, Prof. Dr. Hamza Eroğlu, Dr. Sabri Ata, Prof. Dr. Hüseyin Memişoğlu, Latif Karagöz, Bayram Kuşku, Nazlı Raha Gürel, İsa Kayacan, İsmail Çavuş...

52 nci sayıda imzası görülenlerden: M. Fuad Köprülü, M. Arslan Cumalı, Prof. Dr. Stoyan Andreev, İsmail Tunalı, M. Alev Kocamustafa, İsmail Çavuş, N. İbrahim Akbıyık, Hüseyin Özgür, Dr. Orlin Sıbev, Yılmaz Öztuna, Latif Karagöz, Sabri Alagöz.

Tuna Boyu dergisinin sayfalarında geçmişten örnekler, kesitlerin verildiği araştırmalar çoğunlukta. Bunlardan biri:

18 Ekim 1925 tarihinde imzalanan, Türkiye Cumhuriyeti ile Bulgaristan Krallığı arasındaki dostluk antlaşması efendim.

Dr. Sabri Ata'nın, Batı Trakya şiirinde göç başlıklı araştırması, Prof. Dr. Hüseyin Memişoğlu'nun, Bulgaristan'da Türk-İslam Kültürü

ve sanatı başlıklı yazısı, araştırması vermek istediğimiz örneklerin başında geliyor efendim.

51 nci sayının 28 nci sayfasında, bendenizden sözediliyor. Başlık: Gazeteci yazar, şair, araştırmacı, editör Prof. Dr. İsa Kayacan için yazılanlar... Bu üç ayrı imza sahibinin görüşlerinin hemen altında bir “Teşekkür” eklemişler, Tuna Boyu Dergisi yayın kurumu imzasıyla. Bu teşekkür şöyle:

Teşekkür: Bulgaristan’da “Goren Dunav” (yukarı Tuna), Türk ve Bulgar Kültürünü Araştırma Vakfı tarafından Türkçe olarak yayınlanan “Tuna Boyu” Dergisinin, Türk basınında hakkında en çok yazı yayınlanan gazeteci-yazar, şair, araştırmacı Prof. Dr. İsa Kayacan’a, kendisiyle gurur duyduğumuz ve çalışmalarının devamını dilediğimizi “Tuna Boyu” Dergisi yayın kurulu (Tuna Boyu Dergisi, Eylül-Ekim 2008, Sayı: 51, Ruse-Bulgaristan)

Efendim, ben de teşekkürlerimi sunmak istiyorum. Milli davalar, sözle değil, fiiliyat olarak izlenmeli ve değerlendirilmelidir.

Selma GÜRSEL

BÖREK YUFKA

1 kilo hazır böreklik yufka

2 yumurta

1 çay bardağı sıvı yağ

1 çay bardağı yoğurt

250 gram kıyma

Yarım bağ maydanoz

Kıyma bir kapta veya tavada güzelce kavrularak bekletilir. Maydanozlar ayıklanarak küçük parçalara bölünür.

Yufkalar alınıp bir miktar havalandırılarak hafifçe neminin uçması sağlanır. Yufkanın döşeneceği tepsiye bir fincan sıvı yağ dolandırılır. Havalandırılan yufkanın bir tanesi tepsiye serilerek fazla gelen kısımları büzdürülerek tepsinin içerisine döşenir.

İki yumurta bir kaba kırılır. Bir tanesinin sarısı başka bir kaba alınır, bir çay bardak yoğurt ve 1 çay bardağı sıvı yağ bu kapa ilave edilerek karıştırılır. Bu karışım binici yufkanın üzerine fırça ile alınarak sürülür. İkinci ve üçüncü kat yufka da aynı şekilde tepsiye serilir. Aralarına fırça ile karışım sürülür. Üçüncü kattan sonra doğradığınız maydanoz ile kıyma yufkanın üzerine eşit şekilde serili. Her katta fırça ile yapılan bu karışım sürülür. Dört, beş ve altıncı yufka da tepsiye büzdürülerek konulunca daha önce aldığımız yumurtanın sarısı yufkanın üzerine sürülür ve fırına verilir. Piştikten sonra temiz bir makas ile kesilerek servis yapılır.

Rıza KOÇAK

GEÇİMSİZ KARI KOCA

Aklım ermez şu dünyanın işine
Neler gelmiş Öğretmenin başına
Karı gitmiş bakmaz koca işine
Sonunda bakım evine yollamış

Bu nasıl kaderde, bu nasıl talih
İstanbul'da kalmış yatıyor garip
Dört oğlandan biri çıkmıyor sahip
Sonunda bakım evine yollamış

Öğretmen olunca çok hizmet etti
Geçim yüzünden gurbete gitti
Karı bakmadı kendini terk etti
Sonunda bakım evine yollamış

Yazık evladım bu babana yazık
Baban vermedi mi sizlere azık
Okutmuş evermiş ona da yazık
Sonunda bakım evine yollamış

Bakmamış evlatlar böyle babaya
İrdelenmiş baba da atmış kapıya
Ayrılmış karısı bakmaz kocaya
Sonunda bakım evine yollamış

Bu babada seksen altı yaşında
Ağarmış saçı diş kalmamış başında
Yatıyor bakımda kalmış küsümde
Sonunda bakım evine yollamış

Altı çocuk bir babadan ayrıldı
Nede acep bu babaya darıldı
Küçüklerken bir birine sarıldı
Sonunda bakım evine yollamış

O sevgiler boşa gitmiş anladım
Ana oldun beşiğini salladın
Kötülük mü yaptı sana parladın
Sonunda bakım evine yollamış

Karı gitmiş çocukları evine
Ayrılmış çocuklar kendi keyfine
Hökümet saracak bunun kefine
Sonunda bakım evine yollamış

RIZA KOÇAK bu işe ne dersin
ALLAH ne verirse hayıra versin
Böyle kadınlarda olmayı versin
Sonunda bakım evine yollamış

Rıza KANDEMİR

GARİBAN

Kader beni buralara düşürdü.
Ben mahkumum suçlu değil gardiyan!
Hakim kalem kırdı beni şaşırdı,
Ağır ceza alır mıyım gardiyan?

Kimlik gitti onurumla yaşarım,
Yurt, yuva dağıldı gari barışalım
Beyhude yatıyorum da buna şaşarım,
Hiç kapını çalar mıyım gardiyan?

Müdür vermiş gardiyana emiri,
Dost edindik ranza denen demiri,
Mapushane benden çaldın ömürü,
Çıksam geri gelir miyim gardiyan?

Akşam oldu yoklamayı çektiler
Umutlarla nice tohum ektiler
Emir geldi prangayı söktüler
Yoksa burada ölür müyüm gardiyan?

Eşim, dostum, ziyaretçim gelmedi
Param bitti harçlığımda kalmadı,
Görpe kuzularım ellere kaldı,
Guzum kayıp bulur muyum gardiyan?

Eşim gitmiş yavruları yitirdim.
KUL RIZAYI mapushane bitirdin,
Anam ölmüş mezarına oturdum
Gayrı huzur bulur muyum gardiyan?

**MAHMUT SELİM
GÜRSEL**

ISSN 1301-9945

YIL 14 SAYI 159 25 Mayıs 2012

*Hazırlayan Mahmut Selim GÜRSEL yazışma
adresi corumlu2000@gmail.com*

**DİKKAT; BU BİLGİLER TELİF ESERİ OLUP YAZARI VE
YAYINEVİMDEN İZİN ALINMADAN KULLANMAYINIZ!**

Mahmut Selim GÜRSEL YIL Mayıs 2012

Galip BARAN DEMİREL ÖRNEK OLMALIDIR

Tülay BİLGİN BAŞÖRTÜSÜNDE EVRENSELLİK OLMALI

Mustafa Nevruz SINACI İHANET FURYASI VE MENFUR ABLUKA

Murat HACIOĞLU TEHLİKE’NİN FARKINDA MISINIZ?

Mustafa Nevruz SINACI AÇILIM! İHANETTE SON TANGO

İsa KAYACAN ŞİİRLER- ŞAİRLER

Selma GÜRSEL SULU KÖFTE

Rıza KOÇAK YOLDA GİDEN BİR SERSERİ

Rıza KANDAMİR ÇORUM’UM

Mahmut Selim GÜRSEL

YIL Mayıs 2012

27 Mayıs 1982 tarihinde GÜRSEL YAYINEVİ olarak Çorum'a hizmet amacı ile iş yerimi açtım. Bir zaman dilimi. Temmuz 1998 bir dergi doğdu. Çorum'da yayınlanmış bir derginin devamının ve o derginin çizgisinde Çorum'a ait bilgileri ve yazıları yayınlamayı amaçlayan bir dergi. ÇORUMLU 2000 AYLIK KÜLTÜR TARİH SANAT VE EDEBİYAT dergisi adı ile 4 renkli kuşe kağıt baskılı olarak ve Çorum'un ilk ISBN dergisi olarak yayın hayatına başladı.

Sahibi ve Sorumlu Müdürü aynı olan derginin amacı sadece yazar arkadaşlarının yazılarını yayınlamaktı. Çorumlu 2000 Dergisinin uzun serüvenini sizlere sunuyorum. Dergiye ne yazmıştım:

Niçin ÇORUMLU 2000?

15 Nisan 1938 tarihinde Çorum'da ilk defa, tek partili dönem zamanında Halkevleri komitesi tarafından bir dergi çıkartılma kararı veren hemşerilerimiz tarafından "ÇORUMLU" Dergisini yayımladılar. Bu dergiye Çorumlu adını verdiler. Çorum Basın Tarihinde ilk defa bir dergi doğmuş oldu. Bu dergiyi büyük çabalarla Ağustos 1946 tarihine kadar 61.sayıya getirdiler.

Bu dergiyi tanıyanlar, görenler bilirler ki; bu evsafa bir dergi çıkartmak için, Çorumluların birleşmeleri, bilgilerini ve derlediklerini bir araya getirmeleri ve dergi veya kitap haline getirmeleri ile birlikte özveri ve gayretlerini özleştirmeleri gerekmektedir. Bu gayret ve özveriyi Çorum'da gördüğüm için bu dergiyi çıkartmayı ve adını Çorumlu koymayı düşündüm.

Bu düşüncelerimi, dergime yazı veren arkadaşlara açtım. Hepsinden olumlu cevap almam üzerine, Çorum'da ilk defa olarak bir

yayınevi açma girişiminde bulundum. Yayın evim 27 Mayıs 1998 tarihinde resmen faaliyete geçti. İlk yayımladığım eser; 1997 tarihinde bastırdığım çalışmam olan “Çorum’ da Yatan Meşhur Yatırlar”ın ikinci baskısını yaptım.

Abdulkadir OZULU, Muzaffer GÜNDOĞAR ve ben bir Çorum turu yaptığımız sırada derginin adı hakkında konuşurken ben; dergiye “Çorumlu 2” adını vereceğimi söyleyince arkadaşlarda; Çorumlu 2000 olsun diye teklif ettiler. Bu teklifi memnuniyetle kabul ettim ve dergimin adını Çorumlu 2000 olarak belirlemiş olduk.

Derginin devamlılığı için çeşitli kuruluşlarla yüze yüz ve telefonla irtibatlar kurma çalışmalarım devam etmektedir. İstanbul, Ankara, Samsun ile adres temini ile mutabakata varmış bulunmaktayım. Ayrıca, ÇEKVA tarafından ve Samsun’da bulunan hemşerilerimizin kendi adına Samsun’da bulunan Çorumluların adreslerini bulmayı üstlendiğini ve katkıda bulunabileceği sözünü bizzat orada da yüz yüze görüşerek almış bulunmaktayım. Çorum ve İlçelerinin tamamıyla ve tamamına ait Dernekler ile temasta bulunmak ve dergiyi tanıtmak amacındayım. Elinize geçen bu dergiyi sizinde bir Çorumlu olarak diğer hemşerilerimize tanıtacağınız kanaatindeyim. Bu yola çıkarken en büyük desteğin önce ALLAH C.C. Sonra sizin olduğu görüşümle bu işe soyundum. Belki benim bu yaptığım bir “Donkişot ”luktan ileri gitmeyecektir. Yinede bu girişiminin bir hayal olarak kalmayıp, güncelleşmesi bu işin denenmesinden sonra sonucunu görmem gerekmektedir.

Benlik davası olarak görmemeniz dileği ile biraz kendimden bahsetmek istiyorum:

Aslen Börekçioğullarından olup, babamın Subay olması nedeniyle 1947 tarihinde Erzurum’da doğdum. Askerlik dönüşü, Ankara Emniyet Müdürlüğünde önce Teknisyen, sonra Polis Memuru olarak 10 yıl çalıştım. Naklen Çorum İl Halk Kütüphanesi Müdürlüğüne Memur olarak atandım. Çorum’da dışarıdan Ticaret Lisesini bitirdim. Müdür Yardımcısı olarak Hasan Paşa Kütüphanesinde göreve devam ettim. 1994 tarihinde Tatvan’a tayinimin çıkması üzerine emekliliğimi istedim ve emekli oldum.

İlk Çalışmamı 1991 tarihinde yayımladım.1995 tarihinde ikinci çalışmamı bitirdim Kültür Bakanlığına sundum. Halen olumlu veyahut olumsuz bir cevap alamadığım için bastırtamadım.1 ve ikinci çalışmam Kütüphanelerde bulunan kitapların tasnif işlerinin yapılmasını kolaylaştıracak kaynak kitaplardı. 1. kitabımdan bakanlık 1000 adet satın alarak bütün il Halk Kütüphanelerine dağıtımını yaptı.

1995 tarihinde ikinci çalışmamın dizgisi için müracaat ettiğim bir arkadaşım 100 \$ istedi.

Bu parayı verince zoruma gitti. Yeni çalışmalarım olgunlaşmış, dizgiye hazır duruma gelmişti. Bu durum karşısında bir bilgisayar alma zorunluluğu içinde kaldım. Kaynak Eserler :2-3 ve 4'ü kendi kendime öğrendiğim bilgisayarımda hazırlayarak dizaynını yaptım. 1997 Ocak ayında “Çorum'da Yatan Meşhur Yatırırlar”ı,aynı yılın Ağustos ayında “Çorum 1997” adlı çalışmamı yayımladım. Yukarıda bahsettiğim gibi yayınevimi açtım, Kaynak Eserler Dizisi: 3' ün ikinci baskısını yaptım. İşte bu dergi ile karşınıza çıkmış bulunuyorum.

AMACIM

Bilindiği gibi kalkınma sadece sanayi alanında olamaz. Sanayi alanında kalkınmanın yanı sıra, kültürel kalkınmanın da at başı gitmesi gereklidir. Yoksa kalkınma yalnız tek düze olur ki, topluma fayda yalnız tek taraflı olur. Bu nedenlerin ışığı altında da, kendim bir vazife çıkarttım.

Yayınevini açma amacımdan birisi, bildiklerimi başkaları ile paylaşmaktır. Benim gibi kendi çabaları ile eser veren arkadaşlara yardım etmek, onların çalışmalarını gün ışığına çıkartarak sizlerin görüşüne sunmaktır. Bazı yazar arkadaşlar için elimden gelen yardımlarda bulundum. Yazıtları kitap haline gelmeyecek durumda olan arkadaşların yazı yazma devamlılığını sağlamak amacı ile Çorumlu 2000 dergisine yazı yazmaları için baskılarda bulunuyorum . Bu yazıları birikince bir kitap haline getirerek sizlere sunmayı düşünüyorum.

BEKLENTİLERİM

Çıkartmaya çalıştığım derginin, abone sayısını artırmak, şimdilik kapakla beraber 32 sayfa olan dergiyi 48 sayfaya çıkartmak, dergi arka kapak ve içi ile dergi ön kapak arkası ile dergi içine 4 - 6 sayfayı geçmemek şartı ile reklam olarak derginin devamını sağlamaktır. Türkiye ve yurt dışında bulunan bütün Çorumluları dergi ile haşır neşir etmek, kaynak sağlayabilirsem dergiyi parasız olarak dağıtımını yapmayı amaçlıyorum.

Şimdilik derginin kaynağı olarak, abone ağırlıklı çalışmalar yapmaktayım. İleride reklam gelirini çoğaltma imkanı bulursam, siyasi ağırlıklı ve güncel ikinci bir dergi de çıkartmayı düşünüyorum.

Saygılarımla.

İşte Böyle geldi ve geçti. Yaptıklarımız ve yapacaklarımızı sıralamaya çalıştık. Diye başlamıştım. Neler, neler oldu. Derginin adını koyanların benimle tii geçtiklerini zaman içinde öğrendi. Onlar benimle tii geçtiklerini zannetmişlerdi. Zaman onları değil benim azmimi ortaya koydu.

Yıl Mayıs 2012 Çorumlu 2000 Aylık Kültür Tarih Ve Edebiyat Dergisi sanal da olsa 159. sayısı ile karşınızda.

Ben yaşadıkça sanal da olsa çıkacak ve yayınlanacak.

Sizler okudukça ben ve arkadaşlarım yazacaklar.

Nice yıllara!

Galip BARAN

DEMİREL ÖRNEK OLMALIDIR

İnsan bencil bir varlıktır. Bencil varlık yanlış işler yapar. Ben de yanlış işler yaptım. Sayın Süleyman Demirel de yapmıştır...Benim yaptığım yanlış işlerin bazıları: Kira geliri vergisi ve veraset ve intikal vergisi ödemedim. Vergi kaçırdım. Rüşvet verdim. Kaçırılan vergi ve verilen rüşvet simit ya da çorba parası kadar olsa bile, suçtur, yolsuzluktur. Yolsuzluğun büyüğü küçüğü yoktur. Önemli olan insanın bu suçu işlediğini kendiliğinden fark edebilmesi, idrak edebilmesi ve kefaretni ödemek için elinden geleni yapmasıdır. Böyle davranmak ERDEMDİR.

Şimdi sözü; yıllar önce başlattığımız "okul dışı eğitim" olarak tanımladığımız çalışmalarda geliştirdiğimiz, bundan böyle diye başlayan, "müfredat"ta dile getirilen uygulamalara getirmek istiyorum:

Yaşam tarzımda "devrim" niteliğinde değişikliklere yola açan bu uygulamaların bir örneği Türkiye Cumhuriyeti devletini dış borç yükünden kurtarma kampanyası başlatma girişimimdir. Bu konuda Başbakanlığa yaptığım başvurumla, kiradaki evimden almakta olduğum aylık 200 milyon TL gelirim, bir yıl süreyle, gönüllü vergi olarak ödemeyi taahhüt ettim.

Hazine Müsteşarlığınca, bu başvurumla ilgili olarak, Başbakanlık Halkla İlişkiler Daire Başkanlığı'na gönderilen 22. 11. 2001 tarihli yazıda, bir yasal düzenleme yapılması önerildi. Ancak, 57- 58- 59 ve 60 hükümetler bu öneriyi dikkate almadılar. Başlatılması durumunda, en azından, vergi bilinci kavramını hayata geçireceğine inandığım bir girişim, böylece "katledildi". Bu "katl" in sorumluları hakkında neler hissettiğimi bu satırları okuyanların takdirine bırakıyorum...

Unutmadan; vergi kaçırmanın "kul hakkı yemek" olduğunu da sözü edilen çalışmaları yaparken öğrendim. O çalışmaları yaparken aldığım tepkilerin bazıları:

"Herkes senin gibi olsa" ,"senin gibilerin sayısı çoğalmalı", "yaşanan sorunlar senin gibilerin azlığındandır", "Allah rızası için, insanlık için çalışıyorsun", "ibadet ediyorsun", " hakkın ödenmez", "Bodrum için çok şey yaptın" , "Allah gecinden versin senin cenazen çok kalabalık olacak", "dünyanın en zor işini yapıyorsun"...

Eğer, "okul dışı eğitim" çalışmalarını yapmasaydım, "müfredat"ta sayılan alanlardaki suçları işlemeğe, yolsuzlukları yapmağa devam edecektim. Bu satırları, bu gerçeği kamuoyuna açıklamak için yazıyorum...

Diğer taraftan, o çalışmaları yapmayanların "müfredat"ta sayılan alanlardaki suçları işleyip işlemediklerinin, yolsuzlukları yapıp yapmadıklarının takdirini kendilerine bırakıyorum...

Şimdi soruyorum: "Acaba", sayın Süleyman Demirel;

Turgutreis'te denizi kirleterek Yat Liman inşa eden Doğuş Grubu'na verdiği desteği hatırlar mı,

Tarım arazilerine otomobil fabrikaları yaptırdığını anımsar , kefareтини ödemek ister mi?

Eski Cumhurbaşkanlarına maaş zammı öngören, haksız bulduğum, yasa ile ilgili düşüncelerini açıklar mı?

Bundan böyle, benzer yanlışların yapılmasının önlenmesi bağlamında ÖRNEK OLMAK ister mi?

Alınması Gereken Ders: "İnsan ektiğini biçer" bu alemde

Galip BARAN

DEMİREL ÖRNEK OLMALIDIR

İnsan bencil bir varlıktır. Bencil varlık yanlış işler yapar. Ben de yanlış işler yaptım. Sayın Süleyman Demirel de yapmıştır...Benim yaptığım yanlış işlerin bazıları: Kira geliri vergisi ve veraset ve intikal vergisi ödemedim. Vergi kaçırdım. Rüşvet verdim. Kaçırılan vergi ve verilen rüşvet simit ya da çorba parası kadar olsa bile, suçtur, yolsuzluktur. Yolsuzluğun büyüğü küçüğü yoktur. Önemli olan insanın bu suçu işlediğini kendiliğinden fark edebilmesi, idrak edebilmesi ve kefaretni ödemek için elinden geleni yapmasıdır. Böyle davranmak ERDEMDİR.

Şimdi sözü; yıllar önce başlattığımız "okul dışı eğitim" olarak tanımladığımız çalışmalarda geliştirdiğimiz, bundan böyle diye başlayan, "müfredat"ta dile getirilen uygulamalara getirmek istiyorum:

Yaşam tarzımda "devrim" niteliğinde değişikliklere yola açan bu uygulamaların bir örneği Türkiye Cumhuriyeti devletini dış borç yükünden kurtarma kampanyası başlatma girişimimdir. Bu konuda Başbakanlığa yaptığım başvurumla, kiradaki evimden almakta olduğum aylık 200 milyon TL gelirim, bir yıl süreyle, gönüllü vergi olarak ödemeyi taahhüt ettim.

Hazine Müsteşarlığınca, bu başvurumla ilgili olarak, Başbakanlık Halkla İlişkiler Daire Başkanlığı'na gönderilen 22. 11. 2001 tarihli yazıda, bir yasal düzenleme yapılması önerildi. Ancak, 57- 58- 59 ve 60 hükümetler bu öneriyi dikkate almadılar.

Başlatılması durumunda, en azından, vergi bilinci kavramını hayata geçireceğine inandığım bir girişim, böylece "katledildi". Bu "katl"ın sorumluları hakkında neler hissettiğimi bu satırları okuyanların takdirine bırakıyorum...

Unutmadan; vergi kaçırmanın "kul hakkı yemek" olduğunu da sözü edilen çalışmaları yaparken öğrendim. O çalışmaları yaparken aldığım tepkilerin bazıları:

"Herkes senin gibi olsa" , "senin gibilerin sayısı çoğalmalı", "yaşanan sorunlar senin gibilerin azlığındandır", "Allah rızası için, insanlık için çalışıyorsun", "ibadet ediyorsun", " hakkın ödenmez", "Bodrum için çok şey yaptın" , "Allah gecinden versin senin cenazen çok kalabalık olacak", "dünyanın en zor işini yapıyorsun"...

Eğer, "okul dışı eğitim" çalışmalarını yapmasaydım, "müfredat"ta sayılan alanlardaki suçları işlemeğe, yolsuzlukları yapmağa devam edecektim. Bu satırları, bu gerçeği kamuoyuna açıklamak için yazıyorum...

Diğer taraftan, o çalışmaları yapmayanların "müfredat"ta sayılan alanlardaki suçları işleyip işlemediklerinin, yolsuzlukları yapıp yapmadıklarının takdirini kendilerine bırakıyorum...

Şimdi soruyorum: "Acaba", sayın Süleyman Demirel;

Turgutreis'te denizi kirleterek Yat Liman inşa eden Doğuş Grubu'na verdiği desteği hatırlar mı,

Tarım arazilerine otomobil fabrikaları yaptırdığını anımsar , kefareтини ödemek ister mi?

Eski Cumhurbaşkanlarına maaş zammı öngören, haksız bulduğum, yasa ile ilgili düşüncelerini açıklar mı?

Bundan böyle, benzer yanlışların yapılmasının önlenmesi bağlamında ÖRNEK OLMAK ister mi?

Alınması Gereken Ders: "İnsan ektiğini biçer" bu alemde

Mustafa Nevruz SINACI

İHANET FURYASI VE MENFUR ABLUKA

Türk-İslam (İslâm'ı yaşayan Müslüman Türk'lerin) düşmanları, insanlık âlemi için kâbusa dönen “bilgi çağı” adlı karanlık sürecin elverdiği bütün imkân ve fırsatları, bu şerefli, soylu ve şefkatli medeniyetin hamisi, insan hakları, adalet ahlâkı ve hukukun çimentosu, hoşgörü-barış timsali milleti sabote etmek uğruna kullanmakta direniyor. Son marifetleri: Küresel krizden yararlanarak Türkiye de tükenmeye yüz tutmuş adalet, barış, özgürlük ve güvenliği tüketmek. Ekonomisi tabana vurmuş, toplumsal ve sosyal sistemi çökmüş, doğal stabilizatörleri dumura uğramış AB'ye ülkeyi illa bağlamak!. Böylece, tefessüh etmiş Batı toplumlarına yeni yaşam alanları oluşturmak, menfur emellerine ulaşabilmek için de, her ne pahasına olursa olsun Anadolu da keteküllâ müesses kardeşliği bozmak, ülkeyi bölmek ve parçalamak suretiyle “tek dişi kalmış canavar” sıfatıyla dünyanın bu “nihai huzur iklimine” de alçakça son vermek. Aslında asırlardır içten içe kurgulanan da uygulanan da bu.

Bu amaçla Brüksel Zirvesi Sonuç Bildirisine hüküm koydular.

Presidency Conclusions, Md: 23: "müktesebat müzakereleri yalnız Türkiye'yle değil, diğer devletlerle de yapılabilecek; müzakere sürecinde Türkiye birkaç devlete bölünürse veya güneydoğu bölgesinde bir Kürt devleti kurulursa yeni bir karara gerek olmaksızın onlarla da müzakere yapılacaktır." Terör ve tedhiş örgütünün yandaş-yoldaş, yardım ve yataklılarınca, diğer bir deyişle gerçek patron ve sahiplerinin dayatması, arzusu-amacı ve hedefi bu.

Yıllardır sürdürülen mason-misyoner faaliyetleri, kilise-havra terörünün de kaynağı.

Kahir ekseriyeti soykırım, soygun-vurgun, katliam, gasp ve işgal faili AB, ABD ve OECD ülkelerinde sürüp giden “zoraki yalan, iftira-tefrika, bölücülük ve ayrımcılık furyası”, “Ermeni soykırımı yoktur” diyene eza, cefa ve engizisyon mahkemelerince ceza uygulaması! Bütün insanlığı utanca sürükleyen rezil bir uygulama. Üstelik bu kefare

tarafından “özür”, “Kürt (Ermeni) sorunu” kampanyalarına verilen koşulsuz destek. İlhamını karanlıktan alan nesebi gayrisahih ve Şehit Elçi İsmail Erez’i bile listelerine ekleyecek kadar sahtekârlara “aydın” yaftası takmalar. Hala uyuyanlara, AB, ABD, IMF ve Yeni Dünya Düzeni peşinde, onursuz ve şuursuzca koşanlara yazıklar olsun. Vakıa gaflet ve dalalet boyutunu aştı, hıyanet ve ihanet haddine dayandı. Bakınız, en az 3 - 5 yıldan bu yana içte dayatmayla sürdürdükleri sistematik, şu aşamada da dışardan ithal (fırsat olarak algılanan-yapay) ettikleri kaotik kriz çerçevesinde ivme kazanan süreç gereği yoğunlaştırdıkları telkin ve tahkim kampanyasına:

Düşman unsurlarca yayılan söylemler ve bu söylemleri doğrulayan eylemler.

AKP siyasi reformların yapılmaması için orduyla uzlaştı... (Gerçekte % 95’i Türkiye’ den çok mükemmel; % 5’iyse insanlık dışı ve bize göre çok daha antidemokratik, ilkel olan AB siyasi kriterlerinin “ayrıcalık, dokunulmazlık ve imtiyaz karşıtı” olabildiğince şeffaf, adil, namuslu ve dürüst seçim öngören kriterlerini aslında hiçbir kesim istememektedir.)

Para Ege, Kıbrıs ve Kürt sorunu için savunmaya gidiyor... (Bu sorunları yaratan ve kronikleştiren zaten AB-D ve dâhili bedhahlar/işbirlikçileri değil mi? Sorun bizde değil, bizzat telaffuz edenlerde; Bu menfurlara yardım ve yataklık yapanlardadır. Onlara kalırsa Türkiye tükenmeden sorunlarında sonu asla gelmeyecektir.)

AMAÇ: TÜRKİYE’Yİ ÇÜRÜTMEK!

Evet, elbette amaç, içerden terör-tedhiş, dışardan alçakça abluka suretiyle Türkiye’yi çürütmek... Terörle tehdit ediyor, yasalarımızla oynuyor, menfur imza kampanyalarıyla baskı uyguluyor ve Yahudi kurnazlığıyla akıl veriyorlar: “Ekonominin krizden çıkışı Ege, Kıbrıs ve Kürt meselesinin çözümüne bağlı. Orduyu küçültün ve bütçesini azaltın, Anayasayı yenileyin, Siyasi reformları yapın ve ekonomiye para ayırın.”

Aldanmayın, inanmayın, kanmayın. Bu menfur bir tuzak!. Bunlar soykırım yalanının tanınmasını, 3T projesinin yürürlüğe girmesini, Kıbrıs’ın Yunan’a ve Anadolu’nun yarısının Ermenistan’a verilmesini istiyor, İslâm dışı alevi paranoyasını pompalıyor, özür dileme kampanyası yürütüyor ve toplumu gererek yönetimi zaafa düşürmeye çalışıyorlar. Biline...

Murat HACIOĞLU

TEHLİKE’NİN FARKINDA MISINIZ?

Kan kusup kızılıcık şerbeti içtim dercesine bir gizlilik içerisindeymişiz gibime geliyor. Veya “Bana dokunmayan yılan bin yaşasın”cılıkla meşguliyeti seviyor gibiyiz...

Ve fark etmediğimiz, bizi de yakından ilgilendiren ve hatta bizzat içerisinde bile bulunabileceğimiz kaotik bir dönemin figüranlığını yaparak, dönen çarklara katkıda bulunduğumuzun farkında da değiliz sanki...

Hızlı yaşa genç öl, cesedine yakışıklı desinler “çakma atasözü”nden hareketle hızlı yaşamayı ve hızlı yaşam içerisinde yavaşlıkların farkına varamamayı dert edinmiş halimiz de yok...

Zamanı da tıpkı her değerli varlığımız gibi, hızlıca tüketmekten çekinmiyor; bilakis daha da hızlı akışına yardım etmeye de gayret ediyor izlenimindeyim...

Siyasetin gündemine düşen bombaların yarattığı pür telaş tellallarının dem vurdukları noktalardan nazarımızı alamayıp, kulaklarımızın dibinde çalan borazanlardan bihaber yaşamının hafifliğindeyiz olsa gerek...

Futbolun artistliklerinden hareketle kurduğumuz pembe hayal dünyasında gerçeğe gözümüzü kapatarak, gündelik hayatımızın çalımları arasında kıvrıla kıvrıla belimizin bükülmekte olduğunu anladığımızda, yana yakıla doktor arayacağımızın ayırdında da değiliz...

Bel çevremizde biriken yağlarla birlikte, basenlerimizde zuhur eden selülit dedikleri portakal kabuğumsulaşmış cildimizin görüntüsüne kafayı taktığımız kadar, ruhumuzun köşelerinde yağ bağlamış, hantallaşmış fikir çarklarımıza alaka gösterebilsek...

Uykularımızı bölen karın ağrılarından mustarip olduğumuz gecelerin hıncını çıkarttığımız tatil gece yarılarındaki gibi, eğlencelik halimizin en saf çocuksuluğundaki tavrımızı, kalbimizin paslanmış damarlarındaki sevgi tomurcuklarını canlandırmak için de takınabilsek...

Musikinin icrasında gösterdiğimiz itinaýı, içeriğindeki değerlerde de gösterebilsek ve nağmelerin bizi götürdüğü yerlerden sevgi adına yanmışlıklarla birlikte geri dönebilsek...

Gündemin işgalinden yüreğimi kurtarabildiğim bir saflık anında soruyorum; çok hızlı gittiğimizin farkında mısınız? Farkında mısınız içinde bulunduğumuz acımasız cenderenin?

Farkında mısınız; etrafımızda cereyan eden bir çok olayın, bizi biz eden değerlerimizden, öyle yavaş yavaş da değil, hızlıca uzaklaştırdığının?...

Farkında mısınız; teknolojik yaşamının duygularımızı körelttiğinin, hassasiyetlerimizi değiştirdiğinin?...

Farkında mısınız; insani değerlerimize gereken önemi vermezken, asla bizim olmayacak değerlere sahip çıkmaya çalıştığımızın?...

Ve farkında mısınız; bütün bunların bizi yavaş yavaş bitirdiğinin... Tehlikenin farkında mısınız?

Mustafa Nevruz SINACI

AÇILIM! İHANETTE SON TANGO

Anadolu Ulusal Uyanış ve Dayanışma Platformu 22 Haziran 2009 tarihinde “Dikkat!” anonsu ile 122 sorumlu kamu kurumu, siyasi partiler, sivil toplum kuruluşları (!) ile medya ‘vatanseverlerine” seslendi. Vatan-Millet sevdalıları, etkili-yetkili ve onurlu-sorumlu özel ve tüzel kişilerden; 17.Aralık.2004 tarihinde Brüksel’de imzalandığı söylenen (Ancak şu ana kadar henüz tekzip edilmemiş olan) AB katılım anlaşması ve anlaşmanı 4. maddesi hakkında bilgi “ayrıntılı açıklama” ister. Mezkûr 4. madde aynen şunları ifade etmektedir.

“Kürt azınlıklara haklarının tanınması çerçevesinde, güney doğu Anadolu’da federe bir Kürt devletinin kurulmasının yolu açılacaktır”

Diğer taraftan 09.Temmuz.2009 günü Medya organlarımızda TBMM’de alenen terör ve tedhiş örgütü PKK temsilciliği yapan DTP, bahse konu 4. maddeye atfen “Türkiye’yi yedi eyalete bölme” yolundaki talepleri açıklamıştır. Bu ne cesaret, ne cüret!

Ama maalesef bu menfur fiil, ne bir cesaret ve ne de cür’et işi falan değildir.

Sadece, aslı milletten gizlenen, bilinen hükümleri de “inkâr ve tekzip edilmeyen” AB Katılım Anlaşması gereğidir. İddiayı çok açık ve etkin bir tavırla gündeme taşıyan platform, ‘Bölünme Yok Edilmenin İlk Aşamasıdır’ gerçeğinin altını çizerek, anlaşmanın diğer hüküm ve maddelerinin de ağır ağır işletilip yürütülmeye başladığını Türk kamuoyuna açıklamıştır.

İŞTE O BELGE?

Anadolu Ulusal Uyanış ve Dayanışma Platformun tarafından 22.06.2009 tarihinde Türk ‘vatanseverlerine” gönderilen açıklama istemli yazıda; “03.Ekim.2005 tarihinde AB ile Müzakerelerin başlatılabilmesi için, 17.Aralık.2004 Tarihinde, Brüksel’ de, Sn. Başbakan tarafından imzalandığı belirtilen belgenin aşağıdaki hususları içerdiği” açıklanmıştır.

VE “MADDE” LER:

-Müzakerelerin ucu açık olacak, sonuçta Üyelik Garanti edilmeyecektir.

-Türkler, Üye olunduktan sonra bile AB’de serbestçe dolaşamayacaklar, ancak AB’ye üye Devletlerin vatandaşları serbestçe Türkiye’de dolaşabileceklerdir.

-Kıbrıs Rum Cumhuriyeti tanınacaktır.

-Kürt Azınlıklara haklarının tanınması çerçevesinde, Güneydoğu Anadolu’da federe bir Kürt Devleti’nin kurulmasının yolu açılacaktır.

-İstanbul Fener Patriğine “Ekümenik” unvanı verilerek, İstanbul’da Ortodoks Din Devleti kurulmasına izin verilecektir.

-Dicle-Fırat üzerindeki barajlar başta olmak üzere, Türkiye’nin tüm su kaynakları ve su dağıtım şebekelerinin yönetim vedenetimi Uluslar arası bir kuruluşa teslim edilecektir.

-Başta Devlet Bankaları olmak üzere, tüm kamu malları hızla özelleştirilecektir. Ermenistan-Türkiye sınırı açılacak, Ermenistan’la Diplomatik ilişkiler kurulacak ve 1915 Soykırımı kabul edilecektir.

-İran ve Rusya’nın Türkiye için birer potansiyel düşman oldukları göz önünde bulundurularak dış politika belirlenecektir.

83 bin sayfalık AB Müktesebatı tam olarak kabul edilip uygulamaya konulacaktır.(1)

SONUÇ VE İSTEK:

105 Sivil Toplum Kuruluşlarının oluşturduğu AUUDP soruyor:

“Bu güne değin, açık, net ve tam biçimiyle medya organlarında göremediğimiz, yetkililerimizden duyamadığımız bu hususların; Gerçek olup olmadığının tespit edilmesini, gerçek değil ise kamuoyuna açıklama yapılmasını; Gerçek ise bu nitelikte bir belgenin kim tarafından ve hangi mülahazalarla imzalandığının ve günümüze kadar bu konuda, Türk Kamuoyuna bilgi aktarılmamasının nedenlerinin bildirilmesi hususlarını arz ediyoruz” Bildiri, AUUDP Genel Kurulu Adına Genel Başkan Prof. Dr. Didar ESER; Genel Sekreter Selda Talay TOSUN ve AB Kom. Bşk. Şükrü Sezar AYGİN tarafından imzalanmış olup aradan geçen bunca süreye rağmen halâ çağrıya “açık veya net” bir cevap alınamamıştır. TC halkı, kamuoyu ve necip Türk Milleti’ne önemle duyurulur.

(1) Yılmaz DİKBAŞ, AVRUPA BİRLİĞİ-Tabuta Çakılan Son Çivi. (2004 Regular Report on Turkey’s Progress Towards Accession.– Recommendation of The European Commission on Turkey’s Towards Accession.–Issues Arising From Turkey’s Membership Perspective– European Parliamet Report–Brussel’s European Council 16-17 December 2004 Presdency Conclusions)

İsa KAYACAN

ŞİİRLER- ŞAİRLER

Şiir varsa, Şair vardır. şair varsa şiir vardır. Bu gerçeğin belirtilmesinden sonra, şiirlerimize dönelim.

YERİN YOK SENİN

Muğla ilimize bağlı Dalaman ilçemizde yaşayan şairlerimizden Birdal Can Tüfekçi'nin bir şiiri. Dört dörtlükten meydana gelen bir şiiri efendim. Bu şiirin iki dörtlüğü şöyle:

- Senden ne bir selam, ne bir haber var,
Gayri hayatımda yerin yok senin,
Bitti benim aşkım buraya kadar,
Artık yüreğimde yerin yok senin.

Daha çekeceğin çileler çoktur,
Sana her ızdırap revadır, haktır,
Yaralı gönlümde, merhamet yoktur,
Artık yüreğimde yerin yok senin.

Birdal Can Tüfekçi, “Tertemiz aşkımı perişan ettin/Kanattın kalbimi bir nişan ettin” diye devam ediyor, duygularını ortaya koyuyor.

BURDUR

Şimdi Isparta ilimiz merkezinde yaşayan, Fatma Uçarlar'ın Burdur'da görev yaptığı yıllarda yazdığı ve bendenize ait, Burdur Belediyesi kültür yayınları arasında 2005 yılında kitaplaştırılan “Burdur şiirleri” adlı kitabımın 26 ve 27 nci sayfalarında yer alan “Burdur” başlıklı şiirinin iki dörtlüğü:

- Bahçelerinde güller yetişir,
Tarlalarında sebze dikilir,
Halkı kültürlü bilgilidir,

Karacaören'i var Burdur'un.

Gölünün üstünde güneş süzülür.
Dikkuyruklar, kenarında gezinir,
Burada bir farklılık sezilir,
Taşodası var Burdur'un.

Buradan sonra, buradaki nokta koyuşumuzdan sonra, Ankaralı şairlerimizden Davut Cömert'in bir şiirinin bir dördlüğünden sözedelim:

GİDİYORUM

Ankara'da yaşayan, Ankaralı şairlerden (Hz. Davut), Davut Cömert, dokuz dördlükten meydana gelen "gidiyorum" adlı şiirinde, özlem kırıklığından, burukluğundan sözediyor ve bir dördlüğünde şöyle diyor:

- Sever miyim bir daha, inan ki bilmiyorum,
Sen de bu kadar acıları çekmişken,
Ayrılmak istemezdim inan senden ebedi,
Düşe kalka sürünerek, silinerek gidiyorum.
Sağlıklı ve başarılı bir yaşam diliyorum efendim.

GÜNÜN SÖZÜ: Ankara seninle güzelleşti/ Güzelliklerin tümü/ Sende birleşti/ Varolan sevgimiz/ Yeniden bütünleşti. (25 Ocak 2009)

Selma GÜRSEL

SULU KÖFTE

250 gram kıyma

5 küçük dilim bayat ekmek

1 fincan pirinç

1 yumurta

2 diş sarımsak

Yarım yemek kaşığı salça

1 baş küçük kuru soğan

Bir miktar un

Bir miktar tuz

Bir miktar biber

Kıyma derin bir kaba konularak bayat etmeğın içi ve dışı ufaltılır. Üzerine yumurta kırılır biber ve istenildiğı kadar da tuz ilave edilerek yoğrulur.

Yoğrulan köftelik avuç içine biraz un sürölerek yuvarlanacak köftenin yapışması önlenir. Bir küçük tepsi veya yayvan kabın altına da un serpilir. Avuca sürülen unun bulunduğı ele findıktan biraz büyükçe olacak kadar köftelik alınarak yuvarlatılır. Yuvarlatılan köfteler bitince bir fincan pirinç ayıklanarak güzelce yıkanır.

Tencereye tere yağ veya zeytinyağı dökölerek kızdırılır yuvarlanan köfteler kızgın yağın içersine atılarak karıştırılır ve üzerine yarım kaşık salça ile hazırlanmış olan kaynar su ilave edilerek bir taşım kaynatıldıktan sonra pirinci ilave edilerek karıştırılarak tencere kısık ateşte pirinçler pişene kadar kaynatılır. Sulu köfte hafif soğuyunca servis yapılır.

Rıza KOÇAK

Rıza KOÇAK YOLDA GİDEN BİR SERSERİ

Gezen deli öğüt tutmaz
Sevdası başından gitmez
Çocuğuna gücü yetmez
Şaştım dünyanın haline

Hasta olmuş yatak kalkmaz
Oğlan, uşak bana bakmaz
Karısı yok ocak yakmaz
Şaştım dünyanın haline

Kaynar sütü, yoğurt tutmaz
Hasta olur ilaç yutmaz
Aklı yoktur alıp satmaz
Şaştım dünyanın haline

Kahvelerde oynar kumar
Yanar içi çıkmaz duman
Geçiyor böyle zaman
Şaştım dünyanın haline

Bakmaz olmuş o malına
Kazanç yapmaz o yarına
Gider şaşkın o yoluna
Şaştım dünyanın haline

Sevgi yoktur o insanda
Yatar gece gündüz handa
Karı durmaz bu adamda
Şaştım dünyanın haline

RIZA KOÇAK söyler sözü
Delileri gördü gözü
Dayanmıyor bunun özü
Şaştım dünyanın haline
30 Temmuz 2008

Rıza KANDEMİR

ÇORUM'UM

Ne güzel ovası düze kurulmuş
Hititler diyarı Çorum'um
Hizmette yarışa karar verilmiş
Tüm yurduma yayıldı ünü Çorum'um

Nice toprak hamur gibi yoğruldu
Kiremit döşendi, tuğla örüldü
Birde şeker fabrikası kuruldu
Şekerde de ünü vardır Çorum'un

Seramikte Ece Banyo açıldı
Kumaş gibi desen desen biçildi
Nası gitti Avrupa'ya açıldı
Seramikte ünü vardır Çorum'um

Anitta'ya yazdırdık Uğur Barlığı
Kim ister ki bu zamanda darlığı
Guruba yazmışlar bunca varlığı
Barlığın gurubu ünü Çorum'um

Emin Görpe Kızıl Irmak dökümde
Dişli olduk makinenin çarkında
Cazgır, Altan Makinenin farkında
Makinede ünü vardır Çorum'un

Çorumlunun daha sözü bitmedi
Hayat kâğıt, şırıngada yetmedi
Leblebide kimse yerini tutmadı
Leblebide ünü vardır Çorum'un

Akça, Varış kerestede yarıшта
Ekmekçi bakıra damga vuruшта
Alapala Güven yeme varışta
Sanayide ünü vardır Çorum'un

Sular gibi akıp akıbta durulsak
El uzatıp yoksullara sarılsak
Birlikte el ele dimdik yürüsek
Birlikte ünü vardır Çorum'un

Koçlar tarım ette ayrıca gurur
Ahlatcısı var volsvegen yön verir
Şamlı toyotada tanımaz sınır
Çimento da ünü vardık Çorum'un

Bütünce bunları gezdim gördüm.
Dalgıcı birliği betonda buldum
Yeşillik içinde tertemiz yurdum
Temizlikte ünü vardır Çorum'un

Bırak dünü yarınları bitirdik
Bir gün derler KUL RIZA'YI yitirdik
Gerçekleri böyle dile getirdik
Aydınlık günlere yönü Çorum'un

**MAHMUT SELİM
GÜRSEL**

ISSN 1301-9945

YIL 14 SAYI 160 25 Haziran 2012

*Hazırlayan Mahmut Selim GÜRSEL yazışma
adresi corumlu2000@gmail.com*

**DİKKAT; BU BİLGİLER TELİF ESERİ OLUP YAZARI VE
YAYINEVİMDEN İZİN ALINMADAN KULLANMAYINIZ!**

Mahmut Selim GÜRSEL RAMAZAN VE ORUÇ

Mahmut Selim GÜRSEL 2012 ÇORUM FESTİVALİ RESİMLERİ

Atilla ALPAY ÇORUM'UN TÜRK KÜLTÜR TARİHİNDEKİ YERİ
VE ÖNEMİ

Mustafa TURAN KİTAPLARIN DİLİ

Mustafa Nevruz SINACI 29 MART SENDROMU

İsa KAYACAN OSMAN APAYDIN'I UNUTMAMAK

Selma GÜRSEL BUMBAR

Rıza KOÇAK TERÖR OLAYI

Rıza KANDAMİR BEN DERDİMİ DAHA NASIL SÖYLEMİŞ

Mahmut Selim GÜRSEL

RAMAZAN VE ORUÇ

İslâm'ın dayandığı 5 temel esastan (şartlarından) birisidir. Aynı zamanda, Medine'de hicretten 1.5 yıl sonra, Şaban ayının 10. günü farz kılınmıştır. Oruç kelime manası nedir: Aslı "ruze"dir. Türkçede "oruze" şeklinde kullanılırken, zamanla "oruç" hâlini almıştır. Arapçadaki karşılığı savm ve siyâm kelimeleridir.

Oruç tutma vaktine imsâk denir. İmsâk, nefsi, meylettiği şeylerden uzak tutmak, onları yapmamak mânâsındadır.

Oruç hangi zaman dilimi içinde tutulur: imsak vakti dediğimiz ferc-i sâdık (ikinci fecir) zamanından güneşin batışına kadar geçen süre içinde hiçbir şey yememek, içmemek, cinsî muamelede bulunmamak demektir.

İftar nedir: İmsakin son bulduğu yani orucun bittiği mukabili iftar kelimesidir ki, oruçtan çıkmak veya oruç açmak, oruç bitirmek manalarına gelir.

Kuran-ı Kerim Bakara Suresi 183. Ayette "Ey îman edenler! Sizden evvelki (ümme)t'lere borç olarak yazıldığı (farz kılındığı) gibi, sizin üzerinize de Oruç tutmak yazıldı (farz kılındı)." Denilmektedir. Oruç da namaz gibi bedenî ibadettir. Bu ibadetin en başta gelen özelliği, insanları kötülüklerden alıkoyması, nefsi kontrol ederek yemek, içmek ve nefsin istediği istek ve arzuların oruç sayesinde önüne geçilmesidir. Kötü söz, sövme, itişip kakışma gibi sinirlenince yapılan hareketlerden kaçınmak için bir vesiledir. Oruçlu iken karşınızdakinden gelen kötü söz ve hareketlere "Ben Oruçluyum" diye cevap vermeli ve karşılıklıta bulunmamalıyız. Kötülüklerden korunma kalkanıdır. Ramazan Ayından sonra da kazandığımız bu nefis terbiyesini devam ettirmeye çalışmalıyız.

Orucun, Kur'ân-ı Kerîm'in Ramazan Ayında Resûl-i Ekrem'e (S.A.V.) Cebrail (A.S) Gözükerek indirilmeye başlandığı mübarek, ulvi ve yüce ayın ismidir.

Oruç ibadeti Ramazan Ayında farz kılınmıştır. Allah Teala şöyle buyuruyor: "Ey İman edenler! **Fenalıklardan sakınasınız diye sizden evvelkilere olduğu gibi size de oruç farz kılındı. (Oruç) Sayılı günlerde tutulur.** O günlerde içinizden hasta olan veya yolcu bulunan oruç tutmayıp iftar ederse, tutamadığı günler sayısınca, sıhhat bulduğu ve rahat ettiği başka günlerde oruç tutar. Kimin (ihtiyarlık ve devamlı hastalık gibi bir nedenle) oruç tutmağa gücü yetmezse, her gün için bir fakirin karnını doyuracak kadar fidye vermesi icap eder. (Bununla beraber) kim yaptığı iyiliği çoğaltırsa (fidyeyi fazla verirse) o da kendisine İyilik olur. Ama bilesiniz, oruç sizin için daha hayırlıdır.

Ramazan ayı insanlara doğru yolu ve hidâyet delillerini ortaya koyan Kur'ân'ın indirildiği aydır. Sizden kim o aya erişirse oruç tutsun. Hastalık ve yolculuk sebebiyle oruç tutamayanlar,

iyileştiklerinde ve yolculukları sona erdiğinde tutmadıkları günler sayısınca oruç tutarlar. Allah sizin için kolaylık isteyicidir. Güçlüğe düşmenizi istemez. Bu da eksigi tamamlamanız, Allah'ın size doğru yolu göstermesinden dolayı O'na karşı şükranınızı edâ etmeniz içindir.

(Habibim) **Kullarım senden beni sorarlarsa muhakkak ben onlara yakınım.** Bana duâ edenin duâsını kabul ederim. Onlar da benim

çağırmağa koşsunlar, bana İman etsinler ki, doğru yola ulaşsınlar. Oruçlu olduğunuz günlerin gecelerinde kadınlarınıza yaklaşmanız helâl kılınmıştır. Kadınlarınız sizden, siz kadınlarınızdan ayrılmazsınız. Onlar sizin iffet elbisenizdir (kötülükten koruyucunuzdur), siz de onların. Allah bilir ki bundan vazgeçmeniz güçtür. Bu yüzden tövbelerinizi kabul etti ve sizi bağışladı. Şimdi geceleri hanımlarınıza yaklaşın ve Allah'ın size bildirdiğini dinleyin, tanyeri ağarıp gece ile gündüzü ayıran fecrin beyaz ipliği, gecenin siyah ipliğinden sizce seçilinceye kadar yiyin, için. Sonra orucu ertesi geceye kadar tam olarak tutun. Fakat mescitlerde itikâf için niyetlenip, oturup kaldınızsa, geceleri de hanımlarınıza yaklaşmayın. Bunlar, Allah'ın çizdiği sınırlar (yasaklar) dır. Sakın o sınırlara yaklaşmayın. Allah, ayetlerini insanlara böylece açıklar ki, sakınıp korunsunlar."

(Bakara sûresi, âyet: 183 - 187)

Peygamberimiz buyuruyor ki! Oruç ibadeti, Kur'ân'ın ruhu ve dâvetiyle, hedef ve gayesiyle ve indirilmesindeki İlâhî Kur'an bizatihi hidâyet ve nurdur. İnsanları takvâ ve merhamete, adâlet ve eşitliğe, iyi muamele ve muaşerete, doğruluğa, ihlâsa, nefsin hile ve desiselerinden temizlenmeye teşvik eder. Oruç ve onun hikmeti de böyledir. Çünkü oruç da insanları doğruluğa, ihlâsa, iyiliğe, nefis terbiyesine, merhamete yöneltir. Nefsi sabra, güçlük ve meşakkatlere katlanmaya, karşılaşılabilecek her türlü zorlukları yenmek ve engelleri aşmak için gereken dikkat ve metanete sevk eder.

Kısacası, oruç, Kur'an ayı olan Ramazan ayına en lâyık bir ibâdettir ve Kur'ân-ı Kerîm'in nüzûlünün sene-i devriyesini tes'îd ve ihyâ mahiyetinde büyük bir mânevî festivaldir.

Peygamberimiz: "Her kim inanarak ve karşılığını sırf Allah'tan bekleyerek Ramazan orucunu tutarsa, geçmiş günahları bağışlanır." 2877-Bu hadisi Mâlik (terâvîh no. 2, s. 113), Abdürrezzâk (no. 7719), Şâfiî (Sünen s. 35, 59), Ahmed (II, 241, 281, 289, 529), Buhârî (savm 1, II, 251, 253), Müslim (müsâfirîn no. 174, s. 523), Ebû Dâvud (no. 1371-2), Nesâî (siyâm 5/1, IV, 129; 39/6-8, 11-14, IV, 156-7), Tirmizî (no. 808), İbn Huzeyme (no. 1894, 2199), İbn Hibbân (no. 2537) ve Beyhakî (II, 492; IV, 304, 492), ez-Zührî an Ebî Seleme an Ebî Hureyre asl-ı senedi ile; Şâfiî (Sünen s. 35), Ahmed (II, 486), Buhârî (îmân 27, I, 14; savm 1, II, 251), Müslim (müsâfirîn no. 173, s. 523), Nesâî (kıyâmu'l-leyl 3/1-2, III, 201-202; siyâm 39/10-11, IV, 156; îmân 21, VIII, 117-8), İbn Huzeyme (no. 2203) ve Beyhakî (II, 491-2), ez-Zührî an Humeyd b. Abdirrahman an Ebî Hureyre asl-ı senedi ile tahrîc ettiler.

Peygamber Efendimiz S.A.V.: "Ramazan ayı girdiği zaman Cennet kapıları açılır; cehennem kapıları kilitlenir; şeytanlar zincire vurulur." Buhârî, Müslim, Muvatta' ve Nesâî.

2879-Bu hadisi Mâlik (siyâm no. 59, s. 310), Ahmed (II, 378, 357), Dârimî (II, 26), Buhârî (savm 5, II, 227), Müslim (siyâm no. 1, s. 758), Nesâî (siyâm 3/1-2, IV, 126-7) ve İbn Huzeyme (no. 1882), Ebû Süheyl b. Mâlik an ebîhî an Ebî Hureyre asl-ı senedi ile;

Abdürrezzâk (no. 7384), Ahmed II, 281), Buhârî (savm 5, VI, 227; bed'ul-halk 11/8, IV, 92), Müslim (siyâm no. 2, s. 758), Nesâî (siyâm 4,

IV, 127-128) ve İbn Hibbhan (no. 3425), ez-Zührî an İbn ebî Enes an ebîhî an Ebî Hureyre asl-ı senedi il

Oruç tutan kimselerin kazanacakları yüksek fazilet ve şerefli mevkiler için bazı hadîslerde şu şekilde beyanlar vardır.

"Cennette Reyryan denilen bir kapı vardır. Bu kapıdan kıyâmet gününde (Cennete) yalnız oruçlular girerler. Onlardan başka hiçbir kimse giremez. (Kıyâmet gününde) "Oruçlular nerede?" diye seslenilir edilir. Oruçlular kalkıp girerler. Oruçlular girdikten sonra da kapı kapanır, artık hiç kimse o kapıdan içeri giremez."

"Allah'a yemin ederim ki, oruçlu ağzın açlık kokusu, Allah katında, misk kokusundan daha hoş, temiz ve daha sevimlidir."

"Üç kimsenin duası reddolunmaz: 1 - İftar edinceye kadar oruçlunun, 2 - Adaletli devlet reisinin, 3 - Mazlumun."

"Her iyiliğe karşı, 10 mislinden 700 misline kadar mükâfat vardır. Ancak orucun mükâfatı bu ölçünün dışındadır. Çünkü oruç için Allah C.C. O Benim içindir. Onun mükâfatını ancak Ben veririm." Demişti.

Fazla söze gerek görmeden: Allah c.c. Ramazan ayını bilerek ve dikkat eden kullarından eylesin.

Mahmut Selim GÜRSEL 2012 ÇORUM FESTİVALİ RESİMLERİ

Atilla ALPAY

ÇORUM’UN TÜRK KÜLTÜR TARİHİNDEKİ YERİ VE ÖNEMİ

Tezimiz, Çorum’un “nevi Şahsına münhasır” veya “özgün” niteliklerini, etnografyasını, folklorunu bir kere daha tebarüz ettirmek; bunun Anadolu Medeniyeti içerenindeki yerini ve önemini ortaya koymak amacını taşımaktadır.

Öteden beri Antik Hitit Medeniyetinin gölgesinde kalarak son yıllarda artan turizm potansiyelinden de böylelikle istifade edememiş; öte yandan saf, duru ve yerel kültür değerlerini de daima içinde barındırmış olan Çorum’u bir kere tanımak ve tanıtmak arzusundayız.

Takdir edilmelidir ki bir bölgenin tüm yönleriyle araştırılması, tarih içindeki rolünün ortaya konması ve varsa onu diğerlerinden ayıran özelliklerin anlatılması pek kolay bir iş değildir. Yıllara ve ciltlere sığmayacak zengin bir kültürü tevarüs etmiş olan Anadolu’yu sadece kültürel olarak ele almak bile çok geniş ve kapsamlı araştırmalar ile olağanüstü çabalar gerektirecektir.

Yurdumuzda etnografya, dil ve edebiyat, sosyal adet ve ananeler ,halk oyunları ve folklor, antropoloji,el sanatları, yaşayan adet ve gelenekler ile ve hatta Anadolu mimarlık ve sanat Tarihi üzerinde yeterli çalışmaların yapıldığı;arşivlerin gereğince incelendiği,mevcutların envanterinin çıkarıldığı,tasnife alındığı kanaatinde değiliz.Hatta ülkemizin tanıtımı ve turizm politikası bile Ege ve Akdeniz’deki iklim ve doğa güzelliklerimiz ile bizden önceki uygarlıkların antik medeniyetlerine odaklanmış bir şekilde seyretmeye devam etmektedir.Bütün bunların tabii bir sonucu olarak İç Anadolu Müslüman

Türk Medeniyeti daima gölgede kalmış; yeterince aydınlatılamamış, anlatılamamış, öğretilmemiş hatta anlaşılamamış bulunmaktadır.

Antik Hitit medeniyeti üzerinde yeteri kadar çalışma yapılmıştır kanaatindeyiz. Belki kazılar ve yeni eserlerin ve yerleşim birimleri ile arkeolojik buluntuların ele geçirilmesi uzun yıllar alabilir. Hatta yurdumuzdaki müzelerin hemen pek çoğu antik çağlara ait malzeme ile dolu olmasına rağmen Anadolu’muz dünyanın en büyük canlı ve hala yaşayan bir açık hava müzesi olarak fark edilmeyi beklemektedir.

Çorum' un ve Anadolu'nun yeni sahibi Müslüman Türkler' dir ve bu uğrunda kan dökerek ve büyük bir bedel ödeyerek sahip olduğumuz bir nimet ve aynı zamanda da anavatanımız ve yurdumuzdur. Bunu yeterince anlamak, tanımak ve tanıtmak, yeryüzü kültürleri arasındaki layık olduğu şanlı yerine ve “asrın idrakine” oturtmak borcumuz olmalıdır.

Böylece iddiamız odur ki :

Çorum ve havalisinde tevarüs eden bu İç Anadolu medeniyeti; Ülkemizdeki diğer bölgelere kıyasla çok daha saf ve bakir etnografya unsurları ile Orta Asya'daki anavatanımızdan gelen özgün ve nevi şahsına münhasır değerleri ihtiva etmektedir.

Bu köklerin üzerinde taşıdıkları hususiyetler yeni yurdumuzun havası suyu ve toprağı ile yoğrularak şekillenmiş ve hem vatanımızın hem de dünyanın en doğru ve güzel uygarlığını ortaya çıkarmıştır..

Ülkemizin diğer köşe ve bucaklarının kültür ve medeniyet adına tescili ve çıkış noktası hatta batıya uzanması hep orta ve İç Anadolu eliyle olmuştur.

Bugün ki mesahamızın dört katı kadar büyük Devlet-i Ali Osmani medeniyetinin kalbi ,acıları ve özü hep burada kalmış;onun devamı olan devlet yeniden burada kurulmuş; yeni Türk ve İslam Medeniyeti ;modern Türkiye Cumhuriyeti olarak burada şekillenmiştir.

İslam'ın potasında eriyen nice kabile, millet veya insan topluluklarının kültür cevherleri bizden önceki antik çağların kalıntılarıyla ve mirasıyla hem hal olmuş ve ortaya bugün ki özgün “Anadolu Medeniyeti” çıkmıştır.

İşte bu medeniyet içerisinde Çorum saflığını daima korumuş Orta Asya cevherlerini ve asil doğrularını daima muhafaza etmiştir.

Bunun Sebenleri şunlardır:

Orta Asya oğuz boylarının doğrudan gelip yerleştiği son vatandır.1071 de kapıları açılan ve 1096 da son haçlı seferinden sonra artık ebediyen bizim olan ve dünya durdukça da bizim olacak olan “Ana Vatanımız” olmasıdır

Büyük göç yolları ve ticari güzergahlar üzerinde olmayıp sefer yolları üzerindeki askeri bir menzil de değildir .

Ezici bir düşman hâkimiyetinde uzun zaman kalmamıştır.

Bünyesinde gayrimüslüm unsurları fazla ve uzun zaman barındırmamıştır. (Bu unsurlar şehrin kültür, adet ve gelenekleri üzerinde hiç etkili olamamışlar; sadece ticaret, sanat ve zanaatla uğraşmışlardır.)

Yakınında veya sınırlarında kültür etkileşimine gireceği farklı bir millet veya başka bir devlet yoktur.

Lisanını, ibadetini, yaşantısını yasaklayacak bir dış tehdit almamıştır.

Büyük göçler ve istilalarla demografik yapısı değişmemiştir.

Cumhuriyetin ilanından sonra da bu içe kapanık ve ketum halini sürdürmüştür.

Yeni devletin başkentine bu kadar yakın olması nerede ise hiç bir avantaj sağlamamıştır.21.yüzyılda havaalanı ve demiryolu yoktur. Ana karayolları bile hala tek şeritir. Devletin yegane yatırımı seksen yıldır iki fabrikadan ibarettir.(Şeker ve Çimento Fabrikası).

Okuma yazma oranı ülkemizin en yüksek seviyede olan ilidir. Cumhuriyetten önce en uzun askerlik yapanların(İskilip 9-14 yıl) ve en çok gidip de dönmeyenlerinin olduğu bir kahramanlar ve yiğitler şehirdir.

Osmanlı'nın ve yeni cumhuriyetin bir sürgün yeridir. İsyancıların mesken tuttuğu ama aynı zamanda Milli mücadelenin kilit isimlerinin de yetiştiği bir fakir belgedir.

Dünyaya asırlar boyu açılan tek kapısı Samsun vilayetidir. Bütün ihtiyaçlarını oradan karşılamıştır.

Bugün ise görünüşte büyük metropollerin herhangi bir semtinden farkı olmayan; en çok ortaklıklı şirketlerin bulunduğu, kendi yağı ile kavrulmaya çalışan, kendini sevenleri kendine aşık eden; Evliya Çelebi'nin dediği gibi "Güzelleri Bol Çelebileri Çok "bir Anadolu vilayetidir.

Bizde bu tezimizde tarihi Çevre birimleri olan Tarihi Çorum evleri ile onlardaki yaşamı, mimari özellikleri ile anlatacak, kısmen, dil ve lisan üzerinde duracak birazda bir folklor değeri olan Yemek antropolojisinden bahsedeceğiz. İl geneli ile bazı ilçelerde otuz yıldır sürdürdüğümüz tarihi çevre araştırmalarımızın neticelerini ortaya koyacak; onlarda fark ettiğimiz ve nevi şahsına münhasır özellikleri, doğruları ve hatta güzellikleri dile getireceğiz.

Bütün bu tespitlerimizin sonucunda da büyük Anadolu uygarlığının yeniden ortaya konulması, tebarüz ettirilmesi, anlaşılması, gelecek kuşaklara zengin bir kültür mirası olarak devredilmesi, anlatılması ve sevdirelmesi hatta sahip çıkılması için gereken çareleri önereceğiz.

Saygılarımızla...

Mustafa TURAN

KİTAPLARIN DİLİ

Dünyanın en büyük kütüphanelerinden birini örnek göstererek; “Bir avuç insan dışında dünyanın müessese ve değerleri yok olsa, yalnız bu kütüphane sayesinde bu günkü medeniyeti kurmak mümkündür” diyen bilim adamı, kültür ve medeniyetin kaynağının kitaplarda saklı olduğunu veciz bir şekilde açıklamış oluyor.

Bu gün uluslararası bilgi ağının kurulmasıyla iletişim yaygınlaştırılmakta ve hızlı bir bilgi sirkülasyonu sağlanmaktadır. Ciltler dolusu bir kitap küçük bir diske, ya da CD’ye yerleştirilebilmekte, bilemediğimiz bir sözcük için lügatlerle zaman kaybetmek yerine bir tuşa basmak yeterli olmaktadır. Fakat bütün bu gelişmelerin kitaba olan ilgiyi ve okuma olayını azalttığını iddia etmek yanlıştır

Okumayı hobi haline getiren bir kişi için, ne can sıkıntısı vardır, ne de arkadaş ihtiyacı. Günde 24 saat az gelir ona. Fikir, görgü ve kültür itibariyle bilgi hazinelerinin sultanıdır o. Ülkemizde bu gün kitap okuma alışkanlığının çok düşük bir düzeyde olması sebebi ile, istenilen bilgi ve kültür birikimi hedefine ulaşma yolunda, daha büyük çabalar sarf etmemiz gerekecektir. Bu engeli aşmamız için vakit geçirmeden köklü ve sağlıklı tedbirler alma lüzumu ortadadır.

Sosyal, kültürel ve ekonomik yönden çağdaş bir millet olmak istiyorsak, okuyan, düşünen ve araştıran bir toplum olmak zorundayız. Eskiden kitap okunurken, kitabın kenarına not düşerlermiş.

Prof. Süheyl Ünver’in tespit ettiği bu notlardan bir kaçını buraya alalım. “Kitabımın kağıdının bir köşesini her kim ki nişan için bükerse, bana hançer çekmiş, kanımı dökmüş bir katil olur.”” “Eğer kendine hilesiz dost istersen, yalnız olduğun zaman eline kitap al, benim için dünyada en aziz, en mukaddes ve en hayırlı arkadaş ve dost kitaptır.”

“Dostların kitabına tema’ etmek kötü huyluluktur. Okuyup geri vermemekse civanmertlik değil, namertliktir.”

“Benim sevgilim kitap ve kalemdir. Geride kalanların hepsi mihnet, endişe ve gamdır.”

“Kitabın yüzüne baktıkça gönlüm eğlenir. Emdiğim şeker kamışının sütü gibidir. Sakın kitabımı benden isteme. Çünkü bu, elimden sevgilimi almak gibidir.”

Kitaplar, binlerce yıllık geçmişin olaylarını, bu günün gelişmeleri ile geleceğin yorumlarını bizlere ulaştıran vasıtalarlardır. Kitaplar, günlük hayatın bir parçası olduğu kadar, fertlerin ve milletlerin yaşayışını değiştiren, geliştiren ve yenileştiren hayat iksirleridir.

Kitaplar, istikbalimizin teminatı olan gençliğimizi, sigara, alkol, kumar, uyuşturucu ve benzeri kötü alışkanlıklardan koruyan kalkandır. Kitaplar, bize acı söz söylemeden kızmadan, hediye ve para istemeden, gece gündüz her zaman emrimizdedirler. Gücenmezler, alınmazlar, incinmezler ve alay etmezler. Rafımızdan çektiğimiz kitaplar, bize 24 saat hocalık ederler.

Kitaplar, bilime giden yoldur. Çağımızın buluşlarını kitap, dergi gazete gibi yayın organlarından izleriz. Kitaplar, bizim sevgili dostlarımızdır. Onlar bizi dünyadaki gelişmelerden ve değişimlerden haberdar ederler. Kitaplar, zengin kültür ve medeniyetlerin kaynağı, bilgi hazinelerinin de anahtarıdır. Kitaplar, her biri bir alim niteliğindedir. Kütüphanemizin zenginliği nispetinde onları konuk ediyoruz demektir. Hem öyle bir konuk ki, yemek içmek, yatıp, kalkmak istemeyen bir konuk!

Her biri bize adeta şöyle sesleniyor: “Bana soru sorun size cevap vereyim. Ben size soru sormam. Sadece bilgi veririm. Size kızmam, yorulmam, uyumam. Bana 24 saat boyunca müracaat edebilirsiniz...”

Kitapların dilinden de bahsedebiliriz. Yukarıda kendisinden bahsettiğimiz ve tam bir kitap dostu ve aşığı olan Prof. Süheyl Ünver böyle bir konuda unutulur mu hiç? Dursun Gürlek, “Çınaraltı Kitap Sohbetleri” adlı eserinde, Hoca’nın kitapla sohbetini özetle şöyle naklediyor: “Benim her şeyim, saadetim, neşem kitap. Sen olmasaydın

beşeriyet ne olurdu? Buna rağmen beşeriyet ümit ettiğimiz merhaleye hâlâ varamıyor. Bunda muhakkak ki seni ihmal edenlerin tesiri var. İnsanları ve yazarları ebedileştiren kitap! Sen birçok insanları kurtardın. Birçok yenilikleri sen keşfettirdin. Âlimler ve kâşifler sana neler borçlu olduklarını unutamazlar. Sen olmasaydın medeniyet olmazdı. Sen bize yalnız bu günden değil, dünden de heber veriyorsun. Yarın sende yazılı değil, fakat yarınımızı bugün doğuracaktır. Ne bahtiyarsın kitap. Bize de bu bahtiyarlığı aşılamaaya çalışıyorsun.

Ey kitap!

Sen pek cömert ve mütevazisin. Elverir ki sen dilinden anlayacak birisinin eline geçmiş bulunasın. Tabiatla cansız zannedilen bir çok mevcudatın hal dili olduğu temsili olarak kabul edilebilir. Kitap da nasıl bize bildiğini tekrar ediyorsa, lisan-ı haliyle de konuşabilmektedir. Onun için biz kitapları, bizden ma'lumatını esirgemeyen alimlere benzetebiliriz..."Kitapla ilgili yazımızı On Hersel'in güzel bir sözüyle noktalayalım: "Evren an için yaratılmıştır.Okuma zevkini öğrenen mutlu bir insandır. Bizim, ecdadımızdan gelen kitaba ve kütüphane'ye hürmet gösterme ve hizmet etme gibi kutsal bir misyonumuz vardır. Çünkü tarihte görüyoruz ki, medreselerde, saraylarda, camilerde tekke ve külliyelerde kütüphaneler kuran ecdadımız, buralardan istifade için her türlü tedbiri de almıştır.

Matbaanın ilk kez Uygurlarda görülmesi, kitaptan başka neyin ifadesidir acaba? Selçuklular devrinde Nizamiye medreselerinde bulunan kitap miktarı bu gün nice insanın dudağını uçuklatacak boyuttadır. Sigrít Hunke, "İslam'ın Güneşi Avrupa Üzerinde" adlı eserinde der ki: "Necef gibi küçük bir kasabada bile kırk bin ciltlik bir kütüphane bulunur. Camiler, hastaneler ve daha bir çok sosyal kuruluş kitaplarla donatılmıştır. Nâsiruddin Tûsi, Meraga'daki rasathanesinde dört yüz bin ciltten oluşan muazzam bir koleksiyon meydana getirmiştir...."

Fatih'in fetihten sonra, Zeyrek Medreselerine ve Eyüp'te inşa ettirdiği camiye kitap vakfedip İstanbul'da ilk kütüphaneyi kurduğu bilinmektedir. Samanoğulları devletinde suç işleyenler kütüphanelere kapatılıyor ve belirli kitabı okuma sonucunda serbest bırakılıyordu. Kısa süre önce Sakarya'nın Kocaali ve Ferizli ilçelerinde de hâkimlerimiz

suçlulara aynı yönde cezalar verdiler. Bu keyfiyet kitap okumaya verilen önemi vurgulaması açısından fevkalade anlamlıdır.

Ne yazık ki, ülkemizde kütüphanelere gereken önem verilmemektedir. Şu zamanlarda en yalınız, en buruk, en garip mekanlar kütüphanelerimizdir. Kitabın pahalı olduğunu söyleyen insanlara sormak lazım:

-“Kitabın bedava olduğu kütüphanelere neden gitmiyorsunuz?”

Evet, Seneca: “Kitapsız hayat kör, sağır ve dilsiz yaşamaktır” diyerek, kitap olmadan geçen hayatın yavanlığına işaret eder. Okuyan bir toplumu oluşturmada en büyük görev devletin tüm kurum ve kuruluşlarına, özellikle de Milli Eğitim camiasında yer alan öğretmenlerimize düşüyor. İstanbul Süleymaniye Kütüphanesi Müdür Yardımcısı, değerli bir dostum olan Emir Eş Bey’dir. Bir süre önce görüştüğümüzde burada ne kadar yazma eser bulunuyor soruma, 125 bin rakamını telaffuz etti. Bu zenginliğimizi öğrenmenin verdiği mutluluktan doğan hayretimi görünce, “Diğer kütüphanedekileri de ilave edersek bu rakam 200 bin’i bulur” demişti.

Gerçekten kültürümüzün şu zenginliği karşısında mutlu olmamak mümkün mü? Dünyada hangi devlet, ya da millet böylesi bir sermayeye sahiptir? A.Hamdi Tanpınar “Beş Şehir”inde: ”Eski medeniyetimiz; tamamen dini bir medeniyetten ibarettir” der. Bizim bu güçlü medeniyetimize kitap medeniyeti de denmektedir. Eski Türk devletlerinden Uygurlar, Gazneliler, Büyük Selçuklular ve Osmanlıların kitap ve kütüphanelere verdikleri önemi anlamak için, o devir kaynaklarından başka, bugünkü izler de bunun en büyük şahidi ve tercümanıdır. Anadolu'da bir insana "kitapsız" demek en büyük hakaret sayılır. Biz cehaleti korkunç bir hastalık olarak kabul edersek, bu derdin şifası ve ilacı kitaptır. Güneşin her tarafı aydınlattığı gibi, kitap da cehalet denen karanlığı aydınlatır. Öte yandan kitap okuma seferberliği konusunda ki faaliyetlerin yazılı ve görsel medyaya da taşınmasının ve geniş kitlelerin bu yöne kanalize edilmesinin sayılamayacak kadar çok faydası vardır.

Kitap okumayan bir toplum haline geldiğimiz gerçeğinden hareketle, bu kısır döngüden kurtulabilmek için geniş kitlelere Necip Fazıl'ca seslenmek gerekiyor:

“Haykırsam kollarımı makas gibi açarak

Durun kalabalıklar bu cadde çıkmaz sokak.”

Sevseler ve okusalar insanlarımız deste deste kitapları, silseler lügatlerindeki kin, nefret, kavga, düşmanlık, gıybet, fitne, fesat, haset, yalan gibi kavram ve düşünceleri. Ve hayatlarında hakim kılsalar sevgi ile saygıyı, adaletle hoşgörüyü, doğrulukla dürüstlüğü, iyilikle güzelliği, ahlakla fazileti. Gerektiğinde tereddütsüz uygulasalar almadan vermeyi, sevilmeden sevmeyi, yaşamadan yaşatmayı...

Diliyorum ki; kitap sevgisi iksiri toplumumuzun gönül ve sosyal hayatına tam bir hakimiyet sağlasın. İstiyorum ki; kitap sevdası öğretmeninde, öğrencinin ilgisi ve bilgisinde, komutanın emrinde, askerin tekmilinde, doktorun dermanında, hakiminde, fermanında, annenin ninnisinde, çobanın kaval sesinde, şairin güftesinde ve sanatçının bestesinde en geniş şekliyle ifadesini bulsun. Kitapların diline kulak verdiğimizde bize diyorlar ki: “Bizi yeniden keşfedin. Sizler bize yabancı değilsiniz. Siz bizimle cihan hakimiyetini kurdunuz. Bizden uzaklaşınca büyük ölçüde irtifa kaybına uğradınız. Yücelme ve yükselmenin adresiyiz biz.” Gerçekten biz millet olarak bu değerlere sahibiz. Kültürümüzde arzu edilen bu atmosferi yaşadığımız aydınlık devirlerimiz olmuştur. Bize yabancı olmayan bu güzellikleri tekrar yaşayabiliriz. Yeter ki dün olduğu gibi, bu gün de bizi dinamize edecek köklü kültürümüze sahip çıkalım. Kitap okuma konusundaki misyonumuzda olduğu gibi, daha nice erozyona uğrayan değerlerimizi tekrar diriltebilelim.

Mustafa Nevruz SINACI

29 MART SENDROMU

Toplumsal veya bireysel boyutta araz-hastalığı belirleyen, bir arada görülen ve tanıyı kolaylaştıran bulguların tümüne sendrom; birim belirti ise semptom olarak tanımlanır. Şu kadar ki, terminolojide kullanıldığı alan bireysel hastalık veya toplumsal bozulumu kapsar.

Meselâ şimdi bir mahalli seçime (!) hazırlanıyoruz.

Parti sahipleri bazında semptom (demagoji, popülizm, fikri mutasyon, inatlaşma, zıtlaşma, ilmi yetersizlik); Bütünleşik yapıda (genel kombinasyonda ise) tam bir sendrom (bitmişlik, tükenmişlik, ilkesizlik, onursuzluk, projesizlik, çözümsüzlük) gözlenmektedir.

Bir yanda başarısızlık, yetersizlik ve yeteneksizlikten kaynaklanan hayıf ve hırçınlık; diğer tarafta “dedikodu, çamur atma, karalama, iddia, iftira” gibi boş lâflardan ibaret, hırs ve ihtiras furyası.. Lokal ve küresel bağlamda yoğunlaşan ekonomik, sosyal, kültürel ve siyasi krize karşı kimsenin bir projesi, alternatifi yok!.. Partiler ve adaylar birbirlerini hırsızlık, yolsuzluk, yalan-talan, vurgun ve soygunla itham edip suçlamakta, dosyalar havada, karanlık kapılar ardında pazarlıklar, tehdit, şantaj ve ahlâksız tekliflerde cabası.

Politik-ACI gündeminde hak-adalet, ilke-onur, üretim, sorumluluk ve halk yok.

Elli yıldır bir ‘kısır döngü’ sürüp gidiyor. Adaylar millet iradesiyle belirlenmedi. Seçimlerle yaklaşık 105.000 kişi belediye organlarına seçilecek. Aday sayısı 550 -600 bin. Tamamı sultalarca belirlenerek atandı. Doğrusu ‘partiye kayıtlı üye veya delegelerce’ hiçbir telkin, ahlâk ve hukuk dışı baskı altında kalmadan, oyun-düzen, pazarlık olmadan seçilmesi; buna da merkezlerin saygı göstermesiydi. Hak-hukuk, adalet ve demokrasi buydu. Açıkçası “demokrasinin vazgeçilmez unsuru (!) siyasi partiler yine sınıfta kaldı!

İşte, bütün ülkeyi sarsan kirlilik ve krizin esas nedeni.. Yozlaşma ve çürüme sisteme nüfuz etmiş, statüko kirlenmiş durumda. “Tencere

dibin kara, benimki senden kara”. Basında yer alan iddialar insanı dehşete düşürmeye yeter. Peki “Temiz Eller” operasyonu ne oldu?

Sonuçta, bu seçimde milletin adayı yok!.. Halka biçilen vazife yine Noterlik!

Bir de seçmen boyutu var. 2002'den bu yana kütüklerde tam bir komedi yaşanıyor. 2002'de seçmen sayısı 41 milyon 300 bin. İki yıl sonra, 2004'te 43 milyon 500 bine çıkıyor. İki yılda 2 milyon artış...2007'de, (22 Tem.) sayı 42 milyon 500 bine düşüyor. Bu defa 2 yılda 2 milyon artan seçmen sayısı, üç yılda bir milyon geriliyor. 2008'e gelindiğine sayı 48 milyon 300 bin. Bu kez bir yıl içinde seçmen sayısı altı milyon birden artıyor!

Konu, kamu vicdanını tatmin edecek biçimde çözümlendi mi? Maalesef hayır.

Bu ağır ihmal, yolsuzluk ve sorumsuzluktur. Neticede seçmen, parti farkı gözetmeden; Şaibesiz, dürüst bir aday’a veya “bağımsız” oy vermelidir. Aksine verilecek her oy, suça iştirak ve potansiyel suçluyu teşvik anlamına gelir. Ki, sorunun temeli yolsuzlukların, hızla tespiti, suçluların adalete teslimi, alacakların tahsili ve faillerin cezalandırılması aciliyet kesbilmektedir. Zira biriken yolsuzluk dosyaları ürkütücü boyutlardadır. Üstelik ortada bir ‘medya-mafya-politik-ACI’ üçgeni, yandaş-yoldaş dayanışması ve yetkisizlik sorunu vardır.

Oysa uluslararası yolsuzlukla mücadele hukuku, BM-AB kararları, ilgili sözleşme ve anlaşmalar; (çoğu imzalanmış ve TBMM’de kabul edilmiş olsalar bile) uygulama yasalarının çıkmaması nedeniyle hükümsüz kalmaktadır. Ayrıca, onaylanan sözleşmeler gereği siyaset ve siyasi iktidardan bağımsız "Yolsuzlukla Mücadele Birimi" derhal kurulmak, mutlak etki ve tam yetki ile faaliyete geçirilmek; milletvekili dokunulmazlıkları “kürsü masuniyeti” ile sınırlı kalmak koşuluyla kaldırılmak zorundadır. 17.04.2003’te TBMM’de 4852 sayılı kanunla kabul edilen GRECO yolsuzluğa karşı özel hukuk sözleşmesinin, 18.05.2006 (TBMM) kabul tarih ve 5506 sayılı “BM yolsuzlukla mücadele sözleşme” hükümlerinin tam uygulanabilmesi için, gerekli yasa ve hukuk kurallarının ivedilikle hazırlanarak TBMM’den çıkarılıp, uygulanması derinleşen sorunu çözecek ve sendrom sona erecektir. Aksi takdirde sorun; İlk Millet-vekili seçiminde “bütün statüko ve sendrom partilerinin” sandığa gömülmesiyle çözülebilir.

İsa KAYACAN

OSMAN APAYDIN'I UNUTMAMAK

Bizim Türk milleti olarak vefasızlığımız belli, ortada. İnsanların sağlığında pek kıymetlerini, değerlerini bilmeyiz. Osman Apaydın, Burdur'un Kozluca beldesinde yaşayan, şair ve yazar arkadaşlarımızdan, hemşehrilerimizden biriydi. Kozluca'da pek çok sosyal ve kültürel etkinliklere imza atan Osman Apaydın Ramazan Bayramının birinci günü 23.10.2006 tarihinde sabah 08.00 sularında vefat etti. Aynı gün Kozluca (Belde) mezarlığında toprağa verildi.

Mayıs 2007'de yayınladığım "Aramızdan Ayrılanlar" adlı kitabımın 106 ncı sayfasında fotoğrafı ve biyografisiyle birlikte verilen "Tanrım" adlı şiirinden iki dörtlükle hatırlanan Osman Apaydın için, bu satırların yazarı İsa Kayacan, Melahat Ecevit, H. Hüseyih Yıldız, Şevket Aksöz, Sabahat Gümüş, A.Ali Bilgen ve Durmuş Öcal'ın Osman Apaydın hakkındaki kısa görüşleri yeralıyor.

OLMADI OSMAN OLMADI

Fatma Uçarlar, Burdur'da uzun süre görev yaptı. Sonra Isparta'ya naklen aynı görevini yürütmek üzere geçti. Osman Apaydın'ı da yakından tanıyor. Eylül 2008'de yayınlanan "İçimde Söz Dinlemez Deli Var" adlı şiir kitabının 96 ve 97 nci sayfalarında "Olmadı Osman Olmadı" adlı, başlıklı bir şiiri var Fatma Uçarlar'ın. Şöyle söze başlıyor Fatma Hanım:

Aklıma gelmezdi veda edeceğin,
Böyle tutunmuşken hayata,
Böyle severken dostlarını,
Ve böyle severken dostların seni,
Aklıma gelmezdi veda edeceğin,
Böyle apansız,
Hoşça kal! diyeceğin...

Arkasından Fatma Uçarlar'ın soruları geliyor: “Hani bayramlar, bayrama yakışır kutlanmalıydı?/ Hani bayramlarda ayrılık olmamalıydı?/ Olmadı Osman, olmadı/ Bu gidişin hiç ama hiç olmadı”...

Devam ediliyor Fatma Uçarlar anlatımıyla, Osman Apaydın'a seslenişler: “Bu bir şaka olmalı dedim kendimce/Hem kötü bir şaka/Aramanı bekledim/ Korkma şakaydı, daha vadem dolmadı, demeni/ Keşke şaka olsaydı/Hatta eşek şakası olsaydı/ Razıydım ama olmadı”...

- “Sen başının üstünde taşıdın gönül dostlarını/Biz, ellerimiz üstünde taşıyamadık seni/ Affet bizleri/ Affet Osman/ Ama o an/ Duyacağını hissettim tüm yüreğim de/ Ve senin için okudum o çok sevdiğin/ Umurumda değil şiirimi”... Devam ediyor Fatma Uçarlar:

- Mutat toplantılarımızda,
Seni arayacak gözlerimiz.
Kim senin kadar güzel okuyacak,
“Sol yanım acıyor anne”yi?
Bu gidişin,
Annenin de sol yanını acıttı Osman!,
Olmadı Osman olmadı!
Bu gidişin hiç ama hiç olmadı!

Şiirin sonu efendim: Şimdi kim sulayacak diktiğin fidanları?/ Sensiz serviler susuz/ Sensiz, güllerin boynu bükük/ Ve sensiz şiirler öksüz kaldı/ Hoşça kal Osman hoşça kal/ Orada da şairleri yanına al...

Selma GÜRSEL

BUMBAR

- 2 adet Koyun Bumbarı
- Yarım kilo pilavlık bulgur
- Yarım demet maydanoz
- 1 adet büyük boy kuru soğan
- 1 yemek kaşığı salça
- 2 yemek kaşığı tuz
- 1 tatlı kaşığı pul biber.

Sakatatçıdan iki adet koyun bumbarı alınarak güzelce yıkanır. Bağırsak olan bu bumbarın iç kısımları da güzelce beş altı kere yıkanır bir kapta suyun içine konarak kenara konularak bekletilir.

Yarım kilo pilavlık bulgur bir kaba konulur. Üzerine bir büyük baş kuru soğan ince olarak doğranır. Bir kapta yıkanan maydanozlar bıçakla doğranarak bulgura katılır, bir yemek kaşığı salça, bir yemek kaşığı tuz, bir tatlı kaşığı pul biber güzelce karıştırılır. Bu karışımın üzerine bir soğuk su bardağı su ilave edilerek bulgurlar güzelce kısır gibi yoğrulur.

Bumbarlar suyun içinden alınarak süzülür. Bumbarın bir tanesi bir kaba konularak bağırsağın dışı içine itilir (ters yüz edilir) buradan yapılan malzeme parmak ile itilerek yavaş yavaş bumbar doldurulur. Diğer bumbarlar da doldurulduktan sonra güzelce soğuk su ile birkaç kere yıkanarak tencereye konulur.

Tencereye bumbarın üstü kapanacak kadar soğuk su konur üzerinden bir yemek kaşığı tuz serpilerek kısık ateşte bumbar pişene kadar pişirilir.

Pişen bumbar sıcak olarak servis yapılır.

Rıza KOÇAK

TERÖR OLAYI

Bu nasıl adalet; bu nasıl düzen
Şehitler çoğaldı bu bizi üzen
Okundu dualar verildi ezan
Terörün kör olsun çıksın gözleri”

Jandarma bizimde canımız, gözümüz
Terör sana koymaz ordumuz
Vatan için akar bizim kanımız
Terörün kör olsun çıksın gözleri!

Arabaya kondu şehidin Salı
Üzerinde gördüm Ay Yıldızlı alı
Durmadan ağlıyor o nazlı yarı
Terörün kör olsun çıksın gözleri!

Şehitliğe döndü baktım araba
Yol boyunda gidiyordu kalaba
Açıldı mezarı kondu merkaba
Terörün kör olsun çıksın gözleri!

Eceli oymuş öldü yigidim
Yatak haneye kondu şehidim
Yaşardı dünyada sende seyidin
Terörün kör olsun çıksın gözleri!

Terör kıydı şu oğlumun canına
şehit edip o gönderdi yanıma
Bu kalır mı terör senin yanına
Terörün kör olsun çıksın gözleri!

RIZA KOÇAK acımaz mı yiğide
Bitmeden vazife geldi geride
Akar göz yaşlarım durmaz seli de
Terörün kör olsun çıksın gözleri!

Rıza KANDEMİR

BEN DİRDİMİ DAHA NASIL SÖYLEMİŞ

Ben derdimi daha nasıl söylemiş
Mısır'da yazıla var insanoğlu
Dur ki sana ip ucu da vereyim
Okuyup içinden bul insanoğlu

Beş nus var kazancımız yetmedi
Kış geldi bacadan duman tütmedi
Aç yattı yavrular uyku tutmadı
Birde ulu hasta var insanoğlu

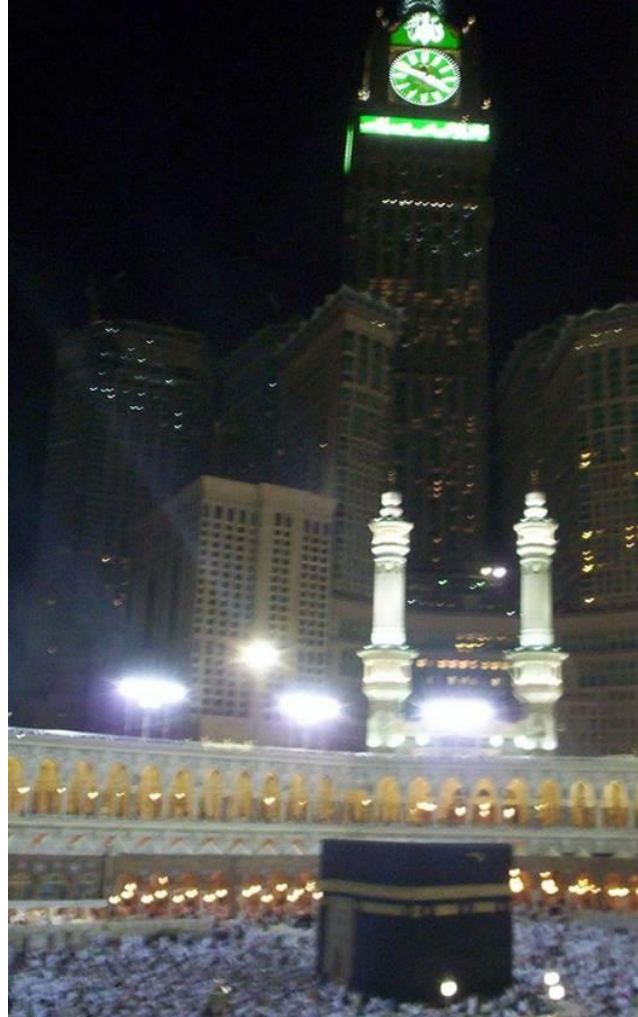
Koyun sattık veresiye gelmedi
Usta oldum patron para vermedi
Halam vampir bacım kanım emdi
Bizde hayat böyle zor insanoğlu

Oruç bitti herkes bayram edecek
Tatil bitti öğrenci var gidecek
Yoksullar bayramda nasıl edecek
Bayramda işimiz zor insanoğlu.

Mesaj yazdım geç kalmadan alırsan
KUL RIZA'YI bir tenhada bulursan
Ben ölmeden gadir gıymet bilersen
Bize de uzansın el insanoğlu
20 Ekim 2007 01,30

YIL 14 SAYI 161 25 Temmuz 2012

*Hazırlayan Mahmut Selim GÜRSEL yazışma
adresi corumlu2000@gmail.com*

**DİKKAT; BU BİLGİLER TELİF ESERİ OLUP YAZARI VE
YAYINEVİMDEN İZİN ALINMADAN KULLANMAYINIZ!**

Mahmut Selim GÜRSEL ÇANAKKALE SAVAŞI

Mustafa Nevruz SINACI ŞEYH EFENDİNİN RÜYASI VE TÜRKİYE

İsa KAYACAN ZERBAYCAN'DAN GÜLAYE RİZAYEVA

Selma GÜRSEL İŞKEMBE ÇORBASI

Ayşe ÇOBAN SENİ SENİ

Orhan AFACAN PARKTA YATAN ADAM

Muhsin AKTAŞ AĞLADI GÖNÜL

Ahmet CANBABA YASADIŞI

Necati ÇAVDAR DİYEMEDİM

Mahmut Selim GÜRSEL

Osmanlı İmparatorluğu. Ortadoğu'nun en büyük askeri ve siyasi gücü. Bazı idare eksikliklerinden ve tabasının ihanetlerinden dolayı, parçalanmaya, ufalmaya ve erimeye başlayan bir cihan imparatorluğu. Parçalana parçalana elinde kalanlarla idare ederken bir zaman diliminde; yedi düvel geldi, koskoca ve dünyada eşi ve emsali gözükmemiş bir donanma ile dayandı ülkemin kapısına. "Amiral Carden'in 15 Ocak 1915 tarihinde yaptığı dört aşamalı taarruz planına göre: Boğaz bir ay içinde geçilmiş olacaktı. Buna göre birinci aşamada dış savunma tabyaları imha edilerek ortadan kaldırılacak, ikinci aşamada orta savunma tabyaları ve üçüncü aşamada iç savunma tabyaları yok edilecek, dördüncü ve son aşamada ise; boğazda arta kalan mayınlar temizlenecek boğaz emniyet altına alınacak, Marmara Denizi'ne çıkılacak ve İstanbul'a girilecekti.

Boğazın kara bölgesinde güvenliği sağlamak üzere Midilli'de yeterince kara kuvveti toplanacaktı.(1)" Bu raporun ön çalışmasını 11 Ocak 1915 tarihinde İngiltere Bahriye Nezareti'ne Çanakkale Boğazı'na Taarruz İçin Hazırlattığı Planı Sunmuş ve Çanakkale Boğazı'na Taarruz İçin Hazırlanmış Planın Uygun Olduğunun Amiral Carden'e Bildirilmesi; 28 Ocak 1915 Savaş Komitesinin Toplantısında Çanakkale Boğazı'nın Yalnız Donanmayla Zorlanmasına Karar Verilmesi 19 Şubat 1915'in Taarruz Tarihi Olarak kararlaştırıldı. Rapor ve plan ve kuvvetlerin çokluğu yedi düveli gururlandırmış fakat Napolyon'un bir sözünü unutmış görünüyordular. "Türkler öldürülebilir ancak asla mağlup edilemezler."

Almanlar harp boyunca ani kararla ve acele kararları Çanakkale'de de gözükmüş, Çanakkale Boğazı'nın zorlanacağını düşünmediklerinden burada bulunan 32 bataryayı 22'ye indirmişlerdi. Bu raporlar ve istihbarat üzerine yukarıdaki karar alınmış oldu.

Geldi,geçti. Deldi,geçti.

Çanakkale'nin savunmasında düşman;ülkesini,askerini seven bir komutanla karşı karşıya geldi. O savaşın;bir ülkenin kaderini etkileyen,yedi düvelin Çanakkale'de oyalanarak geri gitmesine sebebiyet verecek ve o günlerin verdiği zor kararlara imzasını atarak, zaman içerisinde yeni kararlara vererek halen bir paylaşma alanı olarak gözüken “Güzel ve Tek” ülkemi bu günlere getiren Mustafa Kemal Atatürk'ün yine bu günleri görerek, ülkenin satılabileceğini gençlere bildiren dahidir. Bu dâhinin Avrupa tarafından kuyruk acısı olarak halen düşmanlıklarının sürmesi olağan değil midir ?

O günün Osmanlı ülkesi ve Anadolu'nun çeşitli şehitlerinden gelen gençler bu topraklar için kendilerini gözlerini kırpmadan feda ettiler. 300000 kişi savaş katılan Türk birliklerinin 211000 şehit olması düşündürücüdür.

Mustafa Nevruz SINACI

ŞEYH EFENDİNİN RÜYASI VE TÜRKİYE

Milletin asli ve hakiki hizmet unsurları insanlık, ahlâk, edep ve hukuk dışı dokunulmazlık, ayrıcalık, hususi imtiyaz, avanta, rüşvet ve iltimastan müstağni. Namuslu, dürüst memur, işçi ve emeklileri dâhil; halkın kahir ekseriyetini fakr-ü zaruret, yokluk, yoksulluk ve sefalet mahkûm ederek; siyasi hırs ve iğrenç ihtiraslarını tatmin uğruna millete zulmedenler bilsin ki!

‘İkinci Abdülhamit döneminde Şeyhülislâmlık yapmış, zamanın en büyük gönül sultanları ve din âlimlerinden olan Şeyh Rahmi Baba; 1920’li yıllarda Anadolu’da mukim, vazifeli şeyh ve halife arkadaşlarını gizlice bir kasabaya davet eder. Sebebi hikmeti: “Kahriye” okunacak; Yani, Esmâ-i Hüsnâ’dan “Ya kahhar” zikriçekilerek Mustafa Kemal’in ve kurmak istediği rejiminin “kahr-u tedmiri” için müştereken dua ve zikredilecektir. Davet kabul görür ve gizlice toplanılır.

Tam kahriyenin okunacağı sabah vaktine birkaç saat kala, fecr-i sadık sıraları yakaza halinde istirahat etmekte olan Şeyh Efendi, bütün niyetlerini altüst edecek bir mânâ (rüya) görür:

Bir dünya haritası; ortasında Türkiye!

Türkiye toprakları dünyanın diğer bölgelerinden bariz bir şekilde ayrılırcasına yem yeşil; fakat etrafı, sınırları simsiyah, hayli kalın, lâkin alçak duvarlarla çevrili. Peygamber Efendimiz haritanın başında. Mahşeri bir kalabalıkta, insanların gözü önünde dünyayı yeniden paylaştırıp, taksim ediyor;

‘şurayı şuna, burayı buna verin’ diye emirler yağdırıyor... Taraf ve etrafındakiler ise derhal gerekeni yapıyorlar.

Mustafa Kemal, Çanakkale berisi ve İstanbul ötesi Trakya bölgesinde duruyor. Her ne hikmetse yüzü Peygamber Efendimiz e dönük değil! Duruşundan anlaşıldığına göre, bir şeylerden dolayı mahcup ve tedirgin bir ruh hali içinde; Velew ki bu yüzden olsa gerek, Yüce Efendimizin yüzüne bakamıyor. Sıra Türkiye’nin kime

verileceğine geldiği zaman, manâyı mükerremdeki Şeyh Efendi gözlerini beş açıyor ve pür dikkat kesiliyor. Peygamber Efendimiz yüzünü çevirmeden yalnız eliyle işaret ederek “burayı da şuna verin” buyuruyorlar. Burası dediği Türkiye’dir, şu dediği de Mustafa Kemal’dir. Sebebi: Müstakbel ıslahatlar (Atatürk İlkeleri) ve Türk İnkılâbı’dır.

Tam bu sırada Şeyh Efendi kan ter içinde uyanır. Düşüncelidir. Niyetiyle rüyası arasında bir müddet gider gelir. (Tasavvuf ve tarikat kültüründe; Peygamber Efendimizin zahir oldukları, bizzat tezahür ettikleri, göründükleri manâ [rüyalar], doğrudan sahih, sağlam ve ‘acaba’sız, kat’i bilgi kaynaklarından biridir). Şeyh Rahmi Baba Abdestini alır, vaktin namazını cemaatle kılmak için icabetini bekleyen arkadaşlarının yanına varır. Namaz eda edilir, dua biter, Fatiha okunur.

Herkesin kahriye çekilmeye geçilecek dediği bir anda Şeyh Efendi rüyasını anlatmaya başlar. Rüveyı şöyle yorumlar: “Türkiye yemyeşil olduğuna göre, bu hayra, İslâm’a alâmettir ve durumun esas itibariyle iyi olduğunu gösterir. Türkiye’nin etrafını çepeçevre saran duvarın kalın, kasvetli ve siyah oluşu tedirginlik verici; çünkü siyah küfür işaretidir, fakat alçak oluşları mevcut menfi durumun çok uzak olmayan bir zamanda aşılabileceğini gösterir. Gerek Peygamber Efendimizin ona karşı tavrı, gerekse Mustafa Kemal’in duruşu menfi... Fakat Türkiye’yi ona veren Hz. Peygamber olduğuna göre buna karşı çıkamayız... O’na tabii olacak ve maddi, manevi yardım edeceğiz...”

Her şey apaçık ortaya çıkmış ve Anadolu Erenleri kutsal mesajı almıştır. Kahriye okumaktan vazgeçilir. Kanaat Önderi Şeyhler, Halifeler huzur içinde; Vicdanen müsterih, memnun, bahtiyar, hâl ve istikametleri aydınlanmış olarak memleketlerine dönerler...’

KISSA’DAN HİSSE:

Aziz, âlim, mümin ve mücahit, kadim Türk Milleti; 1400 yılı mücavir İslâm’ın, yaklaşık 1000 yılı Muhammed ümmetinin Bayraktarlığını, Sancaktarlığını yapmış; Müslüman âlemini tam bir hamiyet ve himmetle kucaklamış; İnsanlık camiasını adaletle himaye etmiş dualı bir millettir. Ola ki; Mustafa Kemâl’in Peygamber Efendimiz SAV huzurundaki mahcubiyeti: Osmanlı’da gerileme devrinin fiilen başladığı 1734 yılı evvel ve ahirinde (sonrasında); İdare, asker ve temsil makamlarında vaki gasp, yozlaşma, çürüme ve İslâm’dan uzaklaşma, adaleti terk nedeniyle vaki: Haksızlık, yolsuzluk, adaletsizlik, insana, İslâm’a ve kamu ahlâkına aykırı tertip, süfli teşebbüs, sefahat, din istismarı ve dağılma sebebi utanç verici suiistimallerin tevliid ettiği hicaptan olmalı.

İsa KAYACAN

AZERBAYCAN'DAN GÜLAYE RİZAYEVA

Zaman zaman, şairlerimizden, yazarlarımızdan sözettiğim oluyor. Bu seri de onlardan biridir. Ankara'da, 29 Kasım 2008 tarihinde gerçekleştirilen “Altındağ'da Şiir Akşamları” programında yeralanlardan:

GÜLAYE RİZAYEVA

İsmail kızı Gülaye Rızayeva, 29.07.1964 tarihinde Azerbaycan'ın Gedebe kasabasının Düzresullu köyünde dünyaya geldi. İlköğrenimine 1971 yılında yine bu şehirde başladı. İlk ve orta öğrenimini 1981'de tamamladı, Rızayeva, 1982 yılında evlendi ve bugün üç çocuk sahibidir. Bakü'ye 1983 yılında gelen Rızayeva, 1987–1991 yılları arasında Maliye ve Ekonomi Yüksek Okulu'nda okumuştur.

Şaire ve edebiyata küçük yaşlardan itibaren ilgi duyan Rızayeva, orta öğrenimi yıllarında yazdığı şiirleri Azerbaycan'da çıkan bazı dergi ve gazetelerde yayımlandı. O yıllardan bu yana Rızayeva, edebiyata olan ilgisini sürdürmeye devam ediyor.

Azerbaycan Radyo Televizyonu'nda şairin şiirleri 1992'den itibaren yayımlanmaya başlar. Şairin şiirlerinin dinleyici ve seyirci ile televizyonda ilk buluşması Aşık Peri Meclisi adlı program ile başlar. Bu programda sanatçının şiir yaratıcılığında yer alan eserleri, Azerbaycan Televizyonu Devlet Kanalı'nda uzun yıllar dinleyici ve seyirci ile buluşturulmuştur. Özellikle Gülaye Rızayeva'nın sanatkarlığı yönünde çeşitli yerlerde birçok etkinlik düzenlenmiştir. Bu etkinliklerden sonuncusu Atatürk Kültür Merkezi'nde düzenlenmiş ve bu programda Gülaye Rızayeva'nın sanatçı kişiliği üzerinde durulmuştur.

Çeşitli kitle iletişim araçlarında şiirleri okunan Rızayeva, Azerbaycan Devlet Televizyonunda “Sazın-Sözün Şehrinde” adlı programın yürütücüsüdür. Ayrıca Rızayeva, Orta Asya Cumhuriyetlerinde ve Türkiye'de çeşitli programlara davetli olarak katılmıştır, Şair, şiir yaratıcılığında gösterdiği başarı nedeniyle birçok ödüle layık görülmüştür. Bunlardan bir tanesi Bursa'da düzenlenen Türk

Dünyası aşıklarının ve şairlerinin yarışması sırasında kendisine verilen birincilik ödülüdür. Gülaye Rızayeva edebi hayatı boyunca Ay Menim Gözleri Kör Mehebbetim. Bir Şair Yaşayır Gamin İçinde, Gelmişem ki Diyem Gemliyecem, Zaman Ağlattı Meni adlı dört kitabı yayınlanmıştır ve şiirleri çeşitli antolojilerde yer almıştır. Ayrıca İlgarımda İlgarsıza Uduzдум, Gizletmişem Güle Güle Derdimi, Meni Sensizliğe Sen Öğretmişen, Ömrümün Laylaları adlı şiir albümleri çıkmıştır. Bu albümlerde şairin şiirleri Azerbaycan'ın tanınmış sanatçıları tarafından seslendirilmiştir.

Gülaye Rızayeva'nın manzum aşk ve duygu temalı hikâyeleri ile ilgili birçok sinema ve televizyon klibi hazırlanmış ve hazırlanmaktadır.

Gülaye Rızayeva, Aşık Peri Meclisi'nin, Aşıklar Birliği'nin ve Azerbaycan Yazarlar Birliği'nin üyesidir. Gülaye Hanım bu gün de edebi faaliyetlerini sürdürmektedir.

SALAMELEKÜM

Salamla başlanıb ezeli ülfet
Salamla balanıb xilgete hörmət
Salamla başlanıb mehr-mehebbet;
Secde eyleyirse salama her kim
Salameleküm

İnsanı insana yovuşdurubdur
Xatadan, beladan sovuşdurubdur,
Seveni sevene govuşturubdur
Adalet eşgine verilen höküm
Salameleküm

Derin deryalarım, gur axan çayım
Gündüzler güneşim, geceler ayım
Salamdır chana sovgatım payım
İncidir, gövherdir hem de lel yüküm
Salameleküm

Ne ucuz tut onu ne yarıda gir
Salamdan bahalı bexşiş var mıdır?
Salam yeradana etiramımdır
Ezeli-ebedi güdretli hakim
Salameleküm

Çaılan seherler düşen axşamlar
Ümidler goynunda alışan Şamlar
Migeddes ayalar, şahi imamlar
Cismime can veren möcüzü hakim
Salameleküm

Gülayayam, özüm gördüm bihalam
Adını çeken tek geyb oldu belam
Sacdağahım Kaba evim, Kerbalam
Her an seninledir eşgim meslekim
Selamelekum

Selma GÜRSEL

İŞKEMBE ÇORBASI

1 takım koyun içkembesi

2 diş sarımsak

5 kaşık un

2 yemek kaşığı margarin

İstenildiği kadar sirke, tuz, kırmızı biber

İşkembeler alınarak iyice tekrar yıkanarak bir tencereye bölünmüş parçalar halinde 25 dakika haşlanır.

Bir tavada 2 kaşık yağ eritilerek kızdırılır ve içine 5 yemek kaşığı un konularak orta şekilde kızartılarak bir kenara konulur.

Haşlanmış içkembeler küçük küçük bıçakla doğranır.

Kavrulmuş un çorbanın yapılacağı tencerede bir miktar soğuk su ile cıvıklaştırılarak pürtlükleri gidene kadar suya özenir. Özenen bu unun üzerine doğranmış içkembeler ilave edilir. Ayıklanmış iki diş sarımsak ince olarak tencerenin içine doğranarak istenildiği kadar tuz ilave edilir. Bir miktar ateşte karıştırılan doğranmış içkembe daha önce içkembenin haşlandığı sudan alınarak tencereye konularak karıştırılarak kaynatılır ve tencerenin altı kapatılarak servis yapılır.

İsteyen tabağa alınan içkembe çorbasına sirke kırmızıbiber de ilave edebilir.

Ayşe ÇOBAN

SENİ SENİ

Nere gitsem yanımdasın,
Damarımda,kanımdasın,
Nefesimsin,canımdasın,
Arıyorum;seni,sini.

Gözlerimin önündesin,
Yaşıyorsun ömrümdesin,
Uzak değil gönlümdesin,
Soruyorum;seni,seni.

Damla,damla yaşımdasın,
Tükenmeyen aşımdasın,
Gezer ayak başımdasın,
Korkuyorum;seni,seni.

Defterimde,yazımdasın,
Tel olmuşsun,sazımdasın,
Yolda ayak izimdesin,
Görüyorum;seni,beni.

Dudağımda,dilimdesin,
Dokuduğum kilimdesin,
Sayfa,sayfa ilimdesin,
Tarıyorum;seni,seni.

Mızrap oldun elimdesin,
Bağlamamın telindesin,
Kemer gibi belimdesin,
Sarıyorum;seni,seni.

Arı gibi balımdasın,
Seyyah olup yanımdasın,
Bir kuş gibi dalımdasın,
Koruyorum;seni,seni.

ÇOBAN der ki;sözümdesin,
Bir ışıksın gözümdesin,
Çiçek olmuş özümdesin,
Deriyorum;seni,seni.

Orhan AFACAN

PARKTA YATAN ADAM

Parkta yatan adam gecemi sanmış
Bankın üzerinde öyle uzanmış
Çember sakalıyla yüzü saklanmış
Gelen, giden bakar tanıyan olmaz

Duruşu benziyor biraz asile
Ne güngörmüştür ailesi ile.
Her nefes, her bakış şimdi bir çile
Gelen, gecen bakar anlayan olmaz

Oda bu toplumun bir sınıfından
Çıkmış bir kere normal kılıfından
Hayata baksak; onun tarafından
O'nu anlamayı isteyen olmaz

Çok duydum, dinledim böyle hayatı.
Çoğunun elinde vardır sanatı.
Yıkılmış bir şekil o saltanatı
Hayat belli değil düşmeyen olmaz.

Bir yaz değil mevsim, birde kışı var.
Ayazı, rüzgârı, kar yağışı var
Devlette, dinde yardım bağıışı var.
Bu bilinirde uygulayan olmaz

Parkta yatan adam herkese ibret
Bilhassa gururda, kibirde ibret.
Üstelik bir değil, bin kere ibret.
Orhan yazar gider anlayan olmaz.

Muhsin AKTAŞ

AĞLADI GÖNÜL

Zehirli ok gibi battı sözlerin
Kurşun olup yağdı yosun gözlerin
Yüreğime doldu kızgın közlerin
Döktü yaşlarını ağladı gönül

Her ne söyledinse unuttum gitti
Bu sevda gönlümü sarsılmaz etti
Bütün duygularım dağlarda yitti
Dikti saçlarını ağladı gönül

Dilinden döküldü büsbütün kozlar
Kalbimde yer etti kazdığın izler
Özümü yaktı da yankılı sazlar
Yıktı kaşlarını ağladı gönül

Gece ayazında güllerim soldu
Yıldızlar altında yüzünü buldu
Takıldın aklıma gözlerim doldu
Sıktı dişlerini ağladı gönül

Üzülme Mizabi geçer dediler
Söyleyen susandan beter dediler
Bütün dertler bir gün biter dediler
Söktü döşlerini ağladı gönül

30.07.2008 Espiyeli Muhsin AKTAŞ

Ahmet CANBABA

YASADIŞI

Yaşama sevincini bitirir
Bir kurşun
Yasa dışı

Yaşama sevincini bitirir
Bir karar
Yasa dışı

İşgalci gelir oturur
Yüreğinin baş köşesine,
Yasak bir aşk yaşarsın
Yasa dışı

İşgalci gelir oturur
Memleketinin baş köşesine,
Onay görmez yaptığı
Yasa dışı

Ve sana
Bir direniş göstermek düşer,
Bir direniş
Yasadışı

Necati ÇAVDAR

DIYEMEDİM

Gezdim dağı taşı, geçirdim yazı kışı
Akıttım teri yaşı, döktüm saçı ağarttım başı
Yıprandı vücudum, çektim çileyi yorgunum diyemedim
Nasıldır yemek lezzet ne bilmedim
Açlıktan açlığı terk ettim
Aç kaldım kimseye;
-“Acıktım” diyemedim
Dudaklarım kurudu susuzluktan
Şerha şerha paralandı yangınlardan
Susadım susamayı kaldırdım;
-“Su” diyemedim
Kimine çok küçük, kimine fazla
Kasılır gerinir eller en ufak şeye nazla
Kendimce unvanı yok ettim;
- “Var” diyemedim
Garip sultan idim bazılarınca

**MAHMUT SELİM
GÜRSEL**

ISSN 1301-9945

YIL 14 SAYI 162 25 Ağustos 2012

**SİLECEĞİM AYNI YERDE 1 KERE BÜKÜLDÜ
BİR KERE DE KIRILDI**

*Hazırlayan Mahmut Selim GÜRSEL yazışma
adresi corumlu2000@gmail.com*

**DİKKAT; BU BİLGİLER TELİF ESERİ OLUP YAZARI VE
YAYINEVİMDEN İZİN ALINMADAN KULLANMAYINIZ!**

Mahmut Selim GÜRSEL BİZİM SOKAĞA BİR ŞEYLER OLDU!

Mustafa TURAN NE KADAR HOŞ BİR ZAMANDIR BAYRAM

İsa KAYACAN MUHARREM DEMİRBAŞ YILIN DEĞİL
“YILLARIN BABASI”

Atilla ALPAY TARİHİ ÇEVRE VE ESKİ KENT DOKUSU:

Mustafa Nevruz SINACI KUTSAL MİRAS IŞIK VE AŞK

Selma GÜRSEL ETLİ YAPRAK SARMASI

Rıza KANDEMİR AĞLAMA

Mahmut Selim GÜRSEL SENİ SEN DİYE

Mahmut Selim GÜRSEL

BİZİM SOKAĞA BİR ŞEYLER OLDU!

Bizim Birinci Caddede bazı kendini bilmezler araçlara 2012 yılı ocak ayından sonra bu güne kadar zarar vermeye başladılar. Ben de aracının sileceği kırılanlardan birisiyim.

Araçların sileceklerini kaldırmaya bükmeye ve hatta “Yalan İhbar” ile de Trafik Polislerini çağırılır. Sileceklerin kaldırıldığı ve kırıldığı bu yer hiç Karayolları Kanununa aykırı suç unsuru bulunmayan bir yer olup ve trafiği eğleyici bir yer olmadığı; park yasağı bulunmayan yerdir. Ayrıca garaj girişi de değildir. Garaj girişi olmadığı için uyarı levhası da bulunmayan ve sileceklerin bükülüp kırıldığı bu yere “Garaj Girişi” diye Trafik Polislerince keyfi ceza yazmaları üstelik aracı Trafik Polisi’nde olay yerine geldiklerinde incelemeden ihbarcının “garaj girişi” demesi ile araca ceza yazıp çekici ile kaldırtma girişiminde kalmışlardır.

Araçlara zarar vererek kendi psikolojik dürtülerini tatmin ettiklerini zannetmektedirler. BU şahıslar Organize olarak aynı apartmanda oturanlarında içinde bulunduğu 5-6 kişilik bir grup olması düşündürücüdür. Araçların sahiplerine verdikleri zarar ve telaşı da düşünmemekte olan bu şahısların üç tanesi aynı evde oturan baba ve anne ile öğretmen olan kızları olması çok düşündürücü bir olay olarak karşımıza çıkmakta.

Ben şahsen bu babanın silecek kaldırdığına bizzat şahit oldum.

Bu ailenin annesinin silecek kaldırdığını görmediysem de karşı apartman komşumuz aracını yola park edince sileceğinin kaldırıldığını kaldıran kadına niçin kaldırdığını sorduğunda aracını buraya koyma sonra çizerim dediğini bu bayanın ağzından duymuştum.

Öğretmen olan kıza gelince de eşim silecekleri kaldırırken görmüş ve şahit olmuştur, 17/08/2012 de yeni sayımıza ne yazayım diye düşünürken bu konuyu işlemeyi uygun gördüm.

Bahçelievler Mahallesi 1. cadde oturanlardan araç sahipleri bu sapık kimselerle de uğraşmak istememekte.

Adeta bir terör ortamı haline gelen bu olaylar ne olacak?

Zaman gösterecek

**SİLECEĞİM AYNI YERDE 1 KERE BÜKÜLDÜ
BİR KERE DE KIRILDI**

Mustafa TURAN

NE KADAR HOŞ BİR ZAMANDIR BAYRAM

Bayramlar, birliğimizi pekiştiren, Mevlana iklimlerinde hoşgörü çiçekleri yetiştiren, nefsimizi Yunus'un sevgi çağlayanlarından kana kana sulayıp geliştiren, örf ve adetlerimizin yaşanmasına vesile oluşturan, küsleri barıştırıp kaynaştıran, inanan insanları dostça yaşamaya alıştıran neşe ve sevinç günlerimizdir

Ramazan ayı boyunca oruçlarımızı tuttuğumuz gibi, kötü arzu, heva ve isteklerimizi, varsa gıybet, fitne, fesat ve haset gibi yanlış hasletlerimizi de terk edebildiysek, sevaplar ile barışıp tüm günahlara küsebildiysek, meltem rüzgarları olup dostluk, sevgi ve hoşgörü ile gönülden gönüle esebildiysek, ubudiyet münacatını ve ümmet olabilme na'atını güfteleyebildiysek, kutsallara olan aşk ve muhabbetimizi besteleyebildiysek, işte bayram o bayramdır.

Milli Şairimiz M. Akif, Bayram şiirinde toplumda görülen neşe ortamını:

"Afak bütün hande, cihan başka cihandır

Bayram ne kadar hoş, ne şetaretli zamandır" mısralarıyla ne güzel tasvir edip resimlendiriyor Allah'ı kendilerine yar ve yardımcı edinenlerin asıl bayramı, Hacı Bayramı Veli'nin ifadesiyle:"Bayramım imdi, bayramım imdi. Yar ile bayram edelim şimdi."diyerek Rablerinin cemalini gördükleri ve ona kavuştukları zamandır. Biz de, asıl bayramı gönlümüzden gelen şu duygularla dile getiriyoruz:

Bayram; İyilik, güzellik ve hayra yarışıncadır.

Bayram; Dini değerlerimizle barışıncadır.

Bayram; Üçler, yediler ve kırklara karışıncadır.

Bayram; Hoşgörüğü şahikalarda bayraklaştırıncadır.

Bayram; İçimizi, dibi görünen sular kadar berraklaştırıncadır.

Bayram; Alnımızı aklaştıırıp, gönlümüzü paklaştırıncadır.

Bayram; Ubudiyette kalbimizi Hakk'a yaklaştırıncadır.

Bayram; Kardeşlik saflarını sıklaştırıncadır.

Bayram; Kin buzlarını eritip kalpleri sıcaklaştırıncadır.

Bayram; İnsanları dostlukla kucaklaştırmaktadır.
Bayram; Sevgi güftesini dillerde şarkılaştırmaktadır.
Bayram; Güzel ahlak özlemini oluşturmaktadır.
Bayram; İnsanlarımızı iman iklimlerinde buluşturmaktadır.
Bayram; Muhabbetle gönül fethetmeye çalışmaktadır.
Bayram; İnanç, azim ve gayretle yaşamaya alışmaktadır.
Bayram; Allah'a gerçek kul olma makamına ulaşmaktadır.
Bayram; Sev, sevdire, sevindir kemerini kuşanmaktadır.
Bayram; "Bugün Allah için ne yaptın?" diye düşünmektedir.
Bayram; Son nefeste imanla gitme zevkini taşıymaktadır.
Bayram; Meleklerle melekût semalarında dolaşmaktadır.
Bayram; Dünyadan Ukba'ya sevap yükleriyle taşınmaktadır.
Bayram; Kabirde yoldaş olacak amelle buluşmaktadır.
Bayram; Mizanda sevaplarımız günahlarımızı aşmaktadır.
Bayram; Sıratı yıldırım ve şimşek hızıyla koşmaktadır.
Bayram; İçimize sığmayıp ten kabuğundan taşınmaktadır.
Bayram; Livaü'l-Hamd denen sancağın altında coşmaktadır.
Bayram; Cennete girip tertemiz Hakk'a kavuşmaktadır.

İsa KAYACAN

MUHARREM DEMİRBAŞ YILIN DEĞİL “YILLARIN BABASI”

Yılda bir kez, Haziran ayının haftalarından birinde, “Babalar Günü” kutlanıp geçiyor, geçiriliyor.

Öyle babalar var ki, bir yıl değil, “yılların babaları” olarak ilan edilmeliler, kabul edilmeliler.

Ankara’da bu örneklerimizin içinde yer alan, başında yer alan, şair-yazar ve araştırmacı Muharrem Demirbaş örnek olarak gösterilebilir.2009 yılı itibariyle 67 yaşının içinde olan Demirbaş, Bağ-Kur emeklisi.Biri özürlü beş çocuk sahibi. Dört yıldır bakmakta olduğu annesi kanser hastası. Eşini 8 ay önce kaybetmiş. Geride bakmakla yükümlü olduğu 98 yaşında bir annesi ve yirmili yaşlarda özürlü bir kızı var.

Üstelik Muharrem Demirbaş beş yıldır prostat kanseriyle mücadele ediyor. Bu konuda, “Ölüm Allah’ın emri. Benim tek derdim; öldükten sonra annemin ve kızımın zor durumda kalmaları.” diyor.

Muharrem Demirbaş, yıllardır yaşadığı zor ve çetin hayatını, Allah’ın bir sınavı olarak görüyor, böyle kabul ediyor.Asla yakınmıyor, dert yanmıyor. Aksine arkadaşı olan merhum Haluk Nurbaki ‘nin dediği gibi; Allah’ın kendisine cenneti kazanması için verdiği bir fırsat olarak değerlendiriyor.

Şiir kitapları bulunan Muharrem Demirbaş, değişik dergi ve gazetelerdeki yazı ve şiirleriyle dikkat çeken isim ve imzalarımız arasında yer alıyor. 2009 yılında, memleketi Çankırı’nın dernekler konfederasyonu tarafından “yılın örnek babası” seçilmesi dolayısıyla, gururlu ve burukluk içinde görünen Muharrem Demirbaş, ödülünü alırken hem üzüntülü, hem sevinçliydi.

Muharrem hocayla sohbete başladınız mı, hayatın anlamını daha net ve açık görür hissedersiniz. O annesi için, “Osmanlı çınarı” deyimini kullanıyor. Sağlık sorunları, nedeniyle abdest almada zorlanan annesinin abdest suyunu döken Muharrem Demirbaş, annesinin ayaklarını yıkarken, “Oğlan çocuğunun kadına hizmet etmesi doğru değil evladım

ama ne yapayım.” demesi üzerine Muharrem hoca annesi üzülmessin diye;

-”Anne ben sana abdest aldirmekle sevap kazanıyorum. Aslında sana değil, ben kendime hizmet etmiş oluyorum. Senin hayır duanı alayım yeter. Ama benim için en büyük mükafat senin hayır duandır. Sen, benim Allah’ın rızasını kazanmamı istemez misin?” diye cevap veriyor.

Muharrem Demirbaş’ın 5 çocuğundan biri olan küçük kızı menenjit hastalığı geçirmiş ve özürlü hale gelmiş. İhtiyaçlarını kendisi karşılayamıyor. Tuvalet ve diğer ihtiyaçlarını da babasının yardımıyla gideriyor. Aşırı gürültülü ortamlardan rahatsızlık duyuyor ve mahallenin çocuklarını kıskanıyor. Zeka yaşı 5 yaşındaki bir çocuğunkiyle aynı.

Muharrem Demirbaş’ı sadece kutlamak yetmez. O’nu anlamak, O’nun yanında yer almak gerekli. Bu yüzden, Muharrem Demirbaş’ın bir yıl için değil, yıllar için “yılların babası” olduğunu ilan ediyorum efendim. Tebrikler Muharrem hoca, tebrikler. Seni seviyoruz, sevgi ve saygılarımızı sunuyoruz. Sen örnek ve sürekli alkışlanacak bir babasın.

Atilla ALPAY

TARİHİ ÇEVRE VE ESKİ KENT DOKUSU:

1970’li yıllara gelinceye kadar sivil mimarlık tarihi örneklerinin en son ve özgün modellerine sahip ilimiz bugün bu özelliğini tamimiyle kaybetmiş bulunmaktadır.

Eskiden dar sokakları; kerpiçten tek katlı eski evleri, mescidi, çeşmesi, kabristanı, ,damalı döşemeli yaşlı teyzeleri, bacalarında leylekleri, inekleri, tavukları, köpekleri ve taş döşeli sokaklarıyla tipik bir Anadolu kent dokusuna sahip ilimiz; ilk tarihi çevre katliamına kırklı yıllarda uğradı.

Birçok tarihi mabet cemaatsizlikten dolayı satıldı. Kapatılan tekkelerin binaları cemaatleri de dağıldığı için harap olmaya başladı ve medreseler, mahalle mektepleri ile hamamlar da kapandı. Yine bu satış anında nice hüsnü hat levhaları, kıymetli ahşap, minber ve mihraplar, kandiller, antika elyazması kitaplar ,halı ve kilimlerde yağmalanarak müzayedelere gönderildi. Tekke ve medrese bahçelerindeki, camii hazirelerindeki kabirler de yıkıldı. Bütün ilimiz ve ilçelerinde iki yüze yakın tasavvuf ehli, derviş, ve ulemanın kabirleri de yok edildi.

Sonra altmışlı yıllara gelindi. Yol genişletme çalışmaları başladı. Sokaklarından o zaman yeni çıkan kamyonların geçemediği gerekçesiyle birçok evin cumbası kesildi. Yeni açılan ve bahçelerin içinden geçen yollar eski evlerin çoğunu ortadan kaldırdı. Asırlık dut ağaçlarını ve dibindeki “dedelerin kabirleri” de silip süpürüldü. (Yetmişli yıllarda yabancı ilim adamlarınca keşfedilen Safranbolu evlerinin açtığı çığır ve İstanbul Güzel Sanatlar Akademisi Mimarlık Tarihi Kürsüsü çevresinde oluşturulan Tarihi Türk Evleri’ ne nihayet sahip çıkma anlayışı gittikçe kuvvetlenmiş bu makalenin yazarı tarafından yüzü aşkın eski Çorum evinin fotoğrafı çekilmiş amatörce arşivlemesi yapılmıştı.)

Hemen akabinde Anıtlar Yüksek Kurulu tescil komisyonunca eski Çorum evlerinin tespiti yapılmış; bu tespit esnasında da çok önemli yapılar gözden kaçırılmış; tarihi olmayan bazı yerler de tarihi kabul edilerek , kapı ve duvarlarına sarı plaketer çıkarılarak koruma altına alınmıştı.

Aradan geçen zaman içinde bu eski evler yani sivil mimarlık örnekleri zamanın tahribi ve atmosfer şartları ile yıkılmaya yüz tutmuş, bazıları yakılmış, bazıları da sahipleri tarafından iyice tahrip edilerek- bir şekilde(!)- tescilden çıkartılmıştı. Dini ve askeri mimarlık örnekleri olan mescit, kale ve köprüler halen kullanıldıkları için tahribe karşı korunmuşlar ve işe yaradıkları için de sürekli onarılmışlardır.(Bunlardan eski sokak çeşmelerinin sayıları bir yirmi yıl önce 35 iken bugün birkaç tane kalmış olması bu işin en üzücü yanını teşkil etmektedir.)

O yıllarda tarafımızdan yetkililerin dikkatini çekmesi için “Tarihi Çorum Evleri” isimli bir fotoğraf sergisi hazırlanmış(1984) ve o zamanki Akbank Sanat Galerisinde sergilenmiş iki yıl sonra Belediye Sanat galerisinde bu sergiler tekrarlanmış ve daha sonra İstanbul da Alarko Holding galerisinde sergilenerek İstanbul Sanat çevrelerine tanıtılmıştı.

Bu çabaların ilk izdüşümü Alaybey sokağındaki Kâtipler Konağı’nın onarımı olmuştur. Sahipleri tarafından geleneksel Çorum Yemekleri lokantası olarak açılmış ve büyük de beğeni toplamıştır.(Yıllar sonra yeni sahipleri tarafından onarılan ikinci yapı da Çorum Mevlevi hanesidir. Bugün özel bir mescit halinde bulunmakta ve arada bir kullanılmaktadır.)

Zamanın tahribine uğrayan bazı camilerin orijinal ahşap minareleri yıkılmak zorunda kalmıştır.(Kulaksız Camii ve yıkılarak yeniden ve tam anlamıyla inşa edilen Hamit camii de önemli mescidlerimizdendi.)

Mevcut diğer camilerimiz de zaman içinde değişik onarımlar görmüş, bu onarımlar; yapıların sağlamlıklarını ve kullanılabilirliklerini artırmış olmasına rağmen ahşap kısımlarını tahrip etmiştir. Yenilenen bazı detaylar yağlıboya ile kaplanmış masif çam direkler ve çatkılar(kolon-kiriş) ve abanoz minberler iyice nahoş hale getirilmiştir.

Köy ve kasabalardaki durum da bundan farklı değildir. En çok tarihi evin bulunduğu İskilip’te de müellif tarafından 1985 yılında benzer bir çalışma yapılmış ve ilçenin eski hali ile yurdumuzda ender bulunan sıvasız ve üç katlı evleri fotoğraflanmış ve arşivlenmişti. (Bu çalışma 1997 yılında tekrarlanmış ve aynı yıl İskilip’te tertiplenen tarih de İz Bırakan İskilipli Alimler”Sempozyumunda da tebliğ olarak sunulmuş; ertesi yılda Diyanet Vakfı tarafından yayınlanmıştı.)

Son günlerde bu tarihi camilerin bahçelerinde bazı hayır sahipleri tarafından yaptırılan mozaik kaplamalı, zevksiz, nispetsiz ve garip renklerdeki şadırvanlar ile ilimizin muhtelif yerlerine tarihi çeşme diye yaptırılan tuhaf çeşmeler birer kültür ve tarihi çevre kirliliği örneğidir. Buna son dönemin tüm camileri, minareleri, çeşmeleri, mezarlıklardaki taç kapıları da, kabir ve türbeleri de dâhildir.)

Bugün ise birkaç korunmuş yapı, kale ve saat kulesi haricinde bir tarihi çevreden söz etmek artık imkânsız hale gelmiştir.

Mustafa Nevruz SINACI

KUTSAL MİRAS; IŞIK VE AŞK

Mustafa Kemal Atatürk'ün manevi kızı Sabiha Gökçen anlatıyor: Bir gün Gazi Orman Çiftliğinde dolaşp hava alırken, oldukça yaşlı bir kadına rastladık. Atatürk attan inerek sessizce bu ihtiyar kadının yanına sokuldu.

-Merhaba Nine,

Kadın Ata'nın yüzüne bakarak hafif, ürkek, mütereddit ve titrek bir sesle;

-Merhaba dedi,

-Nereden gelip nereye gidiyorsun? Kadın şöyle bir duralayıp,

-Neden sordun ki, dedi. Sen buraların sabısı mısın? Yoksa bekçisi mi?

Paşa gülümsedi.

-Ne sahibiyim ne de bekçisiyim nine. Bu topraklar Türk milletinin malıdır. Buraların sahibi de, bekçisi de Türk milletinin bizatihi kendisidir. Şimdi nereden gelip nereye gittiğini söyleyecek misin?

Kadın başını salladı.

-Tabii söyleyeceğim, ben Sincan'ın köylerindenim bey, otun güç bittiği, atın geç yetiştiği kurak, kavruk köylerinden birindenim. Bizim mıhtar bana bilet aldı trene bindirdi, çıktım doğru Angara'ya geldim.

-Muhtar niçin Ankara'ya gönderdi seni?

-Gazi Paşamızı görmem için. Başını pek ağrıttım da... Benim iki oğlum gâvur harbinde şehit düştü. Memleketi gâvurdan kurtaran kişiyi bir kez görmeden ölmeyeyim diye hep dua ettim durdum. Rüyalarım girdi Gazi Paşa... Bende gün demeyip mıhtara anlatınca, o da bana bilet alıverip saldı Angara'ya, giceleyin geldimdi. Yolu neyi de bilemediğimden işte ağşamdan belli böyle kendimi oradan oraya vurup duruyom bey.

-Senin Gazi Paşa'dan başka bir isteğin var mı?

Kadının birden yüzü sertleşti.

-Tövbe de bey, tövbe de! Daha ne isteyebilirim ki... O bizim vatanımızı gurtardı. Bizi düşmanın elinden gurtardı. Şehitlerimizin mezarlarını onlara çiğnetmedi daha ne isteyebilirim ondan? O'nun sayesinde şimdi istediğimiz gibi yaşıyoruz. Şunun bunun gâvur dölünün köpeği olmaktan onun sayesinde kurtulmadık mı? Buralara bir defa yüzünü görmek, O'na sağol paşam! demek için düştüm yollara. O'nu görmeden ölürsem gözlerim açık gidecek. Sen efendi bir adama benziyon, bana bir yardım ediver de Gazi Paşayı bulacağım yeri deyiver.

Atatürk'ün gözleri dolu dolu olmuştu, çok duyulandığı her halinden belliydi. Bana dönerek:

-Görüyorsun ya Gökçen, işte bu bizim insanımızdır... Benim köylüm, benim vefalı Türk anamdır bu...

Attan indim. Yaşlı kadının elini tuttum :

-‘Anacığım’ dedim, sen gökte aradığını yerde buldun, rüyalarını süsleyen, seni buralara kadar koşturan Gazi Paşa yani Atatürk işte karşında, yanı başında duruyor.

Köylü kadın bu sözleri duyunca şaşkına döndü. Elindeki değneği yere fırlatıp, Atatürk'ün ellerine sarıldı. Görülecek bir manzaraydı bu. İki de ağlıyordu. İki Türk insanı biri kurtarıcı, biri kurtarılan, ana oğul gibi sarmaş dolaş ağlıyorlardı. Yaşlı kadın belki on defa öptü atanın ellerini. Ata da onun ellerini öptü. Sonra heybesinden küçük bir paket çıkarttı. İçinde beze sarılmış bir köy peyniri vardı. Bunu Atatürk'e uzattı:

-Tek ineğimim sütünden kendi ellerimle yaptım Gazi Paşa, bunu sana hediye getirdim. Seversen gene yapıp getiririm. Paşa hemen oracıkta bezi açıp peyniri yedi. Çok beğendiğini söyledi. Sonra birlikte köşke kadar gittik. Oradakilere şu emri verdi; "Bu Anamızı alın burada iki gün konuk edin. Sonra köyüne götürün. Giderken de kendisine üç inek verin, benim armağanım olsun.

KISSA'DAN HİSSE: İşte! Krizler, bunalımlar ve kaotik buhranlar karşısında dimdik duracak, Türk olmanın onur ve erdemiyle, yurdunu ve milletini öz'ünden çok severek çözüm üretecek sır (basiret, beka, deha, kudret ve kuvvet) bu anı'da gizlidir. Gözyaşlarınız dinince, siz de düşünün biraz...

Yüreğiniz, Türk İnkılâbının ışıık ve aşk'ına, idrakine açıksa
EĞER!...

Selma GÜRSEL

ETLİ YAPRAK SARMASI

Yarım kilogram salamura yaprak
Yarım kilo yemeklik pirinç
300 gram çekilmiş koyun kıyması
Yarım demet maydanoz
1 yemek kaşığı katı yağ
3-5 dal dereotu
1 büyük baş kuru soğan
1 yemek kaşığı salça
1 yemek kaşığı tuz
1 tatlı kaşığı pul biber.
3 diş sarımsak
Bir küçük kase yoğurt

Salamura yapraklar yaprak sarılmadan bir gün önce soğuk suda bekletilerek tuzdan arındırılır.

Pirinç ayıklanarak güzelce yıkanır ve suyu süzülür. Üzerine çiğ kıyma ilave edilerek maydanoz ve dereotu doğranarak konulur. Salçası ilave edilerek bir baş soğan küçük kıyılarak doğranır. Tuz ve biber ilave edilerek bu karışım güzelce yoğrulur.

Salamura yaprak suyu süzülerek tepsiye bir tanesi açılarak parlak yeri dışa gelerek şekilde konulur. Yaprığın üzerine harcı konulur ve yaprakların iki başı kıvrılarak yaprak rulo haline getirilerek tencereye sıra ile dizilir.

Sarımı biten yaprağın üzerine bir kaşık katı yağ dağıtılarak konulur bir tatlı kaşığı kadar da tuz serpilir tencereye başka yerde ısıtılmış kaynar su yaprakları kapatacak şekilde dökülür ve yapraklar dağılmasın diye bir yemek tabağı ters olarak kapatılır kısık ateşte tencere kapağı kapatılarak pişirilir.

Pişen yaprak tabaklara konulur. Sarımsaklı yoğurt dökülerek yenilir. İstenmezse yoğurtsuz da yenilir.

Rıza KANDEMİR

AĞLAMA

Ben gidince sabahı zor etmiş
Sevdiğini söylemeyi ar etmiş
Göz yaşını dutamayıp sel etmiş
Gurban olam nazlı yarım ben

Sana yakışmıyor kızıp ağlamak
Of çekerek ciğerini dağlamak
İşte geldim istiyorsan sarılmak
Gurban olam nazlı yarım ağlama

Ben gidince aklar düşüş saçına
Atmamış dertleri doymuş içine
Kervan katmış gönlündeki göçüne
Gurban olam nazlı yarım ağlama

Beni görüp yar de düşte şaşkına
Buyur etti gönlündeki köşküne
Ferhat iye yar şiirinin aşkına
Gurban olam nazlı yarım ağlama

Umudum yok çıkmaya yarına
Zamansız ayrılık gider zoruma
Kavuştun gel KUL RIZA'YA yarine
Gurban olam nazlı yarım ağlama.

Mahmut Selim GÜRSEL

SENİ SEN DİYE

Sen beni ben diye yarattın;
Sana sevgim ondan çok!
Ey ebedin ve ezelin sahibi;
Benim Seninle işim çok.

Benim benden başkaları ile hesabım çok.
Sen büyüksün af edersin
Ben başkalarının hesabı ile yanarken
Senden başka güvenim yok!

Seni Sen diye seviyorum;
Senden başka sevgim yok!
Seni sen diye biliyorum;
Senden başka kimsem yok!
09/04/2009 11,30 Çorum

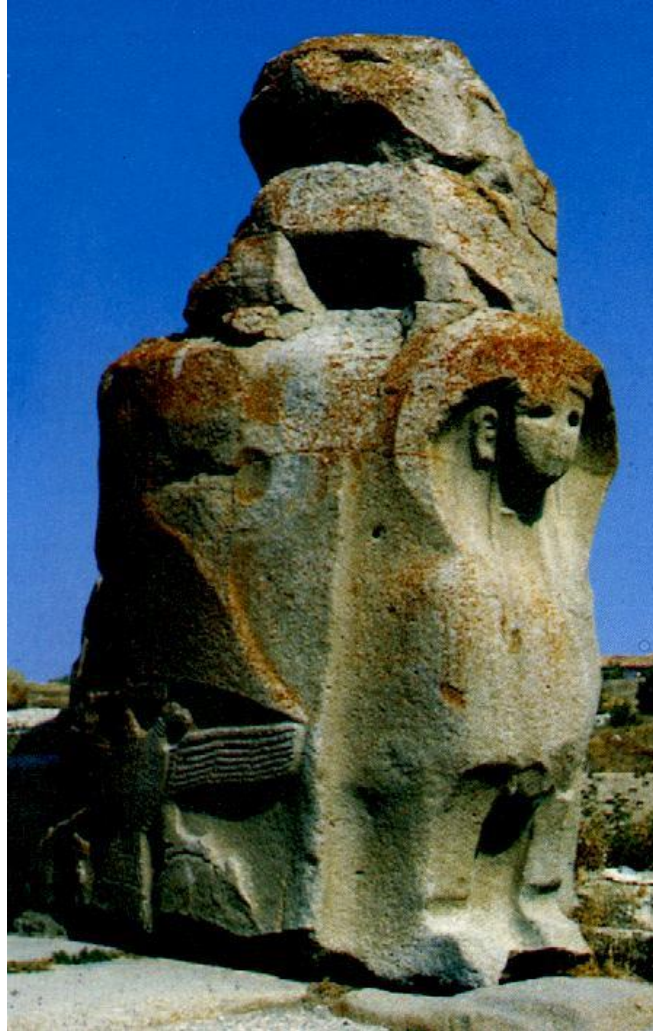

**MAHMUT SELİM
GÜRSEL**

ISSN 1301-9945

YIL 14 SAYI 163 25 Eylül 2012

*Hazırlayan Mahmut Selim GÜRSEL yazışma
adresi corumlu2000@gmail.com*

**DİKKAT; BU BİLGİLER TELİF ESERİ OLUP YAZARI VE
YAYINEVİMDEN İZİN ALINMADAN KULLANMAYINIZ!**

Mahmut Selim GÜRSEL SİĞARA VE HAFTALAR

İsa KAYACAN PERVANE’NİN DUALARI

Tülay BİLGİN YÜZYILLAR ARASI SAVAŞ

Murat HACIOĞLU HAYAT BAZEN

Atilla ALPAY AYVANSARAY

Mustafa Nevruz SINACI BEŞİNCİ CUMHURİYETİN AYAK
SESLERİ

Selma GÜRSEL PATLICAN KEBAP

Ahmet CANBABA NOKTA

Erhan TIĞLI BAHAR YELİME

Emine Sevinç ÖKSÜZOĞLU OTUZBEŞİNCİ YAŞIM

Mahmut Selim GÜRSEL

SİGARA VE HAFTALAR.

Sigaranın zararı sadece kendimiz için değil, etrafımızdakilere de verdiğimiz büyük eziyetin ta kendisidir.

Sigara içerken etrafıma verdiğim eziyetin ne olduğunu anlayamamıştım. Sigarayı bıraktınca; etrafımda sigara içenlerin bana verdikleri eziyeti gördüm ve, etrafımdakilerden utanır oldum. Kendilerinden özür diliyor verdiğim sıkıntı içinde utanıyorum.

Kutlanılan haftalara ben inanmıyor ve faydalıda olduğunu düşünmüyorum. Sanki bana senede bir hafta o kutlanan gün için yeterli görülmüş bir zaman dilimi olarak görmekteyim. Bence bu haftalar; bazı kişilere getirim kazandırmak için icat edilmiş olduğu ve bizleri tüketmeye zorlayan bir alet olduğu kanındayım. Bizlerde bu alete kanarak önemi sadece bir gün veya bir haftaya sığan anmalarla kendimizi tatmin ediyor gözüküyoruz.

Günler ve haftalardan olan; Anneler Günü, Babalar Günü, Sevgililer Günü, Öğretmenler Günü v.b. Şimdi benim annem sağken ben annemi sadece "Anneler Günü"nde mi anacaktım:->

Babam Sağken "Babalar Günü"nde mi anıyordum. Bu günlerde onlara hediyeler mi alıyordum yoksa onları devamlı ziyaret ettiğim için bu onlara daha mı güzel gözüküyordu?

Eşimi ben sadece "Sevgililer Günü"nde mi hatırlayayım? Ona alacağım ihtiyacı için o günü mü bekleyeyim. Yoksa yanımda olduğu için ona devamlı sevgililer günü imiş gibi mi davranayım?

Sevgi veya kutlama bizlerin birbirimize bağlanması için bir araç olarak görülmemesi, sevdiklerimizi günlerle değil ömür boyu sevmemizin daha doğru olmasını isterim.

Bizlerin zaten uzun zannettiği ömür çok kısa ve kısıtlı bir zaman dilimi. Onun için kendimize zarar verirken başkalarına da zarar verdiğimiz bilincinde olur, bir kutlamadaki faydayı sadece o gün veya hafta olarak düşünmeyerek ömür boyu kutlarsak daha güzel olur.

İsa KAYACAN

PERVANE'NİN DUALARI

1992 doğumlu olan Pervane Namık kızı, Bakü’de öğrenimini sürdürüyor. Ama, bu yaşına rağmen, kitaplar yazıyor, yayınlıyor.

Bana gelen son kitabının adı: Türkiye’nin Pervanesi: Atatürk.

Vektor Neşirlerevi yayınları arasında 106 sayfayla 2009 yılının başında günyüzü gördü. Bu kitabın 9, 10 ve 11 nci sayfalarında “Üç ana ruhu mültece rüzgar anaya dua ederken” başlıklı bir yazısı, sunuşu var “Bu yazımı Atatürkümüzün ruhuna bağışlıyorum” ithafıyla. Burada Pervane şöyle başlıyor:

-“Özel eğitim aldığım filolog Dç.alim, dil-edebiyat öğretmeni Edalet Tahirzade’nin (Hirhatala kendinin tarihi ve urugların soyağacı) kitabını okuyordum. Kapımız döğüldü. Tak!.. Tak!.. Tak!.. Zengimiz yoktu. Tahta kapıda bele ses çıkarır. Postacı hanım idi. Yüzünde güneş doğmuştu, yine elleriyle arkasında neyse gizlettiğinden bildim ki, Türkiye’den İsa Kayacan’dan mektup var”.

- Ağırdı, yavrum, galiba yine kitaplar, gazetelerdi deyip bağlamını bana verdi. Bağlamını açtım. “Mücüze insan”, “Burdur’un gülü”, “İnsanlığın simvolu”, “124 kitabın müellifi” İsa Kayacan benim” Atatürkle gönül sohbetim” kitapım hakkında Türkiyenin onlarla gazetelerinde dereelediği yazıları ve 464 sayfaları “Mezarlık Kültürümüzden Önekler” kitabını bana yollamıştı.

Edalet hocamın “Şehid mezarı mescidden sonra her bir musulmanın en mukaddes ziyaretgâhıdır” deyip doğma yurdunu şehitlerinden sohbet açıyor.

Hürmetli Edalet hocam anası Rugiyye hanımın ölümü hakla çok kısa yazıp. Deyirler hakk-hakikat yolunda rahmete gidenler şehit adlanıyor.

UZUN YILLAR

Pervane anlatmaya devam ediyor:

-Uzun yıllardır kalem arkadaşlığı ettiğim, benim Türk matbuatında tanınmama borçlu olduğum mühterem İsa Kayacan “Mezarlık Kültürümüzden Önekler” kitabında önsözden önce yazıp “Her canlı gibi

her insan da bir gün dünyasını mutlaka değiştirecektir. Önemli ve esas olan hizmetleri, özellikleri ve güzelliikleri ile ölümün bile hafızalardan silemediği insanlar arasında yer alabilmektir”

İsa Kayacan bu kitabında “Şehitlerin mezar taşları” başlıklı yazı ve Atatürk’ün annesinin ölümü ile ilgili gördüğü rüya çok tesirliydi.

Atatürk bir gün rüyasında görüyor ki; annesi ölüb. O durub ağlamaya başlıyor. Diyorlar ki, neden ağlıyorsun? O cevap veriyor ki, zavallı, zehmetkeş annem dünyasını değişti. Bu rüya doğru çıksada Atatürk öz annesinin merasimine gidibilmiyor. Çünkü o döyüşteydi.

Ben bu kitapdaki bir yeri de vurgulamak istiyorum: “12 Şubat 2002 kapkara bir tarihi. Eşimin Ankara Karşıyaka mezarlığındaki ebedi istirahatgahı o günden benim ikinci adresim oldu.” Böyle diyordu İsa Kayacan.

Kalkıp pencereden dışarı baktım. Bu zaman yağmurun yağdığını gördüm. Bana öyle geldi ki, bu adi bir yağmur değil. Öz doğma topraklarında hoşbaht uyuyan üç annenin göz yaşlarıdır. Atatürk’ün annesi Zübeyde Hanım, İsa Kayacan’ın hanımı Sabahat hanımın, Edalet hocmın annesi şehit Rugiyye hanım.

Sonda arzu ediyorum ki, Edalet hocamla hürmetli İsa Kayacan Ağdamda benim “Karabağda şehitler mezarlıkları” kitabım tekdimatında birbirinin ellerini sıksınlar. Amin inşallah!

Tülay BİLGİN

YÜZYILLAR ARASI SAVAŞ

Tarihin yeni bir yüzyılla karşılaşması hiçte sıcak olmadı. Asırlar arasında soğuk rüzgârlar esiyor. 1930 lar ve 2000 lerin arasında kara kediler girmişe benziyor. Tarihin şimdiki zamanla buluşması en çok 1930 luları etkiliyor. Sıcak samimi, iyi niyetin ön planda olduğu samimi dostlukların kurulduğu zaman dilimi geride kaldı. Şimdiki zamana ayak uydurmakta o kadar kolay değil. Nesil çatışması konmuştu adı.

Sıcak insan ilişkilerinin, soğuk kişisel çıkarlara bırakmakta olduğu asır kendini tarta bilecek miydi? Otuzlu kuşak, yeni nesile hesap soruyor, bu gidiş nereye? Nesil çatışması, yerini nesil savaşına bıraktı.

Bu zaman tüneline sabrın azaldığı, anlayışın hoşgörünün tükendiği bu dönem insana yeni bir zihin yakıtı icat ediyor. Bu asırda; bu yakıtı hemen hemen kullanmayan yok gibi. (İstisnalar hariç) istesek te istemesek te o tünele girdik bir kere. İkili ilişkilerin resmileştiği, kişisel çıkarların ön plana çıktığı, sosyal statünün yükselmesi, yaşam standartlarının mükemmelleşmesi insanları birbirinden uzaklaştırdı. Zihin yakıtımız ister istemez hep mükemmellik oldu. Maneviyatın buz gibi erimeye devam ettiği bu asır bize tokat gibi çarptı. Psikolojik sorunlar gençlerde çığ gibi büyüdü. Hedef kitlenmesi, mükemmeliyetçilik gibi sorunlar doğdu. Bunlar asrın acı gerçekleri. Bize kültürümüzü kaybettiren ne? Teknolojimi, Yeni bir yüzyıl olması mı? Yoksa kültürümüzü taşıyamadığımız mı?

Bu asırlar arası çatışmada bir birini anlayan ve hoş görünün hâkim olduğu bir asır olması. Her iki neslinde, birbirini anlaması dileğiyle. Nesil çatışması değil, nesiller arası diyalog olsa daha güzel olmaz mı? Bu savaşın barışla bitmesi müreffeh bir hayat diliyorum.

Murat HACIOĞLU

HAYAT BAZEN

Hayat bazen bitmeyecekmiş gibi geliyor. Sanki yıllar ucu ucuna eklenmiş ve her bir geçen tekrar sıraya girerek zincirin kopmasına izin vermiyormuş gibi. Kimi zaman da bir anda bitiverecekmiş gibi.. Bir nehrin kıvrıla kıvrıla gidip denize dökülürmesi gibi... Bir kuşun kilometrelerce kanat çırpışından sonra inivermesi gibi...

Ve bazen acımasız geliyor hayat. Gaddar bir babanın evladını doğraması gibi lime lime ediyor sanki yaşayanları. Bir karabulut gibi semalarda dolanırken birden öfkesini kusuyor bardaktan boşanırcasına... Fitili ateşlenmiş bir dinamit gibi patlayıveriyor avuçlarında... Taşıdığı ağırlıktan yorulmuş bir urgan gibi kopuveriyor...

Kimi zaman bitmez tükenmez sevinç oluveriyor. Rüzgârın ahengine kendini bırakmış bir uçurtma gibi süzülerek semalarda... Annesini emmiş bir bebeğin yüzündeki mutluluk gibi coşkun... Yağmurdan sonra çıkmış bir gökkuşağı gibi rengârenk...

Hayat eşit davranmıyor herkese. Kimine az verirken kimine vermedeki ölçüsü bozulmuş. Kimine can veriyor, kimine canan, kimine kan veriyor, kimine gözyaşı, kimine vermede cimri bir kase aşısı... Öyle bir düzen ki kurulan; kimi vuran, kimi vurulan...

Her şeye rağmen, acısına, düzensizliğine, sefaletine rağmen, yine de yaşanır işte. Yaşamak için türlü türlü sebepler var ki, yaşanır olmuş. Dalga dalga eserken dışarda fırtınalar, sükunet içindeki yüreğin dinginliği yoksa nereden gelecek. Yoksa nereden tutacak, tutunacak; bütün dallar yağlanmış, urganlar kertilmiş, tutamaçlar koparılmışken...

Bir fidan gibidir sevgi, aşk, sevdâ.. Bir fidandır evet, ama önce bir tohumdur. İlk bakışma ile tutuşur meşalesi tohumun. Gönülden gönüle giden bakışlardır gözlerden geçerek meşalenin ateşini yakan. Su alır topraktan, hava gelir incecik gözeneklerden. Bir tohumdur henüz ama meşale tutuşmuştur artık, yavaş yavaş büyüyecektir artık. Gözlerin gücüyle sulanır, yüreğin sesinden oksijen alır. Toprağı gönüldür işte. Bereketlisi de olur bereketsizi de. Her tohum her toprakta yeşermez ya, ondan. Yavaş yavaş gelişmektedir tohumcuk. Filiz vermiştir. Başını

uzatmıştır etrafa. Neredeyim dercesine bakınır. Sonra gözlerini açar sıcak ve güneşli bir dünyaya... şaşkındır önce. Bildiği ama kısa bir süreliğine de olsa unuttuğu yere gözlerini açmıştır çünkü. Coşkuludur. Belki çok kısa belki çok uzun kalacağı bir dünyadadır artık. Kısa da olsa uzun da olsa orada bulunmak güzeldir düşüncesine göre. Hala suyunu topraktan alacak olsa da artık hava almak için toprak gözeneklerine muhtaç değildir. Daha hızlı büyüyebilecek, daha çok oksijen alabilecektir artık. Çünkü oksijen yürektir, yüreğin sesidir. Ama bir o kadar da korumasızdır şimdi. Topraktaki güvenlik yoktur şimdi. Etrafını saran, onu koruyan toprağı aşağıda kalmıştır. şimdi o yağmurlara, fırtınalara açıktır. Bir ayak gelip ezebilir, bir koyun gelip koparabilir belki de. Hâlbuki yeryüzündeki en zararsız hayvandır koyun. Ama onun için değil. Onun için en zararsızlar en zararlı olabilir. Fakat o hiçbir şey bilmez, hiçbirini tanımaz. Yaşadıkça öğrenecektir. Öğrendikçe yaşayacak.....ya da.....ölecek. Hayat belki çok kısa olacak ona; bir saniye, hatta daha da kısa, belki de çok uzun olacaktır bir ömür hatta bir asır. Kim bilir? Kim bilebilir? Hayat yaşadıkça farkında olunan bir şey değil midir zaten. O da yaşadıkça fark edecektir sadece. Fark etmediği zaman zaten hayatta olmayacaktır ... Bir süre dayanabilirse güçlülere belki de güçlenecek ve daha da dayanıklı olacaktır. En hassas zamanıdır şimdi onun. Bir filiz iken önce fidan olacak sonra da ağaç olacaktır. Ama o zaman kadar kim bilir ne badireler atlatacaktır... ya da atlatamayacak. Ah bir büyüse. Ah bir güçlense. İşte o vakit en sert fırtınalara karşı koyabilecek, en güçlü hayvanlarla baş edebilecek, en acımasız katillere göğüs gerebilecektir. Hayatını sürdürme şansı daha fazla olacaktır artık.... Ama işte bütün mesele büyümekte değil mi zaten. Büyümek ve güçlenmek. Hiç kolay değil ki. O kadar badireleri atlatıp güçlü bir ağaç olabilmek ve en nihayet bir ömür boyu varlığını sürdürebilmek. Ve "çınar gibi ayakta öldü" sözüne uygun veda edebilmek.... Ama belki de çok kolaydır kim bilir? Kim bilir ki kolayın ya da zorun ne olduğunu? Kime göre kolay kime göre zor? Neye göre kolay neye göre zor? Kim bilir? Kim bilebilir? Kimin bildiği doğrudur?

Hayat bazen kolaydır, bazen de zor. Kime göre kolay, kime göre zor? Neye göre kolay? Neye göre zor?

Atilla ALPAY

AYVANSARAY

O ilk halkaya yetişememişti. Ama çevresindekilere hep İslamı anlatır Müslümanların nasıl olması gerektiğinden bahsederdi. Kainatın efendisinin vefatında; Uhud , Bedir ve Hendek gazvelerinde kullandığı gergedan derisi kalkanın bir Yahudi tüccarda rehin olduğunu anlatır, onun dünya malına neden hiç değer vermediğini izaha çalışırdı.

Müslümanların zenginliği paylaşmak olmalıydı. Garbda ki Müslümanın acısını şarktaki duymalı diyordu. O' SAV na hediyeler geldiğini ve ev halkının ihtiyacından fazlasını yoksullara dağıtıldığını söylerdi.

Abdest alınacak su deniz dahi olsa israf etmemeli diyen o büyük insanın bütün hayatını ezbere bilirdi. Onsuz geçen hiç bir anı olmamıştı. Onunla birlikte olmak şereflerin en büyüğüydü.

Asrı sadetden sonra insanların imanı yerindeydi. Müslümanlar namaz kılıyor, zekat veriyor ve kurulan ilk İslam devletlerinde sadık birer vatandaş olarak İslam'a uygun yaşıyorlardı fakat yine mal ve evlat gayretkeşliği içine girmektedirler. O bunları görüyor; toplumsal dayanışmanın azalarak Müslümanların yine canlarının derdine düştüklerine üzülen şahit oluyordu.

Mektuplar yazıyordu etrafa.devlet adamlarına,islami yaşayanlara,başka islam ülkelerine..Emirlere valilere,yöneticilere..Herkesi bu dünyayı terketmeye ve mal biriktirmemeye çağırıyordu.Hayırdaki yarışmanın önemini anlatıyor,benlik davası gütmenin yanlış olduğundan bahsediyordu.

Misal verdiği her zaman kainatın efendisiydi.Onun mal ve mülk adına neyi vardı. Vefatındaki bir kucak eşyanın tesbiti yapılmıştı. Ondan kalanları normal bir insan bile sırtına vursa taşıyabilirdi. Bir hasır,başının altına bir taş parçası,bir yatak,iki çift ayakkabı, iki kılıç,iki hırkası-birisini üveysel kareniye gönderilmesini vasiyet etmişti,oku,yay kirişi,kalkanı (yahudide rehindi),Kuran-ı Kerimi ...Hepsi hepsi bir kucak eşyaydı kalanlar...

O islamin ilk devlet başkanı, Kainatın hürmetine yaratıldığı en mübarek insan, dünyaya gelmiş bütün peygamberlerin peygamberi ve bütün dünya Müslümanlarının imamı,cin ve insanların peygamberiydi.

Cennete girecek insanlar onun şefaatine nail olmazlarsa giremezler, onun buğzettikleri içinde cehennemde ateşler tutuşturulurdu. En kutlu,en mübarek ve en büyük oydu.

O olmasına rağmen, dünya malı olarak neyi vardı ?

İstese zengin olamazmıydı.Kendisine bağışlananları fakirlere dağıtmasa ,birazını biriktirse dünyanın gelmiş geçmiş en zengin adamı olmaz mıydı?

Ama onun gözü bu dünyanın bütün mallarına kapalı ve tokdu.İslamın muzafferiyeti için çalışmış,yeryüzündeki hiç bir insanın çekmediği kadar sıkıntı çekmiş ve asla rahat yüzü görmemişti. Halkıyla beraber çalışır,sırtında yük taşır,kimseye elini öptürmezdi.

Devlet başkanına, müminlerin ilk hükümdarına kim hesap soracaktı. Konuştuğu hadis, ağzından çıkan ayetti.

Oda bunları anlatırdı hep. Kainatın efendisinin vasıflarını sıralardı hece hece...Müslümanlar onun gibi olmalıydı.İsraf etmemeli ,bu yalan dünya için ipek,altın ve pırlanta biriktirmemeli,atlara ve kadınlara,oğullara ve kızlara,evlatlara ve bilcümle dünya malına bu kadar kıymet verilmemeliydi.

Hayatını bunları anlatmaya, insanlara tekrar tekrar öğretmeye adanmıştı.

Zamanla memleketinde de onu dinlemez oldular. Bu dünyanın büyüğü asrı saadetten sonraki yıllardada müminleri yine sarar oldu. Şeytan bu dünyayı güzel gösteriyor ve müminleri hayırdan alıkoyuyordu. Engellenen yol peygamberin sav yoluydu.

Nihayet hadisle müjdelenen o büyük fetih için kalkıp konstantiniye önüne geldi.

Halid bin Zeyd, Kaab bin Malik, Cabir bin Abdullah; Muhammed El Ensari gibi o da yaşlıydı .Gemilerle aylar süren yolculuğun sonunda Hristiyanların surları önündeki ordugahda kuşatmaya katılıyordu.Kış bastırmışdı. Ülkesinde görülmeyen iklimler onu ve diğerlerini hasta etmişti. Son günleri olduğunu kendiside hissediyordu. Vefatında veya şehadetinde bulunduğu yere gömülmesini vasiyyet etti. Bu şehir elbette bir gün fetholunacak ve onunda kabrinin bulunduğu yer bir İslam diyarı olacaktı.

Aradan 1450 yıl geçti.

Doğduğu , İslamı kabul ettiği, kainatın efendisiyle omuz omuza çarpıştığı ülkesinde kendi kabilesinden veya soyundan gelenler, onun torunlarının çocukları onun ismini ve hatırasını yaşatmak için onu hep anlatıyorlar ve hürmetle anıyorlardı.Ama yaptıkları hatanın hiç de farkında olmıyorlardı.

Dünyanın en pahalı mermerleriyle kaplı Medinedeki Cennet-l Baki kabristanının önündeki büyük caddeye onun adını vermişlerdi.

O caddede yine büyük alışveriş merkezleri bulunuyor ve bütün dünyanın lüks tüketim malları da orada bir araya gelmiş ; hacıların uğramasını bekliyordu.

Oysa kendisi bulunduğu Osmanlı topraklarında ne kadar da mutluydu. Kabri mütevazi evlerle dolu, fakir insanların yaşadığı eski bir sokakda bulunmaktaydı.O sokakta ismini yaşatacak küçük bir mescid ile birde küçük bakkal dükkanı vardı.

Bugün Ayvansaray vapur iskelesinden inenlerin karşısına çıkan paslı bir tabelada bu mübarek insanın ismi yazmakta o tek katlı evlerden mamul mütevazi sokağı ,mübarek Kabr-i şerifleri ve mescidi tarif edilmektedir: "Ebu Zer Gıfari RA türbesine gider.

Mustafa Nevruz SINACI

BEŞİNCİ CUMHURİYETİN AYAK SESLERİ

Bir şafaktan, bir şafağa; “Karanlık gecelerin nurlu sabahına doğru..”

Yaklaşık 17 bin yıldır Anayurt Anadolu’yu mesken tutan aziz, kadim ve necip milletimizin tarih boyunca, yan yana yahut da peş peşe kurduğu (bilinen ve belli olan) 101 devlet ve 16 İmparatorluk sürecinde;, Defalarca, adına “son” denilen ve fakat her biri aslına rûcu, mazarrattan arınma,dâhili bedhahlardan ayıklanma anlamına gelen ileri ufuklara açılım; Yeni başlangıç, büyük oluşum ve nice, birbirinden sancılı kutlu doğumlar yaşanmıştır. Ki bu, insanlığın adalet ve uygarlık tarihini inşa, inkişaf ve inkılâp tarihinin destansı sürecidir.

Kadim hatıratlarda bu vakıalara: “Karanlık gecelerin nurlu sabahı” denilir.

Hattâ 1700’den itibaren “küresel adalet, evrensel barış ve hukuk”un yaşam biçimi olmaktan çıkartılması nedeniyle, sadece duraklama, gerileme ve yıkılış dönemi toplamı 223 yıl süren son “Türk-İslâm İmparatorluğu” Osmanlı Devletine nazaran; Henüz 90 yıllık genç TC bünyesinde; Mâkus talih, dâhili ve harici bedhah iştirakli karanlık ve kâbus biçiminde cereyan eden; Yeniden yapılandırma, değiştirme, dönüştürme kalkışmaları” mevcudu; Hiçbir tarihi, zorunlu ve tabii neden olmaksızın “şark meselesi, güdüm ve menfur emeller gereği” alçakça yıkıp, yeniden ve “sözde Cumhuriyet oluşturma” kalkışmaları defalarca yaşandı.

Kısaca “Milli Devleti ilga, Türk Milleti’ne ihanet ve Cumhuriyeti dış güdümlü sömürgecilikle ikame” kalkışmalarının “karşı devrim” niteliği arz eden ilki: 11 Kasım 1938 ve ikincisi: “ihanete tam teşebbüs” de diyebileceğimiz: 27 Mayıs 1960’dır. Buna mukabil; Milletin “mezalime reddiye, misak-ı milliye uyanış, manevi diriliş ve doğal korunma içgüdüsü” nün doğal sonucu olarak vukua gelip hayat bulan: “Dörtlü Takrir” Manifestosu ve 07 Ocak 1946’da şahlanan, kadim Demokrat

Parti halk hareketinin 14 Mayıs 1950 günlü “Beyaz İhtilâl”i ise; Atatürk ilkeleri ve Türk İnkılâbının zaferidir.

Bu zafer zulme karşı kazanılmıştır. Ata-Türk, Türk Milleti ve İslâm ümmetine ihanet eden hain İsmet İnönü’dür. O ki; Atatürk’ün (katledilerek) vefatı üzerinden bir gün bile geçmeden, Meclisi tanklarla çevirtip kendisini Cumhurbaşkanı ilân ettirerek; Milli Şef ve sözde “cumhuriyet halk partisi’nin” ebedi başkanı sıfatlarının kullanarak 11 Kasım 1938’de diktatörlük ihtirasını hayata geçirmiş bir halk düşmanıdır. Gerici, solcu, goşist, emperyalist ve yobazlar bu kalkışmaya “karşı devrim” adını yakıştırır!.

Buna göre: Birinci Cumhuriyet, Milli Mücadele zaferi ile taçlanan 1923 - 1938 dönemi; İkinci Cumhuriyet, 11 Kasım 1938 kalkışması ile başlayan 1938 - 1950 dönemi; Üçüncü Cumhuriyet, 14 Mayıs, “Milli Demokrasi” Bayramı olup; 27 Mayıs 1960 isyanına kadar süren Asr-ı Saadet dönemidir. Şu içinde bulunduğumuz idare Dördüncü Cumhuriyet olmaktadır. 27 Mayıs’la başlayan dördüncü Cumhuriyet; 12 Mart, 12 Eylül, 28 Şubat ve sair “ayarlar ve düzenlemelerle” devleti bu siyasi zaaf, hafıza kaybı, milli, ilmî ve manevi değerler erozyonunun zirve yaptığı uçurumuna kadar sürüklemiştir...

Kısa bir analiz yapacak olursak:, 11 Kasım ile 27 Mayıs’ın; Ata-Türk ilkeleri, Türk inkılâbı ve Milli Mücadele ruhuna “karşı devrim” kindarlığı ile tam bir ihanet, hedef ve amaç birliği içinde olduğunu; 14 Mayıs “Beyaz İhtilâl” halk hareketinin ise: Milli Mücadele, Milli Devlet, Türk İnkılâbı ve Kurucu Cumhuriyet’in nezih temelleri üzerinde; Birleştirici, barıştırmacı, tamamlayıcı ve bütünleyici bir siyasi denge unsuru (stabilizatör) sıfatıyla yükseldiğini iftiharla görürüz...

Sürecin ispatı ve gerçekliği: Büyük oyun’un bekraund’u olan 28 Şubat dava sürecine start verilmesine karşın; Dönemin hırsızlık, yolsuzluk, gasp, irtikap ve talanına ait milyarlarca dolar devlet alacağının peşine düşülmemesi; Çok gerekli ve zorunlu olmasına rağmen, henüz 11 Kasım 1938’in gündeme bile taşınmaması, 27 Mayıs 1960 isyan davalarının başlatılmamış olmasıdır. İşte bu cihetle; İçinde bulunduğumuz evre, adeta, ‘ihtiyar Osmanlı’nın, genç Türk Cumhuriyetinde kastı mahsusla, düşmanca tekrarlanmak istenen, kin ve intikam hezeyanlarını hatırlatmaktadır ki; Bu “nurlu sabahlara doğru” bir yöneliştir..

BİR TESPİT VE TEŞHİSLE..

Özgür Gündem Grubunda bir mesaj yayınlayan değerli ilim, tarih ve düşünce adamı Osman Akgün; “İmralı süreci, bir ABD İsrail şantaj ve

tehdit sürecidir. Arkalarında bol miktarda suç dosyaları, suç kanıtları ve kanunsuzluklar bırakarak yükselenler, şimdi bu hatalarını Türk milletine ödetmeye; Sadece kendilerini kurtarmak için koca bir milleti parçalamaya ve tarihten silecek adımlar atmaya kalkıyorlar...

Şundan, kesinlikle eminim ki, bunu yapmaya ömürleri yetmeyecek. “Yeşil kâğıda güvenerek Orta Doğuda at oynatanlar da en kısa sürede, o yeşil dolarların ellerinde patlaması ile perişan olup gidecekler” diyorum ve İran’ın nükleer bombasını yapmasını, Çin’in doları dolaşımdan kaldırmasını sabırsızlıkla bekliyorum. Az kaldı sabredin!..”

TÜRK MİLLETİNE ÇAĞRI

Beşinci Cumhuriyet’in ayak sesleri; Bilumum insan hakları, eşitlik, adalet ve hukuka aykırı açılımlar, yeni (sözde sivil) anayasa ve torbalar dolusu yasa düzenlemeleri ile sistemin objektif ve reel geleneksel yapısını temelden sarmaya matuf teşebbüslerle.; Üç’ü parlamento içinde temsilci sahibi olmak üzere, toplam: 71 partiden oluşan muhalefetin gaflet, dalâlet ve Türk Milleti’ne hıyaneti sayesinde ağır, ağır geliyor. Oysa vatan, toprak ve bayrağın hakiki sahipleri; “Devletin Sakinleri” değil, “Türkiye Cumhuriyeti’nin Gerçek Sahipleri” Aziz ve necip Türk Milleti’nin, bu vesileyle yüksek vicdanına sesleniyor ve ilgilileri uyarıyorum!

1. Türkiye Cumhuriyeti Devleti’nin kurucusu ve sahibi olan Türk Milleti’nin adı, vatandaşlık tarifinden, Kanunlar ve Anayasa’dan asla çıkartılamaz, çıkartılmamalıdır!..

2. Devletimizin eşit, onurlu, şerefli, tamamı 1. sınıf üyeleri olan aziz vatandaşlarımız, ırk, din ve mezheplere ayrıştırılamaz. TC’nin asli ve kurucu unsuru Müslümanlar; Tali unsur ve azınlıkları: Müslüman olmayan vatandaşlardır. Ancak; Türk Medeni Kanunu ve Anayasa karşısında bütün vatandaşlar eşittir. ATA-TÜRK döneminde vaki müracaatla tüm azınlıklar bu hususu kabul ve Cemiyet-i Akvam da tescil etmiş bulunmaktadır. Dolayısıyla, dünyanın en uygar ülkesi Türkiye Cumhuriyetinde azınlık ve ayrıcalıktan söz edilemez...

3. Türk Milleti’nin Anadolu’da 17 bin yıldır kesintisiz olarak devam eden varlığı ve 7000 yıllık (doğrudan ve dolaylı) egemenliği; Emperyalist güçler dayatıyor ve vahşi batı nam kalles AB istiyor diye, hile, desise, oyun ve düzenle yok edilemez. Türkiye Cumhuriyeti üniter değil “Milli ve mütesanit” bir devlettir. Bunun böylece sürdürülmesi gerekir.

4. Başta Avrupa (AB) ve Amerika olmak üzere, bütün dünya devletlerinin “tek resmi dil” esasına dayalı dil birliğine gider.; Rusya

Federasyonunun Özerk Cumhuriyetlerinde “ana dil” resmi dil ve eğitim dili bile olamaz; Esir (azınlık) olmalarına rağmen Çin Uygur bölgesi, Batı Trakya ve Bulgaristan’da Türkçe eğitim yapılamaz, AB’de resmi dil dışında ana dil bile konuşulamazken; Türkiye Cumhuriyeti’nde, Türkçeden başkaca bir dil, "resmi dil ve eğitim dili" olarak, asla ve kesinlikle ikame edilemez ve kullanılamaz. Bu dünya gerçekleri, bilim, adalet ve evrensel hukuka bütünüyle aykırı; Gericilik, yobazlık, bölücülük ve çağ dışılığıdır.

Bütün Türk’ler, bu aşamada şu iki gerçeği çok iyi bilmelidir:

1. Ayrılıkçı isyan hareketini sürdüren (siyaseten BDP tarafından desteklenen) eşkıya başı Abdullah Öc alan'ın (Artin Agopyan) 1996 da Grek TV ile yaptığı ibret verici söyleşisini şu linkten:

<http://www.youtube.com/watch?v=M9knlpssYR0> izleyebilirsiniz.

Türkiye'nin geleceğini, Türk Anayasasının nasıl olacağını böyle biriyle pazarlık yapan politik acı’lar Türk Devletinin koruyucusu olabilirler mi?.. Ermeni asıllı olduğu için Kürtçe bilmeyen, bu nedenle kötü bir doğu şivesiyle Türkçe konuşmaya çalışan Öcalan; “Yunanistan’ın Ege ve Akdeniz’de haklarını savunan taraf, Türkiye’nin ise saldırgan olduğunu” belirterek, örgütünün Türklere ve Türkiye’ye karşı yürüttüğü savaşın, “Yunan davasına da hizmet edecek büyük bir fırsat” olarak değerlendirilmesi gerektiğini söylüyor ve “Yeni bir Türk-Yunan savaşı olursa, bu sefer Türkler tarihlerinin en ağır, yenilgisini alacaklardır” kehanetinde bulunuyor...

2. Türk Demek: “Türk’çe Düşünmek, Türk’çe Konuşmak ve Türk’çe Yaşamaktır. Ne Mutlu Türk’üm Diyene!” Gazi Mustafa Kemâl ATA-TÜRK

SÖZDE BARIŞ (!) ADINA, VİZYONA KONAN MENFUR SÜREÇ

Şimdi gelelim; Daha dün “değişim ve dönüşüm” denilen ve fakat bu gün: “değiştirme, yeniden yapılandırma ve dönüştürme” kalkışmasının ayrıntılarına. Hafızalarınızı iyi yoklayın ve hatırlamaya çalışın. Bu, ‘değişim-dönüşüm ve yeniden yapılandırma’ söylemlerinin kökeni ta 1938 ve nihayet 1960’lara dayanır. Turgut Özal tarafından piyasaya sürülen transformasyon bu “vatana ihanet örgüsünün” baba lisanı, yani İngilizcesi ya da Amerikancasıdır.

Sanki memlekette savaş varmış gibi; Sözde “barış” adına icat ve ihdas olunan menfur bir süreçte Türkiye Cumhuriyeti devleti, eş başkan (çok utanç verici bir tanım) eşkıyanın silah bırakması ve yurdu terk etmesi başlığında Türk düşmanı bebek katili Apo'nun himmetine çöktürülmüştür. Bu dayatma bir alçaklık, anarşi ve terör ile müzakereye

kalkışmak ise tam bir acizlik, millete karşı küstahlık, insanlık düşmanlığı, hukuk katli ve rezilliktir. Mahpus bir eşkıya ile sözde Kürt (gerçekte Rum, Ermeni) kimliğine tanınacak statüyü teminen Atatürk'ün belirlediği milliyetçilik anlayışı ve onun Türk inkılâbı ve ilkeleri yönünde belirlenen “Vatan ve Milletin ebed-müddet varlığı ile Türk Devletinin bölünmez bütünlüğü” üzerinden hangi kesintilere gidileceği müzakere ve münakaşa ediliyor. Hangi hak, cesaret, yetki ve cüretle? Yuh artık! Hal bu ki, “Müslim ve Gayri Müslim esasına dayalı Milli Devlet” statüsünden en ufak bir kesinti dahi Türkiye Cumhuriyeti’ni uluslararası hukuka bağdaştıran, hali hazır yaşanan huzur ve barışın teminatı olan Lozan’ın ihlali ve ilgasına yol açar.

Üstüne üstlük, bu kalkışma veya namı diğer açılımda Devleti eşkıyanın önüne düşüren müzakerelerde, Kürt nüfusun var olduğu tüm coğrafyalarda uluslararası hukukun çiğnenmesi sorumluluğu göze alınmakta. Sızdıranlar bulunarak doğruluğu sabit olan “meşhut suç unsuru” İmralı zabıtlarında Sırrı: “Rojava (Suriye Kürdistan’ı) için bir aktarımınız olacak mı?” diye sorar: “Suriye’de Kürtler iki tarafla da görüşsünler, kim haklarını verirse onunla çalışsınlar. Suriye demokratik kurtuluş cephesi olsun. Türk, Türkmen, Kürt, Arap hepsi, Suudi Selefiler çok tehlikeli, Esat küçük burjuva diktatörü. Suriye Kürtleri Barzani emrine girmez. Onun çizgisi farklı. Kürtler mutlaka bir öz savunma gücü oluşturmali..” denilmekte..

Şu diyaloga, mücadele yerine yapılan “demokratik” müzakereye bakın!

Kesinliği ve doğruluğu net olarak kanıtlanan ve içeriği Türkiye Cumhuriyeti Devleti, Halkı, Hükümeti ve Anayasasına karşı “tartışmasız suç teşkil eden” işbu tutanaklar hakkında Cumhuriyet’in Savcıları henüz suskun. Adalet cihazı ilgisiz, siyasi taraf tehditkâr ve baskıcı; Müzakereciler tam bir saklılık, gizlilik ve mahremiyet peşindeler. Adeta millet ve devletten gizli menfur bir pazarlık yapılmakta!

Karanlık gecelerin kâbusu, bu ihanet şebekeleri ve işbirlikçileridir işte...

Şu anda Türkiye’de, “Türkiye Cumhuriyeti’nin varlık nedeni olan” Anayasa ve hukuk ihlali yönünde, söylem biçimi dahi ihanet içeren, anayasal ve yasal suç teşkil eden teşebbüsler var. Bu bilinçsiz ve güdümlü kalkışmalar Türkiye’yi çok büyük bir risk, ağır sıkıntı ve ufukta belirmiş nice tehlikeli badirelere sokuyor?

Hatırlamaya çalışın:

Temmuz 2012’de Suriye Kürt bölgesinde kendisini Kürdistan ordusu olarak tanıtan YPG; Haseke ve Kamışlı kentleri dışında tüm alanı

ele geçirmişti. Kentlerde halk meclisleri ve yargı sistemi oluşturulmuş, dış güvenlikte YPG, iç güvenlikte polis ve yerel zabıta görev başı yapmış, meslek ve kadın örgütleri, eğitim ve halk evleri çalışmaya başlamıştı. Resmi sınırın bu tarafı Ceylanpınar'ın tam karşısında Serakaniye'de YPG güçleri ile Türkiye'den kumandalı Özgür Suriye ordusu arasında rejime karşı işbirliğini geliştirmeye yönelik ateşkes anlaşması Suriye Kürdistan'ında özerkliğin inşasına hız vermişti!

Karşı tarafta bunlar yapılırken, Türkiye Cumhuriyetinde de KCK'nın altyapısını oluşturmaya yönelik delege ve komite seçimleri yapılıyor; Yetkili ve sorumlu bir hükümete rağmen, sistematik olarak Türkçe coğrafi isimler Kürtçe'ye dönüştürülüyordu.

Şimdi Apo'nun mektubunu Kandil'e götüren, ıkkı, ayrılıkçı ve sahrada teröristlerle kucaklaşacak kadar küstah, bölücü parti heyeti; Irak Kürt Yönetimini ziyaretinde Barzani yönetimi ile temasta. Barzani yönetimi kim? Otuz yıldır Türkiye ile deFAKTO savaş halinde olan aleni ve alçak, hain düşman!.. Dahası farklı ideolojilerde siyasi oluşumlarıyla Kürtlerin demokratikleşme hareketi perspektifinde kurumsal kimlikleri esasında birlik ve dirliklerini teminen ortak dil ile siyasal nicelik ve niteliklerini kazanması anlamında; Terör ve tedhişin hamisi, 27 Mayıs'ın mimarı.; İnsanlık haysiyeti, şeref ve soy yoksunu, alçak Batı tarafından yaratılan sözde Kürt sorununun çözülmesini destekliyor.

PYD'nin de barış sürecine dâhil edilmesi çağrısı yapılıyor! Bu sıra, Türkiye'deki misafiri Irak'tan idam mahkûmu eski Cumhurbaşkanı Sünni lider Tarık el Haşimi, Sünni milletvekillerinin Şii Maliki hükümetinden çekilmelerini istiyor.

O sıralarda rejim muhalifi Özgür Suriye Ordusu da Suriye-Irak sınırının kuzeyinde El Anbar / Akaşat'ta pusuya düşürdüğü Suriyeli ve Iraklı askerlere saldırıp ağır kayıplara neden oluyor. Yoksa bu bahaneyle Suriye cephesinin Irak'a genişlemesi mi isteniyor? Çünkü ABD, başta Türkiye ve Arap olmak üzere bütün Ortadoğu, ülkelerini kayıtsız-şartsız kendi sömürge alanı, pazarına katmayı hedeflemiş ve projelendirmiş bulunmaktadır.

BOP, BİP ve Arap Baharı denilen menfur plânların yegâne hedef v amacı budur.

Bunu teminen Amerika askeri gücünü yedekte tutuyor. Ekonomik ve siyasi gücü ile demokrasi, yetki devri, yeniden yapılandırmalar gibi benzeri yöntemlerle ulusal sınırları anlamsızlaştırmayı, Ortadoğu'yu “Yeni Osmanlı” sanal tutkalıyla güya herkese ortak vatan yapmayı hedefliyor. Oysa bu tam bir yalan, hile ve desise

Eş başkanlık yetkisi devrettiği sanılan (!), Ortadoğu'da insanların eşitlikle mi yoksa dikta ile mi bir arada olacakları gerilimini yönetiyor. Bu noktada, emperyalistlerin en büyük korkusu Atatürk'ün "Mazinin kararsız, çürümüş zihniyeti çöktü. Bütün dünya bilmeli ki, Türk milleti hakkını, haysiyetini, şerefini tanıtmaya kadirdir. Türk, vatanının bir karış toprağı için ayağı kalkar. Türk milletinin haysiyetinin bir zerresine, vatanın bir avuç toprağına vuku bulacak tecavüzün bütün mevcudiyetine vurulmuş hain bir darbe olacağını fark etmeyeceğini sanmak hatadır" ifadesi ibretle hatırlanmalıdır.

Ama bakınız, tam bir ihanet, şer ve şeamet skandalı var!

Aleni ihanet ve meşhut suç belgesi "İmralı tutanakları" etrafa saçıldığında Eş başkan "Bana güvenin. Tek Millet, Tek Bayrak, Tek Vatan" diyor, bir yandan da ihanet şebekesi ile mücadeleyi rölantiye alıp müzakere ediyor. Ne elemli bir çelişki değil mi?

Diğer tarafta: "Tek Millet, Tek Bayrak, Tek Vatan" konseptinde acuze, zavallı İslam Konferansı Örgütü; Osmanlı Devletinin yıkılması ve halifelüğün ilgası ile başsız, etkisiz, güçsüz ve karmakarışık kaldığı düşünülen İslam ülkelerini dini esaslar, dini bir çekirdek etrafında toplanmış ümmet anlayışında devletler konfederasyonu olarak temsil ettiğini sanıyor... Oysa bu iddia bütünüyle yalan. En utan verici hakikat ise; Sözde İslâm devletleri adına "Örgüt temsilcisi" olanların çoğu, bir Yahudi tarikatı olan masonluk illetinin mensubu.

Mason Locasından mülhem ABD-İngiltere ve AB kullarında mürekkep ve çoğu ilmi toplantılarında bile "İngilizce" konuşulan bu deforme yapı, güya ümmetin dayanışması, siyasi - ekonomik-kültürel-bilimsel işbirliği ve Müslüman halkın hukuk ve haklarını savunmayı amaçlıyor. İslam Kalkınma Bankası ise güya İslam şeriatı yönünde ekonomik, mali ve bankacılık faaliyetleriyle ümmetin münferit ya da birlikte ekonomik kalkınmalarına ve sosyal gelişmelerine katkıda bulunuyor gibi görünüyor! Bunların hepsi yalan.

AB uydurması, Amerikan senaryosu ve yeni sömürge girişimlerinin iğrenç maskesidir. İşte bu yüzden, petrol ve maden dâhil olmak üzere, aslında bütün insanlığın ortak malı, doğal hak ve servetlerinin sahibi İslâm, Afrika coğrafyası şimdi yeniden talan ve tarumar edilmek, yağmalanmak isteniyor. Karanlık kâbus budur. Bu karanlık ve kâbustan nurlu sabaha; Beşinci Cumhuriyetle değil; Ancak ve sadece Milli Devlet, Milli Hükümet ve Milli Şuur ile ulaşılır.

Aksi takdirde "muktedir olmayı", "diktatör olmak" biçiminle anlayanlarla değil.

Selma GÜRSEL

PATLICAN KEBAP

1,5 kilo patlıcan

400 gram kıyma

1 baş soğan

2 diş barımsak

3 adet olgun domates

1 kaşık domates veya biber salçası

Patlıcanlar ve domatesler güzelce yıkanır. Soğan soyularak küçük olarak kıyılır. Etin üzerine dökülür iki diş sarımsak doğranır, tuz ve kırmızı biber dökülerek güzelce yoğrulur. Patlıcanlar 3 santim kalınlığında kabukları soyulmadan silindir şeklinde doğranır. Bir tepsi veya ısıya dayanıklı cam tepsinin altını çok ince bir şekilde zeytinyağı dökülerek kebabın tepsiye yapışması önlenir. Doğranan patlıcan etten ceviz büyüklüğünde karılmış harçtan alınarak patlıcanın beyaz kısmına konulur tepsiye düzülerek tepsi doldurulur. Tepsinin üzerine istenildiği kadar tuz serpilir.

Domateslerin kabukları soyularak kuşbaşı şeklinde doğranarak tepsinin üzerinde bulunan patlıcanların üzerine aktarılır. İstenilirse üzerine sapları alınmış yeşilbiber de konulabilir.

Bir kapta bulunan salçaya kalan zeytinyağı dökülerek özenir ve tepsinin üzerine sos olarak dökülür. Kızdırılmış fırına sürülür ve 20-25 dakika kadar fırında bekletilir. Fırından çıkartılınca sıcak olarak servis yapılır.

Ahmet CANBABA

NOKTA

Düşlerimin sırça saraylarında
Yaşamımı adadığım
Ne sen kürkçü dükkanısın
Ne de ben tilki.
Sen ormanımı yakıyorsun yüreğimdeki
Bir kuru anıza kibrit çakıp
Dönmezdim belki
Kıvılcımlar sıçramasa gözlerinden
Biliyor musun ?
Gün güne ölüyorum avuçlarında.
Hasat dönemine kalıyor acılarım.
Yeni bir umuda ancak filizlenir gelecek
Ben ki dokunulmazlığımın zırhına bürünüp
Çıkmaz bir sokakta
Bir bilinmezliğin sonsuzluğunda kaybolurum.
İlk defa boyutsuzum,
Ve ilk defa bir nokta.

Erhan TİĞLİ

BAHAR YELİME

Sen bir bahar yelisin sevgilim
Gönlümde esen
Mucize ilaç gibisin,
kalp ağrılarımı kesen
Sensin hayatıma renk veren
En güzel tablo, en güzel desen.
Hiçbir şey istemiyorum senden
Yeter bana, “Seni seviyorum” desen.

Emine Sevinç ÖKSÜZOĞLU

OTUZBEŞİNCİ YAŞIM

“Yaş otuz beş! Yolun yarısı eder” demiş şair
Ömrüm gözyaşı olur eylül bulutuna dair
Bir kalem kırılır oysaki yolun yarısında
Adım yazar “taht misali o musalla taşında”
Bir mevsim-i hazan yaşadım şu fani dünyada
Avuçlarımdan çarmıha gerildim her rüyada
Lal-ü aşka adadığım yüreğim şimdi esir
Mesture nidalar ki ruhuma ediyor tesir
Sürüklendi düşlerim Kevser havuzuna doldu
Küskün yüreğim sana fecr vaktinde tutsak oldu
Nutfetimin özüne bir çift göz köleydi sanki
O gözler ki bana katre katre aşk sundu belki
Hicran mevsiminde ki otuz beşinci yaşım bu
Özgürlük muştusu şakağımdan akan soğuk su
Hezarenlerle yudumladım çileli yılları
Acziyet ufkunda dolaştım mecalsiz yolları
Mütebessim umutlar yeşeriyor yüreğimde
Kıyama durmuş eller ümitle açılır ben de
Tevekkülle tefekkürle dualar ediyorum
Hüzün fezasında kanatlanıp da uçuyorum
Kadim zamanlardan gelmiş iz düşümü dünümsün
Meftun zamanlarda tutsak ettiğim bu günümsün
Ruhumun sükûtunda gizli kalan yarınımsın
Rüveyda sulardaki otuz beşinci yaşımsın
Bir vaveyla kopardım ki dün gece düşlerimden
Darağacındaki gölgeme kor düştü ecelden
Sesim yankılanmaz oldu dilim tutuldu hemen
Ki ölüyorum gece vakti ellerim üşürken
“Yaş otuz beş! Yolun yarısı eder” demiş şair
Ömrüm gözyaşı olur eylül bulutuna dair
Bir kalem kırılır oysaki yolun yarısında
Adım yazar “taht misali o musalla taşında”

**MAHMUT SELİM
GÜRSEL**

ISSN 1301-9945

YIL 14 SAYI 164 25 Ekim 2012

**KURBAN BAYRAMINIZ VE CUMHURİYET BAYRAMINIZ
KUTLU OLSUN!**

*Hazırlayan Mahmut Selim GÜRSEL yazışma
adresi corumlu2000@gmail.com*

**DİKKAT; BU BİLGİLER TELİF ESERİ OLUP YAZARI VE
YAYINEVİMDEN İZİN ALINMADAN KULLANMAYINIZ!**

Mahmut Selim GÜRSEL BAYRAMLAR

Atilla ALPAY ÇORUM'DA MUTFAK KÜLTÜRÜ

Mustafa TURAN BAYRAM DEYİNCE

Mustafa Nevruz SINACI İNSAN VE MÜSLÜMAN OLMAYA ÇAĞRI

Müslüm TUNABOYLU YALNIZLIĞIN SAATLERİNİ YOLCU
EDERKEN

İsa KAYACAN SORUMLULUK

Selma GÜRSEL DİNİ BAYRAMLAR GELENEKSEL BAYRAM
YEMEKLERİ

Üzeyir Lokman ÇAYCI GÜL ÇIKMAZI SOKAĞI

Şükrü GÜLTEPE UNUTMADIM BACIM

Mahmut Selim GÜRSEL

BAYRAMLAR

İnsanların topluca yaşadıkları yerlerde zaman içinde bazı kutlamalar yapmışlar ve bu kutlamaları her yıl aynı zaman ve günlerde kutlar olmuşlardır. Zaman içerisinde kutlamaların bazıları bir öneli ve bir zaferi kapsayan olarak; bazıları da geleneksel olmuş, bazıları ise dinsel olarak insanlar kutlamışlardır. Bu al iki bayramı bir arada kutlayacağız. Kurban Bayramı ve 29 Ekim Cumhuriyet Bayramı.

Kutlamaları şu şekilde sıralayabiliriz!

Dini Bayramlar; Milli Bayramlar; Kutsal günler ve Haftalar bayramları bu ay kutlamakta olduğumuz Kurban bayramı olarak gözden geçirelim.

Dini Bayramlarımız: Ramazan Bayramı ve Kurban Bayram Dini bayramlar kameri takvime göre hesap edilir ve Ramazan Ayı 10 öne gelen bir periyotu izler.

Ramazan Bayramı Müslümanların tuttukları Ramazan Orucunun bitiminde kutlanır. Bayram namazı kılınır ve bayram kutlamaları yapılır. Bu kutlama tutulan orucun ve oruçlu iken nefse hakim olmanın imtihanı olan yemek, içmek, bakmak dinlemek, söylemek, cinsi münasebet gibi bir çok işlerin oruçlu iken yapılmamasının sonlanması ve dini vecibeler çerçevesinde bu kazanılan hasletlerin devam ettirilmesinin kutlanması olarak gözüktür. Küçükler büyüklerini akraba ve arkadaşlarını ziyaret ederek bayramlaşırlar. Büyükler de onlara iade ziyaretlerde bulunurlar.

Kurban bayramı Haç ayı olarak bilinen Zilhicce Ayının 10 günü kutlanır. Hacı adayları Mekke'de Arafat vakfesinden dönerek tavaf ve sayılarını bitirdikten sonra ihramdan çıkarak hacı olurlar. Diğer ülkelerde bulunan Müslümanlar da bayramın birince günün sabah namazından itibaren bayramın dördüncü günü ikindi namazı dahil olmak üzere Teşrik Tekbirleri getirirler. Bayram namazı Kurban kesme imkanı olanlar kurbanlarını keser üçte birisini kendi evine üçte birisini eşe dosta ve üçte birisini da fakirlere dağıtırlar. Küçükler de bayram ziyaretlerine giderler. Büyükler de iade ziyareti yaparlar.

29 Ekim Cumhuriyet Bayramı

29 Ekim 1923'te Türkiye Büyük Millet Meclisi, Teşkilât-ı Esasiye Kanunu'nda (1921 Anayasası) yaptığı değişiklik yapılarak devletin yönetim biçimini "Cumhuriyet" olarak ilan edildi. Cumhuriyetin ilan edilmesi aynı gece 101 pare top atışı ile kutlandı. 2 Şubat 1925'te Dışişleri Bakanlığı tarafından düzenlenen bir kanun teklifi ile 29 Ekim'in bayram olması önerildi. Teklif 19 Nisan'da TBMM tarafından kabul edildi. Böylece 29 Ekim, 1925 yılından itibaren yurt içinde ve dış temsilciliklerimizde bayram olarak kutlanmaya başlanmıştır.

Cumhuriyetin ilan edildiği 29 Ekim günü Ulusal Bayramdır. Türkiye'nin içinde ve dışında Devlet adına yalnız 29 Ekim günü tören yapılır. Bayram 28 Ekim günü saat 13.00'te Başkentte yapılan yirmi bir pare top atışı ile başlar ve 29 Ekim günü saat 24.00'te son bulur

Kurban bayramınız ve 29 Ekim Cumhuriyet Bayramınız kutlu olsun!

Atilla ALPAY

ÇORUM'DA YEMEK KÜLTÜRÜ :

Bir antropolojik değer olarak ele alındığında bir yerin medeniyet ölçüsü biraz da yemekleri veya beslenme sanatı ile belirlenmektedir.

Yemek yapımında kullanılan malzemeler, oranları, servis sırası, mutfak adabı ve beslenme tarzının düzgünlüğü orasının ne kadar yüksek bir medeniyet seviyesinde olduğunu gösterir.

İklima, inanca, geleneklere ve bölgeye göre de farklılıklar gösteren bu kültürün dengeli ve uyumlu olması demek ; evrensel lezzet değerlerini yakalaması; insana, sağlığına zevklerine ve hatta koruyucu tıbbı da uygun olması demektir.

Çorum yemekleri hemen hemen çevresindeki vilayetler gibi ortak çeşnilere de sahip olmasına rağmen elde ettiğimiz veriler bütün ana tariflerin, bazı yemek isimlerinin ve hazırlanış biçimlerinin Orta Asya menşeli olduğunu göstermekte ve zaman zaman halkın değişen alım gücü ile farklılaştığını ortaya koymaktadır.

Bizde burada yemek tariflerini değil onların muhteşimliklerini ve bunların kültürümüz içindeki yerini anlatacağız.

Çorum yemeklerinin hazırlama ortamının temel malzemeleri ;meşe odunu ateşi,koyun eti, soğan ve bakır tencere üzerine temellenmiştir.

Çorum yemeklerinin ortak özellikleri şunlardır:

Çorbalar daima başlangıç yemekleridir. Tarhana,mercimek, hamurlu türlü çorbalar Orta Asya geleneğinin devamıdır.Aş' lar denilen bu seri de arapaşı,tutmaç,çatalaşı vb gibi tarifler de hep bu malzemeleri görmektedir. (8)

Hamur işleri ana yemeklerin altyapısını belirler. Bunların da türlü çeşitli tarifleri vardır.

Ekmek kültürü mayasız hamura temellenmiş yufka formundan ibarettir. Ekşi maya çok sonraları icad olunmuş ve bugünkü modern ekmek türleri 20.yüzyılın başında ortaya çıkmıştır.Levha halinde ,saçda ve odun ateşinde hazırlanan ekmekler kara ve bol kepekli undan yapılırlar.Mısır nu ekmeklere girmez ama bazen çörekler de kullanıldığı olur.

(Mayalı yegane hamur türü olan kızartma mayalı ramazana has ve tok tutması için yağda kızartılmış bir besin maddesidir.)

Çorbalarından sonraki ana yemek et yemekleridir. Onların da hammaddesi öncelikle kuzu ve sonra da tercihan dana etidir. Bunlarda genellikle daima haşlama olarak kullanılır.

Öğünler sabah ve akşam olmak üzere iki çeşittir. Uzun yaz günlerinde ilkinci vakti pazar ekmeği denilen mayalı ve uzun bir tür pide yağlanarak, haşlanmış yumurta, çökelek ve üzümle yenir. Bu tarz ilkinci kahvaltısı genellikle arasta esnafının tercihiydi.

Sabah kahvaltısı bilinmez. Çay içme alışkanlığı Cumhuriyetin hediyesidir. Onun için Eskiden sabah “ekmeği adeti” vardı. Yufka dürümü içine tereyağında yumurta vs konulur, kış mevsiminde de kahvaltıda kırmızı mercimek ve paça çorbaları içilirdi.

Bazen ağır kış mevsimlerinde içyağları kızartılarak yemeklere konurdu. Hayvansal yağlar olarak tereyağı (sade yağ) yenmiş, ekstradan kaz yağı, ceviz ve badem yağı gibi kıymetli malzemelerde kullanılmıştır.

Bulgur en önemli malzemeydi. Pirinç pilavı düğünler hariç pek yenilmezdi. Uzun bir süre de lüks ve pahalıydı. Buğday yarması da çorbaların ve birçok yemeğin ana hammaddesini teşkil ederdi.

Şekerin üretimi yoktu. Rusyadan kelle olarak (büyük parçalar halinde gelirdi). İnsanların şeker ihtiyacı hoşaf ve kompostolardan, kurutulmuş meyvalardan karşılanırdı. Ekşi pekmez şerbeti en gözde içecekti.. (Zaten pekmez hemen her evde kaynatılırdı. Beyaz, ak pekmez, kara pekmez ve ekşi pekmez denilen değişik şekilleri olurdu.)

Tavuk münferit bir yemek türü olarak fazla benimsenmemiştir. Aş'lara yani çorbalara etsuyu yerine katılmış, parçalara ayrılarak muhtelif yemeklerin içine karıştırılmıştır. Hindi ve kaz daha revaçtadır.

Et ve sebze yemekleri arasında daima iyi bir denge vardı. Kabak, ıspanak, karabakla, soğukluk denilen semizotu, lahana, fasüle kavurması, patlıcan yemekleri her zaman türlü olarak tercih edilirdi.

Baklava türleri o kadar zengin değildi. Has baklava bu yörenin baklavası olmayıp bol nişastalı ve hafif Burma türü (Çorum' baklavası denilen) modellerde dahil olmak üzere birkaç çeşit baklava bulunmaktaydı. Un ve irmik helvaları mevsimler ve özel günler içine yayılmışken baklavalarda bayramlarda yapılırdı.

Mevsimlerinin üçte ikisinin kış olduğu Çorumda sebze ve meyva kurutma işleri de önemini hiç bir zaman yitirmemişti.

Sonuç Olarak :

Görülüyor ki Karadeniz bölgesinin Karalahana, mısır ekmeği ve hamsi kültürü iç ve orta anadoluya girememiş, Çorum ve havalisi hep kendi tercih ve tarifleri üzerine yaşamaya devam edegelmiştir.Ulaşım imkanlarının olmadığı yıllardan bugüne kadar da bu durum pek değişmemiştir.(Denebilir ki eski Çorumlu da Orta Asyadaki Ataları gibi beslenmekteydi.)

Ağır kızartmalar, baharatlar,acılı malzemelere ,isot,kırmızı biber vb olan düşkünlük burada yoktur.Güneydoğu ve doğu anadolunun ağır ve zengin kebab kültürü hiç görülmez. Kuru baklagil ezmelerinden oluşan arap yemek tarifleri ile acem etkisi ile hazırlanmış safranlı , baharatlı içli pilav türleri ise hiç yoktur ve görülmez.

Yegane kebaplar kuyu ve tandır kebabıdır.(9) Onlarında pişirme metodları son derece hafiftir.Bunu toprak kaplı güveç yemekleri olan keşkek ve benzerleri takip eder.Onlar da odun ateşinde pişerler. En ağır ve özgün yemeklerden olan İskilip Dolması bile et suyu buharında hazırlanmaktadır.

Göçmen unsurlarla gelen yemek tarifleri (arnavut ciğeri vb)genel kabul görmemiştir.Çerkes tavuğu gibi zor yemekler ise sadece etnik mutfaklarda kalmış halk arasına yayılamamıştır.

Hamur işlerinin ağır olmaması için bütün yemek çeşitlerinde bunlar haşlanmaktadır. Sadece çok küçük parçalı olarak çorbaların üzerinde kızarmış hamur garnitürleri görülebilmektedir.

(Mantılar,su böreklerinin hamurları dahi hep haşlanarak kullanılmaktadır.Bu da sindirimi kolaylaştırmaktadır)

Kullanılan baharatlar karabiber,kekik,kimyon vb gibi çok bulunan baharat türleridir.Tarçın ise tatlılar için kullanılır. Ağır bir baharat yelpazesi yoktur.Yemekler acılı çok tuzlu ve bol baharatlı değildir.

Yoğurt tam anlamıyla mutfığa ,ayranda sofraya egemendir.

Kuru fasülye ve bulgur pilavı,soğan ve turşu gerçekten Çorum ve havalisinin milli yemeği olarak bilinmektedir.

Domates salçası, tarhana, turşu,erişte,pekmez,pestil. Meyva kuruları daima evde hazırlanır. Dışarıdan satın alınan mallara sebzeler hariç güvenilmez.Etler bile etlik adı altında evde kesilerek kullanılır. Sucuklar evde doldurulur.Çemen çiğ olarak da yenilir.

Ege ve akdenizdeki bölgedeki zeytinyağı kültürü orta ve iç anadolu'ya ulaşamamıştır. Bunların getirdiği dolma ve sarma kültürü de burada etli ve haşlama olarak devam eder. Balık yemekleri anadolu kültürüne 20.yüzyılın sonunda egemen olmuştur.(10)

Osmanlı saray mutfağının dünya yemek kültürleri arasında özel ve üstün bir yeri olmasına rağmen yine de bilinenleri Anadolu yemek kültürüne uymamaktadır.

Saray yemeklerinin uzantıları olan ve tuzlu yemeklerde meyva parçaları (mesela kavun dolmaları,erikli pırasa çorbası.vb) kullanma alışkanlığı hiç kabul görmemiştir.Osmanlı sarayı Anadolu’ dan sadece çorbaları ve bazı hamur işlerini almıştır.(Saray yemeklerinin de tarifleri çok özeldir ve bunlar ayrı bir tez ve araştırma konusudur.)11

Özet olarak söylemek gerekirse “Çorum Yemekleri” Orta Asya kökenli ve öğünleri orta kalorili, hazmı kolay,yapımı fazla zaman almayan günümüzün hekim tavsiyelerine uygun tipik halk yemekleridir. Osmanlıdan beri il merkezinin tarifleri nerede ise (yeni sıvı yağlar ve margarinler ve yeni bazı malzemeler hariç) 1950’ lere kadar nerede ise değişmeden gelmekte ve herkez atalarından gördüğü gibi yaşamaya ve besin maddelerini hazırlamaya devam etmekteydi.

Bakır kapların yerine alüminyumların sonrada teflonların girmesi, margarin denilen ucuz hidrojenli yağların yaygınlaşması, rafine beyaz undan ekmek ve sentetik mayaların kullanılması,toprağa dayalı kapalı ev ekonomisinin yerini alan marketçilik bütün yemek kültürümüzü altüst etmiş ve sağlığını da beslenme kültürümüzü de iyice yok etmiş durumdadır.

Fast foodların egemen olması, ab normları, Avrupalılaşma, globalleşme vb gariplikler neticesi bugün Çorum’un geleneksel Yemek Kültüründen bahsetmek artık mümkün değildir.

Mustafa TURAN

BAYRAM DEYİNCE

Bir bayramı daha idrak etmenin mutluluğu içerisindeyiz. Sağlık ve afiyet içinde bizleri bugünlere kavuşturan Rabbimize sonsuz şükürler olsun.

Bayramlar, birliğimizi pekiştiren, Mevlana iklimlerinde hoşgörü çiçekleri yetiştiren, nefsimizi Yunus'un sevgi çağlayanlarından kana kana sulayıp geliştiren, örf ve adetlerimizin yaşanmasına vesile oluşturan, küsleri barıştırıp kaynaştıran, bütün bir milleti dostça yaşamaya alıştıran neşe ve sevinç günlerimizdir.

Yahya Kemal'in: "Doludur gönlüm ışıklarla bu bayram sabahı" mısralarında ifadesini bulan ve içten gelen samimi duygu ve hislerle camilerin tıklım tıklım dolması, hep birden coşkuyla okunan tekbirler, bayram namazının ardından bayramlaşmalar imanların dışa yansıyan tezahürleridir. Öte yandan temiz ve yeni elbiselerini giymiş cıvıl cıvıl çocukların büyükleriyle bayramlaşmaları da mana iklimlerinde ayrı bir zevk ve mutluluk esintisi meydana getirir.

Gerek Ramazan, gerekse Kurban gibi dini bayramlarımızın ve milli bayramlarımızın ayrı özellik ve güzellikleri vardır. Kurban kesmenin, günah ve kötülükleri de kesme işareti olarak kabul edilmesi, fakir ve yoksullara kurban etinin dağıtılması, Ramazan'ın ise, iftar ve sahurlarındaki muhabbet ve bereket, fitır ve sadakalarıyla kimsesizlerin sevindirilmesi suretiyle, tüm gönüllerde manevi bir zevk yaşanması ne güzel bir duygudur. Milli Şairimiz M. Akif, Bayram şiirinde toplumda görülen neşe ortamını:

“Afak bütün hande, cihan başka cihandır

Bayram ne kadar hoş, ne şetaretli zamandır. ”mısralarıyla ne güzel tasvir edip resimlendiriyor. Ancak son zamanlarda özellikle de Ortadoğu ve Güney Doğu Asya’da meydana gelen savaş ve afetler, bayramların sevinçten ziyade acı ve buruk bir atmosferde yaşanmasına sebep olacaktır. Onun için Şair de şöyle feryat ediyor:

Ya bayramlar bayram olsun kurtulsun,

Ya da takvimler cayır cayır yırtılsın.”

Allah’ı kendilerine yar ve yardımcı edinenlerin asıl bayramı, Hacı bayramı Veli’nin ifadesiyle:

“Bayramım imdi, bayramım imdi

Yar ile bayram edelim şimdi. ”diyerek Rablerinin cemalini gördükleri ve ona kavuştukları zamandır. Biz de bayramları, bazen neşe, bazen hüznün gözüyle değerlendirmekle beraber, asıl bayramı gönlümüzden gelen şu duygularla dile getirelim:

Bayram; İyilik, güzellik ve hayra yarışındır.

Bayram; Engin tarih ve zengin kültürümüzle barışındır.

Bayram; Üçler, yediler ve kırklara karışındır.

Bayram; Sevgi ve hoşgörüyü şahikalarda bayraklaştırındır.

Bayram; İçimizi dibi görünen sular kadar berraklaştırındır.

Bayram; Alnımızı aklaştırıp, gönlümüzü paklaştırındır.

Bayram; Ubudiyette kalbimizi Hakka yaklaştırındır.

Bayram; Toplumu bir ve bütün edecek safları sıklaştırındır.

Bayram; Kin ve düşmanlık buzlarını eritip kalpleri sıcaklaştırındır.

Bayram; Yediden yetmiş milletimizi dostlukla kucaklaştırındır.

Bayram; Sevgi güftesini besteleyip dillerde şarkılaştırındır.

Bayram; Ülkemizi kalkındırıp süper güçlerle karşılaştırındır.

Bayram; Kirden arındırıp, temiz toplum özlemini oluşturunca.

Bayram; İnsanlarımızı onur iklimlerinde buluşturuncadır.

Bayram; Muhabbetle gönül fethetmeye çalışındır.

Bayram; İnanç, azim ve gayretle yaşamaya alışındır.

Bayram; Allah’a kul olma makamına ulaşındır.

Bayram; Sev,sevd,sevindir,kemerini kuşanıncadır.

Bayram; “Bugün Allah için ne yaptın? ”diye nefesine danışındır.
Bayram; Son nefesimizde imanla gitme zevkini taşıyındır.
Bayram; Meleklerle meleküt semalarında dolaşındır.
Bayram; Dünyadan Ukba’ya sevap yükleriyle taşınındır.
Bayram; Kabirde bana yoldaş olacak amelikle buluşındır.
Bayram; Mizanda sevaplarımız günahlarımızı aşındır.
Bayram; Sırttan yıldırım ve şimşek hızıyla koşındır.
Bayram; İçim içime sığmayıp ten kabuğundan taşındır.
Bayram; Livaü’l-Hamd denen sancağın altında coşındır.
Bayram; Cennete girip tertemiz Hakk’a kavuşındır.

Bu duygu ve düşünceler içinde değerli okuyucularımın Kurban Bayramını kutlar, her şeyin gönüllerince olmasını Yüce Mevla’dan niyaz ederim.

Mustafa Nevruz SINACI

İNSAN VE MÜSLÜMAN OLMAYA ÇAĞRI

Osmanlı'nın sükûtundan (devlet varlığının kaybettirilmesinden; evrensel adalet, hak ve hukuk stabilizatörünün ortadan kaldırılmasında) itibaren insanlar mutsuz, Müslümanlar ve Türk âlemi giderek artan bir ıstırap, sıkıntı, hayâl-i sükut ve hüsrân içinde kıvranıyor.

Yeryüzünde Müslümanların imdadına koşacak bir devlet, örgüt veya lider yok!.

Sağır İsmet Jandarması misal: “birleşik mafya örgütü Amerika” dan başka..

O, eli kanlı, 50 milyon Kızılderi ve bilmem ne kadar masum insan katili Amerika ki; Osmanlı ve İslâm medeniyetinin en büyük düşmanıdır. Avrupa'nın itilmiş, kakılmış ve Amerika'nın keşfinden sonra “açık hapishane” sıfatıyla kovularak, lânetle buraya sürgün edilmiş, haramzade, hırsız, yolsuz bir ceddin çocukları şimdi insanlığı soyup soğana çevirmekle meşgul. Ve “HAÇLI” oyunu oynanmakla, Bütün dinleri ve dünyayı “kendi çıkarları doğrultusunda” dizayn etmeye uğraşmakla, Kendi iç düşmanlarını elektrikli sandalyede kızartıp; Müslüman ülkelerde peyda olan anarşist, terörist, hırsız, yolsuz, dâhili ve harici bedhahları “iş ve suç ortakları” sıfatıyla ülke yönetimlerinin başına tebelles eden Amerika. 225 yıl zulme direnen, dâhili ve harici düşmanlarına karşı efsanevi bir güçle dayanan, direnen Osmanlı'nın çökertilmesinden sonra, insanlığa lâıyk görülen jandarma Güncel örnek verecek olursak; Tıpkı Suriye, Afganistan, Irak ve en son Burma ile Mymar'da olduğu gibi, en masum, müsemma ve zararsız insanların bile dünyada can, mal ve ırz güvenliği yok. Çoğu yerde sözde Müslümanlar birbirini yiyor, rejimler kendi halkını hunharca katlediyor. Buna “DUR” demekle görevli İslâm Konferansı ve Arap Birliği zayıf, aciz, etkisiz ve toplantılarına NATO, BM ve müştemilâtı gibi “apaçık insanlık düşmanı”; Hristiyan, Yahudi ve ateist, satanist koruma örgütleri katılıyor. Kararlarını etkisizleştiriyor, saptırıyor ve tıpkı AB'nin Türkiye dayatması gibi, Müslümanlarla oyun oynanıyor.

NEREYE KADAR?

Dünya Müslümanları adına bu durum asla kabul edilemez...

Bazı İslami toplantı ve plâtlformlarda “istişare ve ifade dilinin” İngilizce, Fransızca, Almanca, Portekizce ve İspanyolca olması ise; Tam nefreti calip bir şahsiyetsizlik, alçaklık, sünepelik ve iğrenç bir dalkavukluktur.

Hele bir takım din tüccarı, rantiyeci, mukallit ve echelü cühelâ takımının masonluk ve türevlerinden birine aidiyet iktisap etmeleri, ne büyük bir ilimsizlik, karaktersizlik ve rezillik. Kendini Müslüman olarak açıklayan bir çeşit mahlûkatında; Aziz, mübarek, kadim ve kutsal Ramazan ayında;, Hürmeten, saklıda, gizlide, meskün yerde falan değil, açıkça, alçakça halk içinde sigara, su ve meşrubat içmeleri... Her türlü tahrikten geri durmamaları, insanlık, dinler tarihi, evrensel hukuk ve insanlık adına ne kadar utanç verici. Yine bu kutsal sevince, ahlâki yükseklik, insani değerler adına tetkik ve tefekkür ayına rağmen; Yolda, sokakta, parkta-bahçede, metroda, hattâ toplum taşıım araçları vapur, tren, tramvay, otobüs ve dolmuşta adeta sevişecek kadar ileri gitmeleri ve hayvanların dahi hayâ etmesine rağmen kucaklaşmaları ve öpüşmeleri; Bunlar nasıl bir tür olabilir? Allah aşkına? Hıristiyan, Yahudi veya başkaca din mensupları gibi “gayrimüslim” olsalar, bunu asla yapmazlar. Nitekim çok iyi tanıdığımız, Ermeni, Rum, Yahudi ve sair milletlerden olanlar, tarih boyunca böyle bir edepsizlik, saygısızlık ve şerefsizlik yapmadılar. Şimdi de, bu kadar alçalan ve insanlık dışına çıkanını görmedik! Müslüman olsa, bu nevi ahlâksızlığı aklından bile geçiremez...

Türk’ler ise; Edeben yüksek, çok şerefli ve soylu bir millettir.

Müslüm TUNABOYLU

YALNIZLIĞIN SAATLERİNİ YOLCU EDERKEN

Yaşadığım sürece ramazan ayı bazen kış, bazen de yaz mevsimine denk geldi. Kışın oruç tutmak yazıya göre çok kolay. Yazın gündüz saatleri bir hayli yer tutuyor. Mide talepte bulunmasa da insan sıcaklığın etkisi ile susuyor. Vücut zaman zaman su çıkardığı için kilo da verebiliyorsunuz.

Ben ramazan ayının faziletlerini anlatmayacağım. Bugüne dek görevlilerden çok kez dinledim. Dinlemek yeterli değil asıl görev söylenenleri yerine getirmek. O nedense biraz zor oluyor. Hele yaş ilerledikçe hastalık belirtileri hemen her gün rahatsızlıkları birbirine devrediyor.

1940 lı Haziran ayı ramazana denk gelmişti. Mecitözü ilçesine 20 km uzaktaki bir köyde öğretmendim. Köy muhtarı. Bir ihtiyar heyeti üyesi ile tanıklık için Çorum Ağır Ceza Mahkemesi ne gelmemiz gerekti. Bir gün öncesinden öğle ile ikindi arasında ki bir zamanda yaya olarak köyden Mecitözü ilçesine hareket ettik. İlçe ile bulunduğumuz köy arasındaki uzaklığı yarısı tamamen rampa çıkışı, yarısı da iniş rampası idi. Ben gençtim ancak yanımdakiler askerliklerini yapmışlardı. Yaşları bana göre çok farklıydı. O zaman şimdi ki gibi telefon edip bir taksi çağırma olanağı yok. Yanımıza içecek ve yiyecek almamıştık. Akşam ilçeye varacağımızı hesaplamıştık sanırım. Yaklaşık 10 km yi tırmanırken Haziran sıcaklığında bir hayli yorulmuş ve terlemiştik. Susuzluğumuz konusunda yapacağımız bir şey yoktu. Akşam ezanı okunacak bizde suya kavuşacaktık. İki merkezin tam ortasında zirvede bir çeşme sularını şırıl şırıl akıtıyorken çeşme başında bir uygun yere oturduk. Çok yorulmuştuk. Birkaç kez nefes alıp ciğerleri rahatlattıktan sonra sıra avucumuza aldığımız serin suları yüzümüze defalarca çarpmak oldu. Serinlemiştik, bundan sonra iniş rampa başlayacaktı. Adımlarımızı biraz uzattık sanırım. Akşam öncesi ilçede bulunan bir hana ulaştık. Açık lokanta yoktu. Fırından ekmek ve bakkaldan peynir, zeytin alarak iftarı zamanında yapabildik.

Çok yorulduğumuzu söylememe gerek yok sanırım. Açıklamalarımın durumumuzu anladınız elbet. Erkence odamızda uykuya daldık dersem yanlışlık yapmış olmam. Sabah Çorum'a gidecek ilk otobüste yer almak gerekiyordu. Gecenin belli saatinde sahura kalktık ve gereğini yerine getirdik. Bir süre sonra ortalık aydınlanmış bizde otobüsün bulunduğu mahalle varmıştık. Kalkış saati öncesi biraz beklemiş olsak da ön sıralardan yer kapmıştık.

Tanıklık yapacağımız Adliyede erkenden bulunduk. Görevliler henüz gelmemişlerdi. Sabah güneşi altında duvarın dibine çöktük öylece duruşma saatini bir süre bekledik. Oturulacak bir yer yoktu diyebilirim.

Mübaşir adımızı seslice bağırdıktan sonra duruşma salonuna girdik. Görevli kolumuzdan tutarak duracağımız yere bizi sürükledi diyebilirim. Biz bir eşya gibiydik o görevliye göre. Hâlbuki biz yaşımız icabı oturulacak ya da ayakta beklenecek yeri bilecek bilgi ve beceriye sahiptik. Görevlinin kolumdan tuttuğunu anımsadıkça bugün bile ne oluyoruz diyebiliyorum. Ben ilkokul sonrası beş yılda öğretmen olmak için okumuş bir insandım. Kısaca benim okuma-yazma öğrettiğim kişi bulunduğu yer icabı kolumdan tutup çekebiliyordu.

Yaklaşık 60 ya da 70 km lik bir yol almıştık birkaç saatte. Tanıklık için bir ücret almadık verende olmadı. Bu olayın yorumunu o dönemin ekonomisine göre bir değerlendirme yapmak gerekir kanısındayım. Tanıklık için ufak bir kâğıttan ibaret olan belgenin görevi yerine getirilecekti. Biz sade bir vatandaş olarak görevimizi yapmıştık. Verilen bu görevi severek yerine getirdikten sonra köyümüze döndük. Kısa bir tanıklık için 48 saat yuvamızdan ayrı kalmıştık. Yaşadığımız saatler için hiç mi hiç yakınmadık.

İnsanoğlu yaşadığı yıllara göre biçimlenebiliyor. Ana ve babadan oluşan bir aile giderek genişliyor, daha sonra eski yıllara dönüşüm başlıyor. Yalnız kaldığın gençlik yılları gibi ihtiyarlıkta da aynı yaşam biçimi ile biçimleniyorsun.

Çocukluğumu anımsıyorum da. Yurt Bilgisi kitabında insanlar yalnız yaşayamaz başlığı ile bir yazı kaleme alınmıştı. Aynı yazı uzun yıllar kendini o kitabın sayfalarında kalmayı başardı. Yerine benzeri yazılar yazıldı, ancak yenilerden ben pek değişik bir ifade bulamadım. Ya da bana öyle geldi.

Yaşadığımız saatleri yalnızca yolcu ederken cepten bir vızıldı geldi kulağıma. Yaklaşık 41 yıl önce diploma vererek ilkokuldan mezun ettiğim bir öğrencim kendisini tanıtarak nasılsınız diye sorunca birkaç saniye yanıtsız beklemek zorunda kaldım. Ses aynı küçüklükteki sesti.

Öğrencim bisikleti ile bayram tatilini değerlendirmek üzere Alacahöyük ile Hataşas a gitmiş ve orada bir arkadaştan sağ olduğumu öğrenerek telefon açmış. Ben beklerim derken o bugün gelemem yarın gelebilirim dedi. Yirmi dört saat bekledim. Bisikleti ile geldi beni buldu. Yılların hasretliği vardı ikimiz dede. Ben konuları anlatırken öyle bir dinleyişi vardı ki. Bu çocuk okuyacak demiştim. Görünce ne kadar sevindim bilemezsiniz. Öğretmenliğin bu en güzel yanı böyle yaşantı anları!

Öğrencim TSK de görevli bir albay. Halen görevine devam ediyor. Araç alacak gücü var ama o aracı değil bisikleti tercih etmiş ziyaret için. Bu tür yaşantıyı belgelemek için elinde yeterince cihazlar mevcut. Ona birkaç anımı anlattıktan sonra yolcu ederken aynı yıl mezun ettiğim bir arkadaşında halen görevde bulunduğunu onunda albay rütbesinde olduğunu söyleyince inanırsanız biraz daha dinçleştim.

Birkaç saat karşılıklı anlatımlarımız oldu gözlerimiz sulandı. Kalbimiz biraz hızlandı. Ama ne var ki mutluluk vardı diyebilirim. Ramazan Bayramının son gününde konutuma gelen mutluluğu unutmam mümkün değil. Yıllar gelip geçiyor. Ramazan boyunca çok güzel sözler sarf edildi görevlilerce. Hemen her bayram öncesi benzer sözleri dinledik. Bir kısmını uyguladık bir kısmını hiç ama hiç dikkate almadık

Ekonomi bizi bir birimizden öyle güzel uzaklaştırıyor ki. Kimimiz otobüsle, kimimiz özel otomuzla, kimimiz uçakla, kimimiz hızlı trenli yuvamızdan tatil yörelerine uzaklaşabiliyoruz. Benim gibi yaşlılarda evlerde eş ve dostlardan gelen telefonları yanıtlıyor. Ben bu konuda bir yorum yapmak istemem, her cepte ve her evde telefon bolluğu varken yine de eş ve dostlar nasılsın diyemiyoruz. İnanırsanız bu oluşum beni çok düşündürüyor.

Gençler, yaşlılarınızı sakın ola unutmayın. Telefon etmek bana göre yeterli bir olgu değil.

Saygı ve sevgi ziyaret muhakkak öne alınmalıdır diyor saygılar sunuyorum.

İsa KAYACAN

SORUMLULUK

Hepimizin, her konuda sorumluluğumuz vardır. 09 Mayıs 2005 tarihinde kaybettiğimiz, şiirimizin beş yıldızlı çınarı Ahmet Tufan Şentürk ağabeyimin “sorumluluk” adlı şiiri, birlikte hazırlayıp, yayınladığımız “Armağan-4” adlı kitabın 124 ncü sayfasında yer aldı. Bu şiir, bizzat bana yazdırdığı “Değerli dostum Ali Topçu’ya” ithafıyla sayfalarda, sütunlarda yer aldı.

Şiir üç bölümden oluşuyor. “Bu yirminci yüzyıl, bu uzay çağı/Avuç içi kadar küçüldü evren/Ay uzakta değil, komşu kapısı/Gelişen bilim ve teknik/Söylesin elektronik beyinler/Açları doyurmak, hastaları yaşatmak için/İnsan sorununa bir çözüm var mı?/ Ölüm araçlarını icat edenler” bölümüyle, sözleriyle başlıyor.

Sonra Ahmet Tufan Şentürk hoca, insanların vatan için, özgürlük için, ekmek için yaşadığı gerçeğinden hareket ediyor, “her doğan sevmek ister,. Yaşamak ister” noktasının karşısında, öldürmek çabası içinde olanların ne yapmak istediklerini soruyor bir yargıç edasıyla. Ve bu şiirin bitiminde;

Irkın, dinin, milliyetin,
Ne olursa olsun, önemli değil,
İnsan isen dünyanın bir parçasında,
Seven bir yüreğin varsa, sızlayan,
Gözlerin görüyorsa, duyuyorsa kulakların,
Dövüşenleri, ölenleri, öldürenleri,
Korkuyorsanız eğer gördüğünüz düşten,
Ölüm araçlarını icad edenler,

Burada Ahmet Tufan Şentürk hocanın “Sorumluluk” adlı şiirinin noktasını koyuyoruz. Bir başka şairimiz Murat Duman’ın Ahmet Tufan Şentürk’le ilgili duygularına dönüyoruz efendim.

MURAT DUMAN’DAN

Murat Duman Ankara’da yaşayan şairlerimizden...

09 Mayıs 2005 tarihinde kaleme aldığı, “Hakka Yürüdü” başlıklı, Ahmet Tufan Şentürk Baba’ya ithaflı bir şiiri var beş ayrı dörtlükten meydana gelen. Şöyle başlıyor söze Murat Duman:

Serilmiş yatağa bir ulu çınar,
Her gün biraz daha soluyor hocam,
Dokunmayın, dostlar yüreğim yanar,
Dostların kalbini deliyor hocam..

Sonra Murat Duman, yatakdaki hocanın dermanı kalmadığını, canıyla yaşama savaşı vermesine rağmen başarılı olmakta zorlandığını, dile getirdikten sonra; “Altın harfle yazdım, silinmez yeri/ Bağlandım ezelden, dönemem geri/Nerde babam, diye gönül erleri/Yalancı yüzlere gülüyor hocam” dörtlüğünden sonra, “Alevler içinde dindir özünü/İncitmesin toprak, geliyor hocam” diye noktasını koyuyor ama üzüntülerinin ardı arkası gelmiyor, sürüp gidiyor, sürüp geliyor. Murat Duman’ın ayrıca, Ahmet Tufan Şentürk’ün ölümünün 40 ncı günü olan 18.06.2005 tarihinde yazdığı Ahmet Tufan Şentürk’e ithaf edilen bir başka şiiri var.

FATMA UÇARLAR’DAN

Isparta ilimiz merkezinde yaşayan Fatma Uçarlar’ın 11.09.2004 tarihinde Denizli’de yazdığı “Kerim Aydın Erdem’e adlı altı dörtlükten meydana gelen bir şiiri var elimizde. Bu şiirde Fatma Uçarlar, kaybedilen bir dosttan yılların gerisinden gözlerimiz önüne gelen duygulardan söz ediyor, buradan yola çıkıyor, mezarına yapılan ziyaretten bahsediyor ve bir dörtlüğünde duygularını şöyle dile getiriyor efendim:

Bir yıl kadar önceydi, tanışmıştım O’nunla,
Kitabını vermişti, aldım büyük gururla,
Ne de zarif bir insan, ne de hassas duygular,
Okuyanın, insanın büsbütün içi sızlar.

Selma GÜRSEL

DİNİ BAYRAMLAR GELENEKSEL BAYRAM YEMEKLERİ

Çorum'da dini bayramların yemek kültürü açısından çok önemli bir yeri bulunmaktadır.

Dini bayramlarda; Bayram gününden önce bayram yemeklerinin hazırlanmasına başlanır. Arifeden önce evin temizlik ve düzeni sağlanır ve arife günü Çorum baklavası ve su böreği hazırlanarak bir yerde bekletilir.

Bayram yemeği erkeklerin Bayram Namazından çıkıp eve geldiğinde aile bayramlaşır ve bayram yemeği yenilmesi adettendir. Normal kahvaltı bayram yemeği için kaldırılmış yerine bayram sofrası hazırlanmış olur.

Bayram yemeklerinin olmazsa olmazı olan Toyga Aşı ile yemeğe başlanır.

Et yemeğinin ardından Su böreği servisi yapılır

Çorum baklava börekten sonra yenilir.

En son Pirinç pilavı yenilir ve sofrada duası yapılarak yemekten kalkılır. Bayram ziyaretine gelenler için misafir alınacak odaya geçilir.

Üzeyir Lokman ÇAYCI

GÜL ÇIKMAZI SOKAĞI

Kıskıvrak acılar saracak düşlerini
Dinle artık denizi
Gördüklerince.
Güneşin doldurduğu mavilikler var ya
Acılar orada uyurken
El ele
Günah taşıyacak geceler...
Göğü içecek gözlerin
Dayanamıyacaksın
Gül Çıkmazı Sokağı'nda
Bir kayboluşun uğultusuna.

Şiirler suskun olacak orada
Şarkılar ağlatacak seni
Kadehler kırılacak ellerinde
Düşünemiyeceksin
Ve sonra... bil ki
Bir daha Gül Çıkmazı Sokağı'nda
Göremiyeceksin beni...

Şükrü GÜLTEPE

UNUTMADIM BACIM

Bir zamanlar seninle oynayıp coştuk
Okul yıllarında beraber koştuk
Tarlada çalıştık oraklar biçtik
Unutmadım seni unutmam bacım

Ders çalışırken bana öğüt verirdin
Hatamı görünce tokatlar vururdun
Gönül tahtımızda saltanat kurdun
Unutamadım seni unutamam bacım

Almanya'ya gittin mekan tuttun
Çalıştın didindin ömrünü yedin
Bir oğul bir kızı burada koydun
Unutamadım seni unutamam bacım

Ne kadar yaşasak sonu ölümdür
İman Kur'an ile gitmek yoludur
Kefene sarılıp giden salındır
Unutamadım seni unutamam bacım

Ozan şükrü der ki gelenler gider
Sorgu sual çoktur bilmem ne eder
Belli bir ömürle yaşar da gider
Unutamadım seni unutamam bacım

YIL 14 SAYI 165 25 Kasım 2012

*Hazırlayan Mahmut Selim GÜRSEL yazışma
adresi corumlu2000@gmail.com*

**DİKKAT; BU BİLGİLER TELİF ESERİ OLUP YAZARI VE
YAYINEVİMDEN İZİN ALINMADAN KULLANMAYINIZ!**

Mahmut Selim GÜRSEL KUTLAMALAR VE BİZLER

Mustafa TURAN ÖĞRETME; ÖĞRETMEN OLUNCA

Atilla ALPAY ESKİ ÇORUM EVLERİNİN ÖZELLİKLERİ VE
YAŞAM

Mustafa Nevruz SINACI İLERİ DEMOKRASİ DİKTATÖRLÜĞÜ

İsa KAYACAN SEVİNÇ DOĞANCAN GÜVEN'DEN İSMET
İNÖNÜ'YE

Selma GÜRSEL DOMATESLİ BULGUR PİLAVI

Orhan AFACAN NE ZAMAN SENİ GÖRSEM KABE'DEYİM

Ahmet CANBABA SEVGİ

Mahmut Selim GÜRSEL

KUTLAMALAR VE BİZLER

Toplumlukla yaşama gereklerimizin açık göstergesi ve zamanın akışı içinde bizler bazı anları veya günleri veyahut ta haftaları ve hatta aylar ile yılları bazı önemli olaylarımıza böleriz.

Aslında bu yaşadığımız zaman diliminde bu kutlamaların ne denli bilinmezlikten geldiği, ne derece bilindiği veya ne derece de de kutlandığı şüphelidir.

Artık robotlaşan bir beden iye yaşadığımız bu günlerde, bizlerin vücuda faydadan çok zarar veren yiyecek ve içecek alışkanlıkları gibi zamanımızın değerini ve kıymetini bilemez duruma getirildik. O kadar ileri gidildi ki genetiği oynanmış yiyeceklerle beslenir, alışkanlık yapacak ve tiryakiliği olmaz ise olmaz bir bağımlı hale getirildik. Yıllar içinde bu zaman içinde insanlar yetiştirildikleri dini görüşleri ile eğitim ve gelenek göreneklere göre artık bilinçlenmiş veya şartlanmış olarak görebiliriz. Bizler beslenme ve yaşamalarımız artık gelir seviyemizin çok üzerinde bir gelire sahip olmamız için monoton bir çalışma temposu ile yaşama diliminde bulunmaktayız. Bu dilimde yaşayan bizlerin bazen en önemli kutlamalarımızı unuttur veya unuttur gözükmeye başladık.

Ülkemizin dini, milli ve geleneksel kutlamaları bulunmaktadır. Artık dini bayramlarımız bir işten uzaklaşma olarak gözükmektedir. Tatil yapabilecek gelirleri olanlar için dini bayram tatillerini bekler oldular. Bu günler gelir gelmez hemen evlerinden uzaklaşarak kendilerini ziyaret ederek kutlamak için gelenleri de görmemiş ve ağırlamamış oluyorlar.

Milli Bayramlarımız Ülkemizde ise artık iktidarca unutturulmaya çalışılarak üstleri örtülme için adeta sistemli bir girişim ve yok etme çabaları ise bazı kimselerce önlenmeye çalışılmakta ise de fazla bir etkinliği gözükmemektedir. Haftaların önemleri de aynı hafta içinde başka bir kutlamanın girmesi ile karışmakta olması da haftalara ilgilerin azalmasına sebebiyet veriyor görüşündeyim.

Ayrıca kutlamaların sadece belirlenmiş günlerde kutlanmasına da karşıyım. Bir yıl içinde kutladığımız ve kutlayacağımız hafta ve günlerin

sadece bu gün ve haftalara ait olduğu düşüncesi ile insanlar adeta şartlandırıyoruz. Ülkemizde kutlanan bu gün ve haftalar her gün insanların bilinci ile birlikte bilgisinin artması için kutlama girişimlerini daha bilinçli olarak düzenlemeliyiz. Bu bilgileri sadece o gün için değil devamlı olarak bilginizin içinde olmasını sağlamalıyız.

Gelelim belirli gün ve haftalar bölümüne: Kasım Ayı içerisinde kutlanan bulabildiğim aşağıda bulunan haftalar ve kutlamaları kutlar nicelerine ermemizi dilerim!

29 Ekim-4 Kasım Kızılay Haftası

01-07 Kasım Harf İnkılâbı Haftası 2-8 Kasım Lösemili Çocuklar Haftası

3-9 Kasım Organ Bağışı ve Nakli Haftası

8 Kasım Dünya Şehircilik Günü

10 Kasım Atatürk'ü Anma Günü 10-16 Kasım Atatürk Haftası

11-15 Kasım Dünya Çocuk Kitapları Haftası 12 Kasım Afet Eğitimi Hazırlık Günü 14 Kasım Dünya Diyabet Günü

20 Kasım Dünya Çocuk Hakları Günü

20 Kasım Dünya Felsefe Günü

22 Kasım Diş Hekimleri Günü

22 Kasım'ı içine alan hafta Ağız ve Diş Sağlığı Haftası

24 Kasım Öğretmenler Günü 24-30 Kasım Öğretmenler Haftası

25 Kasım Kadına Yönelik Şiddetle mücadele günü

Mustafa TURAN

ÖĞRETME; ÖĞRETMEN OLUNCA

Keyfiyet, her zaman kemiyetten önemlidir dostlar. Bu ülkeye çok değil, ideal sahibi öğretmen lazımdır. Herkes öğretmen olabilir. Ancak, mesele ideal sahibi iyi bir öğretmen olabilmektir. Öğrencilerin gönüllerinde ve zihinlerinde iyi bir ad, güzel bir yad bırakabilmektir. Ehliyetli, dirayetli, liyakatlı, on parmağında on hüner olan, donanımlı ve performans sahibi öğrenciler yetiştirip bu vatana ve aziz millete sıradan değil, sıra dışı üstün hizmetler sunabilmektir.

Hız. İsa (as) da bir öğretmendi. Çarmıha gerilmeyi göze alarak yetiştirdiği 12 havarisiyle (öğretmeniyle) o kadar etki bıraktı ki, bu gün dünyanın yarından fazlası O'nun dininin temsilcisidir. Demek ki öğretmen öğretmen olunca mağarada dahi yetiştirdiği öğrenciler dünyayı şekillendirebiliyormuş.

Hız. Muhammed (sav) de bir öğretmendi. “Ben ancak bir muallim olarak gönderildim” diyordu. Tek başına ortaya çıkan bu insanlık ehramının zirvetaşı, gaye insan ve ufuk Peygamber, Rabbinden aldığı ilk “OKU!” mesajıyla, kaba saba, cahil cuhela bir toplumu kısa zamanda temelinden dönüştürüp, dünyaya örnek olan ve yön veren İslam medeniyetinin temellerini atabiliyordu. Medinede Mecid-i Nebevi'nin bir köşesine kurduğu Ashab-ı Suffa okulu ile, ilmin kapısı Hız. Ali gibi nice alimler, Ebu Hureyre gibi nice muhaddisler, Musab Bin Umeyr gibi nice öğretmenler yetiştirmişti. Uhut savaşına ben de gideceğim diye 9 yaşında beline taktığı kılıç kendinden büyük Said El-Hudri'ye Kainat Efendisi: “Ya Said! Biz savaşa gidiyoruz. Medinede korunmaya muhtaç yaşlılar var. Kadınlar var. Sen de dön onları koru” diyerek öğretmenlik formasyonunun en âlâ ve en muşahhas numunesini veriyordu. Demek ki, öğretmen öğretmen olunca, çöl ortasında ve hurma dallarının gölgesinde yetiştirdiği öğrencilerle dünyayı, bir başka dünyaya dönüştürebiliyordu.

Hoca Ahmet Yesevi de bir öğretmendi. Yeriştirdiği talebeleri olan Horasan Erenleri, bütün bir Anadolu'nun Türkleşmesi ve İslamlaşmasını sağlamışlardı. Mevlana'da bir öğretmendi. Ama O öyle bir evrensel öğretmendi ki, vefatından 800 yıl sonra, bir yılda Topkapı Sarayı'nı

ziyaret eden insandan, daha fazla insanı, dünyanın her tarafından Konya'ya ve huzuruna bir günde toplayabiliyor ve İzzeddin Keykavus gibi cihan hükümdarı yetiştirebiliyordu. Hacı Bektaşî Veli de bir öğretmendi. Ama O, incinse de incinmeyen, eline, beline, diline sahip, ilim, irfan ve edep sahibi öğrenciler yetiştirmişti. Şeyh Edebali de bir öğretmendi. Ama O öyle bir öğretmendi ki, Cihan devletinin temellerini atan Osman Gazi gibi nice öğrenciler yetiştirmişti. Molla Gürani, Molla Hüsrev ve Akşemseddin de birer öğrenen idiler. Onların elinde şekillenen ve eleğinden geçen Fatih, İstanbul gibi bir dünya şehrini fethedebilmişti. Öğretmeninin karşısında O'nun elleri titriyor ve surlardan içeri girerken kendisine çiçek sunan Bizans kızlarına: “Siz bu çiçekleri benim öğretmenime verin” diye Akşemseddin'i işaret ediyordu.

Molme de bir öğretmendi. Ama O yetiştirdiği öğrencisi Napolyon'nun yumruklarına hedef olmuştu. Çünkü O'nun ölçeği yanılttı. Ölçek yanlış olunca, ölçümler de yanlışmıştı. Buna karşı, Kemalpaşazade'nin yetiştirdiği Cihangir Yavuz, öğretmeninin atının ayağından sıçrayan çamuru şeref olarak addediyor ve ona saygı duyuyordu. İşte bu performansla 8 yılda Osmanlı coğrafyasına iki Osmanlı daha ilave edebiliyordu.

Öğretmen Ebussuud Kanuni'yi, Öğretmen Sadettin Efendi III. Mehmet'i, öğretmen Aziz Mahmut Hüdai de I. Ahmet gibi cihan hükümdarları yetiştirmişlerdi.

Kemal Bey de bir Matematik öğretmeniydi. Ama O, Mustafa Kemal gibi bir öğrenci yetiştirmişti ki, o öğrenci Çanakkale'de düşmanı durdurmakla kalmıyor, peşine taktığı bütün bir milletle, hileyle değil çileyle, cehaletle değil, ilim ve irfanla Türkiye Cumhuriyeti'ni kuruyor ve mensubu olduğu milletin Başöğretmeni oluyordu. Hedef olarak da muasır medeniyeti gösteriyordu.

Yıllarca bu milletin başına geçip onu idare ettiğini sanan liyakatsiz, dirayetsiz, çapsız ve hicapsız, Rabbini ve haddini bilmeyen sözde devlet adamlarını yetiştirenler de birer öğretmendi. Ama O öğretmenler yetiştiremedikleri öğrencileri ile, muasır medeniyeti yakalamada bu millete yarım asırdan daha fazla zaman kaybettiriyorlardı. Bu büyük utanç ve vebal onların omuzlarında mahşere dek devam edecektir. Öğretmen, o öğretmendir ki, yedi veren güller gibi vatan, bayrak kokan, ilim, irfan kokan, başarı ve performans kokan öğrenciler yetiştirerek koca bir milletin makûs talihini değiştirir. Bu ideal öğretmeni alkışlamak da, benim uçsuz bucaksız bir bahtıyarlığım olur. Selam olsun böylesi eli öpülecek öğretmenlere.

Atilla ALPAY

ESKİ ÇORUM EVLERİNİN ÖZELLİKLERİ VE YAŞAM :

Tarihi Çorum Evlerinin bugün ki ayakta kalanları ve tarihi eser kapsamına alınanlar ancak ikinci kuşak yapılardır. Eski ve nevi şahsına münhasır Çorum evlerinden birkaç müstemilat(Tekkeli Hoca-Eşref Ertekin-evinden kalanlar ile–köyler ve bazı ilçelerdekiler hariç-nerede ise hiç bir şey kalmamıştır.

İkinci kuşak yapıların inşasına Tanzimat'ın ilanı ile başlanmış, Ebniye nizamnameleri ve bina standartları belirlenmiş ve inşaat işleri fenni bir hale getirilmişti.

Bulundukları arsa üzerinde cadde veya yol kenarlarına yaklaşan bu binalar her ne kadar asri olmuşlarsa da Osmanlı'dan gelen kafes geleneğini uzun yıllar devam ettirmişlerdir.²

(Bir müddet sonra bu cephelerde revizyona uğramış kafesler atılmış, cumbaları iptal edilmiş ve balkonlar eklenmiş; arka bahçeleri küçülmüş, oda sayıları ve fonksiyonları da iyice azalmıştı.) Varlıklı ailelerin iki katlı büyük konakları da bulunmakla birlikte üç katlı olanları nadirdi. (İlçelerimizden sadece İskilip üç katlı ve ikinci kuşak evleri ile maruftur.)

Gerçekte tarihi veya eski Çorum evleri denilen kavram; büyük ailelerin yaşadığı, harem ve selamlık esasına göre düzenlenmiş; toprağa dayalı kapalı bir ev ekonomisinin sürdürüldüğü, büyükçe bahçeler içinde münferit yapılardı.

Ahırları, haymalıkları, kış için mahsul veya erzak depolama yerleri, kilerleri, çamaşırhaneleri ve pekmez kaynatma mahalleri olan çok fonksiyonlu evlerdi. Genellikle açık sofalı(Hayat veya divanhane de denilir.) olan bu yapılar tek katlı olur; bütün odalar bu sofaya açılırdı. Her oda kendi ısınma ve temizlenme problemini kendi içinde çözerdi. Bir baş oda veya orta odada toplanılır, yemekler yer sofrasında ve birlikte yenilirdi.

En tipik olanları yan yana dizilmiş odaların önünde geniş ve açık sofanın, ahşap parmaklıklarla ve masif çam direklerle çevrildiği, zemini kırmızı pişmiş toprak tuğla ,(karo) döşeli, bahçe içerisinde, etrafı toprak veya taştan yüksek bir duvarla

çevrili; sokakla hiç bir ilişkisi olmayan: geniş bahçeye ve atmosfere açık olarak inşa edilenleriydi.

Eski Türk evlerinin karakteristik özelliği olan tepe penceresi yani renkli camlı, vitraylı pencereler bazı varlıklı insanların evlerinde bulunurdu.(Bu tür yapılara Kastamonu, Bursa ve İstanbul’da sık rastlanmaktaydı.)

Zeminden sekiz on basamak kadar yüksekti ve taş bir temel üzerine oturmaktaydı. Bazen de su basman seviyeleri hizasında ahırları ve muhtelif depolama birimleri yer alırdı. Sofadaki sabit mobilyaları uzun ahşap sedirler, ahşap erzak dolapları ve ahşap merdivenler ile parmaklıklardı. Mimaride ve fonksiyonda iklimin etkisi olduğu kadar sahibinin gelir etkisi de önemliydi. Ama ana fonksiyon şeması değişmezdi. İnancın etkisi gereği haremlik –selamlık (baş oda) kavramı çok uzun yıllar büyük ailelerle birlikte yaşadı.

Oda tavan yükseklikler birinci kuşak evlerde alçaktı. Odalar halılar, sofalar kilim ve yolluklarla kaplanırdı. Oda zeminlerini birkaç kat çeşitli (kırmızı ve beyaz toprak ve üstü hasır zeminleri) halı veya kilimler örterdi. Bunların varlığı insan ve yer ilişkisini belirlerdi ve aynı zamanda da birer de kültürel miras sayılmaktaydılar. Yemekler yerde yenir, yerde ibadet edilir, yerde yatılır ve uyunurdu. Sadece ahşap sedirler bu ilişkiyi bozardı. Bahçeli düzen yaşamı, toprak üzerinde geçen zamanı belki ahireti hatırlatırdı.

Binaların uygun yerlerinde üzerlik denilen kurutulmuş bitki manzumeleri sallandırılır bunların yakılması ile nazar ve cin etkisinin uzaklaştırılacağına inanılırdı. Kapıların üstüne at nalları takılır veya yüksek bir yerlere bazen de bina alınlarına, köşelerine geyik boynuzları asılırdı. Cam altı tekniği ile yazılmış veya çini levhalarda “Maaşalah, Ya malik- ül Mülk veya Ya sahib-ül Mülk” yazılır görünecek bir yere ön cephelelerin en yüksek yerlerine takılırdı.

Baş oda bahsettiğimiz gibi evin en önemli misafir odasıydı. Evin yaşlıları, erkekleri genellikle burada oturur ve toplanırlar; misafirler buraya Kabul edilirdi. Ayrıca her ailenin birde kendi odası olurdu. Yine bu ilk kuşak evler bulunduğu cadde ve sokaktan görünmezlerdi. Tam mahremiyet kesb ederler ve bulundukları arsanın en uzak köşesine inşa edilirdi. Yaşama mekânına ulaşmak için büyükçe bir bahçeyi geçmek gerekirdi. Bu bahçelerde demirbaş olarak dut, ayva, vişne ceviz vb ağaçlar olur,; açık sofa önü ve çardaklar asmalar ile kaplanırdı. Bu evlerde son otuz yıla gelinceye kadar mutlaka-büyükbaş veya küçükbaş hayvanlar da hayvan beslenir; süt ve yoğurt gibi hayvansal gıdalar hep

evde hazırlanırdı. Ekmek yapımı başlı başına bir hadiseydi. Temel gıda maddesi olan ekmek yarı yarıya kepekli kara değirmen unundan yufka formunda açılır. Kurutulur, yenileceği zaman ıslatılarak, yumuşatılarak tüketilirdi. Bağ bahçeye ulaşım ve her türlü nakliyat at arabaları ile olurdu. Evlerin pek çoğunun ahırları ve at arabaları vardı. Bahçesinde türlü çeşitli sebze ve meyve yetiştirilen bu yapıların birer de kuyuları mutlaka bulunurdu.

Yapı tekniği açısından ahşap karkaslama üzerine (iskedos) ve toprak tuğlalı kireç harcı ile örülerek inşa edilen bu binalar tatlı kireç sıva ile sıvanır ve toprak boyalarla boyanırdı. Masif çıralı çam taşıyıcı direklerinin bugünkü kolonlar yerine geçtiği bu yapıların yüzyılı aşkın yakın ömürleri olurdu. Elektrik olmadığı için önceleri zeytinyağı kandilleri ve sonraları da gaz lambaları ile aydınlanma temin edilirdi. Varlıklı aileler gazyağlı lüks lambası kullanırdı.

Isınma önceleri duvara gömülü ocaklarla sağlanır ve bunlarda aynı zamanda yemekte pişirilirdi. İlave olarak mangal kullanımı son derece yaygındı. Daha sonra sobalar kullanılmaya başlandı ve kömür tüketimi yaygınlaştı. Kapalı bir ekonominin hüküm sürdüğü eski yapılarda dışarıdan gazyağı ,tuz ,kelle şeker ve baharat haricinde pek bir şey satın alınmaz ; herkes kendi yiyeceğini kendi hazırlardı. Mimari tasarım olarak ortak özellikleri daima mütevazı bir ruh taşımalarıydı. Hele mahalle odaları denilen ve her mahallede bir veya birkaç tane bulunan-semtin ileri gelenlerinin akşam kahve sohbetleri yaptığı ve halledilmesi gereken meselelerin konuşulduğu özel yapılar da zamanın sosyolojik ve anlayışına çok uygundu. Ege’ deki yapılarda görülen ve antik Yunandan kalma cephe süslemeleri ile Karadeniz yapılarındaki ahşap detaylar Çorum evlerinde hiç görülmezdi.

İkinci kuşak evlerde belirgin olan yabancı detaylar, (demir parmaklık ve şebeke işleri, kapı kilit ve bazı metal malzemeler) Ermeni ustaların elinden çıkardı. Pişmiş toprak tuğla ile ocak arkalarına örülerek yangına karşı koruma sağlayan kalkan duvarlar Çorum evlerinde birçoklarında yoktu. Yine bazılarında da pişmiş toprak borularla-pöğrek-ısıtma ve atık sular için gerekli fenni detayların da düşünülmüş olması hayret vericiydi. Bir eski Çorum evi Anadolu Türk evinin ta kendisiydi. Bu eski evlerin yaşayan benzerlerini ancak Bursa’nın Selçuklulardan günümüze intikal etmiş olan Cumalı Kızık köyünde görmekteyiz. (Tarihi çevresiyle ün salan Safranbolu evleri, kozmopolit çizgiler ve her kültürden izler taşıyan İstanbul evleri, hatta Boğaziçi yalıları, kalın taş

duvarlı Erzurum evleri bile Anadolu evi özelliği taşımamakta; ancak bulundukları yöreyi yansıtmaktadırlar.)

Eski Çorum Evleri mobilyasızdı. Yataklar yere serilir ertesi sabah dolaplara kaldırırdı. Oturma birimleri ot yastıklı ve ahşap divanlardan ibaretti. Bakırdan üretilmiş muhtelif kaplar; kalaylanarak kullanılır, mangal, rahle, muhtelif günlük kullanım malzemelerinden başka bir şey bulunmazdı. Yaşam mütevazı ve az sayıdaki eşya ile sürüp giderdi. Beton ve demir çağına gelinceye kadar bu tek katlı ev tipleri yakın ve uzak çevrede görülmeyen bir asma kültürüne de ev sahipliği yapmışlardır. Birçok il ve ilçede sokağa asma dikme adetinin bulunmadığı; ancak arasta ve açık avlulu çarşılarda görebileceğimiz bu olayın şehrimizde son derece yaygın olması hayret vericidir. Evin dış duvarının kenarına dikilen bir asmanın bütün sokağa gölgelik yaptığı, gelen ve geçenlerin üzümlerinden istifade ettiği, kapı önlerinde oturan yaşlıları güneşten koruması gibi özellikleri bilhassa Yeniyol, Yavruturna ve Kale mahallelerinde hala görmek mümkündür. Eski insanların zarif yaşama kültürünü tarihi ve doğal çevreyi birleştiren bu düşüncesine böylece hayran olmamak elde değildir.

Bugün ise bütün bunlardan bahsetmek artık imkansızdır. (Gayri Müslümlerin eski Çorum' un hayatındaki rolleri-başka illerdeki gibi-Tarihi yaşama çevresini etkileyecek kadar uzun ömürlü ve etkin olmamıştır. Bu itibarla Çorum'daki hemen bütün yapılar, günümüze kalan ahşap minareli camiiler, hanlar, kale, köprüler, köy konakları, bağ evleri, sokak çeşmeleri, eski okullar binaları vb mimari unsurlar hep nevi şahsına münhasırdır yani orijinal Müslüman-Türk Veya özgün İç Anadolu üslubu olmuştur diyebiliriz.)

Mustafa Nevruz SINACI

İLERİ DEMOKRASİ DİKTATÖRLÜĞÜ

“Tevil etmeye gerek görmeden ifade ediyoruz; Türkiye’de bir Diktatör var. Türkiye’de Diktatörlük rejiminin nihai dinamikleri hayata geçirilmek isteniliyor. Diktatörlüğün tüm tezahürleri Türkiye’de yaşanıyor. Tarihte yaşanan diktatörlük süreçleri Türkiye’de yaşanıyor. Toplum; inançlar, etnik yapılar, tarihi değerler, Cumhuriyet değerleri, sosyal ve ekonomik gruplar üzerinden ayrıştırılıyor. Nefret söylemi Diktatör eliyle tırmandırılıyor. Yaşadığımız rejimde; Siyasilerin, Muhaliflerin özel hayatları yasa dışı yollarla izleniyor, görüntüleniyor. Bu görüntüler İktidar tarafından şantaj ve tehdit aracı olarak kullanılıyor. Fail ve sorumlular bulunamıyor. Başbakan Yardımcısına suikast iddiasıyla Kozmik Odalara giriliyor. Devletin stratejik sırları deşifre ediliyor. Ancak suikastın sorumluları bir türlü bulunamıyor. Kamuoyu gelişmelerden her nedense bilgilendirilmiyor. Gizli sürdürülen adli soruşturmalar Hükümet’in gayri resmi organı niteliğindeki basın organlarına Kolluk tarafından servis ediliyor, Şüpheliler itibarsızlaştırılıyor, infaz ediliyor; ancak servisi yapan mekanizmalar tespit edilemiyor.

ÖSYM odaklı; KPSS, Yargıçlık Sınavları, TUS, Komiser Yardımcılığı Sınav Soruları servis ediliyor, ancak failler bir türlü ortaya çıkarılamıyor. Yargı da karartma ortamına iştirak ediyor; Konya’da kömür ve gıda yardımlarının dağıtıldığı bilgileri içeren Sosyal Yardımlaşma Vakfı Defteri kayboluyor, failler her nasılsa tespit edilemiyor, Savcılıklar takipsizlik kararı veriyor. Enerji Bakanlığı bağlantılı olarak 1 Milyar Dolar seviyesinde kömür yolsuzluğu yapıldığına dair Hazine Raporları esas alınarak Savcılığa suç duyurusu yapılıyor. Savcılıkta dosya 3 yıldır sumen altı ediliyor faillere ulaşılmıyor. Gece yarısı Torba Kanun uygulamasıyla bu yolsuzluğun araştırılması engelleniyor. İktidara mensup Milletvekillerinin yolsuzluk fezlekeleri kayboluyor, ortadan kaldırılıyor, bu işlemleri yapan Savcı bir türlü bulunamıyor. Basın üzerinde oto sansür kurumsal hale geliyor, oto

sansürün yeni yöntemleri geliyor, muhalif gazetecilerin karşısına Hükümet Komiseri niteliğinde zaptiyeler yerleştiriliyor. Muhalif olmanın sembolü karikatür sanatı, İktidar sözcülüğünün temsilciliğine dönüşüyor. Karikatür sanatı nitelik değiştiriyor.

Bu rejimde: Uludere faciasının, Suriye’de düşen uçağın, 29 Ekim kutlamalarına ilişkin istihbaratın nereden geldiği bir türlü öğrenilemiyor. Devlet eliyle karartma uygulanıyor. Deniz Yıldırım ismindeki bir Gazeteci hakkında Yargıç ve Savcı dışında birileri “tutukluluğun devamına” şeklinde yazılı not düşüyor, Deniz Yıldırım tahliye edilmiyor. Bu notu düşen, bu kararı veren illegal merci bir türlü ortaya çıkartılamıyor. Bir milletvekili veya bakan hakkında 2004 yılında İsviçre’den valiz dolusu döviz getirdiği iddiaları basında yer alıyor, ancak olay tahkik edilemiyor. Yazıdaki iddialar tekzip dahi edilemiyor.

Bu rejimde; Başbakan hakkında İsviçre’de 8 ayrı banka hesabının olduğu iddiaları dile getiriliyor. Ancak, Başbakan ilgili ülkeden aksine bir belge alma girişiminde bulunmuyor.

Kamuoyu da bunları konuşamıyor, konuşamaz hale geliyor. Suudi Arabistan Kralının, Başbakan ve Cumhurbaşkanıya verdiği hediyelerin tutarı ve akıbeti bir türlü öğrenilemiyor. Bu rejimde; Yargı’da Hakkı Manav’lar yaratılıyor. Mahrumiyet bölgelerinde 1 ay görev yapan Savcı’lar, Yargıçlar Adalet Bakanlığı bünyesine alınıyor. Şehit düşen Doğu Beyazıt ve Ovacık Savcı’larına Koruma verilmiyor. Hükümet ile yakın ilişkileri olduğu bilinen Danıştay başkanı, suç örgütü üyeleri ile 3 kez ve ayrıca özel araçta görüntüleniyor. Ancak, hakkında yargı prosedürleri işletilmiyor ve Danıştay kurum olarak zan altında bırakılıyor. Yurtdışında yaşayan vatandaşlarımızın emek ve tasarrufları üzerinden yolsuzluk yapan Deniz Feneri sanıkları Hükümet eliyle korunuyor. Alman Yargı Organlarının tespit ve hükümlerine göre “100 Yılın Soygunu ve tasarrufları üzerinden yolsuzluk yapan Deniz Feneri sanıkları Hükümet eliyle korunuyor. Alman Yargı Organlarının tespit ve hükümlerine göre “100 Yılın Soygunu Olan” bu yolsuzluğu soruşturan Savcı’lar görevden alınabiliyor. Yolsuzluk yapanları korumak için Hükümet Üyeleri’nin “Köstebeklik” yaptığını gösteren bulgular ortaya çıkıyor. Adalet ve İçişleri Bakanı soruşturmaya müdahale ediyor, delilleri karartıyor.”

Bu rejimde ‘Ağaoğulları’ yaratılıyor. Ağaoğulları kavramını, Kamu yönetimindeki hukuksuzluk ve haksızlıkları ifade anlamında kullanıyoruz. Bu yolla Kamu alanları, orman alanları talan ediliyor. Ancak, unutulmamalıdır ki, Ağaoğulları sonuçta Diktatörlerin elinde

patlar, toplum ağır bedeller öder. Diktatör, açlık grevinin 50. Gününde olan insanları taciz ediyor, buna tenezzül; İnsaf ve vicdanla bağdaşmayacak şekilde ölüm sınırındaki insanları rencide ediyor. Diktatör, ülkenin Cumhurbaşkanı'nı hedef alarak , “Benim Valime nasıl talimat verirsin....” diyerek aslında faşizan zihniyetini itiraf ediyor. “Ben Devletim” diyor. Demokrasiden, insan haklarından, Devletin sorumluluğundan nasibini almadığını bir anlamda itiraf ediyor, tescil ettiriyor. Vali'nin, Cumhurbaşkanı ve Devleti temsilen görev yaptığını kabullenemiyor. Devletin Vali'lerini, Parti'nin Vali'leri ve kendisinin çalışanı zannediyor.

İşte bu ülkede faşizan süreç yaşanırken, Siyasi İktidar bir taraftan da, Darbeleri Araştırma Komisyonu adı altında “Sanal bir gösteriyi” sergiliyor. Bu gerçekler daha da çoğaltılabilir. Bir belgenin İngilizce fotokopisini ilişikte sunuyorum. Tercümesini yaptırarak ABD Ankara Büyükelçiliğinin düzenlemiş olduğu 24 Kasım 2008 tarihli bu belgeye göre; Türkiye Cumhuriyeti Emniyet Genel Müdürlüğü, Silivri ve bağlı davalarla ilgili olarak ABD Elçiliğine raporlama yapıyor, brifingler veriyor. Yaptıkları açıklama ve değerlendirmelerde, soruşturma ve yargılamalar sonucunda, şüphelilerin mahkûmiyetinden emin olduklarını dile getiriyor, ayrıntıları anlatıyorlar. Emniyet birimleri yargılama yapıyor, hüküm kuruyorlar. Mezkûr belgeye göre; Başbakan'ın, Silivri soruşturması ve bağlı dosyalarla ilgili olarak davayı yürütenlerle haftalık toplantılar yaptığı ifade ve tespit ediliyor. Ortaya çıkan tablonun özeti şudur: Başbakan, Silivri ve bağlı olaylarla ilgili soruşturma dosyalarının doğrudan içindedir. Kolluk gücü, Siyasi iktidarın emir ve talimatları doğrultusunda görev yapmakta; Bu çalışmalarda, ABD mercilerinin izni ve icazeti alınmakta, bilgilendirmeler yapılmaktadır. Bu tablo, aslında şaşılacak ya da yadırganacak bir tablo değildir. AKP'nin Türkiye'yi getirdiği dramatik ve kaçınılmaz sonuçtur. Esasen; bir ülkede Diktatörlük varsa, Diktatörlük rejimi kurumsal hale gelmiş ise, Diktatör kaçınılmaz olarak yurt dışı dinamiklerle ilişkiye girer. Bu ilişki türü ve niteliği konjonktüre göre, Okyanus ötesi de, berisi de olabilir. Bir ülke; siyasi ve ekonomik anlamda nasıl sömürgeleştirilir, nasıl ayrıştırılır? Bu tarihi süreçten söz ediyoruz. Bu süreç öyle bir süreçtir ki, sürecin sonunda; Yargı mekanizmaları kritik davalarda delilleri araştıramazlar, delillerden korkar hale gelirler. Zira deliller araştırıldığında Yargı mekanizmasının illegal yapılanma içinde olduğu ortaya çıkar. Türkiye'de Mahkemeler, gerçeklerin ortaya çıkmasından korkmaktadır. Bunun en bariz ve acımasız örneği Balyoz Yargılamasında ortaya çıkmıştır. Böyle bir

tabloda, adalet, hukuk ve toplumsal barışın tesisinden söz edilemez. Böyle bir sürecin devamında kaçınılmaz olarak intikam ve husumet tohumları yeşerecektir. Bir toplum işte böyle ayrışır, böyle ayrıştırılır.

Değerli Basın Mensupları!

Diktatör'ler; kişisel ve siyasi hırsları uğruna ve ayrıca Devlet yönetiminde yaratmış oldukları yolsuzlukları ve hukuksuzlukları kamufle etmek amacıyla, İç ve Dış Savaş dahil, Türkiye'yi her maceraya sürüklemekten kaçınmayacaklardır. Bu kaygımızı halkımızın dikkat, takdir ve sorumluluğuna tevdi ediyoruz.

Narsist bir özgüvenin; Kifayetsiz ve muhteris bir yönetim anlayışının; Marazileşen bir kibrin yol açtığı ve açacağı kabirlerden söz ediyoruz. Elbette umudumuzu ve kararlılığımızı kaybetmiyoruz; Halkımız 29 Ekim tarihinde Cumhuriyet'in kurulduğu Ulus Meydanından haykırmış, bu oyuna izin vermeyeceğini, demokratik yollardan hesabını soracağını, dile getirmiştir. Türkiye Cumhuriyeti Yurttaşları arasında "Ötekiyi" yaratmadan hep birlikte Haramilerin Saltanatına son verecek, yeniden Bağımsız Türkiye'yi inşa edeceğiz..." (Atilla Kart, Konya Milletvekili, 02.11.2012 tarihli Ankara Basın Toplantısı.)

Buyurun "YORUM" Sizin!

İsa KAYACAN

SEVİNÇ DOĞANCAN GÜVEN'DEN İSMET İNÖNÜ'YE

Sevinç Doğançan Güven şair, yazar, ressam. Yazdıkları, yayınladıkları dikkat çekiyor, göz dolduruyor.

Bir zarf dolusu şiiri geldi geçenlerde Sevinç hanımın. Bunlar içinde, rahmetli İsmet İnönü'ye gönderi, gönlüyle söyleşileri, Çanakkale anlatımları, arayışları, askerlere yazılan mektupları, artılar-eksiler var mısra mısra şekillenmiş.

İSMET İNÖNÜ'YE GÖNDERİ

Sevinç Doğançan Güven, rahmetli İsmet İnönü'ye duygularını gönderiyor, sonunda da acele cevap bekliyor. Önce selam gönderiyor, mübarek ellerinden öpüyor İsmet İnönü'nün. Doğu şivesiyle “Nasılsın iyi misen? diye soruyor.

Şehrin tüm ışıkları,
Yandı paşam,
Bizleri soriysan,
Karanlıklar, sisler içindeyiz.,

Diyerek, Ankara'nın suskunluğundan rahatsız olduğunu dile getiriyor. Ankara'nın mahsunluğu, Kalenin küskünlüğü, Türk bayrağının üzgünlüğü karşısındaki sıkıntılarını birbir sayıyor Sevinç Doğançan Güven.

Ötede Tunalı..
Tunalı, renk cümbüşü,
Kırmızı, turuncu, mor, sarı,
Paşam, Tunalı bir düş..
Genç kuşağın otağı,
Ve de varsılların moda sarayı..

Mısralarıyla yakınmalarını sıralamaya devam ediyor Sevinç hanım. Bugün, Altındağ'ın, Çankaya'nın ve Ankara'nın tüm semtlerinin,

mahallelerinin, şehrin bütününün tanınacak halde olmadığını sıralıyor, sıralıyor. Sonra mısralara dökülen duygularıyla karşılaşmamız sürüyor:

Keçiören ocak olmuş, yanıyor,
Etlik onulmaz yara, kanıyor,
Atam, Bahçeli’de,
Rasattepede,
Kırgın-üzgün,
Boylu boyunca yatıyor.

Ankara’nın derdi her geçen gün arttığı için, bu sıkıntıların sıralanışında zorlanıldığını dile getirerek; “Başkent’ten /binlerce saygı, selam Paşam/ Nurlarda yatsın Atam/Oğullarım, askerlerim, Makbule anam/Nurda yatsın Mevhibe anam” dedikten sonra, gönderinin sonuna geliniyor ve şöyle bitiriliyor efendim:

Nemleketim cennet ama,
Milletimdir cayır cayır yanan,
Paşam
Mektubu hürmetle sonliyorum,
Hemi de,
Acele cevap bekliyorum...

Sevinç Doğançan Güven’e İsmet İnönü’den cevap gelirse ve bu cevap bize ulaştırılırsa, o cevaptan da söz ederiz inşallah!

YILIN SON HABERİ:

Gazeteci-Yazar İsa Kayacan’a 209.cu plaket, kısa adı SAKÜDER olan “Sanat ve Sanatkârlar Topluluğu” Derneği’nden geldi. Söz konusu plakette yazılanlar:

Prof. Dr. Sayın İsa Kayacan; Cumhuriyetimizin 85. ci yılında Kültür ve Turizm Bakanlığı’nın katkılarıyla düzenlemiş olduğumuz “Atatürk ve Cumhuriyet” konulu şiir yarışmamızda Jüri Üyesi olarak katkılarınız nedeniyle, teşekkürlerimizi sunarız. (Sevgi Eser, SAKÜDER Yönetim Kurulu Başkanı-24 Aralık 2008, Ankara)

Selma GÜRSEL

DOMATESLİ BULGUR PİLAVI

Orta boyda beş domates
İstenildiği kadar yeşilbiber
Bir çay bardağı zeytinyağı
Bir ölçü bulgur
Bir kaşık salça
Bir yemek kaşığı tuz
Bir yemek kaşığı tereyağı

Bulgur için marketlerden alınacak iyi kalite bir kilo pilavlık bulgur kullanacağınız kadar yani ölçünüz kadar bulgur doldurulur ve bir tepsiye dökülerek taş veya yabancı madde var mı diye ayıklanır. Domatesle ve biberler güzelce yıkanarak bir süzgeçte bekletilir.

Pilav için kullanacağınız tencere kısık ateşin üzerine konulur zeytinyağı tencerede ısıtılır ısınma esnasında domateslerin kabuğu soyularak küçük parçalar halinde doğranır. Isınmış zeytinyağının içerisine atılır kaşıkla karıştırılarak biberler doğranır. Biberler de tencereye atıldıktan sonra üzerine pilavlık bulgur dökülür. Bulgur ölçüsü ile de bir ölçü sıcak su konulur. Bir kaşık salça konulur, tereyağı konulur, tuzu ve istenirse kırmızıbiber de eklenir. Pilavlık bulgur suyu çekene kadar kısık ateşte bırakılır. Sonra pilavın biraz bekletilerek karıştırılır ve sıcak olarak servis yapılır!

Orhan AFACAN

NE ZAMAN SENİ GÖRSEM KABE'DEYİM

Ne zaman seni görsem, Kâbe'deyim
Sık görüşelim Hacı Arkadaşım.
Kâbe'yi gören gözünden öpeyim,
Sık Görüşelim Hacı Arkadaşım.

Hastalanırsan yine başındayım
Pamukla su verme telaşındayım.
Sana hizmette hep genç yaşındayım
Sık görüşelim Hacı Arkadaşım.

Anlatma sık sık gördüğün rüyayı.
Her zaman pusuda düşün rişayı
Fani bir aşkla sevelim dünyayı
Sık Görüşelim Hacı Arkadaşım...

Duaya başla ben; Âmin, diyeyim.
Göz yaşlarını gözümle sileyim.
Kendimi senle cennette bileyim
Sık Görüşelim Hacı Arkadaşım..

İhramı giyelim yine Teninde
En çok istediğin budur senin de
Ecri çok Allah için sevmenin de
Sık Görüşelim Hacı arkadaşım.

Özlemin fazla Kâbe'ye senin de
Hep ordasın çare olsa elinde.
Huzurumsun, ruhumsun bedenimde
Sık Görüşelim Hacı Arkadaşım.

Sen Hıra'ya git; ben Sevr'de kalayım.
Peygamberi dizimde yatırayım.
Gördüklerimi, gel de anlatayım
Sık Görüşelim Hacı Arkadaşım

Anılar bir yanda, dua bir yanda
Bizden bahtiyarı var mı dünyada
Galiba ömrüm sona yaklaşımda.
Sık Görüşelim Hacı Arkadaşım.

Hamza'nın yası var Uhut dağında.
Ben olayım Vahşi'nin tuzağında.
Muhammed de, Gül' açsın dudağında
Sık Görüşelim Hacı Arkadaşım.

Ne büyük değil mi İmanın Kadri
İmanla kazandı o büyük Bedri.
Verse de Hak hasretine sabrı.
Sık Görüşelim Hacı Arkadaşım.

Kol kola gezdik seninle Tavafta.
Namazlara durduk yan yana safta.
Yıl gibi geliyor sensiz bir hafta
SIK GÖRÜŞELİM HACI ARKADAŞIM

Ahmet CANBABA

SEVGİ

Sevgi gönüllerde kapı çalmaktır
Sevgi emeklerin yarışmasıdır
Sevgi ışığına teslim olmaktır
Acıların kana karışmasıdır

Göz yordamı ile dikizleyerek
Tedirgin kuşkulu yol izleyerek
Provasız sevip tökezleyerek
Suçlu arzuların duruşmasıdır

Göz bakışa konaklamış kaçında
Sevgi gurbet ele gitmiş göçünde
Bir tadımlık aşkta düşler içinde
Kuvvetli arzuya erişmesidir

Benzemektir dalda çiçek açmışa
Tabu yıkıp zor yolları seçmişe
Bir çileli yolculuktur geçmişe
Dikenlerin gülle barışmasıdır

Sevgiye susamış bekler hazların
Heyecan içinde titrer dizlerin
İçinde sır saklı gülen gözlerin
Islak kirpiklerle görüşmesidir

Suyun aynasında akıp geçerek
Sevgi boyutuna bakıp geçerek
Zenginliğe dudak büküp geçerek
Aşkın gönüllerde vuruşmasıdır

YIL 14 SAYI 166 25 Aralık 2012

*Hazırlayan Mahmut Selim GÜRSEL yazışma
adresi corumlu2000@gmail.com*

**DİKKAT; BU BİLGİLER TELİF ESERİ OLUP YAZARI VE
YAYINEVİMDEN İZİN ALINMADAN KULLANMAYINIZ!**

Mahmut Selim GÜRSEL EMEKLİ

Mustafa Nevruz SINACI TERÖRÜN UNSURU ASLİSİ
MASONLUKTUR

Atilla ALPAY KADINA ŞİDDET Mİ ?

İsa KAYACAN BİR ANLATIM ZENGİNLİĞİ

Selma GÜRSEL MEVSİM SALATASI

Üzeyir Lokman ÇAYCI DESEN

Sevim HARDAL BU ZAMANIN KIZLARI

Orhan AFACAN BİR TANESİN SEN

Ahmet CANBABA AYDINLIK OLSUN

Mahmut Selim GÜRSEL

EMEKLİ

Belirli bir yaştan sonra yaş ortalamasının 60 olan yaşlılar toplumunun pek çoğu emekli olarak yaşamlarını kıt kanaat geçirirler. Bu aldıkları maaşın ne kadar olduğunu pek çok vekil olarak seçtiklerimiz bilmez ve bilseler de kendi tuzlarının kuru olduğundan ses çıkartmazlar. Kendilerinin seçildikten sonra nasıl olsa bağlanacak olan emekli aylıklarının tutarında da diğer emeklilerin maaş aldıklarını zannederler.

Ayrı bir dert ise emeklilerin maaşlarını almak için bankaya giderek uzunca bir süre yapacakları muamele için saatlerce bankanın içerisinde “Konu Mankenliği” yaparlar. Banka çalışanları işlerini savsaklar ve sık sık bankalarını bırakarak ihtiyaç görme bahanesi ile bir yerlere gider ve istedikleri zaman gelirler.

Benim banka işlemlerim pek olmadığı için ufak tefek bizzat gitmeyince olmayan işlemler için bankaya gitmekteyim.

20 Aralık 2012 tarihinde Çorum Ziraat Bankası Zafer Çarşısı Şubesine banka kartımın gününü uzatmak için gittim. Saat 14.55 idi baktım banka kalabalık acelem yok sonra işlemimi yaptırırım diye düşündüm. Aklıma birkaç gün sonra sigortalıların emekli aylıkları için bankanın daha da kalabalık olacağını düşündüm.

Resimler gözüken 4 nolu bankoda oturan memura:

- Banka kartımın süresini uzatacağım ne yapacağım dedim. Fiş alıp sırayı bekleyeceksiniz dedi. Bende memuru:

- Eskiden nüfus kâğıdı örneği fotokopisine gerek var mı dedim:

- Hayır! Bir beyan verip düzenliyoruz. Fiş alıp sıranızı bekleyin dedi. Ben:

- Bari beyanı verinde doldurayım deyince yanında bulunan bir A4 kâğıdı bana uzattı.

Koruma görevlisinin bulunduğu masa boş idi. Misafir koltuğunda oturan bekleyen şahsa:

Müsaade edersen şunu doldurana kadar ben oturabilir miyim dedim. Şahıs bir şey demedi ve kalktı yerini bana verdi. Masada bulunan kalemle beyanı doldurdum. Gittim fiş aldım. 237 sıra no idi fişi aldığım saat resimde de gözükeceği gibi 15.03. Beklemeye başladım. Bankada bulunan sıra panosunda sıra 191 idi. 237 fiş numaram (resim 4) ile arası pek sürmez diye bekledim. Benden sonra fiş alanlar bankamatik kartı ile sıra alıyorlar bende ikinci bir fiş aldığımda fiş no F53 idi fişin üzerinde 15.43 yazılı idi. Beklemeye başladım.

Saat 16.05 oldu. Memurlar bir bakıyorsun orada, bir bakıyorsun yok oluyorlar. İnsanız, ihtiyaç molasına gereksinimimiz var. Bankaya girdiğim fişi aldığım sırada çağırma panosunda 191 sıra vardı. 15.03 ten 16.10 kadar (resim 2) sırada pek ilerleme de bulunmamakta idi. Devamlı yanımda taşıdığım fotoğraf makinamı çıkarttım ve ilk önce birkaç poz çektim. Nasıl çıktı diye baktığımda fotoğraf makinamın çektiği resimlerin altında tarih olmadığını gördüm. Çektiğim resimleri sildim ve saat ayarını yaptım ve yeni çektiğim fotoğrafın çekim tarihi 20/12/2012 ve saati 18.10 olarak gözükmektedir. Önce bekleyenleri çektim(Resim 1). Numaraları ilan eden elektronik panoyu çektim (resim 2). Epey zamandır boş olan ve sadece 4 nolu bankonun çalıştığı ve panoda 217 olarak gözüken resmi çektim (resim 3). Cebimde bulunan benim ilk aldığım fişimin resmini çektim (resim 4). İkinci aldığım fişi de resimledim (resim 5). Bankonun karşısından memurların oturduğu yeri resimledim (resim 6). Resimleri çekerken bir emekli ne resimleri çekip döküyorsun diye sordu. Kısaca yapacağımı anlattım, fişini görebilir miyim dedim 242 nolu fişini bana uzattı onunda müsaadesini alarak fişinin resmini çektim (resim 7). Bankonun karşısına geçtim ve resmi çektim (resim 8). Bir emeklinin de fişini tekrar çektim (resim 9) resimde F24 ve 216 numara gözükmektedir. Banka bekleyenleri hizmet almadan gittikleri için artık iyice boşaldığından benim sıramın olduğu numara memurların bulunduğu yerden acele ile resimlerim.

Saat 16.30 da 15.53 de alınan fiş sahibi fişini saat 15.43 te almıştı. Bankoda 16.33 te F 24 yazılı idi.

Saat 16.43 te sıra bana geldi ve evrakı 4 nolu bankada oturan memura verdim. Nüfus kâğıdımı aldı kontrol etti ve işlemimi bitirdi.

Ben dışarıya çıktım. Bu saatten sonra ne oldu bilmiyorum.

Memurlar savsakladılar ve işlerine özen göstermedikleri ve idarecilerin ise memurlarını çalıştırmadıkları bu bankada hizmet almak için saatlerce bekleyen bu şahıslar YAŞLIDIR ve EMEKLİDİR.

Bu kişiler de bir zamanlar hizmet ettikleri ve hizmetlerinin karşılığını almak için sıralara girdiler ve bazıları da ihtiyaç gidermek için WC olmadığı, ihtiyaç için Gubbeli Camii karşısında bulunan tuvaletleri kullanmaları gerekmektedir.

Bu bankada için yazdıklarım Resim 8 de gözüken çalışması gerekli olan güvenlik kamerası ile de onaylanacağını umuyorum! Hizmet için aldıklarını hak etmek için daha dikkatli olurlar diye umuyorum.

Resim 1

Resim 2

Resim 3

Resim 4

Resim 5

Resim 6

Resim 7

Resim 8

Resim 9

Resim 10

Mustafa Nevruz SINACI

TERÖRÜN UNSURU ASLİSİ MASONLUKTUR

Aylar önce, (bize göre) çok ilginç ve enteresan bir gerçeği açıklamıştım.

“Çepeçevre terör örgütleri ile sarılı ve adeta abluka altındaki İsrail’in, devlet sınırları içinde asla ve kesinlikle terör, tedhiş, anarşist veya potansiyel bir yıkıcı unsurun esamesi bile yok! Resmi himaye görmeden hiç kimsenin İsrail’de barınması imkânsızdır. Çünkü onlarda, hakiki bir hükümet hükümfermadır. Kara, deniz, hava ve yeraltı dâhil devletin sınırlarından “izinsiz” giren her canlı İsrail’de 3, Bulgaristan ‘da 5, Amerika’da 10, Almanya, İngiltere ve Yunanistan’da 15 dakika içinde belirlenir. İsrail’de 5, diğerlerinde genellikle 10 ilâ 15 dakika içinde ‘mütecaviz’ infaz edilir yahut takibe alınarak “mutlaka” yasal gereği yapılır.

Oysa bu memleket “sınırları içinde” anarşi, terör ve tedhiş cirit atıyor.

Hattâ, çarşı-pazar, mektep, medrese, meclis dâhil hayatın her alanında.

Peki bizde hükümet, asker, polis, hâkim, savcı yok mu?

Varsa eğer, bu suç unsurlarının tabandan tavana (meclis) kadar işi ne?

ARTIK İYİCE GÖRÜLDÜ VE BİLİNDİ Kİ!..

Ülkemizin başına belâ olan ve 1963’den günümüze yaklaşık iki trilyon dolar israfa yol açan anarşi, terör ve tedhiş yapay, TC’nin bütünlüğüne yönelik ve güdümlü olup; Hiçbir doğal temel, tarihi emel, haklı neden ve makul amacı yoktur. Bu kiralık katil, kader kurbanı ve cahil terörist hainlerin varlık nedeni: harici düşmanlar adına casusluk, asimetrik savaş, haydutluk ve adına taşeronluk ettikleri hükümetlerle; İllegal ortak sıfatıyla hırsızlık, yolsuzluk ve kaçakçılık yapmaktır. İhanet

şebekesinin iştirak, işbirliği, yardım ve yataklık ilişkisi içinde olduğu dâhili bedhah, uzantı ve bağlantıları, genellikle şaibeli hükümetleri kullanarak Kamuda yuvalanmış dönme, devşirme, sabıkalı canı, yasaklı, kısıtlı ve “vatana ihanet yolunda, her türlü kullanıma açık” kriptolardan müteşekkildir. (Bunlar, zahirde “iyi insan, iyi vatandaş” rolünü ustalıkla beceren, cihanşümul Yahudi tarikatı mason biraderlerin oligarklarında müstahdem, muhterem üstatlar ve baronlardan emir alırlar...) Dolayısıyla Türkiye Cumhuriyeti’nin kesinlikle bir etnik sorunu yoktur!

50 yıldır yaşanan anarşi, terör ve tedhişin nedeni de; Etnik veya ideolojik değildir. Sorun kronikleşmiş rüşvet-iltimas, soygun-vurgun, yalan-talan, nitelikli dolandırıcılık, sahtekârlık, siyaset simsarlığı-din tüccarlığı; Hileyle kamu gücünü kullanarak zimmet, irtikap, gasp, kundakçılık, kalpazanlık, kaçakçılık, kapkaççılık, üçkâğıtçılık, kayıt ve kapsam dışılık, suiistimal, kadın ve uyuşturucu ticareti ile dış düşman (harici bedhah) hesabına (para karşılığı) yıkıcı faaliyetler organize eden suç örgütlerinin varlığıdır. Şu aşamada “dokunulmazlık” tartışmalarının odağına oturtulan da onlar değil mi? Sorumlular: Yukarda açıklanan lâğım çukuru ve bataklığı azimle kurutmak; Milletin can, mal ve Şehitlerin kanından beslenen sülük, sivrisinek, yarasa, yılan, çıyandan mürekkep mazarratla mücadele yerine, müzakereyi tercih eden bedhah işbirlikçilerdir. Bunu çok iyi bilen, fakat kötülerin adeta bir yasal koruma, imtiyaz ve dokunulmazlık zırhı altına alındığını hayret ve dehşetle gören halk; Derin hiddet, vicdani isyan ve tepkisini; Kinayeten “Devletin malı deniz, yemeyen domuz” cümlesi veya şu dizelerle dile getirir:

“Küfür edenler kâfir,
Yalan söyleyen yılan...
Kesinlikle domuzdur,
Kamu malını çalan...”

Özellikle bizim (İmparatorluk bakiyesi) memleketimizde, dâhili ve harici bedhahların kahir ekseriyeti, apaçık bir Yahudi tarikatı olan masonlar ve uzantıları ile Hristiyanlık kisvesi altında faaliyet gösteren Papalık etki ajanı misyoner veya dönme-devşirme, yani dış (düşman) kaynaklı olup;

1. Bilumum anarşi, terör tedhiş; İlâh ve silâh ticareti, gasp ve kundakçılık;
2. Rüşvet, iltimas, hırsızlık, yolsuzluk, görevi kötüye kullanma, hortumculuk;
3. Din tüccarlığı, siyaset simsarlığı, suiistimal ve tümüyle istismar olayları;
4. Adalet cihazı, emniyet ve güvenlik alanında zaaf, rüşvet, iltimas ve suiistimal...

Kamu ve halka karşı cürüm/suç teşkil eden bu “terör” fiili faillerinin tamamı yukarıda açıklanan uluslar arası organize suç örgütlerinin uzantısı; Yani ülkemizde vaki anarşi, terör ve tedhiş odaklarının unsuru aslisi (bir Yahudi tarikatı olan) mason bağlantılıdır.

Dünyanın adalet, barış ve huzur iklimi Osmanlı’nın, 220 yıllık tefessüh sürecinde ve şu kısacık (80 yıllık) Antiemperyalist Cumhuriyet tarihinde bunu görmek mümkündür.

Ortak sebep: Anti Emperyalist; Yani, hırsızlık, yolsuzluk, sömürü, soygun, istismar ve suiistimale karşı olmak, karşı çıkmak ve karşı koymak; İnsan hakları, adalet ahlâkı, evrensel hukuk, hakkaniyet, dürüstlük ve “medeni siyasetten” yana olmaktır..

ÖRNEKLEMEK GEREKİRSE!..

Başta Güneydoğu olmak üzere ülkemizde arama yapan en büyük iki petrol şirketinden biri Mobil, öbürü Shell’dir..Shell Hollanda-İngiliz ortaklığı etiketi taşır. Royal - Dutek Shell'e bağlı. Sahibi Markus Samuel isimli bir Yahudi. Mobil, bir Yahudi trilyoner olan Rockefeller'e ait. Mobil Türkiye’ye 1956’da geldi. Uzunca bir dönem Türkiye’nin petrol arama, üretim ve rezervlerini kontrol edenlerin neredeyse tamamı masondur. Bunun bir tesadüf olduğu kesinlikle düşünülemez.

"EN ZENGİN PETROL YATAKLARI TÜRKİYE KÜRDİSTANI'NDA"

Türkiye sınırları içindeki petrole ilişkin oyunların yoğunluğu çoğunlukla kamuoyunda "Türkiye’de petrol var ama ortaya çıkarılmıyor" tartışmalarına yol açmakta. Yıllardan beri bu konuda medya kuruluşlarında birçok haber dönem dönem yer alır. Ne hikmetse bulunan petrol sahalarını hiçbir gazeteci veya medya kurumu yerinde görmez, tespit etmez veya edemez. Bu konuyu ciddiyetle ele alan hiçbir haber programı veya gündem haber bulamazsınız. Teşebbüs eden birçok gazeteci de işinden eder; Yapacağınız çalışmayı hem kursağınıza

gömerler, hem de yayınlıyacak yer bulamazsınız. Diğer taraftan Türk halkı bu iri gazete ve televizyonlarda yayınlanan magazin programlarına ilgisini günbegün gösterirken, niye kendilerine bu tarz konuların işlendiği programların gösterilmediğini bir türlü sorgulamaz!

Meselâ, 27 Şubat 1992 tarihli Güneş Gazetesi'nin birinci sayfasında yayımlanan hayli ilginç rapora bakalım. "En verimli yatakların 'Türkiye Kürdistanı'nda olduğunu ileri sürdüler. "Amerikalı Ceyarlar Güneydoğu'da" başlıklı haberde bakın hangi cümleler yer alıyor. GD Anadolu ile Bitlis, Van, Adıyaman, Tunceli illerini "Türkiye Kürdistanı" olarak değerlendiren bir ABD şirketi, ülkemizin yeraltı zenginlikleri konusunda ilginç iddialarda bulundu. Amerikalı petrol şirketi RETOG, Türkiye, Suriye, Irak sınır bölgesinin petrol ve gaz rezervlerinin raporunu yayınladı. Rezerv açısından çok zengin olduğu bildirilen bu bölge, söz konusu raporda Kürdistan (!) olarak nitelendirildi. Adresi "14900 Landmark Blyd. Sütte 370 Dallas, Texas 75240 USA olan Retog şirketi tarafından hazırlanıp satışa sunulan raporda, Türkiye'nin çok şaşırtıcı bir coğrafi konuma sahip olduğu kaydedildi. Güneydoğu Anadolu Bölgesi'nin, Ortadoğu petrol bölgelerinin kuzey uzantısı olduğu belirtilen raporda, şu anki faal petrol sahalarının az miktarda petrol rezervlerine sahip olduğu vurgulandı. Raporda öne sürülen görüşlerin aşırı derece detaylı olması dikkat çekti. Dört ciltten oluşan rapor, bölgedeki 517 petrol kuyusuna ait tüm kayıtları kapsıyor. Ayrıca bölgenin tüm jeokimya, termal özellikleri ve tarımsal etkinliklerini gösteren haritalar da raporda bulunuyor. Rapor yalnızca Ortadoğu'nun Güney bölgelerinin petrol bakımından zengin olduğu görüşünün aksine, içinde Türkiye'nin Güneydoğu bölgesi topraklarının da bulunduğu kuzey bölgelerinin petrol yönünden zengin olduğu belirtildi. Ayrıca bu bölgede daha önce ayrıntılı bir araştırma yapılmadığı kaydedildi. 45 bin dolar fiyatla satışa çıkarılan raporda, Türkiye Kürdistanı olarak tanımlanan yöredeki, işlenmeyen petrol sahalarının rezervlerinin büyüklüğü övülüyor. Bakir bölge olarak adlandırılan işlenmeyen sahaların Irak ve Türkiye'de işlenen petrol sahalarından daha verimli olduğu iddia ediliyor. "Retog şirketinin petrol araştırma fırsatları, Türkiye Kürdistan" adlı raporunda, 500 bin ölçekli harita, kuyular, büyük petrol ve gaz sahaları, 52 ayrıntılı kuyu jurnalı, 517 kuyu bilgi kayıtları, yerüstü coğrafi bilgiler, Bouger yerçekimi bilgileri, Türkiye-Suriye ve Irak'ın sismik derinlik haritaları ile bu ülkelerde çalışan petrol sahalarının ayrıntılı haritaları bulunuyor. Raporda ayrıca Türkiye'nin siyasî yapısıyla

bunun komşu ülkeleriyle mukayeseleri de bütün ayrıntılarıyla açıklanıyor ve anlatılıyor."

Yıl 1992: "Türkiye Kürdistan"ı Dillerde Retog şirketinin vermiş olduğu önemli bilgilerin yanında özellikle bu raporda yer alan Türkiye Kürdistanı cümlesine dikkat çekmek gerek. İsrail Siyonizminin ABD'ye ihale ettiği Irak işgali sonucu menfur niyet her geçen gün gerçekleşmek üzere. Oysa 1990 yılında çıkan Masonluk ve Kapitalizm adlı eserin "özel bölümünde" bu konuya dikkat çekilmiş, "Yukarıda bahse konu zengin petrol yatakları ile dev GAP projesinin yer aldığı topraklarda kurulacak bir Kürt devleti, İsrail için yutulacak lokma değildir. Bu devletin zayıf,

İsrail için yutulacak lokma değildir. Bu devletin zayıf, askerî güçten yoksun, ekonomik açıdan himayeye muhtaç bir devlet olacağını tahmin etmek hiç de güç değil. Zira İsrail için, bu Kürt devletini kontrol ve himayesine almak gayet kolay olacaktır. Kürdistan'ın bir İsrail eyaleti olmasıyla gelişecek bu aşama, İsrail'in G.D. Anadolu sınırları içine alıp vaat edilmiş topraklara kavuşmasıyla sona erecektir. Rapor, şöyle devam ediyor; "Olay bu yönden değerlendirilince, Time Dergisi'nde çizilen Kürdistan haritasının G.D. Anadolu'nun uzaydan çekilen petrol haritasıyla üst üste çakışmasının bir tesadüf eseri olmadığı açıkça anlaşılır. Dergide yayınlanan Kürdistan haritasının sınırları Gaziantep'ten başlar. K. Irak'tan Halepçe'ye kadar uzanır. Türkiye'nin zengin petrol yatakları Diyarbakır, Adıyaman, Nusaybin ve Batman arasında tüm G.D. Anadolu Bölgesi'ni içeren bir yayçizer."

Diğer taraftan uzaydan çekilen petrol yataklarının haritası üzerine Kürt sorununu bahane ederek ABD'nin bölgeye yerleşmesi de çok dikkat çekici bir olay. Körfez krizi ve şimdi de Irak savaşı derken bölgede "insanî yardım ve güvenlik kampları" adı altında büyük bir oyun oynanıyor. Şu hale nazaran, Türkiye'nin masonluk tarihini hatırlamakta yarar var:

TÜRKİYE'DE MASONLUK TARİHİ:

Her ne kadar Türkiye'de Masonluğun ve ilk Masonların 1720'li yıllardan bu yana var olduğu bilinse de, dış obediyanlara bağlı, Osmanlı topraklarındaki yabancıların etkinliğinde sürdürülen bu çalışmalar, 18. yy ortalarından itibaren Türkleri de içine almaya başlamıştır. Bilinen ve kayıtları günümüze ulaşan ilk Türk Masonlar, bu yy'ın ortalarında topluluğa kabul edilmiş olan İbrahim Müteferrika ve Yirmisekiz Çelebizade Sait Çelebi'dir. 1861 yılına kadar, İngiltere, Fransa ve İtalya milli obediyanlarına bağlı localarda çalışmalarını sürdüren Türk

Masonluğu, bu yıl içerisinde Mısır asıllı Osmanlı Prensi Abdülhalim Paşa'nın önderliğinde Osmanlı Yüksek Şurası, o zamanki ismi ile Makbul İskoç Riti Şura-ı Ali-i Osmani'yi kurar.

Bu cemiyeti ilk tanıyan dış obediyan ise 1869 yılında ABD Güney Jüridiksiyonu olur. Böylece Milli bir hüviyet kazanmış olan Türk Masonluğu, dış obediyanlarca da tanınmaya başlamış ve ABD'yi diğer bazı obediyanlar takip etmiştir. Osmanlı Yüksek Şurası'nın yanı sıra yabancı obediyanlara bağlı olarak Osmanlı Dünya düzenli Masonluğunu temsil eden, ve bir yerde Hür Masonluğu (Fikri Masonluk, Spekülatif Masonluk) babası sayılan İngiltere Birleşik Büyük Locası'nın Türkiye Büyük Locası'nı kabul etmesi ise ancak 1970 yılında, 1909 yılında Mısır'da kurulmuş bulunan ve Resne Locası'nın düzenli köklerine bağlanarak gerçekleşir. Ondan önce İskoçya Büyük Locası tarafından 1965 yılında, aynı gerekçe ile kabul edilerek konsekre edilen Türkiye Büyük Locası bu yıldan itibaren dünya düzenli Masonluğunca kabul edilerek ritüelleri, kıyafetleri, mabetleri geleneksel Masonluğa göre yeniden tanzim edilerek muntazam bir hal alır ve bu düzenli Büyük Locaya Hür ve Kabul Edilmiş Masonlar Büyük Locası adı verilerek kuruluş tarihi 1909 olarak tasdik edilir. TÜRKİYE'DE MASONLAR

Bugün, İstanbul, Ankara, İzmir, Bursa, Adana, Eskişehir, Denizli, Bodrum, Marmaris, Kuşadası, Antalya, Çeşme, Fethiye'de 200'ün üzerinde Locasında çalışan 14.000 üyesi ile Hür ve Kabul Edilmiş Masonlar Büyük Locası, Türk Masonluğunun dünyadaki temsilcisidir. Yıllık %3 üye artışı ile de dünyanın en hızlı büyüme oranına sahip obediyanlarından biridir. 21 yaşını doldurmamış, hür ve erkek olmayanlar aralarına kabul edilmezler. Bu niteliklerden herhangi birisini kaybeden üye, üyelikten çıkartılır.

Her yıl bir kere yapılan beyaz gecelerde Mason eşleri, kızları, anneleri ve kızkardeşleri Mabetlere alınır ve onlara Masonik hikayeler anlatılır. Türkiye Büyük Locası'nın üyeliğe giriş yaş ortalaması 40 civarındadır. Masonluğa kabul edilen ve düzenli bir Locada usulüne uygun yapılan düzenli bir tören ile üyeliğe kabul edilen üye Çırak ünvanını kazanır. Kabul töreninin ardından en az 12 ay geçmeden Kalfalığa yükselinmez. Bu 12 ay içerisinde Çırak, kendisine verilen en az üç ayrı Masonik ödevi başarıyla tamamlamalı ve Kalfalığa layık olduğunu, farklı zamanlarda verdiği bu tezler ile ispatlamalıdır. Kalfa

olduktan sonra da en az 12 ay geçmeden Üstatlığa yükselinmez. Üstat olabilmek için de Çıraklık dönemindekine benzer Masonik çalışmalar, bu sefer Kalfa gözüyle yapılır ve verilen tezler sonrasında Üstat olunabilir.

GÜNEYDOĞU, AKP, PETROL VE BOP PROJESİ

Erzincan'dan başlayan ve Güneydoğu'ya genişleyerek inen üçgende altın ve petrol fişkırıyor. Ama bölgede suni olarak yaratılan kronik terör güvenlik zaafı var. Güya üvenlik sağlanamadığı için doğru dürüst çalışma yapılamıyor. Sebep: Dahili ve harici bedhahların iş ve güç birliği ile hüküm süren lânetli Siyonizm, adam gibi çalışılırsa Türkiye'nin dünyanın en zengin, güçlü, kuvvetli, kudretli ve tarihte olduğu gibi adaletli ülkelerinden biri olma şansına sahip bulunduğunu biliyor ve memleketi bölmeye çalışıyor! Bilinen bir hakikat bu. Hem de Abdülhamit'den beri. Buna rağmen AKP seyirci, muhalefet gaflet, dalalet ve hıyanet uykusunda. İşini bilen, onursuz ve sorumsuz bürokratlar elinde devlet güvenlik güçleri atıl, hükümet hantal.. Güneydoğu'da en değerli madenlerin toprağın hemen altında bulunduğu artık sır değil. Yani bu terörün altında, başka ülkelerin milyarlarca dolarlık bu servetten pay alma mücadelesi var... O nedenle anarşi, terör ve tedhiş bilerek kazanmıyor. SOMUT GERÇEK VE BİR KESİT.

Diyarbakır Ergani'de Güney Kırtepe'de 7 petrol kuyusu bulundu. 1405 m. derinlikte.

Diyarbakır Ergani Karacan'da 5 kuyuda petrol bulundu, 1713 metre derinlikte.

Diyarbakır Hani'de Beyazçeşme'de bir kuyuda petrol bulundu, 1800 metrede.

Diyarbakır Taşdan köyünde 1800 metrede petrol bulundu.

Adıyaman Şambayat'ta 3 kuyuda petrol bulundu... 1584 metrede.

Diyarbakır Bismil'de Arpatepe'de 2 kuyuda bulundu petrol 2450 metrede.

Dünya petrol için 6 bin metreye inerken Güneydoğu'da son zamanlarda bulunan petrolün derinliği en fazla 2450 metre.

İşinin ehli bir madencinin söyledikleriyle birleştğinde tablo ortaya çıkıyor. Hala bazı gerici, yobaz ve mürteci kafalar anlamıyor. Türkiye'nin bir Kürt sorununu yok. Kürt'lerin çok büyük bir bölümü aslında zengin, özgür, huzurlu, güvenli ve mutlu... Diğer bütün Müslüman veya gayrimüslim unsurlar da öyle. Tamamının siyaset, ticaret, üretim ve sanayide belirleyici unsur olma özellikleri var. Halkın içinde asla bir Türk – Kürt ayrımı söz konusu değil. Gerçek o ki;

Ülkemizde herkes barış içinde, kardeşçe yaşıyor. Melânetler karışmadığı sürece insanlar hayatından memnun ve mutlu. Bazı gerici, yobaz, irtica, kiralık, aptal ve taşıma sulu kafalar şiddetten uzaklaştığında, insana insan gibi baktığında, terörü bir çözüm görmediğinde hayatın, barışın, huzur, mutluluk yolunun zenginliğe açıldığını gösteriyor.

Hala anlaşılmıyor mu acaba?

Anarşi, terör ve tedhişin güdümlü; Güdenin mason biraderler olduğu!..

NETİCE:

Türkiye Cumhuriyeti'nin başına; Vahşi Batı'nın İznik Kongreleri ve Şark Raporu gibi; Mason ve misyoner locaları tarafından yalan-yanlış iftira ve furyalarla belâ edilen Güneydoğu (sözde Kürt) sorunu gerçekte bir petrol sorunu olup..; Siyonizm ve ABD bu petrol; Su ve sair doğal kaynaklar ile değerli madenlere el koymak için malum ve menfur eşkıyayı (taşeronları) yaşıyor, besliyor ve OSLO'da “bedhahlarla” pazarlık masasına oturtuyor...

Atilla ALPAY

KADINA ŞİDDET Mİ ?

Yurdumuz gündeminden bir türlü kaybolmak bilmeyen konuların başında artık kadına şiddet mevzuu gelmektedir. Geçen gün İstanbulda bir dernek; şiddet gören kadınlara silah kullanmayı öğretmek amacı ile bir proje başlatarak onları atış poligonuna götürüyor; atış talimleri yaptırıyor ve hatta yakın dövüş teknikleri ile kendilerini savunmayı da öğretiyormuş.

Ülkemizde kadın erkek ilişkileri bu hale geldi ise işte bu esas hapyı yuttuğumuzun resmi olsa gerektir. Bu hale gelmiş bir aile ilişkisinin derhal bitirilmesi millet ve memleket menfaatinedir. Öyle bir aileden artık hayır gelmeyeceği açıktır ve silah talimlerine de- bizce -hiç gerek yoktur.

Son birkaç yıldır bu konuyu işleyen milli İslami kurum, kuruluş, stk vslerin çalışmalarını takip ederek kimin ne dediğini de bir kenara kaydetmekle meşgulüm. Gördüğüm ve acı tesbitim odur ki meselenin hep kadın tarafından bakılmakta erkek açısından kimse konuyu ele almamaktadır. Hep zarar görene acınmakta ve işi bu hale getiren- bir kısım- kadınlara ise kimse bir şey dememektedir.

Kadına şiddete elbette ki baştan ve peşinen benden de kocaman bir “hayır” ama birde meselenin kimsenin görmek istemediği başka bir boyutu var. Ne yazık ki bu boyut ne şehrimizdeki evliliğe hazırlık kurslarında ne de büyük şehirlerdeki benzeri seminerlerde ele alınmadığı gibi hükümetin ilgili bakanlıklarının da gündeminde hala yoktur. Bir sürü stk, siyasi parti ,cemaat ve cemiyetin bile bu konuda bir projesi bulunmamaktadır.

Bir kadını evlenmeye ikna etmek bir erkek için dünyanın en zor işidir. Onun gönlünü kazanmak ve yuva kurmaya razı etmek için erkeğin anasından emdiği süt burnundan gelmektedir. Mutlaka iyi bir mesleği , parası, kariyeri, karizması olacaktır. Bir erkeğin ise kadınların genel kabulündeki kalıba girmesi için- hele bu günlerde- on fırın ekmek yemesi gerekmektedir. Öyle imanı, ahlakı, nezaketi, aile görgüsü ve hatta takvasının önemine dair ölçüler geçen yüzyılda ve ilmihal kitaplarında kalmışlardır. Bir kadının eş seçme kriterlerinin

sayısı erkeğin nerede ise on katıdır. Erkek için onun namuslu ,güzel ve ahlaklı iyi bir aile kızı olması yeterlidir.Buna son yıllarda artan masraflara destek olması ve ortak yaşama kalitesinin yükseltmesi için “çalışan olması”tercihi de eklenmiştir.

Daha sonra evlenen tarafların,çoluk çocuğun gittikçe artan tabeplerinin getirdiği maddi ve manevi yük önce erkeğin derdi olmaktadır.Çorumlu aile büyükleri gençleri bir ölçüde desteklemeye hala devam ediyorlarsa da sorumluluk yine ve hala erkektedir. İyi bir gelir elde etmek için para kazanarak her şeye rağmen çocuklarını kimseye muhtaç etmemek ,faturaları ödemek,ne pahasına olursa olsun yaşama konforlarını devam ettirmek için verilen kutsal ve büyük mücadeleden Türk erkeği ne yazık ki yalınsdır. Eğitim kurumlarımızın müfredatları henüz aile kurma ve yaşatma kültürüne dair çocuklara ve gençlere bir şey vermediği için çiftlerin çoğu hayat içinde bocalamakta ve bu şiddet tabloları ortaya çıkmaktadır. Aile büyükleri çoktan huzurevlerine postalandıkları ve son yüzyıldır “çekirdek çitleten” bir aile modeline de dönüşüldüğü için onlarında taraflar üzerinde bir etkisi kalmamıştır. Gelinler kaynanaları istememekte; yaşlılar evde fuzülü görülmektedir.

Yüz yıl önce evde kayınpederlerin hakimiyeti varken taze gelinlerin sabah ezanında abdest suyu ısıttıkları ve havlu tuttıkları günler geride kalmıştır. Sonra kaynana egemenliği başlamışsa da bu da uzun sürmemiş; ...boncuk bulunacak sanılan çocukların televizyon kumandasını ele geçirmesi ile de yeni ve karanlık bir çağa girilmiştir.Türkiyede erkeklerin ölüm yaşı kadınlarınkinden erkendir. Buna sebep yaşam kavgasında erkeğin çok daha fazla yıpranmasıdır. Öyle elli yıl önce bir at arabası yükü ile gelin olmaya razı kız da kalmamış, yirmi tonluk kamyonlarda çakılı türlü çeşitli eşyalar günümüz insanın gözünü doyurmaya da yetmemiştir. (Türkiyede evlenme masraflarının büyük bir kısmı maalesef hala erkek tarafının üzerindedir.) Kadının şiddet görmemesi için samimiyetle söylüyorum ki erkeği çileden çıkarmamak, vardan-yoktan veya halden anlamak, erkeğin girdiği yaşam kavgasında ona samimiyetle omuz vermek gerekir. Erkek milletinden beş misli fazla konuşan kadın nesli biraz da kendine özeleştiri getirmeli ve kendini peri padişahının kızı zannetmemelidir. Bence şiddet gören kadın, yıllardır evde sistematik bir biçimde işlemiş erkeğe yönelik dırdırın, baskının ve bitmez tükenmez talepler terörünün sonucudur.

Bir erkeği kadına şiddet uygulamaya iten sebepleri durup-
dururken erkeklerin yarattığını hiç ama hiç sanmıyorum. Bence
kendini öldürtmeye çalışan, erkeğin damarına basan, çenesi ile onu
ıldırta ve halden anlamayan huysuz ve edepsiz bir kısım kadınlarımız
vardır. Dünyayı bile aslında kadınlar yönetmektedir. Kadın cinsinin
içgüdülerinin ve yeteneklerinin bir erkeği avucuna alıp çekip
Çevirme özelliklerinin sınırı yoktur. Bu açıdan erkeğin zekasından kat
kat üstündürler. Dememiz odur ki şiddet görmek veya
görmemek kadının elindedir. Ailede kadın ne isterse o olur. Bu
ahir zamanda ötesi laf-ı güzafdır. Buna aykırı fikir beyan
etmek vallahi de safsata hatta mügalatadır. Çünkü gazetelerin yazdığı
gibi şiddet gören kadına silah kullanmayı öğretmek ve bunu büyük bir
ciddiyetle aleme duyurmak Türk aile yapısının çöktüğünün resmidir.
Hele kadına şiddet anında alarm verecek cihazlar takmak, acil telefon
hatları tesis etmek ,erkeğe elektronik kelepçe vurmak ve bunların bir
ucunu karakollara bağlamak rezaletin son perdesidir.

Devletin yapması gereken evlenecek çiftlere en az birkaç ay ciddi
kurs ve eğitim vermesi ve bunda başarılı olmayanların
ise evlenemeyeceklerini bildirmesidir. Böyle kısa ve önemsiz sanılan
eğitimler kırk-elli yıllık yuvalar kurar ve sağlıklı ve huzurlu ailelerin
tesisine sebep olur. Hapishaneler boşalır, tımarhaneler sinek avlar, aile
meseleleri adliye koridorlarına düşmez , sokaklarda kadınlar
bıçaklanarak kan gölünde yüzmez ve dünyaya da rezil rüsva olunmaz.
Bu eğitimlerde din adamlarından, psikologlara, bizim gibi
Yeşilaycılardan, doktorlara ve bu konuda kimin söyleyecek sözü ve
ilmi bir bilgisi, projesi çözümü varsa istifade edilmelidir. Medya ve
diziler bile bu konuda bir denetimden geçirilmeli ve her şeye bir çeki
düzen verilmelidir. Hatta bir yastıkda kırk-elli yıl kocayanlar ise
ödüllendirilmeldir. Yoksa öss sınavı için fizik- kimya öğreten ,hızlı
test çözerek, sekiz-on sene tayin bekleyen bunalım içindeki
insanları yaratan bu sistemle bu işler çözülmez ve düzelmez.

Hem eskiden o kimsenin beğenmediği görücü usulü
ile evlenmelerde boşanmalar mı vardı, sokaklarda ağız-burun kırılan
ve kan revan içinde kalan kadınlar mı vardı, kadına şiddet mi vardı.
Erkeğin kadına ,kadının erkeğe sevgisi ve saygısı yeniden tesis
edilmeli ve bunun için gereken her şey yapılmalıdır. Otoyollar
ve Çamlıca tepesine camii gibi projeler bu saydıklarımız yanında
birer basit avuntudur. Toplumun temeli ailedir.

Saygılarımızla.

İsa KAYACAN

BİR ANLATIM ZENGİNLİĞİ

Anlatımlar vardır zenginlik içindedir. Anlatımlar vardır kısırlık içindedir... Bu anlatımlar hem düz yazıyla, hem de şiirle olunca zenginlik kazanır, anlam kazanır. 1958 yılında yazdığım, doğduğum köyün o gün ki genel görünümünü” dile getiren, duyduklarımı, hissettiklerimi dile getiren “Ece Köyünde Akşam” şiirimin yazılış öyküsünü kaleme alırken epey zorlanmıştım. Yani hem yazıyla, hem şiirle yapılan anlatımlar zordur, sıkıntılıdır. Ama yazıldıktan, anlatıldıktan sonra her iki bölümdeki genel görüntüyle keyiflenirsiniz.

ŞÖYLE GİRİVERSEN KAPIMDAN

Yıllarca Burdur ilimizde çalışan, sonra Isparta ilimize naklen geçen, tayinen geçen Fatma Uçarlar, Eylül 2008’de yayınladığı “İçimde Söz Dinlemez Deli Var” adlı, şiir kitabında yer yer şiirlerinin anlatımlarını da sayfalara aktarmış. Bir başka kitabının adı olan “Şöyle Giriversen Kapımdan” başlığıyla ortaya koyduğu genişçe, uzunca bir anlatımı var. Sonra, şiirle ortaya koyduğu duyguları geliyor. Bitimi, bitirilişi yine yazılı anlatımın..

“İçimde Söz Dinlemez Deli Var” adlı kitabın 55,56 ve 57 nci sayfalarında yer alıyor bu anlatım efendim:

“Biliyorum, şu an bana ulaşmak için yollardasın. Aklın sıra yola çıkacağını hissetmemem için az önce aradın ve her zaman ki rutin konuşmaların gibi havadan, sudan bahsettin. Ama biliyorum, sürpriz yapıp ansızın karşımda oluvereceksin. Yapmak istediğin sürprizi bozmamak için, ben de gelecek misin? diye sormadım. Az önce seni aradım, telefonunda aradığınız kişiye şu anda ulaşamıyor, sinyal sesinden sonra mesajınızı bırakın iletisini dinledim. Anlıyorum ki, yollardasın ve ararım düşüncesiyle yola çıktığını bilmem için telefonunu kapattın” diye başlıyor Fatma Uçarlar anlatımı... Sonra, Gar Müdürlüğü aranıyor, trenin kaçta hareket ettiği öğreniliyor, sabah kaçta gelinebileceği-gelebileceği hesabı yapılıyor.

Bir ara istasyonda karşılayıp sürprizi bozmak istiyor Fatma hanım. Ama süprizin tadını kaçırmamak için vazgeçiyor. Beklediğinin, sabah eve mis gibi börek kokuları içinde girmesini istiyor. Başka hazırlıklarını da yapmak aklından geçiyor. Beklediğinin önceki zamanlarda telefon konuşmalarından rahatsız olduğunu hissediyor, “hasta mısın?” sorusuna “hayır” cevabını alıyor. “Sen de uykuya dalmışsındır ve bir an önce sabah olsun istiyorsundur. Sabah kavuşmak üzere iyi geceler yakışıklım” diye bu bölümün noktasını koyuyor.

Ayak seslerinin kapısı önünde durmasını, zilin basılmasını, kapısının iki kez tıklatılmasını istiyor. Tren gelmiş olmasına rağmen, beklediğinin gelmeyişi hayretle karşılıyor. “Neden gelmedin?, taksi mi bulamadın? Anca mı geleceksin?. Yoksa çiçek almak için mi oyalanıyorsun?. Bilmiyor musun en güzel hediye de çiçek de sensin” diye devam ederken, “Hadi gel! Zile de basma, çıkar anahtarını kendin aç evimizin kapısını” dedikten sonra duygularını mısralara döküyor Fatma Uçarlar:

Şöyle giriversen kapımdan,
Şaşıriversem geldiğine,
Yüreğim çıkıverecek gibi olsa boğazımdan,
Elimden ayağımdan can çekilse,
Oturup kalsam,
Dilim tutulsa, konuşamasam,
Şöyle giriversen kapımdan..

Yazının, anlatımın bitişi, bitirilişi: Ben mi yanlış duyuyorum? Bu ayak sesleri senin, evet senin ayak seslerin, tamam anahtar da kilitte dönüyor, dayanamayacağım artık kapıyı açacağım. Hoş geldin, oğulcuğum, hoş geldin...

YILIN SON HABERİ:

Gazeteci-Yazar İsa Kayacan’a 209.cu plaket, kısa adı SAKÜDER olan “Sanat ve Sanatkârlar Topluluğu” Derneği’nden geldi. Söz konusu plakette yazılanlar:

Prof. Dr. Sayın İsa Kayacan; Cumhuriyetimizin 85. ci yılında Kültür ve Turizm Bakanlığı’nın katkılarıyla düzenlemiş olduğumuz “Atatürk ve Cumhuriyet” konulu şiir yarışmamızda Jüri Üyesi olarak katkılarınız nedeniyle, teşekkürlerimizi sunarız. (Sevgi Eser, SAKÜDER Yönetim Kurulu Başkanı-24 Aralık 2008, Ankara)

Selma GÜRSEL

MEVSİM SALATASI

1 adet haşlanmış yumurta 1 adet orta boy kuru soğan

1 adet orta boy havuç 1 adet orta boy patates

2 diş sarımsak Yarım limon

Az miktarda sirke 5 çiğ ıspanak yaprağı

Bir miktar karnı bahar İstenildiği kadar tuz

Karnı bahar yapraklarından ayrılarak güzelce yıkanır. Ispanaklarda bir miktar suda bekletilerek güzelce yıkanır. Havuç bıçak ile kazınır. Haşlanmış yumurtanın kabuğu soyulur. Sarımsakların da kabuğu soyularak hazır bekletilir. İstemeyenler sarımsak koymayabilirler.

Salatanın yapılırken verdiğimiz tarif üzerine sıra ile doğranması salatanın lezzeti bakımından önemlidir.

Karnı bahar çiğ olarak salata yapılacak tabağın içerisine bir lira büyüklüğünde doğranır. Üzerine çiğ patates rendelenir. Üzerine havuç rendelenir, doğranan malzemenin üzerine bir miktar tuz serpilir, üzerine soğan kangal olarak doğranır. Üzerine ıspanak yaprakları kesilerek konulur, üzerine yumurta doğranır, bunların üzerine tuz serpilir, limon sıkılır, sirke dökülür, istenildiği kadar zeytin yağı dökülür ve servis yapılır.

Üzeyir Lokman ÇAYCI

Sevim HARDAL

BU ZAMANIN KIZLARI

Bu zamanın kızları
Çekilmiyor nazları
Ancak vardığı gün
Tanıyorlar bizleri

Bu zamanın kızları
Yan yatar nergisleri
Yanına yanaşmadın
Harap eder bizleri

Bu zamanın kızları
Güvenilmez sözleri
Dünya güzeli olsan
İster cilve nazları
Bu zamanın kızları
Çekilmiyor sözleri
Büyük küçük tanımaz
Tutmaz büyük sözleri

Bu zamanın kızları
Yemyeşildir gözleri
Gözleri velfecri okur
Kandırıyor bizleri

Bu zamanın kızları
Er öter horozları
SEVİM'İM der çok nazları
Sevimsizdir yıldızları.
05/12/2002 İzmir

Orhan AFACAN

BİR TANESİN SEN

Sevgilimsin diye hep söylüyorum
Güzelsin, şirinsin bir tanesin sen
Senden güzel var mı hiç sanmıyorum
Güzelsin, şirinsin bir tanesin sen

Ne güzel söylüyor ismimi dilin
Sanki bir kelebek elimde, elin.
Yeryüzünde yoktur eşin, benzerin
Güzelsin, şirinsin bir tanesin sen.

Yalnız beni sev, sen ömür boyunca
Dertler dert değil yârim olunca.
Dudağından aşkım sözü çıkınca
Güzelsin, şirinsin bir tanesin sen.

Ahmet CANBABA

AYDINLIK OLSUN

Bir mum yakıp karanlığa ilk adım
Atalım yolumuz aydınlık olsun
Gücümüzü mutlu birlikteliğe
Katalım yolumuz aydınlık olsun.

Vatanımın hançer sokmuş bağına
Hesap soramamak gider ağıma
Neyimiz var neyimiz yok uğruna
Satalım yolumuz aydınlık olsun

Hasret kalarak özlenip yeniden
Tehlikelerden gizlenip yeniden
Tohum gibi filizlenip yeniden
Bitelim yolumuz aydınlık olsun.

Yurdumuzda askeriz bu seferde
Çare bulacağız bilinen derde
Fabrika bacası gibi her yerde
Tütelim yolumuz aydınlık olsun

YIL 14 SAYI 167 25 Ocak 2013

*Hazırlayan Mahmut Selim GÜRSEL yazışma
adresi corumlu2000@gmail.com*

**DİKKAT; BU BİLGİLER TELİF ESERİ OLUP YAZARI VE
YAYINEVİMDEN İZİN ALINMADAN KULLANMAYINIZ!**

Mahmut Selim GÜRSEL ACABA

Mustafa TURAN YAVUZ KÜRTLER'E KARŞIMIYDI?

Müslüm TUNABOYLU HASTALARIMIZIN İLAÇ SORUNU

Mustafa Nevruz SINACI EĞER GERÇEK “MİLLET VEKİLİ”
OLSALARDI!..

Erhan TIĞLI NE OLACAK HALİMİZ - GİDİYOR ELDEN DİLİMİZ

Mesut ARTAR ÖLSÜN KÜÇÜK ESNAF.SİTE BAŞINA GİTMEK
İÇİN TIKLAYINIZ

Suhubi Ulvi CIRIL CAMDAKİ GÜNEŞ

Selma GÜRSEL CILBIR

Hıfzı ÖZBEKMEZ BİLSEN OLMAZ MI

Ahmet CANBABA GÖZ GÖRE GÖRE

Necati ÇAVDAR OĞLUM KIZIM

Muhsin AKTAŞ BEKLE SEVDİĞİM

Mahmut Selim GÜRSEL

ACABA

Geçen sayımızda konu ettiğim “ÇORUMLUNUN SAĞLIK İLE OYNANDI!” Yazım aynı anda diğer dergim olan “ÇEVREMİZ DERGİMDE” bulunmaktadır. Okumayanların bu linke tıklayarak gidebilir ve okuyabilirler. <http://cevremiz.dergisi.info>
Gelelim bu gün yazdığımız konu ile ilişkisi olan Çorum Belediyesinin bu yanlış uygulamasında kullanılan plastik boruların Çorum ekonomisine getiri ve ötürüsünün irdelenmesine.

Çorum merkez ilçede Belediyenin “Çorum Belediyesi Başkan Yardımcısı Alper Zahir İmzalı T.C. Çorum Belediye Başkanlığı Su ve Kanalizasyon Müdürlüğü Başlıklı Sayı M.19.0.ÇOR.0.26.314.99/1380 sayı ile Konu: Yağmur Suyu Bağlantısı” Tebligatı ile Çorum’da yapılan YAĞMUR SUYU BORULARI için ödenen miktarın boyutu nedir? Bu harcamalar apartmanlar ve bu boruları satanlar tarafından acaba hangi kalemlerde faturalandırıldığı ve bu boruları döşeyen esnafımızın işçilik paralarını kayıt altına alınıp alınmadığı, gerçek fiyatların yansıtılıp yansıtılmadığı incelendi mi?

Bu araştırmamızı yazının sonunda bulunan kurumlara dergi yazısını yolladım. Bu bir sağlık problemi ile ilgili ve zaman içerisinde yollara balkonların atık sularının boşaltılarak kirletilmesin ve bu atıkların kuruması ile de toz ile karışarak insanlara mikrop, virüs, asalak ile yayılacağı ihbarı idi.

Çorum Merkez ilçede yapılan yağmur boruları tadilatında apartman bazında 1,200 ila 1,700 TL olarak karşımıza çıkmaktadır. Fiyat değişkenliği ise apartmanların oturma alanı ile ilgili ve yapılan işçilik ile değişik fiyatlara da rastlanılma imkânı oldukça yüksektir. 4 daire üzerine yapılmış bir konutun üç tarafına bu pis su boruları döşenmiş ve ayrıca da bu bağlantılar geçen yazımızda bahsettiğimiz gibi sokağa balkon bağlantıları ile verilmiştir. Çorum Merkez ilçede bulunan konutların apartman ve müstakil olarak yapıların adedini gerçek sayısının yetkililer tarafından bilindiği malumdur.

Bilmek istiyorsanız googlenin bu haritasından kabaca bilgi edinebilir misiniz ACABA?.

Yetkililerce bilinen bina adedi ile yapılan çarpılınca kullanılan PVC boru her halde bir fabrikanın imalatı ile eşit olmazsa da belli bir satış potansiyelinin üzerinde bir satış yapmış olması yüksek bir VERGİ getirisi yapması gerekir mi ACABA?

Bu getir de Çorum'da inşaat malzemeleri satanların vergi limitinde de belli olması gerekir. Acaba bu inşaat mevsimi dışında satılan bina ve ortalama kullanılan PVC borularının kabaca çarpımından da bu PVC boruların VERGİ getirileri yaklaşık belirlenmesi gerekir mi ACABA? Bu işlemleri yapan su tesisatı yapan esnaf veya inşaat taşeronlarının da inceleme yapılabilir mi ACABA?

Kayıt dışı ekonomi Çorum'da bu açıdan incelendi mi ACABA?

Apartman yönetimi de bu VERGİ açısından VERGİ NUMARALARINI aldı mı ACABA?

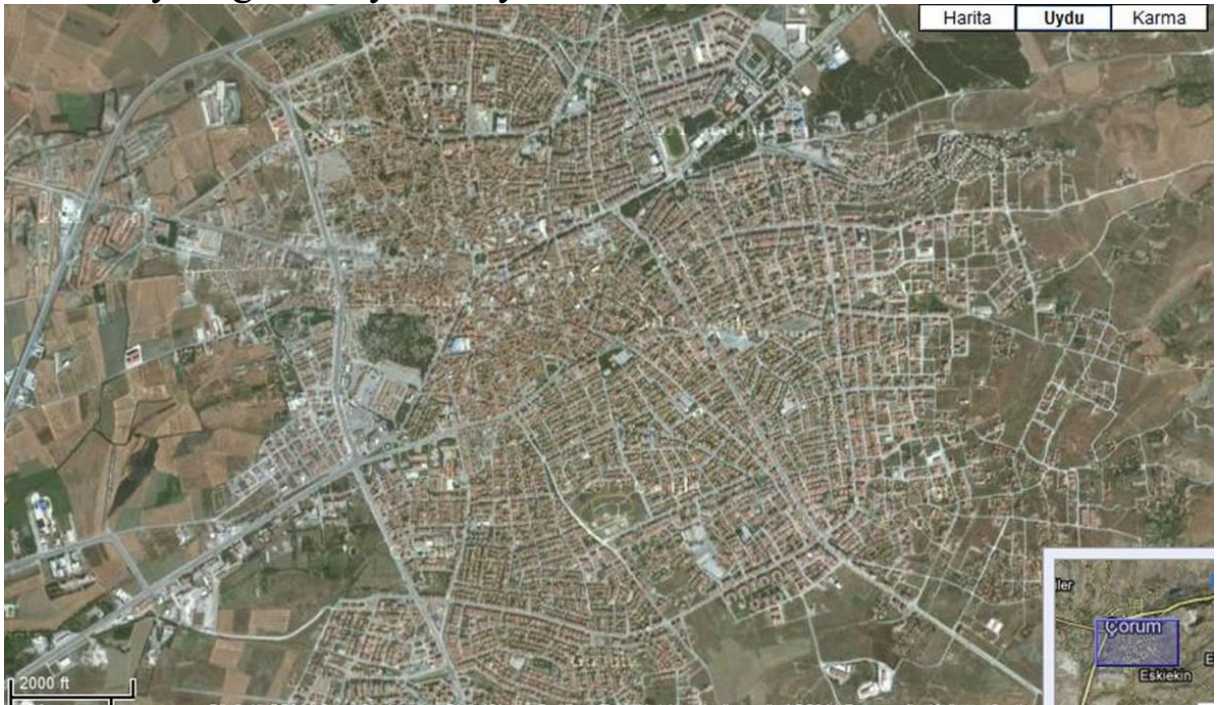
Apartmanların ve evlerin KDV vermemek için bu harcamalarını hangi kalemlerde verdiler ACABA?

Ödemeleri yapan konut sahipleri ve bilhassa apartmanda sakinlerinin bu işlerle ne kadar ilgileniyorlar ACABA?

Devlet VERGİ toplayacağım diye çabalar mı gözüktüyor mu ACABA?

Ve sonuncusu: Kimin ele kimin cebinde ACABA?

Yine bu yazı gerekçe yerlere yollanacaktır.

Mustafa TURAN

YAVUZ KÜRTLER'E KARŞIMIYDI?

Kürd'e fırsat verme Yâ Rab! Dehre Sultan olmasın

Ayağını çarık sıksın asla iflah olmasın

Vur sopayı, al haracı karnı bile doymasın

Şol çeşmeden gavur içsin, Rum içsin, Kürd'e nasip olmasın.

Yavuz'a izafe edilen Kürtlerle ilgili yukarıdaki dörtlük, gerçekten Yavuz'a mı aittir? Yoksa ona izafe edilmiş bir iftira mıdır? Konu incelendiğinde, bu dörtlüğün Yavuz'a ait olduğuna dair hiçbir sağlam bilgiye rastlanmamaktadır. Güya Yavuz, Mısır seferine giderken Muş yakınlarında bir çeşme yaptırmış, zaferi kazanıp da geri dönerken yaptırdığı çeşmeyi harap edilmiş bir vaziyette bulunca çok kızmış ve çeşmenin üzerine, yukarıdaki dörtlüğü yazdırmış. Zaten Rum'un da gavur olduğunu çok iyi bilen Yavuz, bir mısrada hem gavur, hem Rum ifadesinin kullanılmayacağını bilir ve böyle saçma sapan şiir yazmaz. Üstelik Yavuz'un Almanya'da basılan Divanı'nda da böyle bir şiire rastlanmaz. Hakikatte de bu tarz, Sultan Selim'in kişisel özelliği ve üslubuna terstir. O halde bu yaklaşım, Yavuz'a yapılacak en büyük bühthandır. Üstelik Yavuz'un bir Kürt âlimi olan İdris-i Bitlisi'ye olan sevgi ve itimadı ve ona tanıdığı imtiyaz da ortadadır. Meselenin siyasi, sosyal, askeri ve dinî boyutları göz ardı edilerek, hissi ve ideolojik bir yaklaşımla nasıl ki Yavuz, 40 bin Şii Türkmen'i öldürttü diye haksız suçlamalara maruz kalıyorsa, aynı şekilde Yavuz'un Kürt kardeşlerimize de düşmanca bir politika güttüğü maalesef söylenebilmektedir. Oysa Sünni Kürt aşiretlerinin tamamı, Yavuz döneminde İdris-i Bitlisi'nin telkinleri ile Osmanlı'nın yanında yer aldıkları gerçeği bilinmektedir. Şimdi hadiseye sadece bu çerçeveden dahi bakılsa, Yavuz'un Kürtlere karşı olması için, hiçbir sebep bulunamaz. Belki bu suçlamalar, Şii Kürt unsurlar tarafından ortaya atılmış bir iddia olması muhtemeldir.

Bu konuda Prof. Ahmet Akgündüz diyor ki: “ Bu iddianın tam tersi doğrudur. Yavuz olmasaydı, bugün Doğu Anadolu’daki ehl-i sünnet olan Kürtler, Şî’a’nın tasallutu altında olurlardı. Çaldıran zaferinin kazanılmasında tamamen Sünnî olan ve gazada Yavuz Selim’in yanında yer alan Sünnî Kürt ve Türkmen aşiret beylerinin de büyük rolü vardı . Osmanlı Devleti sahip olduğu topraklar üzerinde, ırka ve maddî sömürüye dayanan bir ayırma gitmiyordu. Bütün Müslüman ahali de bu ülkenin aslî vatandaşı kabul ediliyordu. Zaten Osmanlıyı Avrupa’dan ayıran en önemli hususiyet de buydu”

Kürt Beyleri Yavuz’a gönderdikleri bir mektupta şöyle demişlerdi: “Can ü gönülden İslam Sultanı’na bî’at eyledik. İslam Sultanı’nın nâmı ile şeref bulduk ve İslam Padişahı’nın yollarını gözledik. Bu muhlis ve size iteat eden bendelere yardım edesiniz. Sadece Allah’ı bir bilip Muhammed (sav) ümmeti olduğumuzda ittifak halindeyiz.” Şimdi bu hâlisane duygularını Yavuz’a gönderen ve Osmanlı’ya bağlılıklarını ifade eden Kürt tebasına Yavuz’un karşı olmasının bir mantığı olabilir mi? Hem de etnik anlamda dünyada milliyetçilik fikrinin daha doğmadığı o devirde böyle bir şeyin söz konusu olduğunu iddia etmek, gafletten değilse art niyetten olduğu aşıkardır.

Böylesi etle tırnak haline gelen ve yüzyıllar boyu aynı kaderi paylaşarak, aynı vatani, aynı cephede, aynı düşmana karşı kardeşçe omuz omuza çarpışarak koruyan Türk ve Kürt unsurları ayrıştırıp kavga ettirmek isteyenlere karşı, prim verilmeyeceğinden eminiz. Belki de Yavuz’un Kürtlere karşı olduğu yalanı da aynı düşman çevreler tarafından yayılmaktadır. Her türlü provakosyona karşı sağduyu elden bırakılmamalı, dayanışma ve bir bütün olma idealinden taviz verilmemelidir.

Diğer taraftan Yavuz Sultan Selim, siyasi ve askeri dehası yanında sanat’a, edebiyat’a, satranc’a ve şiir’e de çok düşkün bir hükümdardır. Şah İsmail de benzeri özelliklere sahiptir. Hatta Şah, sarayında bilginleri, şairleri ve sanatçıları barındırmaktadır. Onlarla zaman zaman satranç da oynamaktadır. Selim Trabzonda Şehzade Vali olarak bulunduğu sıralarda, tebdil-i kıyafet ederek gezginci bir derviş kılığında İran’a girmiştir. Hanlar ve kervansaraylarda satranç oynayarak herkesi yenmiş ve bu mahareti kulaktan kulağa ta Şah’a kadar ulaşmıştır. Bir gün Şah İsmail ferman buyurur: “Çağırın şu gezginci dervişi de, bir de biz satranç oynayalım kendisiyle bakalım”

Böylece Şah'ın huzuruna çıkan Şehzade Selim, satranç oyununda Şah İsmail'i yener. Bu yenilgiyi hazmedemeyen Şah ise çok sinirlenir ve konuğuna : "" Sen edep nedir bilmez misin bre adam? Hiç şahlar mat edilir mi?" diyerek elinin tersiyle ona bir tokat atar. Şah'ın çok kızdığını gören Selim, paçayı kurtarmak için onu yücelten şiirler okumaya başlar ve huzurdan ayrılırken de şu meşhur dörtlüğü okur ki, bu dörtlük edebiyat tarihinde de tam bir şahaserdir. Zira şiirdeki ifadeler, yan yana da okunsa, yukarıdan aşağıya da okunsa aynı dizeler ortaya çıkar ki, divan edebiyatında bu tarza vezn-i aher deniyor. Bu durumda biz Yavuz'un, divan edebiyatının derinliğine ve genişliğine bütün özelliklerini bildiğini ve uyguladığını görmekteyiz.

Şah'a atfen yazılan bu şiirinde Şehzade Selim der ki:

Sanma Şah'ım /herkesi sen / sadıkane / yâr olur
Herkesi sen / dost mu sandın / belki ol / ağyâr olur
Sadıkane / belki ol / alemde bir / dildar olur
Yar olur / ağyar olur / dildar olur / serdar olur. "

Şah bu şiri sükûnetle dinlemiş ancak, o da şiirin inceliklerine hâkim olmasına rağmen, bu sırlı ifadelerde kendisinin anlatıldığını ve anlatanın da Yavuz olduğunu anlayamamıştır.

Ne zaman ki, Yavuz Çaldıran da Şah İsmail'i yenecek tacını, tahtını, hazinesini ve en sevdiği hanımını ele geçirecek, işte o zaman bu sır da çözülecektir. Çünkü Yavuz yediği tokatı hiç unutmamıştı. Çaldıranda Şah'a okkalı bir Osmanlı tokatı attıktan ve satrançta olduğu gibi, savaş meydanında da onu mat ettikten sonra, bir mektup yazarak o günkü tokatı hatırlatacak ve ardından şöyle yazacaktır: "Atacaksan tokatı, işte böyle atacaksın."

Bu gün biz de, dostuna kucaklaşmak için adım atacak, düşmanına da okkalı Osmanlı tokatı atacak yiğit Yavuzlara muhtacız. Lakin bu iklimde Yavuzlar'ın neşv-ü nema bulmasından ve ülkemizin yücelmesinden rahatsız olup, yüce Türk milletinin iradesi dışında, Şah ve Bizans oyunları sahneye koyanlara da hukuk çerçevesinde böyle tokatlar gerekmez mi?

Sohbetin sonunda tam bir Peygamber sevdalısı olan Yavuz'un naatından iki kıta sunalım:

Kimse sensiz bulamaz Hakk’a vusûl,
Feyz-i lütfunla olur merd-i kabûl
“Rahmet-en li’l – âlemîn” sin yâ Rasul,
El-meded ey mâden-i nur-u Hûdâ.

Günahkar (olarak) sayısız suç işledim.(nefislerinin) hevasına uyan
şahıslarla yoldaş oldum.Ey kerem sahibi! (Peygamberimiz! Bu) isyanım
(için) şefaât eyle! Ey Allah’ın nurunun madeni (olan peygamberimiz)
meded kıl!...

Ey kerem-kân-ı Rasul-ü Kibriyâ,
Kemterindir bu Selîmî pür-hatâ
Dergâhından iltica eder atâ,
El-meded ey mâden-i nur-u Hûdâ

Ey cömertliğin kaynağı (olan) yüce Peygamber!(Bu) hata ile dolu
Selim, (senin) aciz (bir kölendir). Dergâhına sığınarak bağışlanmayı
diler. Y. Kemal:” Seyr eylesün felek kaderin şehsuvarını.

Fethetti bir seferde nebiler diyarını.”

Müslüm TUNABOYLU

HASTALARIMIZIN İLAÇ SORUNU

Zaman, zaman sağlık sorunlarımızla ilgili cümlecikler kurduğumu anımsıyorum. İnsan sağlığı en önde gelmektedir, Osmanlı İmparatorluğunun unutulmazlarından olan Kanuni Sultan Süleyman, ömrünün sonlarına yaklaştığı günlerde günümüze dek uzanan ”HALK İÇİNDE MUTEBER BİR NESNE YOK DEVLET GİBİ, OLMAYA DEVLET CİHANDA BİR NEFES SIHHAT GİBİ.” tümceleri ile anılır. Bazı sağlıkla ilgilenen kurumlarda bu tümceleri görmem mümkün. Yıllar önce ilimizde bir eczacı dostum bu sözü yazmamı istemişti. Eczane faaliyetini durduruncaya dek o yazı asıldığı yerde insanlara seslenmişti adeta.

Ülkemizde, nüfus artışı sonunda insanlar kırsaldan kentlere zorunlu olarak göç etmek zorunda kalmışlardı. Kırsalda yaşam , yani sağlık sorunu biraz zor çözümleniyordu. Kentlere göç olayının nedenlerinden birisi sağlık sorun değildi elbet. Cumhuriyetin ilk yıllarında ülkemizde ki sağlık sorunlarının başında SITMA, TRAHOM, VEREM, FİRENGİ geliyordu. Devlet belirtilen hastalıklarla unutulmaz bir mücadeleye girişti. Hastalıkların başında SITMA geliyordu. Sıtmayı kökünden kurutmak için az mücadele edilmedi. Sağlık görevlileri kırsal alanda ev, ev dolaşarak KİNİN adındaki ilacı dağıtıyordu. O dönemin ekonomik, sosyal, kültürel durumunu göz önüne getirdiğimizde mücadelenin ciddiyetini biraz daha iyi anlama olanağı buluruz.

Kentlerde sağlık sorunlarının çözümünde yardımcı olabilecek DİSPANSERLER kuruldu. Halk bu kuruluşlara yardımcı oldu. Çorum un orta bölümünde VEREMLE SAVAŞ DİSPANSERİ yıllarca azımsanmayacak ölçüde yardımcı oldu. Bu kuruluşun şimdide görev başında olduğunu, bazı sağlık kontrollerini yataklı sağlık kuruluşlarına

yakın bir yerde sürdürdüğünü biliyorum.Bu sağlık kuruluşunun neden kentin ortasından uzaklaştırıldığını bir türlü anlamış değilim.Dernek binası yıkıldı.Bu yerde şimdiye dek çok katlı bir yapıt yükseltilebilirdi.

Geçtiğimiz günlerde sağlık sorunlarının başında İLAÇ konusu ele alınarak ilgililere ve yetkililere uyarıda bulunuldu. Bazı ilaçların, sayıları çoğalmasına karşın eczanelerde bulunmadığına geçtiğimiz hafta bendeniz de tanık oldum. İnsan sağlığının bozulmasına neden olarak en çok üzerinde durulan konu sağlıklı beslenme gelmektedir. Zaman,zaman bu sorunlarla ilgili haberlere yerel ve ulusal basın da yer verildiğini görüyoruz.Ama sağlığımızı olumsuz şekilde etkileyen besin maddelerinin satışı nedense SİGARA gibi önlenememektedir?

Ülkemizde tedavisi uzun süren hastalıklarda belli ilaçların belirli zamanlarda alınmazı zorunlu olmaktadır. Benzeri bir tedavi gören yakınım için geçtiğimiz hafta içinde çalmadığımız kapı kalmadı. Eczaneler, bizde bu ilacı bulmanız mümkün değil, tedavinin yapıldığı sağlık kuruluşu yakının da bu ilaçların bulunabileceğini, ilaç depolarında bakın belki onlarda bulunur dendi. Tedavinin başlama saatine, yani sürdürülen tedavinin başlama saatine öyle yaklaşılmıştı ki uzakta bulunabilecek bu ilacın hastanın tedavisinin yapıldığı ile ,yada hastaneye ulaştırılması olanaksızdı.

Tanıdıkları,tanidik olmayan insanları ilaç için rahatsız ediyor,sorunu çözmeye çalışıyorduk.Bir telefonlaşma trafiği başlattım.Yöre illerde ki arkadaşlarımı harekete geçirdim.Çorum da ki eczanelerde ve ilaç depolarında adını daha sonra yazacağım ilaç yoktu.Yöre illerde koşuşturma sürerken,Samsun dan olumlu bir haber aldım.Eczanenin adını ve telefon numarasını Samsun da ki yakınıma ulaştırdım.İlacı bulunduran firma sabaha kadar ilacı bekletebilirim aksi halde yardımcı olamam der. Koşuşturmanın hangi koşullarda yapılabildiğini düşünebiliyor musunuz.Koşuşturma ilacın alınması ile son buldu. Kemoterapi alan hasta ikametinden 200 km. uzakta. Bu hastanın ve bu hasta yakınlarının çektiği sıkıntı ve geçirdikleri bunalımı bilmem anlayabildiniz mi?

Ekonominin her şeyin önüne geçtiği dünyamızda BLE0CİN 20 mg ilacın tedavi alınan hastane yakınındaki ilaç depolarında ve eczanelerde bulundurulması devletimiz için bir sorun olmamalıdır. Olağanüstü

hallerde hastaların yani insanların yataklı sağlık kurumlarına ulaştırılması için ambulansların önemi kadar, o kurumda hastanın tedavi olabilmesi için de ilaca ihtiyaç vardır sanıyorum. Son zamanlarda ithal ilaçların depo ve eczanelerde bulunamaması sanırım insanlarımızı ve sağlık çalışanlarını olduğu kadar yöneticilerimizi de olduğunca ilgilendirmektedir.

Sağlık Bakanımızın konu ile ilgileneceğine içtenlikle inanıyorum. Sizinle yeni yılın başında böyle bir yazı ile buluşmak istemezdim; ama ne var ki yaşanan olay düşündürücüdür diyor, okurlarımı ve sorunun gidericilerini saygı ile selamlıyorum.

Mustafa Nevruz SINACI

EĞER GERÇEK “MİLLET VEKİLİ” OLSALARDI!..

Burada bir “beyin fırtınası” yapalım: Mevcut hâl-vaziyet ile en fazla 50 yılı mücavir, analitik bir “zamanda yolculuk” ve “mekânı muhasebe (ortam muhasebesi), mütalâa, mukayese” turuna çıkalım.

Velev ki, şahsında âlemi İslâm ve cihan Halife’liği mündemiç; Adalet güneşi, emniyet ve huzur iklimi Osmanlı’nın bakiyesi, varisi, hamisi Cumhuriyet’in kurucusu, Gazî, Türkiye Büyük Millet Meclisi’nde ‘üye’ sıfatı taşıyanlar (milletvekili denilenler) gerçekten;

İnsan hakları, adalet ahlâkı, parti içi demokrasi, fırsat eşitliği ve hukuk ilkelerine sahip ve saygılı; Dikta, sulta, cunta, sınıf-zümre, menfaat, ticaret şirketi, organize suç örgütü, illegal mafya falan değil; Gerçek bir kitle partisine kayıtlı, aidatlarını muntazam ödeyen, vecibelerini yerine getiren; Mensup olduğu siyaset kurumunun; Eğitim, bilinç geliştirme vs, aktivitelerine düzenle katılan, hakiki ve samimi üyelerin; Namuslu, dürüst, demokrat ve helâl oyları ile aday gösterilip, genel seçimlerde seçmenin şaibesiz ve şerefli onayı ile “Millet Vekili” olsalardı!

ACABA NE OLURDU? BAKALIM:

1, Millet, yasama faaliyetlerinden dolayı, vekâlet şartları dâhilinde vekil ettiğine hesap sorabilir; yetki alanı ve sorumluluğu ile bağdaşmayan fiil ve tasarruflarından dolayı, icabında vekâletten azletme hakkını kullanabilirdi. Şimdi hesap soramamakta ve azledememektedir!..

2, Kürsü masuniyeti dışında, asillerin sahip olmadığı hak, dokunulmazlık, ayrıcalık ve imtiyazlara sahip olamaz; Asil’in rıza ve muvafakati hilâfına, milletin sırtından fahiş ücret ve kıyak emeklilik gibi, insanlık, hukuk ve ahlâk dışı gasp ve iktisaplara teşebbüs edemezlerdi...

3, Devlet bütçesi, ithalât ve ihracat denk olur; Cari açık verilmez; Tüm makam, maaş, memuriyet ve ücretler ‘kıdem, ehliyet, liyakat/objektif norm ve standart birliği’ esasına uygun olur; İnsanlık dışı “yüzdeli zam” yerine, insanca ve adil “seyyanen zam” uygulanırdı...

4, “Emek-yoğun, zorunlu altyapı, iktisadi, sanayi ve ticari yatırım, kalkınma, gelişme faaliyetlerinde kullanım” harici dış borç alınmaz; Şaibe, kısır döngü, kayırma, haksız, yolsuz edinim unsuru iç borca asla tevessül edilmez; İşsizlik ve yoksulluk önlenir;; Vergide adalet ve tahsilât sağlanır, çifte vergilendirme şerefsizliğine düşülmez, dolaylı vergilerle halk soyulmaz, fahiş fiyat, ahlâksız ve sınırsız kâr hovardalığına asla ve kesinlikle izin verilmezdi.

5, Bedeli her ne olursa olsun hak-hukuk, huzur, Milli güvenlik ve adaletten asla taviz verilmez; İnsan hakları, eşitlik, akıl-mantık, kamu vicdanı ve kanun hükümlerine aykırı karar, edinim, izin, istisna, müsamaha, af-atıfet tasarruflarıyla, Yüce meclis, cüce meclis durumuna düşürülmez;; Sivil-Asker, bütün kamu ve özel sektör, aleni ve örtülü ödenekler “tam disiplinle sıkı denetlenir” bütün hesaplar hakkıyla ve lâıykıyla sorularak “devletin namusu” ile tüyü bitmemiş yetimin hakkı korunur; Haksız edinim, yolsuzluk ve fahiş kazanç önlenirdi...

6, Gazetecilik ve yayıncılık, (medya) asla “genel (basit/sıradan) piyasa tacirliği, sanayi ve kamu müteahhitliği (taahhütçülük) alanı”, siyasi şantaj, baskı aracı, yağdanlık, yalakalık, yardım ve yataklık vasıtası olarak kullanılamaz; Sözde kitle yayıncısı, akredite kartel medyası tertip ve teşekkül ettirilemez; Bir yanda ıstıraptan kıvranan, rencide edilen, acı çeken, sızlayan kamu vicdanı, halka ve hak’a tercüman olmak varken; ‘4.kuvvet’ olarak bu ayıp, derin utanç, yüzkarası, gasp, irtikap, rezillik ve küstahlığa ortak olunamaz ve seyirci kalınamaz;; Bu günkü medya nam sahibinin sesi kemikçiler; Demokrasi, adalet, ahlâk ve hukuku savunmak yerine; Yıkma, yok etmek, hâtta 1950 öncesi koyu dikta, istibdat ve despotizme davetiye çıkartıp, bölünme ve parçalanmaya çanak tutmak, katkı sağlamak adına ne lâzımsa yapamazlardı...

7, Hükümetler devletin sınırlarına hâkim olur, dağları tutar, dâhilde ABD, Rus, İngiliz, Fransız, İsrail casuslarının fink atmasına, elçi nam “harici bedhahların” devlet işlerine dühul etmesine izin vermez; Ezeli düşmanların dayatması ile “yeni anayasa” yapmaya kalkışmazdı.

SONUÇTA: Hakiki Millet Vekilleri; Mutlak surette “namuslu, dürüst ve demokrat” olur; Kendilerini hakkaniyet öznesi, eşitlik ilkesi, adalet ahlâkı ve hukuk temelinde “küresel adalet, evrensel barış ve ebed-müddet Türkiye” idealine adarlardı.

Erhan TİĞLİ

NE OLACAK HALİMİZ - GİDİYOR ELDEN DİLİMİZ

Yozlaşma, özentî, yabancılaşma, yabancı hayranlığı aldı başını gidiyor. Gitgide benliğimizden uzaklaşıyoruz. Eskiden doğuya dönmüştük, şimdi batıya, Amerika'ya dönük yüzümüz. Bu yüzden bir türlü kendimize dönemiyoruz. Artık başlamıyoruz, start veriyoruz! Hoşça kal, güle güle yerine bay baylaşıyoruz. Çarşıda pazarda adı Türkçe olan yerleri mumla arıyoruz. Satıcılar satış yerlerine yabancı adlar koymazlarsa ikinci sınıf, kalitesiz, adi sanılacağından korkuyorlar. Avrupa'ya, Amerika'ya gidiyoruz ama bir türlü kendimize gelemiyoruz.

Evlerimiz dubleks, tripleks, salon salomanjeli, izoleli, dizaynli. Yiyeceklerimizi taze kalsınlar diye dipfrizlere koyuyoruz. Yollar bariyerli, starlar badigardlı, gece kulüpleri adisyonlu, şovlu. Kulüpler klap oldu artık, clup'a benzetmek için klüp yazanlar var. Bankalar dekont veriyorlar. Türkçe tu kaka ediliyor, yabancı sözler okeyleniyor.

Kimi yabancı sözcüklerin yanına etmek eylemi getirerek Türkçeleştiriyoruz! Böylece orijinal, marjinal oluyoruz. Başarılı gençler onore ediliyorlar, lafını bilmeyenleri refüze ediyoruz. Dövizler deklare ediliyor, sırlar afişe ediliyor, gençler ajite ediliyor, agresifleşiyor. Irklar asimile ediliyor, sporcular rekorları egale ediyor, sporumuzda mantalite, kondisyon, performans, motivasyon, defans, ofans, fikstür, deplasman, skor, rövanş, rövaşata gibi sözcükler cirit atıyor. Geçenlerde bir spikoş, "Takımımız faynıl fora gidiyor" diye bar bar bağıırıyordu. Önce ne dediğini kavrayamadım, sonra kafama dank etti. Meğerse takımımız ilk dörde giriyormuş.

Ne kadar yabancı sözcük kullanırsak o kadar uygarlaşacağımızı, globalleşeceğimizi, başımızın göğe ereceğini sanıyoruz, boyumuz bir karış büyüyecek diye seviniyoruz.

Gözümüz aydın! Batılılaşıyoruz! Dilde Avrupa Birliği'ne çoktan girdik ama niye arabamızı dağdan aşırılım derken düz yolda şaşıırıyoruz?

Mesut ARTAR

ÖLSÜN KÜÇÜK ESNAF

Ölsün arkadaş Bakkallar, Manavlar, Balıkçılar, Kasaplar, Kahvehaneciler velhasıl ne kadar küçük esnaf varsa adını hatırlamadığım hepsi ölsün arkadaş. Neyine gerek yaşaması onların, gitsin çocuklarının nafakasını nerede ararlarsa arasınlar. Ekmek paralarını nereden bulurlarsa bulsunlar.

Ya bir zenginin yanına yamak olsun, ya bir atölyede asgari ücrete tabii, ya da camii önlerinde dilensinler. Nasıl olsa çocuklarına kitapları bedavaya geliyor, sağlık giderleri desen Devlet tarafından ödeniyor, Belediye'ler de nasıl olsa yardım merkezleri haline geldi, kömürünü, yiyeceğini veriyor.

Neden çalıştırsın bu adamlar dükkânlarını her şey bedava zaten.

Nereden çıktı bu yazı diyenlere şunu demek istiyorum: küçük çapta bir dükkân açmak isteyen Şu odaya, bu odaya, sağlık raporu, İşyeri ruhsatı, ustalık belgesi derken 750 -2.000 lira gibi bir rakamın daha dükkân kapısı açılmadan harcanıyor. Dükkânı açtı diyelim içeriye yapacağı masraf, Bağ-Kur, kira, raf vs derken düşündüm ki bu adamın dükkân açması için orta çaplı bir arabasını satması gerekecek.

Kısacası daha para kazanmayı bırak, mekânda satılacak malları dükkâna koymadan adam yarı beline kadar batmış durumda olacak. O yüzden diyorum ya işte ÖLSÜN KÜÇÜK ESNAF. Yaşamasının ne anlamı var.

2011 senesinde 11 ayda sadece bakkal olan küçük esnaflardan 92 dükkân kapanmıştır. Acaba neden? Yabancı bandıralı ya da tek bir cebe hizmet eden marketler ülkemizi örümcek ağı gibi sardı üç beş yılda. Sizlerde üç kuruş ucuz diye indirim günlerinde kapılarında kuyruklar oluşturdunuz. Üç kuruş ucuz ürünü almak için girdiğiniz marketten ihtiyacınız olmayan şeyleri de aldınız, hatta pahalı olan bir ürünü de gelmişken alayım dediniz. Alışverişiniz daha masraflı hale geldi farkına bile varmadınız. Kredi kartından geç hemen, sanki devlet ödeyecek,

gerçi neredeyse yapmadıkları bir o kaldı. Her şeyimizi birilerine ödettirmeye alıştırılmadık mı biz, ödeseler de mutlu oluruz değil mi?

Üç kuruş ucuz diye market kapılarını aşındırırken bakkal amca iflas etti, üç kuruş ucuz diye kıyılmış kıymayı marketten aldık kasap amca iflas etti. Bunun gibi çok örnek verirdim ama köşem yetmeyecek, bundan korkuyorum.

Varsayalım ki küçük esnafımızda ürünler on kuruş pahalı olsun, değmez mi bakkal amcanın köşe başında yanan ışığını görmeye. Sahibinin adını bilmediğim, yüzünü görmediğim kim bilir kimin olan alışveriş merkezleri yerine küçük esnafımızı kalkındırsak olmuyor mu? Bu kısaca döner sermaye, yardımlaşma değil mi?

Paramızın nereye gittiğini bilmeyen toplum olduk artık farkında değil misiniz?

Bundan böyle tavsiyem şu: Bir alışverişinizde arada ki fark en fazla iki ya da üç lira olacaktır, bu farkı da ödeyin okurlar. Kendi halkımızın, komşumuzun hatta kendimizin ayakta kalması için tek izlenecek yol bu yol ve biran önce yıllardır lafla kalan marketler yasasının çıkmasıdır. Eğer bu dediğimi değil de şuan yapılanı yapmaya devam ederseniz, ölsün kasap amca, ölsün yufkacı teyze, ölsün çerezci amca topyekûn kapatsınlar dükkânlarını.

Allah yardımcıları olsun!

Suhubi Ulvi CIRUL

CAMDAKİ GÜNEŞ

Çocukluğumuzda okuduğumuz bir hikâye vardı, hikâyenin adı “Altın pencere ev” idi. Hikâyede, bir çocuk her sabah uyandığında uzaklardaki tepenin üzerinde bir evde, altın gibi parlayan evin camlarını altın zannederek imrenerek bakar, “ah şu tepeleri aşsam da karşımda duran bu eve ulaşım o altınlara sahip olsam” diye düşünürmüş.

Gerçekte parlayan, altın değil camdır. Cam ise; evin tepede olması nedeniyle, güneş doğar doğmaz ilk önce tepeleri aydınlattığı için camdan yansıyan altın görüntüsü, güneşin yansımasıdır. Çocuğun gördüğü parlaklık altın değil, güneşin yansımasıdır.

Parlayan cam da olsa, altın da olsa, insan gibi aslı topraktır. Parlayan, Yüce Rabbimizin gücü ile ışık veren güneşin ışıklarıdır. Fakat cam veya altının ışığı yansıtması içinde gelen o ışığı yansıtacak özellikte cevherin olması lazımdır, parlayan cisimde yansıtacak cevher yoksa ne ışık görünür, ne de yansıma.

Parlayan cam da olsa, altın da olsa aslı topraktır demiştik ya, peki toprak nasıl oluyor da ışığı yansıtıyor? Yüce Rabbimiz kâinatı yaratırken o kadar mükemmel yaratmıştır ki hayatta gerekli olan her şey akıl sahiplerinin araştırması ile bulunup, ustasının elinde şekillenmektedir. Bir diğer maharet de; hangi cevheri en iyi nerede bulup, en iyi nerede değerlendireceğini iyi bilmektir.

Güneş ışığının değdiği her cisim ışığı yansıtır mı? Kesinlikle hayır. Öyle cisimler vardır ki bırakın ışığı yansıtmayı, ışığı yutarlar bile. Nice yüksek tepeler üstünde nice görkemli şatolar vardır ki; içlerindeki vahşet ve kötülüklerin dışı yansıması ile insan bakmaya korkar.

Bizi bakmaya imrendiren cam veya bakmaya korkutan şatonun ikisinin de aslı toprak olmasına rağmen, cazibeli veya korkutucu olan içlerindeki iyi veya kötü ruhlardır.

İnsanları da bu evlere benzetecek olursak, kimi insan cam gibi şeffaf, ayna gibi parlaktır. İçi dışı birdir, Yüce Rabbimizin verdiği nurun yansıması ile apaydınlıktır. Onu gören Yüce Yaratıcı hatırlar, insan bakmaya doyamaz, her zaman onunla olmak ister, insana huzur verir. Kimi insan vardır altın gibi kıymetlidir, ömrünü iyiliklere adamıştır, her yerde aranılan, faydalanılan, hayırlı işlerin hayırlı adamıdır.

Kimi insan vardır bina yapımında kullanılan tuğla gibi gereklidir, toplumun mozaik taşları gibi toplumu birlik beraberlik içinde tutan. Varlıkları, yok olunca belli olan toplumun temel taşlarıdır.

Kimi insan vardır çiçek bahçesindeki çiçekler gibidir, bu dünyaya doğup, büyüüp vakti gelince tekrar toprak olmak gibi. Rast gelinirse faydalı olup, rast gelinmezse zararsız bir şekilde göçüp gitmek üzere yaratılmış.

Kimi insan vardır desteklerle duran evler gibi, sürekli başkalarının yardımıyla hayatlarını sürdüren.

Kimi insan vardır içi canavar dolu şatolar gibi, kalplerinin katılığı, vicdanlarının canavarlığı yüzlerinden okunan. Bırakın onlarla arkadaşlık yapmayı, insan, yüzlerine bakmaya iğrenir.

Hikâyemize konu olan çocuk, evlerinden, tepedeki gördüğü evle beraber güneşi de görebilseydi, işin gerçek oluş nedenini görecek, düşünceleri hakikat yolunda gelişecek, yansımalarla değil, gerçeklerle ilgilenecekti. Nihayeti o bir çocuktur, belki o kadarını düşünemeyebilir.

Bizler de yaşantımızın büyük bölümünü yansımalarla ilgilenerken geçirdiğimiz için gerçekleri göremiyor, aradan zaman geçince yıllarımızın oyalanmalarla geçtiğini görüyoruz.

Gerçekleri bilerek, gerçekleri görerek, gerçekleri yaşayarak bir ömür yaşamak dileklerimle...

Selma GÜRSEL

CILBIR

MALZEMESİ: 3-4 porsiyon için,
400 gram kuru soğan,
250 gram koyun kıyması,
3 yumurta,
50 gram tereyağı,
2 domates,
2 adet sivri biber, isteğe göre kırmızı pul biber, tuz.
4 su bardağı su.

Soğanlar kabuklarından soyulur ve doğranarak bir tencereye konulur.

50 gram tereyağı yada margarin soğanların üzerine konarak tencere ateşe konulur.

Yağ eriyip, soğanlar biraz ölüncce üzerine kıyma konularak istenildiği kadar tuz ilave edilir.

Soğanlar ölüncceye kadar önceden yıkanan domates ve biber doğranır.

Kıymalar haşlanınca doğranmış olan domates ve biberi tencereye konularak üzerine yumurtalar kırılır üzerine istenildiği kadar pul biber konulur.

Kıymalar haşlanınca doğranmış olan domates ve biberi tencereye konularak üzerine yumurtalar kırılır üzerine istenildiği kadar pul biber konulur.

Bu karışım güzelce ateşte karıştırılır. Karıştırılan bu yemeğin üzerine 4 su bardağı soğuk su ilave edilir, tuzu istediğiniz kadar ayarlanır.

Kısık ateşte çilbır yarım saat kadar pişirildikten sonra sıcak olarak servis yapılır.

Hıfzı ÖZBEKMEZ

BİLSEN OLMUZ MI

Bir gonca gülsün gönül bağımda
Gelipte sinemde asan olmaz mı
Aşk şarabı sundum bak ellerimde
Alıp kana kana isen olmaz mı

Seni düşünmekten yoruluyorum
Artık rüyalarda sarılıyorum
Kadere feleğe darılıyorum
Halim perişandır bilsen olmaz mı

Sevdayın narına yandım ha yandım
Her zaman benimsin buna inandım
Latifim ortada kimsesiz kaldım
Gelip kollarınla sarsan olmaz mı

24 KASIM 2003 PAZARTESİ SAAT: 08:00

Ahmet CANBABA

GÖZ GÖRE GÖRE

Hak yolu deyip de uçkur
Çözülmez göz göre gör
Tanrı aşkına kadın kız
Üzülmez göz, göre göre

Hata kimde ne demeli
Herkes suçunu bilmeli
Uçacak evin temeli
Kazılmaz göz göre göre

Tahrik etme sağı solu
Nedir işin çıkar yolu
Hakaretler dolu, dolu
Yazılmaz göz, göre göre

Yönetirler cambaz gibi
Çalarlar düzenbaz gibi
Bunca vatandaş kaz gibi
Yolunmaz göz, göre göre

Ateşten gömlek giyerek
Allahuekber diyerek
Bilerek ve bilmeyerek
Ölünmez göz, göre göre

Düşün yobazın kastı ne
Çıkar Atanın büstüne
Kırsınlar diye üstüne
Salınmaz göz, göre göre.

Demokrasi almış yara
Ufkumuz görünmez kara
Gizli ödenekten para
Çalınmaz göz ,göre göre.

Söyleyim gelmişken yeri
Göster kim sözünün eri
Bizden akılsızdan geri
Kalınmaz göz, göre göre

Neler kime serbest yasak
Derler bir arayıp bulsak
Kanunlarla verilmiş hak
Alınmaz göz, göre göre

Necati ÇAVDAR

OĞLUM KIZIM

Sevgim, baharım, hazım,
Coşkum, sevincim, nazım,
Şehla bakışlı kuzum ..
Bahtın hep açık olsun
Kalbin, gönlün nur dolsun ..

Geline yakışır ak
Damat olup kına yak
Yansın hep kutlu ocak
Rabbim oğul - kız versin
Başın hep göğе ersin

Yoldaşın, sırdaşın olsun
Eşin, gardaşın olsun
Allah yardımcın olsun
Yardım et, bahtiyar kal
Doğru davran, dürüst kal

Çok çalış, iyi yetiş
Son olsun iyi bitiş
Hayra varsın her iş
Helal ye, bereket bul
İsterim gururum ol

Başın Sema'ya ersin
Can İbrahim'i bulsun
Ruhun Tuğba' ya varsın

Sema'da Tuğba'yı bul
Halil'e er huzur dol
25.9.1995 ANKARA

Muhsin AKTAŞ

BEKLE SEVDİĞİM

İşte geliyorum yar sana doğru
Açta kollarını bekle sevdiğim
Gittiğim yollarda barınmaz eğri
Açta güllerini bekle sevdiğim

Mesafeler uzar hayal öpünce
Kâinat donuyor gönül sapınca
Güneş kararıyor eller kopunca
Açta ellerini bekle sevdiğim

Gün ağarmaz olur yâr olmayınca
İçim hep boş olur sen dolmayınca
Saatler yürümez ses gelmeyince
Açta yollarını bekle sevdiğim

Yunusun sırtında hayal görürüm
Köpüğün üstünde sana yürürüm
Temmuz ortasında karlar kürürüm
Açta dallarını bekle sevdiğim

Mizabi diyor ki bu sevda vurdu
İçimde acılar panayır kurdu
Ayaklarım gelip kapıda durdu
Açta tüllerini bekle sevdiğim
18.08.2008

 **MAHMUT SELİM
GÜRSEL**

ÇORUMLU 2000 **AYLIK KÜLTÜR SANAT TARİH VE
EDEBİYAT DERGİSİ** **ISSN 1301-9945**

ISSN 1301-9945

YIL 14 SAYI 168 25 Şubat 2013

Atatürk Abidesi Çevre Çalışmaları ve kar

***Hazırlayan Mahmut Selim GÜRSEL yazışma
adresi corumlu2000@gmail.com***

**DİKKAT; BU BİLGİLER TELİF ESERİ OLUP YAZARI VE
YAYINEVİMDEN İZİN ALINMADAN KULLANMAYINIZ!**

Hüseyin Hüsnü GÜROLYAZARIMIZI KAYBETTİK

Mahmut Selim GÜRSEL DEMEDİM Mİ?

ÇORUM İLİNDE İNTİHAR ORJİNLİ ASIYA BAĞLI ÖLÜMLERİN
DEĞERLENDİRİLMESİ

Mesut ARTAR KÜÇÜK ESNAF İÇİN BİLGİ VE TEKNOLOJİNİN
ÖNEMİ

Suhubi Ulvi CIRIL ELMADAĞ YOKUŞLARI

Mustafa TURAN ÖSS ÇIKMAZI

Mustafa Nevruz SINACI İNKÂR'A REDDİYE VE AB.-TERÖR-
TEDHİŞ MUTFAĞI VE LOZAN

Erhan TIĞLI HAYATIN ANLAMI

Emine SEVİNÇ ÖKSÜZOĞLU AZERBAYCAN EDEBİYATI

Selma GÜRSEL TAVA MAYALISI

Mahmut Selim GÜRSEL EMANET

Ahmet CANBABA BAHAR

Hıfzı ÖZBEKMEZ DALINDAN KOPARDIN

Halil KAYMAK BAŞA GİT YIRTABİLSEM SENİ

YAZARIMIZI KAYBETTİK!

Sanal da olsa onu dergimize gönderdiği yazılarından tanıımıştım.

Bana gelen mesajı sizinle paylaşmak istedim:

“Kendini, özellikle ve bilhassa Erzincan'ın ve bu çok sevdiği şehrin şahsında "vatan ve milletine" hizmete adayan; İnşaat Yüksek Mühendisi HÜSEYİN HÜSNÜ GÜREL, 06 Şubat 2012 Salı Günü aramızdan ayrıldı ve HAK'a yürüdü.

"ERZİNCAN Şehri ve Ovası'nda varlığına emin olduğu zengin Doğalgaz rezervlerini açığa çıkartıp;

Hemşehrilerini büyük bir zenginlik ve mutluluğa kavuşturmak ve Anadolu İnsanı'nı yabancılara muhtaç olmaktan kurtarmak için, 20 yıldır aralıksız çalışan ve bu uğurda inanılmaz masraflar edip; Efsanevi bir mücadele veren "HÜSEYİN HÜSNÜ GÜREL", davasını ispatlamasına rağmen kimseyi harekete geçiremedi.

Şimdi dava, O'nu dinlemeyen ve "inandıkları halde" hükümet nezdinde teşebbüse geçmeyen Erzincanlıların.

O'na Allah (CC)'dan rahmet ve mağfiret, kederli ailesi, "kıymet ve kadr'ini bilmeyen" Erzincalı hemşehrilerine başsağlığı dileriz.

Bu güne kadar ülkemiz ve özellikle Erzincan'ın yetiştirdiği "çok müstesna, iyi kalpli, yüksek ruhlu, milli, manevi ve ilmi değerlerine sadık, samimi ve saygıdeğer; Yüzlerce eser, hizmet ve hikmet sahibi Aziz İnsan"

Mahmut Selim GÜRSEL

DEMEDİM Mİ?

Zaman içerisinde olacakları bildiren bir olayın tekrarında hepimiz bu olayın olacağını hissederek etrafımızdakilere dönerek "Demedim mi?" diyerek dinlenmediğimizi ima ederiz.

Bizde pek çok yazılarımızda bu serzenişi bildirecek öneriler getirdik. Bildiğimizi kaleme dökmeye çalıştık. Zaman içerisinde de bazı söylediklerimizde haklı çıktık.

Bazen doğru bildiğim olaylar için etrafımızdakilere bilgi vererek kamuoyu yarattık ve sonucu şahsıma dokunan zaferlerimiz de oldu. Dediklerimin bazıları idarelerce kale alınarak işleme konulup sonuçları yapanlar tarafından işlendi ve nemalandırıldı.

Son iki sayımızda ne yazık ki yapılan çok yanlış bir uygulamayı yazdım ve resimledim. Gereken yerlere de e-posta ile ulaştırdım. Onlarca bilgi verdiğim yerlerden ikisi haricinde bilgi alında cevabı e-posta ile gelmedi. Ne yapmalıyım. Bilgi Verme yasası ve dilekçe Kanununa göre görülmemiş işlemi halına getirilen ve bu bilgileri gerekli yerlere ulaştırmayan kişilere tazminat hakkımı mı kullanmalıyım? Sanal olarak elin çalışanı e-postayı teslim edemeyince e-postayı gönderene" e-posta teslim edilemedi veya, e-posta kutusu dolu" mesajının verildiğini bu zat-ı muhteremler bilmiyorlar mı? Bilmiyorlarsa illaki kanun yolu ile bilginin alındığı mesajını yazmak istemiyorlarsa bile otomatik olarak "gönderdiğiniz e-posta alınmıştır" bilgisini de yazamıyorlar mı?

Çorum Belediyesinin yaptığı ve apartmanların ve konutların çatı suyu ile birlikte balkon sularının da YOLA VERİLME işlemi şu an kış mevsimini yaşadığımız için göze batmamakla birlikte yağışlardan dolayı sokak kirlilikleri gözükmemektedir. Mevsimin değişmesi ve balkon atık sularının yollara indirilmesinde meydana gelecek bulaşıcı hastalık furyası olursa bana yine "Demedim mi?" yazı yazdırmaz, gerekeni yapar ve yapılan hatadan donulur ve atık su borusu olarak lağımdan hariç yer altı tahliye borularına apartmanların bağlantılarını verirsiniz.

ÇORUM İLİNDE İNTİHAR ORJİNLİ ASIYA BAĞLI ÖLÜMLERİN DEĞERLENDİRİLMESİ

**Yrd. Doç. Dr. Erdal Özer. Gaziosmanpaşa Üniversitesi Tıp Fakültesi
Adli Tıp Anabilim**

Dalı, Tokat, Türkiye

**1Yrd. Doç. Dr. Ali Yıldırım. Gaziosmanpaşa Üniversitesi Tıp
Fakültesi Adli Tıp Anabilim Dalı, Tokat, Türkiye**

**2 Doç. Dr. Bülent Şam. Adli Tıp Kurumu Başkanlığı, İstanbul,
Türkiye**

**3 Yrd. Doç. Dr. İlhan Çetin. Gaziosmanpaşa Üniversitesi Tıp
Fakültesi Halk Sağlığı**

Anabilim Dalı, Tokat, Türkiye

Yazışma Adresi: Yrd. Doç. Dr. Erdal Özer

Gaziosmanpaşa Üniversitesi Adli Tıp Anabilim Dalı, Tokat

ÇORUM İLİNDE İNTİHAR ORJİNLİ ASIYA BAĞLI ÖLÜMLERİN DEĞERLENDİRİLMESİ THE EVALUATION OF SUICIDAL ORİGINED HANGING DEATHS IN ÇORUM

ÖZET

Bu çalışmada, Çorum ilinde Ülkemizdeki en yaygın intihar yöntemi olan ası sonucu ölen olguların sosyodemografik özelliklerinin tespit edilmesi ve literatür eşliğinde benzer çalışmalar ile karşılaştırılarak farklılıklarının vurgulanması amaçlandı. Çalışmamızda Ocak 2005 ve Aralık 2009 tarihleri arasında 5 yıllık dönemde Çorum ilinde ası sonucu ölen 29 olgu retrospektif olarak değerlendirildi. Olay yeri incelemesi bulguları, otopsi bulgularına göre intihar orjinli asiya bağlı ölüm olguları seçilmiştir. Yirmi iki olgunun (%75.9) erkek, 7 olgunun kadın (%24.1) olduğu, yaşları 16-71 arasında değişen olguların yaş ortalamasının 39.2 bulunduğu görüldü.

Olguların 24'ünde olay yeri iç mekan olup çoğunda (19 olgu - %79.2) ası vasıtası olarak ip kullanıldığı, geriye kalan olgularda ise ası fiilinin kablo ve çarşaf kullanılarak gerçekleştirildiği tespit edildi.

Üç olguda hyoid kemikte, 6 olguda tiroid kıkırdakta, 5 olguda hem hyoid kemik hem de tiroid kıkırdakta olmak üzere toplam 14 olguda boyun organlarında kırık saptanmıştı.

Anahtar sözcükler: İntihar, Ası, Otopsi, Asfiksi

ABSTRACT

The aim of this study to specify the sociodemographic features of those who were dead as a result of suicidal hanging in Çorum city which has the commonest mode of suicide in Turkey, and comparing the data of similar studies. Study enclose the hanging cases during the five-year period between January 2005 and December 2009 in Çorum. Upon analysis of death scene investigation and autopsy findings the cases of hanging fatalities of suicidal origin were selected. There were a total of 29 cases of suicidal hanging with age range of 16-71 (Average: 39.2 years; M:F = 22:7). 22 of the hanging cases (75.9%) were male and 7 (24.1%) were female. In 24 of cases, the place of hanging was indoor; most victims selected rope (n:19 (79.2 %)) for the ligature with the rest using sheet, cable. Fractures in neck organs were detected in 14 of cases (48,3%). Fracture in hyoid bone was seen in 3, in thyroid cartilage 6, in both hyoid and thyroid in 5 cases.

Keywords: Suicide, Hanging , Autopsy, Asfixia

GİRİŞ

İntihar, insanın özbenliğine yönelmiş bir saldırı olup boyutları giderek büyüyen toplumsal bir sorundur. İntihar düşüncesi hayatta kalma dürtüsüne karşı bir eylemdir ve psikiyatrik bozukluk olarak kabul edilmektedir (1).

Ekonomik ve sosyal sorunları yoğun olarak yaşayan kişilerde intihar sıklığının fazla olması sosyal faktörlerin önemini vurgulamaktadır. İşsizlik, geçim zorluğu, alışlagelmiş sosyal desteğin kaybı, göç, beklenmedik olaylara tepki, aile içi anlaşmazlıklar, ailenin herhangi bir nedenle dağılması, alkol bağımlılığı, ruhsal hastalıklar, bir yakınının ölümü ve fiziksel hastalıklar intihar riskini arttırıcı faktörlerdendir (2,3).

İntihar girişiminde bulunacak kişi en kolay ulaşabileceği materyali, yeri, yöntemi, ve zamanı seçer (4,5). Kolay uygulanabilirliği nedeniyle ülkemizde en fazla kullanılan intihar yönteminin ası olduğu bildirilmektedir (3,6). Ası eylemi, intihar amacıyla sıklıkla seçilen bir yöntem olup; bazen kaza orijinli olarak meydana gelebilmekte ve çok nadir olarak da cinai amaçlarla uygulanabilmektedir (2-7).

Ası, bir ucu sabit bir noktaya bağlı, diğer ucu ilmik şeklinde boyuna geçirilmiş ya da boyuna birden fazla kez sarılmış bir bağın, vücudun tam ya da tam olmayan ağırlığı ile bir veya birkaç mekanizma bir arada işleyerek boynu sıkıştırması sonucunda solunum yolu, damar ve sinirlere bası ile yaşamsal fonksiyonların engellendiği ve genellikle ölümün meydana geldiği bir olaydır (1, 8-11).

Kullanılan intihar yöntemleri yaş gruplarına, toplumsal ve kültürel koşullara göre farklılık arz etmesine karşılık; Türkiye İstatistik Kurumu kayıtlarına göre ülkemizde en sık kullanılan intihar yöntemleri şu başlıklarda sıralanmaktadır: Ası, ateşli silah kullanımı, kimyevi madde kullanımı, kendini yüksek bir yerden atmak, kesici-delici alet kullanmak, suya atlamak (12).

Gelişmekte olan Asya ülkelerinde pestisit ile intiharın önemli bir halk sağlığı sorunu haline geldiği bildirilmekte olup, (13, 14) buna karşın Amerika ve bazı Avrupa ülkelerinde ise ateşli silah ile intiharların daha sık görüldüğü, bunun da ateşli silaha ev içinde ulaşmadaki kolaylıkla ilgili olduğu bildirilmektedir (15, 16). Bununla birlikte ası dünya genelinde en sık kullanılan intihar yöntemidir (17).

Asıya bağlı ölümler zorlamalı ölüm niteliği taşıdığından, ayrıca cinayet orijinli olgularda intihara benzetme kurgusu bulunabileceğinden, ası olgularında otopsi mutlaka yapılmalıdır.

Çalışmanın amacı, Çorum ilindeki intihar orijinli ası olgularının niteliklerini belirleyerek verileri ülkemiz genelindeki ve dünyadaki diğer veriler ile karşılaştırmaktır.

GEREÇ ve YÖNTEM

Bu çalışmada, Çorum ilinde Ocak 2005 ve Aralık 2009 tarihleri arasındaki 5 yıllık sürede yapılan otopsiler içerisinde ası sonucu ölen olgular retrospektif olarak değerlendirildi. Toplam 29 intihar orijinli ası olgusu; cinsiyet, yaş, olay yeri, olay tarihi, risk faktörleri, ası tipi, ası vasıtası, hyoid kemik, tiroid kartilaj kırıkları açısından incelendi. Elde edilen bulgular SPSS 11.5 programı kullanılarak değerlendirildi.

BULGULAR

Çorum il merkezinde Ocak 2005 ve Aralık 2009 yılları arasındaki 5 yıllık süreçte olay yeri incelemesi ve otopsis yapılan 29 ası sonucu intihar olgusu değerlendirilmiştir. Olguların % 75.9'u erkek iken % 24.1'i kadındır. Olguların tamamı 16-71 yaş aralığında bulunmakta olup, olguların yaş ortalaması 39.2 yıl olarak saptandı. Olguların %86.2'sinin

Tablo-1’de de gösterildiği şekilde 20 yaş üzerinde olduğu %44.8’inin ise 41-60 yaş aralığında olduğu tespit edilmiştir.

Ası olayının gerçekleştiği yer dikkate alındığında olay yerinin olguların %72.4’ünde kentsel alan içinde olduğu, %24.1’inde kırsal alanda olduğu ve sadece 1 olguda ise olay yerinin cezaevi içinde olduğu tespit edilmiştir.

İntiharın gerçekleştiği gün dikkate alındığında olguların % 20.7’sinin pazar, % 20.7’sinin pazartesi günü olduğu ve toplamda pazar ve pazartesi günü birlikte değerlendirildiğinde %41.4’ünün pazar ve pazartesi günü meydana geldiği tespit edilmiştir. İntiharın gerçekleştiği ay incelendiğinde olguların %27.6’sının eylül ayında gerçekleşmiş olduğu, şubat ve ekim aylarında herhangi bir olgu olmadığı tespit edilmiştir. Olay yeri iç mekan ve dış mekan olarak incelendiğinde olguların %82.8’inin iç mekanda bulunmuş olduğu tespit edilmiştir. Ası vasıtası incelendiğinde olguların %82.8’inde ip, %6.9’ünde kablo, %10.3’ünde ise çarşaf kullanıldığı tespit edilmiştir. Tablo-3’de de gösterildiği üzere ası vasıtası olarak çarşaf ve kablo kullananların tamamında olay yerinin iç mekan olduğu belirlenmiştir.

Olguların 14’ünde boyun organlarında kırık tespit edilmiştir. Kırık tespit edilen olgulardan %21.4’ünde sadece hyoid kemikte, %42.9’ünde tiroid kıkırdakta, %35.7’sinde ise hem hyoid kemik hem de tiroid kıkırdakta kırık mevcut olduğu saptanmıştır.

Olguların intihar nedeni olabilecek risk faktörlerinin varlığına göre dağılımı Tablo-2’de gösterilmiştir. Olguların %24.1’inde risk faktörü olabilecek bir bulguya ulaşılamamış olup, kadın olguların tümünde psikiyatrik hastalık mevcut olduğu, ekonomik sorunun ise çalışmamızda sadece erkeklerde mevcut olduğu tespit edilmiştir. Olgulardan birinde intihar girişiminin 2 gün öncesinde eş ölümü öyküsü olduğu, birinde ise madde bağımlılığı mevcut olduğu belirlenmiştir.

TARTIŞMA ve SONUÇ

İntiharlara dünyada ve ülkemizde sık rastlanılmakta olup önlem alınması gereken önemli bir halk sağlığı sorunudur. Uygun yer ve zamanda kolay elde edilen araçlarla intiharlar gerçekleştirilmektedir.

Türkiye İstatistik Kurumu (TÜİK) verilerine göre ülkemizde erkeklerde intihar daha sık görülmekte olup, en sık kullanılan yöntem her iki cinsiyette de asıdır. TÜİK verileriyle uyumlu olarak bu çalışmadaki olguların da çoğu erkektir (%75.9). Çalışmamızda olguların %86.2’sinin

20 yaş üzerinde olduğu, bunun da TÜİK verileriyle uyumlu olduğu tespit edilmiştir. Dünyadaki ve ülkemizdeki veriler incelendiğinde ası yönteminin, intihar amacıyla tüm dünyada en yaygın kullanılan yöntem olduğu görülmektedir (18-20). Amerika, Arjantin, Uruguay ve İsviçre’de en sık ateşli silahla, El Salvador, Nikaragua ve Peru’da en sık pestisit kullanılarak ve Hong Kong’da en sık yüksekten atlamak suretiyle intihar edildiği bildirilmektedir (17). Hong Kong örneğinde olduğu gibi yüksek binaların daha yaygın olduğu yerlerde ulaşılabilen en kolay yöntem olarak yüksekten atlama tercih edilmektedir.

Çalışmamızda asıya bağlı ölümlerin en çok eylül ayında ve en çok pazar-pazartesi günleri ile en az çarşamba günleri gerçekleştiği saptanmıştır. Yapılan diğer çalışmalarda ilkbahar ve sonbaharda hafif bir artışla birlikte, hiçbir mevsimde ve günde anlamlı bir artış olmadığı görülmektedir (18-20).

Bu çalışmada olay yeri kentsel, kırsal ve cezaevi olarak incelendiğinde olguların %72.4’nün kentsel bölgede ası yoluyla intihar ettiği, olay yeri iç mekan ve dış mekan olarak incelendiğinde ise olguların %82.8’inin iç mekanda bulunmuş olduğu tespit edilmiştir. Benzer çalışmalarda eylemin çoğunlukla ev ve etrafında meydana geldiği bildirilmiştir (21). Ası vasıtası incelendiğinde olguların %82.8’inde ip, %6.9’ünde kablo, %10,3’ünde ise çarşaf kullanıldığı tespit edilmiştir. Tablo-3’de de gösterildiği şekilde ası vasıtası olarak çarşaf ve kablo kullananların tamamında olay yerinin iç mekan olduğu tespit edilmiştir. Benzer çalışmalarda da, çalışmamızda olduğu gibi, ası vasıtası olarak kolay ulaşılabilmesi nedeniyle ip kullanıldığı bildirilmiştir (22).

Çalışmamızda olguların 14’ünde boyun organlarında kırık tespit edilmiştir. Kırık tespit edilen olgulardan %21.4’ünde sadece hyoid kemikte, %42.9’unda tiroid kırıkta, %35.7’sinde ise hem hyoid kemik hem de tiroid kırıkta kırık mevcut olduğu tespit edilmiş olup, benzer bazı çalışmalarda ise daha düşük olarak tespit edilmiştir (23-25). Tablo-2 de gösterildiği gibi çalışmamızdaki olguların %24.1’inde risk faktörü olabilecek bir bulguya ulaşılamamış olup, kadın olguların tümünde ve tüm olguların %48.3’ünde psikiyatrik hastalık mevcut olduğu, ekonomik sorunun ise çalışmamızda sadece erkeklerde mevcut olduğu tespit edildi. Cooke ve arkadaşları Batı Avustralya’da asıya bağlı ölümler ile ilgili çalışmasında; olgularının %33’ünde psikiyatrik hastalık öyküsü olduğu ve %24’ünde alkol kötüye kullanımı bulunduğunu, Leo ve arkadaşlarının yaptığı başka bir çalışmada ise ası yöntemi ile intihar eden olguların %31’inin psikiyatrik tedavi görmüş olduğunu

bildirmişlerdir (19, 26). Olgularımızdan birinde intihar girişiminin 2 gün öncesinde eş ölümü öyküsü olduğu, birinde ise madde bağımlılığı mevcut olduğu tespit edilmiştir. İşsizlik, ekonomik sorunlar, sosyal desteğin kaybı, göç, aile içi anlaşmazlıklar, dağılmış aile, madde bağımlılığı, ruhsal hastalıklar, bir yakınıni kaybetme ve fiziksel hastalıklar intihar riskini arttıran faktörler olup, çalışmamızda risk faktörlerinden ruhsal hastalık varlığı kadınların tümünde saptanmıştır. Ekonomik sıkıntıya bağlı intihar girişiminin yalnızca erkeklerde görüldüğü saptanmış olup olay günü ile birlikte yorumlandığında intihar gününün olguların %41,4' ünde pazar ve pazartesi günü olduğu, iş günü başlangıcında kümелendiği dikkat çekmektedir.

Ası sonucu ölümlerde orijin belirlenmesi çok yönlü bir adli inceleme gerektirir. Bu nedenle olay yeri ayrıntılı incelenmeli, krokiler çizilmeli ve fotoğraflar çekilmelidir. Ölüm nedeninin tespiti ve adli soruşturma-kovuşturma sırasında ortaya çıkabilecek olası sorunların açıklığı kavuşturulması için her ası olgusunda mutlaka otopsi yapılmasına karar verilmelidir. Orijin belirlemede otopsi bulguları, toksikolojik inceleme sonuçları, olay yeri incelemesi ve tanık ifadeleri önemli olup, ayrıca intihar olayları sonrası yapılan adli incelemelerin daha ayrıntılı yapılandırılmasının, intiharı önleme çalışmalarına da ışık tutabileceği kanaatindeyiz.

KAYNAKLAR

Köknel Ö. İntiharlar Genel ve Klinik Psikiyatri. İstanbul: Nobel Tıp Kitabevi, 1989: 225-226.

Gök Ş. Adli Tıp, 4. Baskı, Fatih Gençlik Vakfı Matbaası, İstanbul, 1980: 97-117.

Gök Ş, Kırangil B. 59 ası olgusunda retrospektif incelemeler. III. Ulusal Adli Tıp Günleri, 6-8.Kasım.1986, İstanbul. Panel ve Serbest Bildiriler Kitabı: 211-217.

Camps FE (Ed). Gradwohl's Legal Medicine. Third Edition, John Wright and Sons Ltd. Bristol, 1976: 326-339.

Simpson K, Knight B. Forensic Medicine, Ninth Edition, Edward Arnold Ltd. London, 1985: 102-106.

Üner S. Ası ile ölümlerin adli tıp açısından incelenmesi. Adli Tıp Kurumu Başkanlığı, Uzmanlık Tezi, İstanbul, 1990.

Pradep KG, Kanthaswamy V. Am J Forensic Med Pathol. 1993; 14 (1): 80-81.

Koç S, Özaslan A. Genel olarak asfiksiler, ası, boğma, tıkama tıkanma, kimyasal asfiksiler. Soysal Z, Çakalır C. (Eds) Adli Tıp, Cilt I. İstanbul

Üniversitesi Cerrahpaşa Tıp Fakültesi Yayınlarından Rektörlük No: 4165
Fakülte No: 224 İstanbul, 1999: 405-457.

Polat O. Adli Tıp, Der Yayınevi, İstanbul; 2000: 48-52.

Hancı İH. Adli Tıp ve Adli Bilimler. Seçkin Yayıncılık, Ankara; 2002: 371-379, 559-576.

Gordon I, Shapiro HA, Benson SD. Forensic Medicine, 3. Edition, London: Churchill Livingstone, 1988:110-113.

Erişim Adresi: <http://www.tuik.gov.tr/>. Erişim Tarihi: 29.03.2011.

Gunnell D, Eddleston M. Suicide by Intentional Ingestion of Pesticides: A continuing tragedy in developing countries. Int J Epidemiol. 2003 Dec; 32 (6): 902-909.

Bertolote JM, Fleischmann A, Eddleston M, Gunnell D. Deaths from pesticide poisoning: A Global Response. Br J Psychiatry. 2006; 189: 201–203.

Killias M, Van Kesteren J, Rindlisbacher M. Guns, violent crime and suicide in 21 countries. Can J Criminol. 2001; 43: 429–448.

Ajdacic-Gross V, Killias M, Hepp U, Gadola E, Bopp M, Lauber C, et al. Changing times: a longitudinal analysis of international firearm suicide data. Am J PublicHealth. 2006; 96: 1752–1755.

Ajdacic-Gross V, Weiss MG, Ring M, Hepp U, Bopp M, Gutzwiller F, Rossler W. Methods of suicide: international suicide patterns derived from the WHO mortality database. Bull World Health Organ. 2008; 86 (9): 726–732.

Erkol Z, Beyaztaş FY, Büken B, Erkol H. Kahramanmaraş İli'ndeki intihar orijinli ölüm olgularının analizi. Türkiye Klinikleri Adli Tıp Dergisi. 2007; 4:7-16.

Gören S, Tıraşçı Y, Üzün İ. Diyarbakır'da Asıya Bağlı Ölümlerin Retrospektif Değerlendirilmesi. Türkiye Klinikleri Adli Tıp Dergisi. 2005; 2:1-4.

Yılmaz R, Erkol Z, Bütün C, Beyaztaş FY, Ertan A, Büken B. Elleri bağlı bir ası olgusu. Türkiye Klinikleri Adli Tıp Dergisi. 2008; 5: 75-79.

Ege B, Karadeniz Z, Yemişçigil A. Ası olgularının retrospektif incelenmesi. Adli Tıp Bülteni. 2000; 5(3): 185-187.

Cooke CT, Cadden GA, Margolius KA. Death by hanging in Western Australia. Pathology. 1995 Jul; 27(3): 268-272.

Meel BL. A study on the incidence of suicide by hanging in the sub-region of Transkei, South Africa . J Clin Forensic Med. 2003; 10: 153-157.

Mekonnen D, Kebede Y. The prevalence of suicidal ideation and attempts among individuals attending an adult psychiatry out-patient clinic in Gondar, Ethiopia. *Afr Health Sci.* 2011 Mar; 11(1): 103-107.

Uzün I, Büyük Y, Gürpınar K. Suicidal hanging: fatalities in Istanbul retrospective analysis of 761 autopsy cases. *J Forensic Leg Med.* 2007 Oct; 14 (7): 406-409.

Samarasekera A, Cooke C. The pathology of hanging deaths in Western Australia. *Pathology.* 1996 Nov; 28 (4): 334-338.

Charoonnate N, Narongchai P, Vongvaivet S. Fractures of the hyoid bone and thyroid cartilage in suicidal hanging. *J Med Assoc Thai.* 2010 Oct; 93 (10): 1211-1216.

Sharma BR, Harish D, Sharma A, Sharma S, Singh H. Injuries to neck structures in deaths due to constriction of neck, with a special reference to hanging. *J Forensic Leg Med.* 2008 Jul; 15 (5): 298-305.

De Leo D, Evans R, Neulinger K. Hanging, firearm and non-domestic gas suicides among males: a comparative study. *Aust N Z J Psychiatry.* 2002 Apr; 36 (2): 183-189.

Tablo 1

Yaş Grupları		
20 Yaş Altı	4	13.8
21-40	10	34.5
41-60	13	44.8
60 Yaş Üstü	2	6.9
Olay Günü		
Pazartesi	6	20.7
Salı	4	13.8
Çarşamba	1	3.4
Perşembe	5	17.2
Cuma	4	13.8
Cumartesi	3	10.3
Pazar	6	20.7
Olayın Olduğu Ay		
Ocak	3	10.3
Mart	3	10.3
Nisan	3	10.3
Mayıs	2	6.9
Haziran	1	3.4
Temmuz	2	6.9
Ağustos	1	3.4
Eylül	8	27.6
Kasım	4	13.8
Aralık	2	6.9
Olay Yılı		
2005	8	27.6
2006	5	17.2
2007	5	17.2
2008	7	24.1
2009	4	13.8
Kırık		
Kırık Var	14	48.3
Kırık Yok	15	51.7
Kırığın Yeri		
Hyoid Kırık	3	21.4
Troid Kırık	6	42.9
Hyoid+Troid	5	35.7

Tablo 2

	erkek		kadın		Toplam	
Tespit edilebilen Neden	Sayı	%	Sayı	%	Sayı	%
Bilinmeyen	7	31.8	0	0	7	24.1
Pskiatrik problemi olan	7	31.8	7	100.0	14	48.3
Ekonomik sıkıntı	6	27.3	0	0	6	20.7
Madde bağımlılığı	1	4.5	0	0	1	3.4
Eş ölümü	1	4.5	0	0	1	3.4
Toplam	22	75.9	7	24.1	29	100.0

Tablo 3

Ası aracı	Olduğu Yer				Toplam	
	İç mekan		Dış Mekan			
	Sayı	%	Sayı	%	Sayı	%
İp	19	79.2	5	20.8	24	82.8
Kablo	2	8.3	0	0.0	2	6.9
Çarşaf	3	12.5	0	0.0	3	10.3
Toplam	24	82.8	5	17.2	29	100.0

Bu çalışma: Adli Bilimler Dergisinde yayımlanmıştır.

Gürsel Yayınevi bu çalışmayı yapanlara teşekkür eder!

Mesut ARTAR

KÜÇÜK ESNAF İÇİN BİLGİ VE TEKNOLOJİNİN ÖNEMİ

Çorum'un nüfusu içinde bu denli önemli bir ağırlığa ulaşmış bulunan esnaf ve sanatkârlar kesimi, toplumumuzun omurgasını oluşturmakta ve orta direk benzetmesiyle isimlendirilmektedir.

Esnaf ve sanatkârlar, sosyal dengelerin ve sistemin güvencesi olarak, demokrasinin, serbest piyasa ekonomisinin vazgeçilmez unsurlarıdır. Ayrıca, esnaf ve sanatkârı sahip olduğu ahlaki değerleri ile toplumumuzun temel taşlarından biridir.

Esnaf ve sanatkârların geliştirilip güçlendirilmesi, toplumumuzda istikrarın ve toplumsal dengenin sağlanması yönünden son derece yaşamsal bir öneme sahiptir. Bu kesimin, devletçe uygulanacak politikalarla desteklenip geliştirilmesi konusu, günümüzde tartışmasız bir gereklilik olarak kabul edilmektedir. Bugün tartışılan artık, esnaf ve küçük sanatkâr kesiminin desteklenip desteklenmeyeceği değil, nasıl ve hangi politikalarla desteklenmesi gerektiğidir.

Küçük sanatkârlarımız, geleneksel çalışma alışkanlıklarından ve yönetim biçimlerinden vazgeçerek yeni teknolojilere yönelik yapılanma sürecine girmek durumundadırlar. Dünyada böylesine hızlı değişim ve gelişmeler yaşanırken, esnaf ve sanatkârlar kesiminin bu gelişim ve değişimin dışında kalması kuşkusuz düşünülemez.

Büyük ölçüde devlet desteğinden yoksun, sadece kendi alın teriyle bir şeyler üretmeye çalışan esnaf ve sanatkârlarımız, geri kalmış teknolojilerini ve mesleki eğitim düzeylerini en kısa sürede geliştiremedikleri takdirde yok olmaya mahkûm olacaklardır.

Teknoloji ve onun kaynağı olan bilim, günümüzde pazar ekonomisinin sürekliliği için mutlak bir koşul haline gelmiştir. Başta sanayi olmak üzere bütün ekonomik aktivitelerin (üretimin) konusunu oluşturan mal ve hizmetlerin temel bileşeni artık bilgidir.

Onun içindir ki çağımız bilgi çağıdır ve teknoloji, bilgi çağında yaşamsal bir üretim faktörü olarak ulusların rekabet üstünlüğünün belirleyici ana unsurudur.

Dünyamız, sanayi toplumundan bilgi toplumuna geçerken, ülkemizde esnaf ve küçük sanatkârlarla ilgili destekleme ve özendirme politikalarınızda, bu amaca uygun bir çerçevede oluşturulması gereği vardır. Devletin tüm ekonomik ve teşvik politikaları, bu çağı yakalama amacına dönük olarak hazırlanmalı ve yönlendirilmelidir. Hazırlanacak yapısal dönüşüm programlarında bu kesim, global değil, sektörel bazda ve selektif bir yaklaşımla ele alınmalıdır. İçerisinde bulunduğumuz bu değişim ve atılım çağında karşı karşıya olduğumuz en önemli olgu bir yandan, emek yoğun sanatkârlık ağırlıklı mesleklerin giderek azalması, öte yandan yeni yeterliliklerin önem kazandığı farklı meslek alanlarının ortaya çıkmasıdır. Bilgi toplumuna ulaşılabilmesi için dönemin koşullarına uygun üstün nitelikli esnaf ve sanatkara ve eğitimin kalitesine önem verilmesi şarttır. Gelişen ve değişen ekonomik yapımızda, önem ve fonksiyonları giderek azalan ve toplumsal işlevlerini artık kaybettikleri veya kaybedecekleri anlaşılmış bulunan bir kısım esnaf ve küçük sanatkar gruplarını geliştirip güçlendirmeye çalışmak kaynak israfı olduğu kadar ve belkide bundan daha önemlisi rekabet politikası açısından son derece sakıncalıdır.

Devletin, destekleme ve geliştirme politikalarının yanı sıra, uygun hukuksal altyapıyı oluşturma, esnaf ve sanatkarın yaptığı üretim ve hizmetin kalitesini denetleme, çalışmalarını koordine etme görevi de vardır. Ülkemizde üretilen ürünlerin ve hizmetlerin ihraç edilebilir-pazarlanabilir olabilmesi, ürün ve hizmetlerin kalitesiyle kuşkusuz yakından ilgilidir.

Türk esnaf ve sanatkarının yaptığı üretimin ve verdiği hizmetin rekabet şansının olabilmesi için kalitesinin uluslararası standartlarda bulunması temel koşuldur. Bunun yolu ise meslek standartlarının geliştirilmesi ve yalnızca bu standartlara uygun mal ve hizmet üretenlerin esnaf ve sanatkar olarak faaliyetlerine izin verilmesidir.

Bu, uluslar arası ve avmillerle rekabette başarılı olunabilmesinin temel koşullarındandır.

Uluslar, bugün dünya pazarlarından daha çok pay alma, daha büyük pay kapma yarışı içerisinde. Bu amansız yarışta ayakta kalabilmek, çağımızda sadece ve sadece teknoloji üretme ve kullanma yeteneğine bağlı hale gelmiştir. Üretilen ürünün ya da hizmetin dünya piyasalarında rekabet edebilmesi için kaliteli olması, uluslararası standartlara uyması

birinci ve vazgeçilmez koşuldur. Böylesi bir üretimi yapabilmek ise teknoloji üreten ve kullanabilen eğitilmiş insanlarla mümkündür. Bu nedenle, Türk esnaf ve sanatkarının Gümrük Birliği sürecinde ayakta kalabilmesinde, eğitimin önem ve fonksiyonu büyüktür.

Görüldüğü gibi değinilen tüm sorunlar bu kesimin yoğun teknoloji, eğitim ve finansman ihtiyacını açıkça gözler önüne sermektedir.

Özetlemek gerekirse; esnaf ve sanatkârımızın devletçe desteklenmesinde selektif politikalar uygulanmalı, teknolojik düzeyi yeterli üretim yapan küçük sanatkarlar ile değişen dünya koşullarında toplumsal işlevini koruyan esnaf kesimine, teknoloji (bilgi), eğitim ve finansman desteği verilmelidir.

Bu desteğin yanı sıra, üretim ve hizmetlerin uluslararası standartlarda yapılması sağlanmalı, bu amaçla zorunlu meslek standartları uygulamaya konulmalıdır

Suhubi Ulvi CIRUL

ELMADAĞ YOKUŞLARI

2010 Yılında yeni Elmadağ yokuşu yapılırken, aklıma bu yokuşları çıkmadan başka bir yerden düz bir yol yapılamaz mı diye çok düşündüm. 2010 yılında sürekli olarak Ankara'ya gidip gelirken Elmadağ yolu etraflarını başka bir inceleme imkânım olmadığı için görebildiğim yerlerini her gelip geçtiğimde inceledim.

Bu anlatacağım yerler benim gözümle incelediğim yerlerdir ve benim çalışmam sadece bir öneridir. Mutlaka araştırılacak, etüdüler yapılacak, şartlar uygun olurda yapılırsa Karadeniz, Doğu Anadolu ve İç Anadolu'yu başkentimiz Ankara'ya bağlayan yoldaki en büyük yokuşlardan, kışın korkulu bir Elmadağ yokuşu yerine, daha kısa sürede yol alabileceğimiz düz bir yolumuz olacaktır.

Google haritada görüleceği üzere şimdi ki kullanılan Elmadağ yolu, Kayadibi'ni geçtikten sonra sola dönülerek yokuşla çıkılmakta, Hasanoğlan ayrımından Elmadağ'a sağa doğru yokuşla çıkılmaktadır. Benim önerdiğim yol ise; ekteki haritada görüleceği üzere D200 karayolunun Kayadibi'ndeki E88 kodlu yerden Hasanoğlan yol ayrımındaki E88 kodlu yere kadar çok düz bir bölgeden geçmektedir.

Yeni yapılacak otoyol buradan geçerse Elmadağ uzak kalır diyen olursa; zaten otoyollar genelde şehir merkezlerinin uzağından geçmektedir. Elmadağ ilçesinin büyük bölümü, barut, roket ve çimento fabrikaları aşağı düzlükte bulunmakta, bu önerdiğim yol yapılırsa onlara da avantaj sağlayacaktır.

Yapılmasını arzuladığım yol, gözümle incelediğim şekliyle; Çorum'dan Ankara ya giderken Elmadağ'ın altındaki Kayadibi'ne gelen dere, Elmadağ ilçesi arkasından gelmekte ve burada bir vadi bulunmaktadır. Bu vadinin ilerisi Elmadağ ilçesi arkasındaki dağa dayanmaktadır, buraya mutlaka tünel, belki bazı kısımlara viyadük de gerekecektir. Elmadağ ilçesi arkası bu şekilde geçilebilirse, oradan itibaren Lalahan istikametine doğru olan arazi görüleceği üzere çok

düzdür. Ankara'dan Çorum'a gelirken Hasanoğlu yol ayrımından sonra yol, Elmadağ'a doğru sağa doğru yokuş çıkarak devam etmektedir. Hasanoğlu yol ayrımından sonra sağa dönmeyen direkt karşıya geçildiğinde orada çukurluk ve karşıda küçük bir tepe bulunmaktadır. Oraya kısa bir tünel yapılarak veya oradaki tepe, Hasanoğlu yol ayrımından tepe ile arasındaki çukurluğa doldurulursa tünele de gerek kalmaz, bu kısım Kayadibi'nden gelen yolla birleştirilirse Elmadağ yokuşlarını her iki taraftan çıkmadan düz bir yol açılacağını umuyorum.

Bu yolu istememde ki nedenler: Yeni Ankara-Samsun otoyolu yapılacak olması, elbette ki yeni otoyolun bu daha düz, daha kısa, ve mümkün olduğunca az yokuşlu, daha kısa sürede aşılması düşünüleceğinden ben de acizane görüşlerimi belirtmek istedim.

Biraz da yeni açılan tünellerden bahsedeyim ki Elmadağ'a emsal olsun. Bolu dağına alternatif olarak 2007 yılında açılan Bolu dağı tüneli 3200 metredir, Bolu tüneli ilerisindeki viyadükler 4600 metredir. Yine 2007 yılında açılan Bolaman yokuşlarına alternatif, ülkemizin şu anki en uzun tüneli Ordu- Perşembe tüneli 3819 metredir. Umarım Elmadağ da böyle kolay bir şekilde geçilir. 24. Ocak. 2012 Çorum

Mustafa TURAN

ÖSS ÇIKMAZI

Merhum ve meşhur valimiz R.Yazıcıoğlu mezar taşıma şöyle yazın demişti:”Adam gibi bir memlekette yaşayamadan gitti.” Gerçekten bizim diyarda yaşayıp da strese girmemek için gözün görmeyecek kardeşim, kulağın duymayacak, kafan da çalışmayacak. Yoksa aklın, mantığın,iz’an ve insafın yanına,yöresine uğramadığı olaylar zincirinin halkaları arasında her an can çekişme kaçınılmazdır.

Küçük oğlum geçtiğimiz yıl OKS sınavlarına hazırlandı. Ona dedim ki:”Bu yıl sıkı çalış Fen Lisesini kazan. Gelecek yıl ve bir sonraki yıl dinlenirsin. Son iki sene de ÖSS’ye hazırlanırsın.”Çocuk o ümitle derece yaptı ve Fen Lisesini kazandı. Ancak bu yıl derslane dedi ki:”Kesinlikle bu mantıkla olmaz. Yarıştan kopmamak gerekir.” Haydi bakalım bu yıl da dershaneye başladı ve ÖSS’maratonuna girdi. Üstelik gelecek yılki derslane sınavlarına da girerek bu yıldan gelecek yılın kaydı yapıldı. Şimdi çocuk haklı olarak diyor ki:”Yahu baba, bana yalan söyledin. Hani ben iki yıl dinlenecektim. Çocukluğumu yaşayamıyorum. İlkokul 4. sınıftan itibaren OKS’ye koştum. Ardından 4 yıl da ÖSS’ye koşacağım. Bu ne biçim bir iştir? Ben bu dünyaya koşmaya mı geldim? Bu mantığa, bu sınav sistemine itiraz ve isyan ediyorum.

”Allah aşkına çocuklarımızın bu sitemine :”Haklısınız. Bizim size yaptığımız bu zulmü yeryüzünde hiçbir düşman yapamaz” demekten başka ne denebilir ki? Dünyada çok daha makul ve mantıklı sınav sistemleri varken böylesi genç dimağları yanlış bir sisteme kurban edenler ve potansiyel bir neslin bütün enerjisini heba edip onların adeta bir robot hale gelmesine müsaade edenler, acaba diyorum yeryüzünde hiçbir düşmanın dışında daha başkaları mıdır?

Geçtiğimiz günlerde Einstein’ın zeka testinden 200 puan üzerinden 199, 37, Picasso testinden de 360 üzerinden 357 alan ve dünyanın en genç profesörü unvanına sahip olan, üstelikte tam 7 dil bilen bayan Nadia Camukova, Moskova Beyin araştırmaları Enstitüsü tarafından dünyanın en zeki insanı ilan edildi.

İşte dünyanın bu en zeki insanı da bizim ÖSS sınavlarına isyan ve itiraz ederek, "Türkiye'de Üniversiteye girmeye kalksam, ÖSS'yi ben de kazanamam." dedi. Pekii ben de bu noktada diyorum ki:"600 bin öğretmeni OKS sınavına soksak acaba kaç kazanır? Ya da başta YÖK başkanı olmak üzere üyelerini, rektörleri, dekanları ve tüm profesörleri ÖSS sınavına soksak, ortaya acaba nasıl bir garabet çıkar?

"Bir insanın hayatını 3 saate sığdırmanın yanlış olduğunu, Türkiye'deki üstün potansiyelli insan özelliğinin dünyanın hiçbir yerinde olmadığını, Türkiye'nin dâhilerinin yabancı ülkeler tarafından bilinçli olarak yok edildiğini ve Türkiye'de bulunan 70 dâhiden en az 60'ının normalleştirilerek çürütüldüğünü" belirten Prof. Nadia, bizim önemli ve temel bir yaramıza parmak basarak. Şüphelerimizi doğruluyor adeta. Bu çıkmazda velilerimizin dışından tırnağından biriktirdiği milyarlarca parayı yıllar boyunca dersanelere akıtmaları nedendir? Hem okullar varken bu dersaneler de neyin nesidir? Yoksa bu devleşen sektörün kaymağını yiyenler mi bu yanlışın devamından yana? Bu paraların sadece % 10'u okullara aksa eğitimin kalitesi bakın nasıl değişir.

Bu gün,bu Yüksek öğretim ve ÖSS çıkmazını aşalım diyen her görüşe,yanlışta ısrar eden en başta YÖK karşı çıkıyor.Ve ben bu güne kadar YÖK dendiğinde yüzünü ekşitmeyen ve memnuniyetsizliğini izhar etmeyen bir tek insana rastlamadım.O halde YÖK değiştirilemez bir nass mıdır? Ya da kimdir % 100'e yakın insanımızın karşı çıktığı bu sınav sistemini savunan ve koruyanlar? Ben Üniversite'yi 3 yıl YÖK'süz, bir yıl da YÖK'lü okudum. Nerden bilebilirdim ki,YÖK'ün doğuşunda desteklediğimiz,fakat çeyrek asır sonra toplumda halka rağmen bu hale geleceğini. Hem acaba niye bu konuda bir referandum yapılmaz ki? Madem demokrasilerde halkın dediği olursa!

Bütün bunlara hallerine çok acıdığım öğrencilerim isyan ediyor. Velilerim karşı çıkıyor. Çocuklarım itiraz ediyor. Arkadaşlarım sitem ediyor. Ben de bütün bu duygu ve düşüncelere tercüman olarak bunları yazıyorum.

Allah aşkına bütün bu olanlara akıl erdiren birisi varsa bize izah etsin de biz de anlayalım. Yoksa geleceğimizin teminatı olan neslimiz köreltiliyor ve kumara verircesine harcanıyor. Bu çocuklar ÖSS sınavına harcadıkları enerjiyi bilime, kültüre ve sanata kanalize etseler, bakın ne dahiler ortaya çıkacak ve ülkemizin önüne nice aydınlık ufuklar açılacaktır.

Değilse dua ediyorum: "Allah'ım! Sen benim aklımı muhafaza eyle!

Mustafa Nevruz SINACI

İNKÂR'A REDDİYE VE AB.-TERÖR-TEDHİŞ MUTFAĞI VE LOZAN

Türk düşmanı dâhili ve harici bedhahların kirli işlerini gördürmek, ezel-ebet haset edip hasım belledikleri asil antiemperyalist TC'ni akamete uğratmak ve nihayet; Satılık kirli beden ve beyinleri kullanmak amacıyla kurdurdukları organize suç örgütü; Sahibi batılı vampirlerin eşgüdümünde, (daha düne kadar) ülkemizden kopardıkları küçük lokmalarla yetiniyordu.

Rantiyelerini “Kürt Sorunu” kisvesiyle maskeleymeyi başarmaları üzerine, gördükleri uluslararası destek sayesinde, nispi de olsa kesintisiz adımlarla ilerlemeye başlamışlardı. Bu süreçte, iğfal edilmiş beyinler, maşa ve kuklalar ile her milletten maceraperest lejyonerlerden müteşekkil lâğım fareleri, vahşi batının (AB) diplomasi, pis işler ve istihbarat merkezlerinde hazırlanan programlar dâhilinde koordine ve işbirliği içinde gelişme kaydediyorlardı.

Bu uyum ve ilerlemenin temelinde, menfur eşkıyanın yurt içinde uygulamaya koyduğu her faaliyetin, batıda yapılan ön hazırlıkları yatmaktadır. Özellikle son dönemlerde, en yetkili resmi ağızlarca, itiraf ve pek çok somutla ispat edildiği üzere; Başta, daha Lozan'ı tanımamış olmak gibi bir alçaklık ve küstahlığın zanlısı ABD olmak üzere, İngiltere, Fransa, Yunanistan, Macaristan hariç bütün AB ülkeleri ile Ermenistan maddi-manevi himaye ve lojistik destekleri ile (mezkur örgüt nezdinde) topyekun Türkiye aleyhine seferber olmuş bulunmaktadır.

Türkiye’de mukim kriptolarca silâhlı kuvvetlerin baş edemeyeceği değerlendirilen bu anarşist, faşist ve terörist çıkışın “mutfak çalışması”; Aslında daha önce batıda yapılmış bir projenin yurt içindeki uzantı ve uygulaması olup; Tatbikatta ilk adım, malum menfur örgütün 3. Bülent Ecevit hükümeti eliyle dönme-devşirme memurin’e (7 Kasım 1978) kurdurulması ile başlatılmıştır. Meselâ iki binli yılların başında fırtınalar koparan eşkıyanın, Kürtçe isim ve yer adlarının kullanılması taleplerinin zemini de batıda hazırlanmıştır.

Anadilde eğitim, özerklik ve günümüzde dile getirilen ayrılıkçı taleplerin gerekçeleri, batının doğu araştırmaları, AB Üniversiteleri ve Kürt enstitülerinde belirlendi. Ondan sonradır ki, içeri havale edildi ve “em zımanê xwe dıxwazin-dilimizi istiyoruz” kampanyaları başladı. Akabinde, “bu anayasa ile asla, 1982 faşist ve antidemokratiktir” teraneleri ve ağababaları AB domuzlarının dayatması ile “yeni ve sivil anayasa” teraneleri yükselmeye başladı.

Yeni ve sözde sivil Anayasa’dan maksat 1961’de açılıp, 1982’de “milli devlete” dönüş ile tekrar kapanan “bölme ve parçalama” yolunu açmak. AB’ye katılım süreci bile bu amaca hizmet edecek biçimde hazırlanıp ("Presidency Conclusions", Md: 23. "...müzakerelerin yalnız Türkiye'yle değil, diğer devletlerle de yapılabileceğini... Müzakereler sırasında Türkiye birkaç devlete bölünürse veya güneydoğu bölgesinde bir Kürt devleti kurulursa, yeni bir karara gerek olmaksızın onlarla da müzakere yapılacağına...; Brüksel Zirvesi Sonuç Bildirisi'nin "Türkiye" başlıklı bölümünden...) biçiminde düzenlendi.

Aynı şekilde Alevilerin geçmişi, günlük hayatları, inançları ve devletle ilişkileri didik didik edildi. Dernekler kurduruldu. Kıyam tutunca yurt içinde Dersim Soykırımı yalanı ortaya atıldı. AK ve AP dönemseller Türkiye raporlarında, Lozan’da attıkları imzaları bir kenara ittiler ve Fener patriği ekümenik, Kürtler azınlık sayıldı. Ayrı millet olma özelliklerini bünyesinde toplayan anadilin anayasa ya girmesi halinde, Kürt azınlık süreci hukuken başlayacak; Asuri, Pontus, Laz, Çerkes yalanlarına da hukuk temeli oluşacaktır. Ermeniler, dünyanın büyük bir bölümüne yalan ve iftiralarını kabul ettirmiş bulunuyorlar. Diğerleri de bu yolu izleyecektir.

Tehdidi görüp, harekete geçilmezse yakın bir gelecekte ülke ve devletini seven Türk, Kürt, Zaza, Laz, Çerkes, Asurî başını eğip, esaret hayatı yaşayacaktır.. Ermeni yaftalı Etnik -terörist (sözde) Kürtçü hareket; Hükümetin acz ve müsamahası sayesinde uluslararası hukukta kendine azınlık yeri açmaya çalışıyor. Bu konudaki delice hayallerini Sudan, Ömer el Beşir ve Ruanda yargılanmaları, AIHM, Uluslararası Ceza Mahkemeleri, Uluslararası Adalet Divanı, (Russell Mahkemeleri), BM anayasası ve sözde Kürt soykırımı süslüyor. Ne var ki; Paris’te, San Remo’da şeklen elde ettikleri azınlık statüsünü tekrar kazanmalarının önünde sadece Lozan engeli bulunuyor.

“HEPİMİZ ERMENİYİZ” FERYADI VE DİNK FURYASI

“Dinkçilere soruyorum!” Katılın veya katılmayın, sokaktaki vatandaş bakın ne diyor: “İnsan olarak Hrant Dink'in öldürülmesine

karşıyım. Ama Dink'in arkasından gözyaşı döken ve "hepimiz Ermeni'yiz" diyenlere aklımdan hiç çıkmayan şu soruları yöneltmek isitiyorum:

1. Dink'in; "Türk'ten boşalacak (akacak) o zehirli kan'ın yerini dolduracak temiz kan Ermeni'nin Ermenistan ile kuracağı asil damarında mevcuttur..." dediğini;

2. Katıldığı televizyon programlarında "1915 tehciri soykırımdır" diyerek, Türkleri soykırımcılıkla suçladığını bilmiyor musunuz?

Biliyorsanız, ne çabuk unuttunuz?

"Hepimiz Ermeni'yiz" diyenler!

ASALA diplomatlarımızı alçakça, haince, kallesçe katlederken aynı tepkiyi gösterdiler mi?

Hayır!..

Asla göstermediler.

Öyleyse, bu çifte standart neden?

İkiyüzlülük ve "vatana ihanet derecesine varan" fanatik tarafgirlik neden?"

ESKİ HİKÂLER VE DOĞUM LEKESİ!..

Aslında Dink üzerinden yürütülen tartışmaların bir anlamı, bir değeri yok. Tarafgirler Hrant Dink'e birazcık saygı duyuyorlarsa, haklı ve hukuki 'Ermeni Tehciri' sonucu Türkiye'de müthiş ölçekte zenginliklere el koyup, büyük hanedan oligarşilerine dönüşen, gerek toprak ve gerekse finansta, doğuştan tekелci bir gücü elde eden kapitalist ailelere baksınlar. Bir yanda Topyekün bütün millet katillikle suçlanırken, herhalde çok yoğun bir delil araştırması yapmak lâzım. Elbette bu anlamda dedelerimizin hepsini tenzih ediyorum ve bunu zaten kabullenmiyorum. Eğer, 'Ermeni tehciri' ve sonrasında yaşanan mukatelelerde, sorumlu arıyorlarsa kapitalist hanedanları büyüteç altına koysunlar.

Ciddi, objektif ve tarafsız bir araştırma yapıldığında açıkça görülecektir ki; Patronlar kulübü TÜSİAD'ın en önemli ve ileri gelen isimleri Ermeni çiftliklerine, Ermeni topraklarına, Ermeni servetlerine el koyarak bu duruma gelmişlerdir. İşte, şimdi ülkeyi haraca, mezata çıkarırlar da bunlar. Bu yapıyı iyi analiz etmek lâzım!

Belli basitleştirmeler içerisinde "bu bir tarih görevidir, bunu tarihçiler yapsın" demekle olmaz. Tarih en zehirli ve en ideolojik bilimdir. Hangi tarihçiler neyi yapacaklar, neyi tartışacaklar? Ki bunlar politik meseleler. Politik olduğu ölçüde de sınıfsal meselelerdir. "Ermeni Tehciri" meselesini niye tarihçilere bırakacağız? Çünkü bu meselenin

dediğim gibi başka yönleri de var. Bu meselenin, Türkiye kapitalizminin semirmesiyle, görülmedik ölçüde tekелci bir güç olarak daha başlangıçta doğumuyla, gelişmesiyle ilgili yanları var. Bu noktada tutup da koskoca bir halkı siz nasıl suçlarsınız? Bu kadar basit mi? Buradaki düzeneğin başka yönlerinin iyi araştırılması lâzım!

Emperyalist güçlerin bu olaylardaki rolünün iyi incelenmesi lâzım!

Bu böyle kendiliğinden gelişen bir trajedi değildir. Bu mesele, 19. yy itibaren gelişen kapitalist birikim süreciyle yakından alakalıdır. Sömürgecilikle, emperyalizmin yerleşme, insansızlaştırma ve yok etme süreçleriyle yakından alakalı bir meseledir. Dolayısıyla, burada Hrant Dink üzerinden tartışma yapılacaksa, işin bu boyutlarına girmenin herhalde en azından belki bir saygı borcu olduğu da söylenebilir. Hrant Dink'in aklına bunların ne ölçüde geldiğini ya da gelmediğini bilemem. Hrant Dink'in Yazılarını takip etmedim. Ama işin bu boyutu da çok önemlidir. "Ermeni Tehciri", Türkiye kapitalizminin "doğum lekesi"dir. Türkiye kapitalizminin "doğum lekesi", nedense Türkiye kapitalizminin en büyük servetlerine sahip olan sermaye gruplarının televizyonlarında tartışılmadı. Hiç biri cüret edip de, bunu sormadı. Ne ilginçtir ki, bu büyük televizyon gruplarının başında bulunan isimler de, "Ermeni Tehciri"nin en yoğun yaşandığı bölgelerden gelen insanlardır. Türkiye kapitalizminin "doğum lekesi" tartışılmadan, bu meseleyi ancak üzerini örtmek için ele almış olurlar.

Tekrar başa dönersek; bir "derin sistem" var ve o derin sistem meselelerin çok açık ve uyarıcı bir biçimde tartışılmasını istemiyor.

Onun dışında kalanlar da, zaten işin polisiye yönleridir.

Erhan TİĞLİ

HAYATIN ANLAMI

Meraklı biri bir bilgeye hayatın anlamını sormuş. Bilge soruyu yanıtlamadan önce onun bir sınavdan geçmesi gerektiğini belirtmiş. Adam kabul edince, bir çay kaşığına zeytinyağı koymuş, bununla bahçeyi dolaşmasını ama yere dökmemesini söylemiş. Adam gözünü kahve kaşığından hiç ayırmadan, yağı hiç dökmemek için bütün dikkatini vererek bahçeyi dolaşıp gelmiş. Bilge kaşıktaki yağın hiç eksilmediğini görünce aferin demiş ve sormuş: “Bahçe nasıldı?” Adam bahçeye bakmadığı için bilememiş. Bilge bu sefer bahçeyi incelemeyi gelmemesini söylemiş. Adam denileni yapmış, kaşıktaki yağların dökülmesine aldırmadan bahçedeki çiçekleri incelemiş, otlara, ağaçlara iyice bakmış. Dönüşünde bilgeye bahçenin çok güzel olduğunu söylemiş. Bilge, “Kaşıktaki yağları dökmüşsün ama” diyerek şöyle eklemiştir: “Hayat senin bakışınla anlam kazanır. Ya sadece bir noktayı görürsün; hayatın akıp gider, farkına varamazsın ya da güzellikleri görerek yaşarsın, akıp giden zaman anlam kazanır. Unutma bunu. Hayatın anlamı senin bakışlarınla gizlidir.”

Herkes hayata kendi penceresinden bakar. Ufku ne kadarsa o kadarını görür. “Gözlerimi kaparım, vazifemi yaparım” dersin görev adamı olursun, şeflerinden aferin alırsın ama hayatın gerçeklerini göremediğin gibi, güzelliklerin de farkına varamazsın, yaşamının zevkine eremezsin. Hayatın monoton geçer. İşten eve, evden işe gidip gelirsın sadece, hatta eve iş de getirirsin. Kafanda hep bir nokta vardır. Dolap beygirine dönersin. İş işten geçtikten sonra yaşayamadığını anlarsın ama ne fayda! Ahlarla, oflarla zaman geçip gider...

Gözlerini açıp gerekeni yaparsan ufkun genişler, çalışmanın yanında eğlenmesini de bilirsin. Her şeyi yerinde, zamanında yaparsın. Düşünce ve duyguların çelişmez, kesişmez. Kara kara değil, ak ak düşünürsün, düşüncelerini gerçekleştirmeye çalışırsın. Vakit kaybetmez, zamanını iyi değerlendirirsin. Akıntıya kürek çekmezsin...

Hayatının anlam kazanmasını istiyorsan çok oku, gez dolaş ama gezdiğin yerlerdeki yapıtları incele, okul gezilerindeki öğrenciler gibi

aval aval bakma, tarihi, turistik yerlere. Turistler gibi iyice bak, incele, elinde bir harita, buralardaki yapıların, yapıtların özelliklerini belirten kitap ve broşürler olsun. Varlıklara alıcı gözüyle bak, gönül gözüyle görmeye çalış her şeyi. Kendini sadece işe ya da eğlenceye verme. Dengeni yitirme. Hem bilime hem de sanata yönel. “Edebiyat uydur uydur at, sanat karın doyurmaz” diyenlere kulak verme. Müzik (sanat) ruhun gıdasıdır. Gıdasız kalma! Şiirle temizlenir içindeki kir. Sakın unutma!

Görüş ufkumuzu genişletmek için edebiyatçıları rehber edinmeli, onların bilgi ve görgülerinden yararlanmalıyız. Onlar sadece ufkumuzu genişletmezler, bizi güzelliklerle, diğer varlıklarla, insanlarla tanıştırır, yakınlaştırırlar. Okuya okuya insancıllaşır, başkalarının da yaşadığının farkına varır, onlarla sevinir, onlarla üzülrüz, onlarla derdimize derman ararız. Hayatımıza anlam kazandıran sanat yapıtlarını izlersek, aşkın, dostluğun değerini anlarız. Böyle gelir özlediğimiz güzel günler, böyle gerçeğe dönüşür gördüğümüz mutlu rüya ve de sınımsız bir sevdada soluğuyla türküleşir dünya.

Emine Sevinç ÖKSÜZOĞLU

AZERBAYCAN EDEBİYATI

Türk edebiyatlarının, büyük tarihe ve geleneklere sahip bir kolunu da Azerbaycan Edebiyatı oluşturmaktadır. Azerbaycan Edebiyatı'nın tarihi, onu yaratan halkın tarihî gibi eski ve zengindir. Azerbaycan Türklerinin bin yıllık tarihleri boyunca geçtikleri mücadelelerle dolu hayat yolu, yaşadıkları sevinçli ve kederli dönemler, elde ettikleri bilgi ve tecrübeler, inandıkları manevî ve ahlâkî kanaatler tüm yönleri ile bu edebiyatta yansımıştır. Son derece elverişli coğrafi mevkide, Asya ile Avrupa'nın kapısında yerleşen, tabiatının güzelliği, topraklarının verimliliği, doğal kaynaklarının zenginliği ile seçilen Azerbaycan, zaman zaman kanlı savaflara sahne olmuş, muhtelif zümre ve kavimler bu ülkenin topraklarından geçmiştir. Bu, bir taraftan Azerbaycan'ın kültür servetlerine acımasız darbeler indirmiş, binlerce edebiyat ve medeniyet abidesinin ebediyen mahvına neden olmuştur, öbür taraftan ise, farklı dillerde konuşan, farklı dinlere inanan, farklı kültür geleneklerine sahip olan muhtelif toplulukların Azerbaycan'da olması, bu eski Türk yurdunun özgün ve tekrarsız bir edebiyat oluşturmaya imkân sağlamıştır.

Azerbaycan tarihinin, özellikle de kültür tarihinin en eski dönemleri hala yeterince bilinmese de, burada zengin kültür katlarının, hem de birbirini etkileyen, birbirinin gelişmesine neden olan kültür katlarının varlığı kuşkusuzdur. Farklı dillerde eser veren, farklı kültürlerin etkisini taşıyan Azerbaycan Edebiyatının bin yıllık tarihî de bu kültür katlarının genişliği ve zenginliği hakkında fikir vermektedir. Şimdiki Azerbaycan topraklarındaki ilk siyasi kurum Manna Devleti, üç bin yıl önce kurulmuştu. Tarihî kaynaklar, Urartu ve Asurî devletleri ile bazen barış, bazen de savaş şartlarında yaşayan Mannalıların, ekonomi ve kültür açısından zamanın gelişmiş halklarından birisi oldukları hakkında bilgi verirler. Mannalılardan kalmış bazı kültür abideleri de bu fikri doğrulamaktadır. Kuşkusuz, Mannalıları yahut daha sonra MÖ. VII yy. Azerbaycan'da devlet kurmuş Midiyalıları, çağdaş Azerbaycan Türklerinin ecdatları saymak ilmî ve tarihî açıdan doğru değildir. Burada

önemli olan, Azerbaycan'ın en eski dönemlerden beri dünyanın kültür merkezlerinden biri olarak öne çıkmasıdır. Bu gelenek ülkenin bütün tarihî boyunca devam ettirilmiştir.

HALK EDEBİYATI

Diğer dünya halkları gibi Azerbaycan Türklerinin de yazılı edebiyatlarının temelinde şifahî edebiyat yahut halk edebiyatı vardır. Gerek dil, gerekse konu açısından yabancı etkilerden her zaman uzak kalmış olan halk edebiyatı, onu yaratan, muhafaza eden ve gelecek nesillere ulaştıran milletin iç dünyasını, hayata bakışını, yaşam felsefesini herhangi bir yazılı kaynaktan daha sağlıklı yansıtır. Diğer taraftan, halk edebiyatındaki mitoloji unsurları, rumuzlar, tarihî olaylarla çağrışımlar, onların en eski dönemlerin yadigârı olduklarını, halkın hafızasında bin yıllar boyu yaşayarak günümüze ulaştıklarını göstermektedir.

Azerbaycan Halk Edebiyatı şekil ve tür açısından çok zengindir. Burada, bir satırlık, ama bir satırında büyük manalar taşıyan atasözlerinden, büyük hacimli destanlara kadar, halk yaratıcılığının en farklı örnekleri vardır. Uzun asırlar boyu derlenip toplanmadığından, araştırmacı, incelemeci nazarlarından uzak kaldığından, halk edebiyatı numunelerinin büyük bir kısmı unutulmuştur. Derlenenler, kitap şeklinde yayımlananlar, âlimlerce incelenenler, belki de halkın yarattıklarının binde biridir. Ama deryada damla gibi görünen bu binde bir de, halkın hayatım tüm ayrıntıları ile, tüm renkleri ile anlatmaya yeterlidir.

Halk yaratıcılığımızın en eski türlerinden biri Emek yahut Zahmet nağmeleridir. Her halkın şifahî edebiyatında tesadüf olunabilen bu nağmeler, insanın söylediği ilk şiir, bestelediği ilk şarkı olarak adlandırılabilir. Halk edebiyatının diğer örnekleri, özellikle de bayatılar (maniler) ve âşık yaratıcılığı ile mukayesede zahmet nağmeleri edebî yönden basit gözükür. Ama bu basitliğin arkasından ilkinlik, en eskilik durmaktadır.

Emek nağmelerinin Azerbaycan Halk Edebiyatında en çok yayılmış türleri Holavarlar ve Sayacı sözlerdir. Azerbaycan folklorcularının bir kısmının fikrine göre “holavar” terimi “Ho” hayvan ve “var” yani “git” sözlerinin birleşmesinden türemiştir. Bu manada holavar, hayvanı işe çalışmaya çağıran nağmelerdir. Prof. Dr. Azad Nebiyev ise bu meseleye farklı bakmaktadır. Onun fikrine göre, “Çin, Hind ve İskandinav halklarının folklorundaki “ho”, mukaddes öküz (inek) toteminin adı olmuştur. Türk halklarının Azerbaycan, Özbek, Uygur vb. folklorundaki merasim nağmelerinin ekseriyetinde “ho”lar, mukaddes varlık, mutluluk

simgesi gibi terennüm olunur. “Holavar” mukaddes varlık hakkında mahni manasını taşır.”

Emek nağmelerinin geniş yayılmış numunelerinden olan Sayacı sözleri ise, göçebe hayatının başka bir alanı ile koyunculukla ilgilidir. Sayacı sözlerinin menşei hakkında da farklı mülâhazalar mevcuttur. Bu folklor türünün halk arasında yayılmış örneklerini ilk defa derleyerek yayımlayan Feridunbey Köçerli, (18631920) sayacı sözünün Fars dilinde ki “saye”, yani “kölge” sözünden alındığına ihtimal verir. Fars dilinde bu sözün mecazî manası “himaye etmek”, “savunmaktır”. Fars dilinden Azerbaycan Türkçesine de geçen “saye” sözü Kafkasya Türkleri arasında “bolluk”, “bereket” vb. manalarda kullanılmaktadır. Buradan da “sayacı sözlerinin”, yahut “sayacıların” halk arasında “bolluk getiren”, “bereket getiren” vs. anlamlarında kullanıldığı anlaşıyor. Sayacılar da âşıklar ve dervişler gibi halk arasında gezerek dolaşır ve kendi şarkılarını söylerdi. Sayacı sözleri orijinal müracaatlarla başlar:

Salammelik, say beyler,
Bir birinden yey beyler,
Saya geldi, gördünüz?
Salam verdi, aldınız?
Alnı tepel qoç quzu
Sayacıya verdiniz?
Sefa olsun yurdunuz,
Ulumasın qurdunuz.
Ac getsin avanınız,
Tox gelsin çobanınız.

Bunun ardınca sayacı, ev hayvanlarını, özellikle de koyunu vasfeder, ondan bolluk ve bereket simgesi gibi söz açar:

Qoyunlu evler gördüm, Qurulu yaya benzer.
Qoyunsuz evler gördüm,
Qurumuş çaya benzer.
Qoyun var kere gezer,
Qoyun var küre gezer,
Geder dağları gezer,
Geler evleri bezer.

Azerbaycan folkloru bir insanın doğuşundan, mezara konulmasına kadar, hayatının tüm aşamalarını yansıtır. Bu açıdan folklor örnekleri, halk edebiyatı numuneleri çok konulu ve çok çeşitlidir. Emek nağmeleri

insanı çalışma anında, iş sürecinde tasvir ediyorsa, merasim nağmeleri de, onun şenliklerini ve törenlerini, çocuk folkloru aile ocuk sevgisi ile ilgili duygularını, tapmacalar (bilmeceler) aklını, zekâsını nasıl geliştirdiğini, atasözleri geçmiş nesillerin ilim ve idraklerinin tecrübesinden hangi yollarla behrelendiğini, efsane ve esatirler tarihi, düne bağlılığım, latifeler, dünyayı, olayları gülerek anlamak arzusunu vs. açıklamaktadırlar.

Kuşkusuz, halk arasında en fazla popüler olan merasim nağmeleri de Azerbaycan şifahi edebiyatının en eski örnekleri sırasındadır. Belli bir alanda çalışan meslek adamlarının emek nağmelerinden farklı olarak merasim nağmeleri her evde, her ailede bilinir, tanınır. Çünkü bu nağmeler her Azeri Türkünün kutladığı bayramlarla, katıldığı törenlerle ilgilidir. Ecdadlarımızın arzu ve umutları, kaygı ve beklentileri, aynı zamanda onların dünyayı anlamak isteği bu nağmelerde akseder, Folklor uzmanları Azerbaycan Türkleri arasında yayılmış halk merasim nağmelerini ikiye ayırırlar. Bunların bir kısmını, mevsim merasimleri ile bağlı nağmeler, ikinci kısmını ise maişet merasimleri ile bağlı nağmeler oluşturmaktadır. Yeni gün anlamına gelen Nevruz, eski Azerbaycanlıların tasavvurunda, dünyanın yenileşmesi, doğanın tazelenmesi, kışın sıkıntılarından sonra tabiatın yeniden canlanması olarak anlaşılyordu. Nevruzla ilgili imevsim nağmelerinde, bu halk bayramının getirdiği iyimserlik hissi, hayata, geleceğe güven duygusu önemli yer tutmaktadır:

Novruz, Novruz bahara, Güller, güller bahara, Novruz gelir, yaz gelir, Neğme gelir, saz gelir. Bağçamızda gül olsun, Gül olsun, bülbül olsun. Bağçalarda gül olsun, Gül üste bülbül olsun. Mevsim nağmeleri içerisinde eskiden beri Azerbaycan Türkleri arasında çok yayılmış, Xıdır ve QoduQodu merasimleri ile ilgili olarak yaratılmış nağmelere de sık şekilde tesadüf olunmaktadır. Xıdır, Xıdır Nebi, yahut Xıdır İlyas hakkındaki nağmelerde yeşillik, barbahar ve bereket arzusu, gıda ve ruzi isteği esas yer tutar. Ebedî hayat simgesi olan Xıdır, zor duruma düşenlerin, darda kalanların kurtarıcısı ve yolgöstereni gibi takdim olunur.

“Xanım ayağa dursana,
Yük dibine varsana,
Boşqabı doldursana,
Xızırı yola salsana.”

Maişet merasimi folkloru vasfihaller, ağılar, nişan ve toy nağmeleri vs.den oluşmaktadır.

Vasfihaller kuruluş açısından bayatıları ha tırlatmaktadır. Adından da anlaşıldığı gibi, burada halin vasfı, durumun açıklanması esastır. Vasfı hallar daha çok genç kızlar ve kadınlar arasında yayılmıştı. Nevruz bayramı arefesinde, gelen yeni yılın nasıl olacağı, kimin ne beklediği vs. hakkında vasfihaller vasıtası ile fal açılarak bilgiler alınırdı. Azerbaycan folklorunun ilk tetkikçilerinden yazar Yusuf Vezir Çemenzeminli bu merasimi şöyle tasvir eder: “Xalqımız arasında Novruz bayramına bir ay qalmışdan başlayaraq çərşenbe axşamı vasfihal salmag kimi bir adet vardı. Qadın ve qızlar top lanaraq bir badya su qoyar ve hereden bir nişan alaraq suya salardılar. Badya başında oturan qadın təsadüfən elinə keçən nişanı sudan çıxarıb bir vasfihal söylər, bu qayda ilə fala saxardılar. Də mənli, nişan verənin üreyində bir niyyət olar və niyyətinin baş verəcəyini və ya verməyəcəyini söyləyən vasfihaldən duyardı”. Mesela birini seven kız için, böyle bir vasfihalin okunması uğur ala meti idi:

Oturmuşdum sekide,
Üreyim seksekide,
Yardan üç alma geldi,

Bir qızıl nelbekide. Ağılar da halk edebiyatının en eski ve etkili örneklerindendir. Tarihî kaynaklardan da belli olduğu gibi, eski Azerbaycanda yuğ olarak adlanan merasim mevcut idi. Ölen kahramanlar için yuğlama merasimi yapılırdı. Bu merasimde yuğçular ölen kahramanın sıfatlarını anlatırlardı. Yuğ ve yuğçu sözü Azerbaycan Türkçesinde değişikliğe uğrayarak ağı ve ağıcı şeklini almıştır. Halk edebiyatındaki ağılara hem nesir, hem de şiir şekillerinde tesadüf etmek mümkündür. Nesirle olan ağılarda daha çok ölen adamın keyfiyetleri anlatılır, bayanlardan oluşan kısa şiirlerle söylenen ağılarda ise bu ölümün doğurduğu ıstırablar, onun yakınlarına, çocuklarına etkisi vs. tasvir edilir. Azerbaycan ağıları onu yaratan halkın, özellikle de Azerbaycan kadınlarının iç dünyası, onların kardeş, er, evlat ve anababa sevgisi hakkında açık fikir verir. Hacim açısından küçüklüğüne rağmen, her ağı insan hislerinin, insan duygularının derinliğini ve sonsuzluğunu açığa çıkaran dolgun bir eserdir:

Bostanda tağım ağlar,
Basma, yarpağım ağlar. Ne qeder sağam, ağlaram, Ölsəm torpağım ağlar.

Keder ve derd üzerinde köklenmiş ağıllardan farklı olarak nişan ve toy nağmeleri şenliği, şuhluğu, esprili havası ve oynaklığı ile seçilir. Azərbaycan halk edebiyatında nişan ve toyun bütün aşamaları ile bağlı şiirler, nağmeler mevcuttur. Bunların arasında, elçilerin gelmesi, nişan getirilmesi, gelinin eline kına yakılması, gelinin oğlan evine getirilmesi, gelinin ve damadın tarifi vs. merhaleleri ve onlarla ilgili nağmeleri hatırlatmak mümkündür. Aynı zamanda bu nağmeler hal mizahının, alaycılığının tüm inceliklerini yansıtır. Mesela, elçilik yahut nişan için gelen oğlan tarafının nezaketli davranışları, onların okudukları nağmelerden de bilinir:

Quda, gelmişikbiz size,
Hörmət ediniz bize,
Bu gün qızımız sizdedir,
Sabah aparırıq bize.

Kızın ata anasının rızası alındıktan ve toy merasimi gerçekleşikten sonra ise, onların okudukları nağmelerin tonu ve mazmunu tamamen değişir:

Verdim bir dana, Aldım bir sona,
Ay kız anası, Qalyanayana

Yeni yuvasına sevdiği oğlanın evine getirilen geline müracaatla okunan nağmeler ise inceliği, samimiliği, ile seçilir:

Anam, bacım qız gəlin, Elayağı düz gəlin.
Yeddi oğul isterəm,
Birce dənə qız, gəlin.

Toy merasimi sona erer, yeni aile kurulur, genç ataananın ilk çocuğu dünyaya gelir. Çocuk folklorunda, babaananın çocuklarının sağlam ve mutlu büyümeleri ile bağlı arzuları var; çocukları eğitmek, onların akımi, zekâsını geliştirmek, niteliklerini inkişaf ettirmek için zaman zaman halk bilgilerine, halk tecrübesine dayanarak ortaya konulan oyunlar ve nağmeler, bilmeceler ve yanıltmacalar da var. Analık sevgisini, evlat mehebbetini ifade eden laylalar ve okşamalar Azərbaycan çocuk folklorunun en yaygın numunelerindendir. Bu beşik nağmeleri en munis, derunî hislerin ifadesidir.

Laylalar ve okşamalarla birlikte, Azerbaycan çocuk folklorunda, arzulamalar, beslemeler, nazlamalar, azizlemeler, eğlendirmeler vs. gibi çocuk hayatı ve anaçocuk münasebetleri ile ilgili diğer numuneler de mevcuttur. Mesela, beşikte yatan küçük oğlunu yahut kızını okşayan ana onun nişanı, düğünü vs. ile ilgili nağmeler okur:

Elinde var def,
Üstüde sedef,
Kırmızı köynek,
Geler qızımçün.

Küçük yaşlı çocuklar arasındaki oyunlarla ilgili folklor numunelerinin çeşidi de Azerbaycan halk edebiyatında oldukça geniştir. Buraya sanamalar, düzgüler, acıtmalar, çatdırmalar, bahisleşmeler vs. dahildir. Sanamlar ve düzgüler çocukların hafızalarını geliştirdiği gibi, dilin zenginliklerini açıklayan yanıltmacalar da, onların konuşma kabiliyetlerinin gelişmesinde önemli rol oynar. Biri birine benzer, ama farklı manalara sahip sözlerden oluşan yanıltmaçlar, aynı zamanda halk edebiyatında dil unsurlarının ne kadar başarılı bir şekilde kullanıldığı hakkında fikir verir: “Getdim gördüm bir derede bir berber bir berberi ber ber beğirdir. Dedim, a berber bu berberi niye ber ber beğdirdirsen? Dedi bu berber ber ber beğiresi berberdir”. Ve yahut: “Bu mis ne pis mis imiş, Bu mis Kaşan misiymiş” gibi yanıltmaçlar, yalnız çocuk konuşmasının gelişmesinde, onların düzgün telaffuz kurallarını öğrenmelerinde değil, aynı zamanda çocuklarda bir humor hissinin oluşmasında da önem taşımaktadır.

Türk halkları arasında bilmece, tapışmak, cummak vs. adlar altında tanınan tapmacalar da Azerbaycan Halk Edebiyatının, özellikle de Azerbaycan çocuk folklorunun geleneksel ve yaygın şekillerinden biridir. Tapmacalar halk hayatının hemen tüm alanlarını ihata eder. klasik Azerbaycan şiirlerindeki muamma ve loğaz, aşık edebiyatındaki bağlama ve gıfubend gibi şiir şekillerinin meydana çıkmasına halk edebiyatındaki tapmacaların da büyük bir etkisi olmuştur.

Azerbaycan Halk Edebiyatının mühim bir kısmını atasözleri ve darbimeseller oluşturmaktadır. Halkın tarihî tecrübesini aksettiren atasözlerimiz, diğer Türk boylarının atasözlerinden fazla farklı değildir. Bu da yalnız soyumuzun ve dilimizin değil, tarihî bilgi ve tecrübelerimizin de aynı olduğunun bir işaretidir. Türk millî kültürünün

muhteşem numunelerinden olan “Kitabı Dede Korkut” destanlarının atasözleri ile açılması, halkın bu zekâ ve idrak numunelerine her zaman büyük önem verdiğini göstermektedir. Nesîmî, Fuzûlî, Vakîf vs. gibi orta çağ Azerbaycan şairlerinin eserlerinde de bol bol işlenen atasözleri, yalnız asırlar boyu smavdan geçirdikleri gerçeklerin değil, hem de onun tarihinin, manevîahlâkî kanaatlarının ifadesidir. Azerbaycan atalar sözlerinin toplanmasına ve tetkikine XIX. yy.’m ikinci yarısından sonra başlanmıştır. Bütün hayatını bu zengin halk hazinesinin yazıya alınmasına vermiş folklor uzmanı Ebülkasım Hüseyinzade’nin tahminen yetmiş yıl zarfında on binden fazla atalar sözleri toplaması Azerbaycan Halk Edebiyatının diğer alanlarda olduğu gibi bu sahada da zenginliğini, verimliliğini göstermektedir. Azerbaycan atalar sözlerinin büyük ekseriyeti manzumdur. Dâhilî kafiyelerden ibaret atasözleri ile bir sırada iki, bazen dört mısradan oluşan atasözlerine rastlamak mümkündür.

Diğer halkların edebiyatlarında olduğu gibi Azerbaycan Türklerinin halk edebiyatında da şiir ve nesir türleri birlikte kullanılmıştır. Ancak şiir türleri daha fazladır. Sözlü edebiyatın bu türleri içerisinde en yaygın olanı bayatılar (maniler)dir. Azerbaycan folklorcuları arasında bayatıların menşei ile ilgili farklı fikirler mevcuttur. Tetkikatçıların büyük ekseriyeti bu popüler halk edebiyatı türünü Bayat adlı Türk boyunun adı ile ilgili göstermektedirler. Bayatlar eskiden beri Kuzey Azerbaycan sınırları içerisinde yaşamaktadırlar ve bazı rivayetlere göre Türk dünyasının büyük söz ustası Fuzûlî de bu boydandır. Bayatıların “kadim”, “eski” manalarını bildiren “boyat” sözünden türediğini ve bununla da bu poetik türün en eski zamanlardan beri halkın manevî hayatına dâhil olduğunu savunan edebiyatçılar da vardır.

Bayatı halk edebiyatından yazılı edebiyata da geçmiştir. XVI. yy. Azerbaycan klasik şiirinin tanınmış temsilcilerinden birisi olan Şah İsmayıl Hatai aynı zamanda güzel, düşündürücü bayatılar şairidir. XVII. yy. Azerbaycan şairlerinden Mehemed Emani’nin de kendi yaratıcılığında bayatıya önem verdiği bilinmektedir. Azerbaycan halk edebiyatında müellifli bayatıların en olgun ustası ise, XVII. yy. da yaşamış Sarı Aşık olmuştur. Şiirlerinin birinde “Külli Qarabağın abiheyatı, Nermü nazit bayatıdır, bayatı” diyen XVIII. yy. büyük Azerbaycan şairi Molla Penah Vaqîf, bayatıdan bir güzellik, incelik ve olgunluk simgesi gibi söz ediyordu.

Bayatılar da diğerk halk edebiyatı örnekleri, özellikle de atalar sözleri gibi halkın tarihini, bu tarihin önemli olaylarını yaşatmaktadır. Mesela,

Apardı tatar meni,
Qul edib satar meni,
Yarım vefalı olsa, Axtarıb tapar meni
bayatısı hiç şübhesiz ki, Azərbaycan'ın Mogoltaraların yönetimi altına geçtiğı XIIIXIV yy. eseridir.

Azerbaycan folklorunun başka bir şiir türü halk mahnıları, musiki ile bedii sözün birleşmesinden türemiştir. Onlar sevgi ve kahramanlık mahnıları olarak iki kısma ayrılmaktadırlar. Sevgi mahnıları derin ve ince lirizmi, hislerin samimiliğı ve kıvraklığı ile seçilir. Kahramanlık mahnılarında ise adından da anlaşıldığı gibi, mücadele, savaş, haksızlıklara karşı barışmazlık ahvaliruhiyyesi öne çıkarılmaktadır. Sevgi konulu halk mahnılarının bazıları diyalogdeyişme şeklindedir. Halk mahnıları popülerlik açısından atalar sözleri ve bayatılarla aynı seviyededir. Buraya kadar üzerinde durduğumuz Azerbaycan halk edebiyatının lirik türleridir. Şiirle birlikte epik tür, yahut nesir de, bu edebiyatta yaygındır. Nağıllar, destanlar, qaravelliler, rivayetler, efsaneler, esatirler, latifeler vs. millî folklordaki nesir türlerini oluşturmaktadırlar.

Her Azerbaycan Türkü, çocuk yaşlarından başlayarak Azerbaycan nağıllarının çekici ve sihirli dünyasının içine girer, bu dünya ile büyür. Azerbaycan nağıllarında onu yaratan ve yaşatan halkın millî özellikleri, gelenek ve görenekleri, örf ve âdetleri, geçimi dünya görüşü, insanlarla münasebeti, manevî özgürlük uğrunda mücadelesi ön plana çıkar. Azerbaycan nağılları, zaman zaman yazılı edebiyatın faydalandığı zengin kaynaklardan biri olmuştur. XII. asrın büyük Azerbaycan şairi Nizami Gencevi'den başlayarak Azerbaycan Edebiyatının bütün büyük simaları kendi yaratıcılıklarında nağıllara sık sık müracaat etmiş, nağıllardan aldıkları konularda, yeni devirle, yeni meselelerle sesleşen eserler yazmışlardır. Bu açıdan millî folklorun diğerk türleri ile mukayesede nağılla daha büyük bir çapta yazılı edebiyatın malzemesini oluşturmuşlardır.

Nağıl toplayıcıları ve araştırmacıları, dünya folklorunun da tecrübesine dayanarak Azerbaycan nağıllarını muhtelif, yönlerden tasnif etmişlerdir. Mesela, bu sahanın ilk araştırmacılarından biri olan yazar

Yusuf Vezir Çemenzeminli nağıllarımızı üç gruba ayırmıştır: eski tasavvur ve ayinlerle ilgili nağıllar; tarihî nağıllar ve çocuk nağılları. Çağdaş folklorcular ise derlenmiş ve araştırılmış daha fazla nağıl örneklerini göz önünde tutarak Azerbaycan nağıllarının konu açısından daha geniş tasnifini vermişlerdir. Buraya hayvanlar hakkında nağûlar, sihirli nağıllar, tarihî nağıllar, ailegeçimle ilgili nağıllar ve satirik (mizahi) nağıllar dahildirler.

Hayvanlar hakkındaki nağıllar mana açısından daha evvelce sözü edilen sayacı sözlerine benzer. Bu nağıllarda halkın tarihî gelişme merhalelerinde totem olarak kabul ettiği, bu veya başka açıdan kutsallaştırdığı hayvanlarla ilgilidirler. Mesela, Azerbaycan'da yılanın bir totem olarak alındığı çok sayıda nağıllar vardır. Diğer taraftan, Azerbaycan'da yılan pirlerinin, yılan tapmaklarının varlığı da bilinmektedir. Tarihçiler bunu Azerbaycan'ın en eski nüfusunun, özellikle de Midiyalıların yılanla tapınması ile ilişkili göstermektedirler. Diğer taraftan, yılan dünya folklorunda idrak, zekâ simgesi olarak alınmıştır. Bu, yılanla ilgili Azerbaycan nağıllarında da gözükmektedir. Mesela, "Ovçu Pirim" nağılmda yılan Ovçu Pirim'in ağzına tükürür ve bundan sonra Pirim tüm hayvanların dilini anlar. Azerbaycan nağıllarında yılanla birlikte canavar, horoz, it, öküz, inek vb. hayvanlar da totem olarak geçmişlerdir.

Sihirli nağıllar da ortaya çıkış açısından eski nağıllardandır. Bu nağıllarda insanın mitolojik varlıklara, doğanın dağıtıcı kuvvetlerine karşı mücadelesi yer alır. Adından da anlaşıldığı gibi, Azerbaycan sihirli nağıllarında kahramanlar sihir, cadı, efsun ve mitolojik yardımcılarının sayesinde devler, ejderhalar, periler, cadıkarılar, tılsımlar vs. ile mücadele ediyorlar. Bu nağıllardaki hadiseler, ekser hallerde, zulmet dünyasında, yerin altında, periler ve devler ülkesinde ve diğer fantastik mekânlarda geçer. Sihirli nağıllar tüm fantastik süsüne rağmen aslında halkın sevmediği, barışmadığı kuvvetlere karşı mücadele ruhundan ve isteğinden kaynaklanırlar.

Tarihî nağıllar ise, adından da anlaşıldığı gibi, Azerbaycan tarihinin ayrı ayrı olayları, şahsiyetleri yahut da faaliyetleri, bu ülke ile ilgili olmuş insanların hayatı ile ilgilidir. Azerbaycanda İskender, Dara Şah Abbas ve başka tarihî şahsiyetler hakkında nağıllarm varlığı bu folklor türünün yalnız halk fantazisine değil, aynı zamanda tarihî gerçekliklere dayandığını göstermektedir. Maişeti nağıllar konusu nağıllarm daha

büyük bir bölümünü oluşturur. Bu nağıllarm konusu, gündelik hayattan gerçek mücadeleden alınmıştır. Maişet nağıllarının esas kahramanları halkın arasından çıkmış adamlardır. Çoban, nöker, işçi, köylü vb. meslek adamlarından oluşan bu kahramanlar maişet nağıllarında bir kural olarak, nağılın başlangıcında zayıf, kuvvetsiz, zavallı adamlar gibi tasvir olunurlar. Ama içerisine girdikleri hayat şartları, farklı olaylar onları sanki yeniden yetiştirir. Onlar hem aklî, hem de fizikî açıdan kuvvetlenir, karşılarına çıkan zorlukları başarı ile geçerek nağılın sonunda ülke yöneten bir padişah, akıllı bir vekil, adaleti ile tanınan yönetici seviyesine yükselirler.

Esas kahramanlar Keçel, Koşa vb. olan satirik (mizahî) nağıllarda ise, halk gülüş yolu ile kendi düşmanlarına karşı mücadele verir. Bu nağıllarm kahramanları en zor durumlardan, akılları, hazırcevaplılıkları ile kurtulabilirler; özlerinden kat kat kuvvetli düşmanı akim, sözün kudreti ile yenerler. Yüzyıllar boyu, halkın yediden yetmişe her temsilcisi için hayat mektebi olmuş nağıllarm, Azerbaycan folklorunda kendi gelenekleri, üslûp özellikleri meydana gelmiştir. Her bir nağıl peşrev yahut nağılbaşı ile başlayıp, nağılsonu ile biter. Nağılbaşılar diğer dünya halklarının nağıllarının da esas üslubî özelliklerindendir. Ama Türk nağıllarının (Azerbaycan, Özbek, Türkmen vs.) başlangıcındaki nağübaşlarm özelliği ve farkı, onların kural olarak humoristik karakterde olmasındadır. Diğer taraftan, nağılbaşı nağılın mazmunu, konusu ile bağlı kalmaz. Mesela, “Hamam hamam içinde, xelbir saman içinde, deve delleklik eyler, köhne hamam içinde. Hamamcının tası yox, baltacının bal tası yox, Orda bir tazı gördüm, onon da xaltası yox. Qarışqa şıllaq atdı devenin budu batdı, milçek mindim çay keçdim, yabaynan dovğa içdim, heç bele yalan görmemişdim” vs.

Azerbaycan Halk Edebiyatında efsaneler, esatirler ve rivayetlerin de çok sayıda örnekleri vardır. Hayvanlar, kuşlar, yer adları, kaleler, boy halk, nesil, totem adları, sema cisimlerinin adları, tarihî olaylar ve şahsiyetler, dinî unsurlar yanında, Azerbaycan efsanelerinin her birisinde halkın fikir ve amaçları, onun geçmişini anlamak ve geleceği bilmekle ilgili istek ve çabaları esas yeri tutar. Azerbaycan efsane ve esatirlerinin halk arasında toplanmasına yirminci yüzyılın başlarında başlanmıştır. Arif Acalov’un esatirler, Sednik Pirsultan’m ise efsanelerle ilgili toplama ve derlemeleri, tetkik ve değerlendirmeleri bu folklor türlerinin de Azerbaycan halk edebiyatındaki yaygınlığını, farklı örneklerle malik

olduğunu ortaya koymuştur. Azerbaycan epik folklorunun halk arasında popüler olan türlerinden biri de latifelerdir. Latifeler aynı zamanda Türk folklorunun konu ve kahraman açısından ortak türüdür. Türk halklarının ortak bir gülüş, mizah kahramanı var.

O, farklı Türk boyları arasında Molla Nesreddin, Nasrettin Hoca, Nesreddin Efendi, Hoca Nasır Efendi vs. adlarıyla tanınan ve anılan büyük mizah ustasıdır. Azerbaycan folklorunda Molla Nesreddin gibi tanınan bu idrakli insanla ilgili yüzlerle latife yazıya alınmıştır. Molla Nesreddin sevinç anlarında da, keder dakikalarında da, toyda da, yasta da her zaman halkın yanında olan, her zaman ona destek veren, maceraları ile onu güldürerek düşündüren ve düşündürerek güldüren büyük bir ustadır. Ama Molla Nesreddin Azerbaycan latifelerinin yegâne kahramanı değildir. Behlül Danende, Aptal Kasım gibi gülüş ustalarının da çok sayıda latifeleri yazıya alınmış ve halk arasında yayılmıştır. Ayrıca, Azerbaycan’da her bölgenin kendi mizah kahramanları olmuştur ve onların gelenekleri şimdi de yaşamaktadır.

Diğer halkların sözlü edebiyatlarında olduğu gibi, Azerbaycan Halk Edebiyatında da bu edebiyatın zirvesini destanlar oluşturmaktadırlar. Destanlar Azerbaycan folklorunun halk arasında yaygın ve hacim açısından büyük türlerinden biridir. Destan kelimesi Azerbaycan Edebiyatında bin yıllar boyu kullanılmıştır. Bilindiği gibi, Nizami Gencevide “Hamseye” dâhil olan eserlerini “destanlar” olarak adlandırmıştır. Azerbaycan destanları hem şiir, hem de nesrin unsurlarını taşımaktadır. Başka sözle söyleyecek olursak, destanlarda nesr ve nazm parçaları birbirini takip eder; fikir ve mana açısından birbirini tamamlar. Destanm nesr parçaları olayları, durumları anlatırken, şiir parçaları daha fazla kahramanların lirik his ve düşüncelerinden, onların heyecan ve ıstıraplarından söz açarlar.

Asırlardan beri malum olan, halk arasında geniş alanlara yayılmış, derlenmiş Azerbaycan destanları halk edebiyatı ile ilgili tetkiklerde kahramanlık ve sevgi destanları olarak tasnif edilmiştir. Bu destanların arasındaki farklar da her şeyden önce onların adlarında kendini gösterir. Halkın farklı tarihî dönemlerde kendi bağımsızlığı, egemenliği, insan hakları, toprağının ve yurdunun, kadının ve akrabalarının hür yaşamı için verdiği mücadeleler esasen kahramanlık destanlarına yansımıştır. Bundan farklı olarak sevgi destanları daha fazla aşk romanlarını hatırlatmaktadırlar. Bu destanlarda sevgilisine kavuşmak için

mücadeleye başlayan genç aşığın ıstırapları, sevgi yolunda karşılaştığı zorluklar, verdiği savaşlar vs. esas konuyu oluşturmaktadır. Ancak, kahramanlık destanlarında sevgi sahnelerinin, bunun aksine olarak sevgi destanlarında kahramanlık ve savaş sahnelerinin olması da doğaldır. Destan diğer halk edebiyatı türlerinden farklı olarak hayatı daha geniş boyutlarda, daha çeşitli ölçülerde aydınlattığından, tabii ki, burada insan hayatının daha farklı sahneleri göz önüne alınabilir.

Azerbaycan Halk Edebiyatında “Kitabi Dede Korkut, Koroğlu, Molla Nur, Kaçak Nebi, Kaçak Kerem, Settarhan” vs. kahramanlık destanları yaygındır. Bu destanlar farklı tarihî dönemlerin eseri olduğu gibi, onlarda akseden olaylar, tarihî gerçekler de, Azerbaycan halkının hayatının farklı devirleri ile ilgilidir. Mesela, Kitabi Dede Korkut’ta Azerbaycanlıların, daha geniş anlamda ise Oğuz Türkleri’nin X.XI. yy. hayatı söz konusudur. Koroğlu destanı Kafkasya’da ve Azerbaycan’da XVI.XVII. yy.’da cereyan eden tarihî olayların edebî ürünü olarak meydana çıkmıştır. “Kaçak Nebi, Kaçak Kerem, Sattarhan” vb. kahramanlık romanları ise, Azerbaycan Türklerinin Rus ve İran zulmüne karşı teşkilatlanmış bir halde mücadele verdikleri XIX.XX. yy. edebî ürünleridir.

Türk Halk Edebiyatının ve Türk lehçelerinin muhteşem abidesi olan Kitabi Dede Korkut tam olarak bin yıl önceki Azerbaycan Türk hayatının ansiklopedisi olarak adlandırılabilir. İlim alemine ilk kez, 1815'te Alman şarkiyatçısı Henrif fon Dits'in tetkikatıyla çıkan bu eser Azerbaycan’da ilk defa 1938'de yayınlanmıştır. Prof. Hemid Araslı’nın hazırladığı bu neşir bütünlükle Türkiye’de yayınlanan Orhan Saik Gökyay neşrine dayanmakta idi. Azerbaycan halk edebiyatı araştırmacılarının Kitabı Dede Korkut destanı ile ilgili tetkikleri ise 192030 yıllarına tesadüf etmektedir. Stalin’in eski Sovyetler Birliği’nde 1937'de başlattığı “Büyük terör” de zarar gören edebî eserlerden birisi de Kitabı Dede Korkut destanları olmuştur. Pantürkizm tebliği ve milletçiliği ileri sürülerek bu edebî abide yasaklanmış, onunla ilgili tetkikleri olan araştırmacıların bazıları da cezalandırılmıştır. Destanın 1950 ‘de Bakü’de, akademisyen V. V. Bartold’un çevirisinde Azerbaycan alimleri tarafından yayınlanması eski Soyvet yönetimi arasında gerçek bir hiddet fırtınası doğurmuştur Kitabı Dede Korkut destanları üzerindeki yasak, Stalin’in ölümünden sonra kaldırılmış, bu destanla ilgili yalnız Türkiye’de Azerbaycan’da değil diğer Türk Cumhuriyetlerinde (Türkmenistan, Kazakistan), yabancı ülkelerde (ABD, İngiltere,

Hindistan vs.) bir sıra dikkati çeken araştırmalar ortaya çıkarılmıştır. Rus dilinin yanısıra destanın tam metni İngilizce, Almanca, İtalyanca, Hırvatça, Litva vs. dillere aktarılmıştır.

Kuşkusuz, Kitabı Dede Korkut Oğuz Türkleri'nin ortak edebî abidesidir. Bu fikri kabul etmekle birlikte, destanın tetkikatçıların çoğu onun ortaya çıkış yeri olarak Azerbaycan üzerinde dururlar. Rusya'da bu destanın en tanınmış araştırmacılarından olan V. V. Bartold sonuçta şöyle bir neticeye gelmiştir: “Bu destan çok çetin ki, Kafkasya muhitinden dışarıya formalaşabilirdi”. Gerçekten de destandaki olayların büyük bir kısmı şimdiki Azerbaycan'ın sınırları içerisinde gelişir. Destanın farklı boylarında Gence, Berde, Nahçıvan, Şerur, Dereşam, Derbend, Göğce Gölü vs. gibi bugün de coğrafi açıdan Azerbaycan'a bağlı bölgelerin adı geçer. Destan kahramanları bu bölgelerin vatandaşlarıdır, onların yakın komşuları ise, Gürcü, Abhaz ve başkalarıdır. Destanların tanınmış Türk araştırmacılarından Muharrem Ergin de onların hem dil, hem de tarihî coğrafi açıdan Azerbaycan'la ilgisi fikrini kabul eder. Muharrem Ergin'in fikrinde Türklüğün ortak edebî habidesi, ortak halk destanı olan Kitabı Dede Korkut Azerbaycan'la daha sıkı şekilde bağlıdır.

Selma GÜRSEL

TAVA MAYALISI

MALZEMESİ

5-6 porsiyon- 1 kilo un,kibrit kutusu büyüklüğünde yaş maya,bir tatlı kaşığı tuz,ılık su

Daha çok Ramazan Ayının sahur yemeğidir. Çorum'da Ramazan Aylarında her sahurda, ıspanaklı, çökelekli, kıymalı gibi çeşitleri yapıldığı gibi; yağda kızartma ve sacda ve yanmaz tavada kızartılarak sonradan üzeri yağlanır. Çay veya hoşaf eşliğinde yenilir.

Una kibrit kutusu büyüklüğünde, yaş maya, bir miktar tuz katılarak ılık su ile kulak memesi sertliğinde yoğrulur. Hamur bir miktar bekletildikten sonra kabırır, yani mayası gelir.

Bu hamurdan kaşık ıslatılarak bir yemek kaşığı alınarak yumak tutulur. Yuvarlanan bu yumağın altına un serpilerek 15-20 santim çapında ve yarım santim kalınlığında el veya oklağı ile hamur yumağı yassılanır. İstenirse içerisine kıyma,peynir,çökelik, ıspanak gibi iç konularak yassılanır. İstenirse saçta,istenilirse yanmaz tavada,istenirse kızgın yağda tavada kızartılarak servis yapılır.

EMANET

Metin otomobiline bindi. Aracı çalıştırdı. Araç hareket etti. Gaza bastı araç bir türlü hızlanmıyordu. Jikleyi çekti. Araçta yine hızlanma olmadı. Metin araç çekiş düşüklüğü yaşadığı anladı. Aracına:

- Yine sanayi yolu gözüktü ahbab dedi. Aracı sanayide her zaman bakımını yaptırdığım ustasına otomobilini götürerek durumu anlattı ustaya:

- Usta bizim araba yürümüyor. Jikleyi de çektim yine hızlanmadı. Usta kaputu açarak motoru inceledi. Usta araca binerek bir tur atarak sonra iş yerini geldi. Otomobil sahibine:

-Araca supap ayarı yapılması gerek. Supap ayarı için motorun açılması gerek. Motor soğumadan bu işlemin yapılması gerek, bu gün araç yetişmez. Aracımı sabah getir. Dedi. Araç sahibi:

-Sabah mesaiye gideceğim. Çalıştığım yer 20 km uzakta arabayı ancak iş çıkışı 8 de getirebilirim. Dedi Usta:

- Aracı o zaman buraya bırak. Bu akşam atölyede kalsın, yarın sen iş yerinden çıkışı gelene kadar hazır olur öyle alırsın! Dedi.

Aracı o akşamüstü sanayiye bırakarak bir Taksiye binerek eve döndü.

Ertesi gün öğleden sonra ustayı telefonla arayarak:

- Usta aracın durumu ne âlemde? Diye sordu Usta:

- Atölyede araçta ufak bir kaza olduğunu, mesai bitimine kalmadan gel, Dedi. Metin iş yerinden izin alarak bir taksiye binerek sanayiye gitti. Aracın ön kısmının ağır hasarlı olduğunu gördü. Başının döndüğünü hissetti. Ustaya:

- Atölyenin içinde bu kaza nasıl oldu: Diye sorunca; Usta:

- Yanında çalışan 16 yaşındaki bizim çocuk gece içip saat 3'te senin arabayı alıp trafiğe çıkıyor. Kırmızı ışıkta beklemekte olan bir araca arkadan hızla vuruyor. Vurduğu aracın sahibi de uzaktan tanıdığım biri. Kızdım bende mahkemeye müracaat ederek Kaza yapan oğlumu evlatlıktan ret etme davası açtım. Artık dükkana bile koymayacağım. Dedi. Metin ustaya sordu:

- Ne olacak şimdi? Diye sordu. Usta:

- Büyük oğlanı 1 ay sonra evlendiriyorum, masrafım çok, senin arabanı yavaş yavaş yaptırırım, maddi durumum iyi olsaydı hemen yaptırırdım ama bana bir kaç ay zaman ver. Dedi. Metin yapacak bir şey olmadığını düşündü ustaya sordu:

- Diğer araç ne olacak? Diye sordu

- Onu da kazayı yapan benim kaza yapan oğlum düşünsün! Dedi.
Metin merak ederek:

- Kazaya karışan diğer araç kimin, şimdi nerede? Diye sordu. Usta aracın sanayiye bulunan kaportacının yerini tarif etti ve araç sahibinin telefonunu Metine verdi. Metin; aracın bulunduğu kaportacıya gitti. Araç kaportacının kapısının önünde park etmiş duruyordu. Aracın arka tarafının koltuklara kadar çökmüş olduğunu gördü. Metin telefonu ile aracın sahibini aradı

-:Merhaba ben sizin telefonunuzu size çarpan çocuğun babasından aldım. Şu an sizin aracınızın yanıdayım gelebilir misiniz? Diye sordu. Telefonda ki şahıs:

- Ben de sizi araştırıyordum. Birazdan kaportacı arkadaşın yayına gelirim görüşürüz! Diyerek telefonu kapattı. Yarım saat sonra çarpılan aracın sahibi geldi. Selamlaştılar. Gelen şahıs Metin'e:

- Kaza sırasında kendisinin araçta olduğunu, aracı kullanan kişinin aracın sahibi olmadığını, Kaza tutanağı tutan trafik ekibinin tespitine göre aracı kullananın Çocuğun yaşının küçük ve alkollü olduğunu, araca arkadan vurması sebepleri ile suç oranının 8 de sekiz olarak tutanağa işlediler. Dedi ve trafik tutanağın fotokopisini Murat' a uzattı. Murat tutanağı aldı inceledi. Kazaya yapan diğer aracın sahibi:

- Aracı kullanan suçu dolayısı ile suçüstü mahkemesine götürüldüğü. Size de Trafik Polisleri tebligat yazdıklarını telefonunuzu değiştirdiğinizi ve yeni telefon numaranız olmadığı için araç sahibinin siz olduğunuz için size tebligat yazdığını bu evraklar ile bende sizi tanımadığım için hakkımı aramak için avukatımla mahkemeye verdim. Bilginiz olsun! Dedi.

Metin kaderine razı olarak avukat olan eniştesine gitti. Avukat eniştesine:

- Enişte durum bu halde ne yapacağım? Ne yapabiliriz? Dedim. Eniştem:

- Kayınço! Kaza yapan araç ruhsat sahibi olduğun için birinci derece suçlu sensin. Karşı tarafın avukatının davayı kazandıktan sonra zararının tazmini için ister senden ister. Sen hasarı karşılama durumundasın. Masraflar belı olduktan sonra bize kaza yapan çocuktan masrafları talep etme hakkımız var. Görünen duruma göre kaza yapan çocuğun mal varlığı ve düzenli bir geliri olmaması nedeniyle zararın ödenmesi için rücu davası açarım. Davayı kazanırız, eğer bir gün malı mülkü ya da düzenli bir geliri olursa ödediğim parayı ondan talep alabiliriz Dedi.

Sonuçta karşı taraf açtığı dava ile mahkemeye ben de davalı olarak çıktım.

Durumu Hâkime aynen anlattım. Hâkim bana:

-Aracı kazadan önce bıraktığıma dair belge aldın mı? Diye sordu.

Ben:

- Ben de yok efendim! dedim. Sonraki duruşmaya dükkân sahibini çağırdı. Ona:

- Aracı akşamüstü sen mi teslim aldın dedi. Usta;

- Aracı ben teslim almadım. Kaza günü aracı hiç görmedim” Diye yalan beyan verdi. Ben itiraz ettim yalan söylüyor dedim. Usta:

- Aracın sahibi Metin barda oğluyla içki içtiğimi, bar çıkışı Metin oğluna aracın anahtarlarını vererek "al arabayı sabah dükkâna götür baban tamir etsin" diyerek vermiş. Dedi. Duruşmaya hazır olan kazayı yapan çocuğa Hâkim:

- Sen ne diyorsun? Kazayı yapan çocuk:

- Hâkim bey. Babamın dediği gibi olay gelişti. Aracı aldım alkollü idim kazayı yaptım. Dedi. Hâkim Bana:

- Aracını akşamüstü dükkâna bıraktığıma dair dükkânın yakınındaki işyerlerinden şahit bulursam dinletmek için sonraki duruşmaya getirebileceğimi söyleyip davayı ileri tarihe erteledi. Aracı teslim ettiğim gün çay getiren çaycıdan, yan dükkânlardaki tanıdık esnafın şahitlik yapmaları teklifime bir tanesinin bile olumlu yanıt ses çıkarmadılar.

İkinci mahkeme celsesinde davayı kaybettim. Çarpılan aracın bütün masraflarını ödemeye mahkûm edildim. Aracıma değerinin çok altında sattım. Aldığım parayı da karşı tarafın masrafları için ödedim. Eniştem:

- Dua et bir araç içindeki şahsa bir şey olmamış yani öldürmemiş, eğer ailesine çalışarak bakmakta olan birine çarparak öldürseydi o zaman çok daha ağır bedeller öderdin! Dedi. Başka bir olayda da tanıdığım biri, en yakın arkadaşına gelin arabası olarak kullanılması için otomobilini veren bir müvekkilim ölümlü bir kazada ayrıca kan parası vermek zorunda kalmadın. Geçmiş olsun. Dedi.

Kıssadan hisse birisi sizden aracınızı isterse ne yapacağınızı şimdi bir daha düşünün!

Ahmet CANBABA

BAHAR

Bahar gösterirse gerçek yüzünü
Ağaçlar çıldırır rengârenk doğa
Sevgi yeşerirken atar hüznü ü
Yüreklerde coşku döner çocuğa

Doğa tahrik eder insanı içten
Kuşlar cıvıl cıvıl öter sevinçten
Alçalır yükselir bakarsın hiçten
Kanat çırpır martı çığlık çığlığa

Yeşile bürünmüş tonda dalgalar
Müziğin ritminde Fonda dalgalar
Yiter kıyılarda sonda dalgalar
Beyaz köpüklerle soluk soluğa

Erguvan rengine dönmüş tepeler
Hava sıcak bazen yağmur sepeler
Ana baba kardeş komşu bebeler
Olta elde kimi gider balığa

Zaman geçer yerde çiçek derbeder
Yağmurla dereye denize gider
Bilemezsin bahar bir elveda der
Yaza doğru çıkarken yolculuğa

Hıfzı ÖZBEKMEZ

DALINDAN KOPARDIN

Unutmak kolay mı olacak sanki
Hayalin gözümde gitmez inan ki
Ummadığım anda gidişin var ki
Kollarım dalından kopardın benim
Ayrılık yoktu hiç hesapta gülüm
Sensizlik yakacak bitecek ömrüm
Fark etmez gelse de hazırım ölüm
Kollarım dalından kopardın benim
Boşuna aşkına beni yandırdın
Seviyorum diye neden kandırdın
Latifinin saçlarını yoldurdun
Kollarım dalından kopardın benim

Halil KAYMAK

BAŞA GİT YIRTABİLSEM SENİ

Para niye benden kaçırıyorsun?
Eşle, dostla aramı açıyorsun,
Tutam dedim kiş gibi kaçırıyorsun,
Parçalayıp yırtabilsem seni!
Hem geçmiyorsun yanımdan,
Seni severim canımdan,
Kötülük mü gördün benden?
Parçalayıp yırtabilsem seni!
Peşinden bizleri koşturuyorsun,
Sende mi bize gülüyorsun?
Haksızlığa nasıl duruyorsun?
Parçalayıp yırtabilsem seni!
Bana da gel! Bekliyorum sırayı.
Ne olur zengin ile bozsan arayı,
Mesken mi tuttun haksızların orayı?
Parçalayıp yırtabilsem seni!
Zengini kendine çok alıştırdın.
Birbirine atanları sen barıştırdın
KAYMAK'I peşinde çok dolaştırdın
Parçalayıp yırtabilsem seni!

SANAL KİTAPLAR
2024

ISBN978-625-94968-2-5 (Tk)
ISBN978-625-97888-7-6 (14.c)

CİLT
14
ÇORUMLU 2000